

Giới thiệu Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển

Thể loại: Có chút ngược, chút mặn, chút ngọt.

Nam chính: Từ Lãnh

Nữ chính: An Khiết Nhi

Nội dung chính của câu chuyện xoay quanh cô gái có tên Khiết Nhi.

Thật ra thì cô là một cô gái ngốc nghếch.

Cuộc đời cô là một tấn bi kịch

Trở về với sự trả thù.

"Triết Diệt. Chính tay tôi sẽ hủy diệt các người "

Từ Lãnh nhìn cô bá đạo nói:

"Đời này em xác định phải chung bàn thờ với tôi "

Khiết Nhi nhìn hần cười:

"Nhân sinh thật viên mãn vì em gặp được anh "

[...]

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

Phần 1 của Vợ Ngốc đây nhé!

[Đọc xong nhớ bình chọn Sao cho ta nhé]

"Chồng ơi em đói "

"Em không biết xuống bếp mà nói người giúp việc lấy cho ăn à. Ngu ngốc "

Cô mắt dung dung bật khóc như đứa trẻ:

"Oa....oa chồng bắt nạt em....oa oa "

Anh gất lên:

"Cô thôi đi không, cút ra ngoài cho tôi "

Anh đẩy cô ra ngoài đóng sầm cửa lại. Lấy phải con vợ ngu ngốc đối với anh chỉ có chán ghét.

Cô bên ngoài lau nước mắt lòng tự nhủ là chồng đang bận kiếm tiền nên mới gất như vậy.

...

"Chồng ơi sao chồng lại hôn chị ấy "

"Tôi đang làm việc cô không thấy sao "

Nói xong anh tiếp tục hôn chị ta. Người phụ nữ không ngừng rên lên. Những tiếng rên dâm dục.

Họ vẫn làm ngay trên phòng ngủ của cô và anh. Mắt cô tự nhiên cay nóng có gì ấy là xót xa lắm cô ngây ngốc hỏi:

"Chồng ơi sao chị ấy lại nằm trên giường em "

"Cô ấy mệt cần tôi chăm sóc. Cô hôm nay qua phòng khách ngủ đi "

Cô gật đầu đồng ý ngay chị ấy đang mệt mà nên chị ấy mới ngủ giường mình thôi. Cô bần thần ra phòng khách ngủ.

Sáng sớm trên bàn ăn sáng chị ta giọng ồ ồ hỏi anh:

"Anh đưa em về nhà như vậy không sợ vợ anh ghen sao "

"Ghen con cóc ấy biết gì mà ghen em đừng quan tâm nó "

Đúng lúc cô đi tới nhìn chị ta cô quan tâm hỏi:

"Chị đỡ mệt hôm chưa. Hôm qua chị khó thở lắm ấy "

Chị ta khinh miệt nhìn cô:

"Chị không sao nhờ chồng em xoa bóp nên chị đã không sao "

Cô cười thật tươi vui mừng vì chồng cô đã làm được một việc tốt. Đang định ngồi xuống thì chị ta đưa chân ra khiến cô vấp lao mình về phía trước.

Cô đau đớn khóc nức lên:

"Hức.....đau hức.....sao chị lại đẩy em...hức "

Anh tức giận quát lên:

"Mới sáng sớm cô khóc cái gì. Câm mồm lại cho tôi "

Bị nạt cô càng khóc lớn hơn. Tức giận anh vung tay tát mạnh vào mặt cô sau đó ôm chị ta đi thẳng một mạch.

Quán gia xót xa vội chạy tới ôm cô vào lòng. Ông an ủi:

"Tiểu thư nín đi. Không sao cả thiếu gia chỉ là tức giận nhất thời thôi ngoan không khóc nữa "

Cô đôi mắt đầm nước nói:

"Thật không....? "

"Thật. Già có bào giờ lừa tiểu thư chưa "

Nghe vậy cô nín hẳn, cô như đứa con nít vậy chỉ cần dỗ ngọt là mọi tủi nhục đều tan biến. Quán gia thở dài một cô bé lương thiện như vậy mà thiếu gia của họ không nhìn ra.

.....

Chuỗi ngày sau đó chị ta chính thức chuyển về một nhà với anh.

Chị ta luôn tìm cách hại cô. Anh biết nhưng lại cười cho qua.

Cô mà khóc thì anh lại đánh cô. Cô sợ không dám khóc.

"Chị làm gì vậy sao chị cắt hết quần áo của em"

"Đồng rế rách này mà cũng là quần áo à "

"Hức...chị không được cắt gấu bông của em "

Cô vừa khóc vừa chạy lại dành lại con gấu, hai bên diễn ra tranh chấp, trong lúc nào đấy cái kéo đã sượt vào chân chị ta. Nhưng mà không phải cô mà. Cô chỉ giật lại gấu.

Đúng lúc anh chạy vào nhìn chị bị chảy máu anh liền tức giận tát mạnh vào mặt cô gầm lên:

"Cô làm cái gì đấy hả "

Chị ta khóc lóc nói:

"Nó đòi lấy kéo đâm chết em...hức cũng may em đỡ kịp "

Anh tức giận đưa chân đá thật mạnh vào bụng cô.Khiến cô văng ra xa,cô đau đớn hét lên:

"Em...không có chồng phải tin....em không có "

Anh lạnh lùng tiến lại đạp thêm một phát mạnh vào bụng cô lời nói ma quỷ:

"Tôi sẽ giết cô nếu cô dám đụng vào cô ấy thêm cô ấy một lần nữa "

Nói xong anh tiến lại ôm chị ta một mạch đi thẳng bỏ cô lại trong vũng máu đang không ngừng chảy.

Cô khó khăn nói:

"Chồng ơi. Em đau.....chồng ơi cứu em...."

Anh vẫn lạnh lùng đi thẳng còn khóa cửa phòng không cho bất kì ai cho cô ra ngoài.

Máu càng lúc thấm đẫm chiếc váy trắng của cô.....Cô dần mất đi ý thức.

[Còn]

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhật Uyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

[Bình chọn sao cho tốt nha]

"Chồng ơi em đau....chồng ơi cứu em.chồng ơi"

Giọng nói của cô trở nên yếu dần.Máu không ngừng chảy.Cô chìm dần vào giấc ngủ.

Anh vẫn lạnh lùng ôm ả nhân tình.Đóng sầm cửa lại nhưng không hay giây phút này cô gái yêu anh cần anh như thế nào.

Anh lo lắng ôm ả ta an ủi:

"Em có sao không.Lần sau không cần gần con ngốc ấy "

Ả ám ức nói:

"Cũng may anh đến kịp.Không em không biết mình giờ ra sao nữa "

Anh ôm ả ta vào lòng dỗ dành:

"Không sao.Anh đưa em đến bệnh viện kiểm tra "

"Dạ "

Sau đó anh quay lại lạnh tanh nhìn lão quản gia gần giọng:

"Bỏ đói con ngốc kia một ngày cho tôi.Không được ai cho nó ra ngoài "

Lão quản gia khẽ thở dài nhanh chóng lên tiếng:

"Vâng thưa cậu chủ "

Nhìn bóng dáng hai người kia khuất đi lão nói thì thầm:

"Cậu chủ người bao giờ cậu mới nhận ra Khiết Nhi là một cô gái tốt đây "

Quản gia và người giúp việc ai cũng thương cô. Vì cô như một thiên thần vậy. Ngay ngô tình khiết. Họ thấy anh đánh cô trong lòng không khỏi thương xót. Muốn can ngăn nhưng lại không dám.

"Quản gia tôi có nên lên xem tiểu thư không? "

"Lên nhanh lên. ta sợ con bé lại đang khóc "

Hai người giúp việc cùng quản gia nhanh chóng chạy lên lầu. Mở cửa nhưng nhất thời ai cũng sững người.

Khiết Nhi ngay thờ của họ đang nằm trên vũng máu. Mái tóc đen dài rối tinh. Khuôn mặt hồng hào hay cười không còn thay vào đó là khuôn mặt trắng bệch.

Họ kinh hoàng mất mấy phút. Thật giả man cậu chủ của họ không phải con người. Quản gia run rẩy lại ôm cô vào lòng. giọt nước mắt rơi trên khuôn mặt già nua:

"Khiết Nhi...tiểu thư cô phải cố lên....Mấy người còn đứng đấy làm gì. mau gọi cấp cứu cho ta"

Lúc được đưa đến bệnh viện cũng là lúc hơi thở của cô dần tắt đi. Giữa ranh giới của sự sống và cái chết cô dần trở nên mong manh.

Chồng cô à? Anh ta đang bận ở bên người anh ta yêu. Quản gia gọi cho anh, không một tia tình cảm anh trả lời:

"Tốt nhất là cho cô ta chết luôn đi "

Sau đó liền ngắt máy.

Ả tình nhân ôm cổ anh giọng ngọt ngào hỏi:

"Có chuyện gì vậy anh "

"Con ngốc kia đang cấp cứu "

Ả giả nhân giả nghĩa nói:

"Vậy sao anh không đến xem sao. Dù gì cũng là vợ anh "

Anh cười nhếch môi tàn độc nói:

"Chết đi càng tốt. Không phải cô ta chết đi thì anh có thể quang minh chính đại cưới em về sao? "

Ả dụi đầu vào lòng anh. Thầm mở cờ trong bụng:

"Chết đi đồ ngu ngốc "

Hết phần 2

Còn 333

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3

[Đọc Xong đừng quên bình chọn sao cho tớ]

Tiếp 3

"Chết đi đồ ngu ngốc "

Ả ta trong lòng khê nhếch môi Thật ra trong chiếc kéo kia có tẩm thuốc độc. Viết thương trên da cũng là do ả nguy tạo ra mà thôi. Để chiếm được anh ả ta không từ một thủ đoạn nào.

Nghĩ thầm trong lòng:

"Đừng trách tao ác. Chỉ vì mày là chương ngại vật duy nhất. Sống như một con ngốc để làm gì? Tao đang giúp mày nhanh chóng đầu thai "

[...]

Tình trạng cô ngày càng một lúc nguy kịch. Bác sĩ toát mồ hôi lạnh nhìn nhau.

"Là Dimethylmercury. Bệnh nhân bị trúng độc. Còn là phụ nữ mang thai "

"Nhịp tim đang dần yếu "

"Đem máy kích tim đến đây "

Một loạt âm thanh được vang lên. Ở ngoài người quản gia không ngừng run rẩy. Ông xem cô như con gái vậy. Đứa con gái tội nghiệp của ông xin trời cao hãy cứu vớt Khiết Nhi.

7 tiếng sau. Dân bác sĩ đi ra với khuôn mặt mệt mỏi, nhìn quản gia với đôi mắt ái ngại.

"Chúng tôi đã cố gắng hết sức. Đứa bé đã bị sảy. Tình trạng của bệnh nhân đã qua cơn nguy kịch nhưng do tác dụng của Dimethylmercury cô ấy có lẽ chỉ duy trì mạng sống được bốn tháng "

Quản gia run rẩy nhìn bác sĩ, giọng ông run run:

"Là trúng độc ư? "

Người bác sĩ gật đầu tiếp tục giải thích:

"Dimethylmercury là một loại chất độc gây chết từ từ do chính con người tạo ra. Nhưng chính điều này lại tạo lên điều nguy hiểm hơn cả. Mặc dù đã đưa đến cấp cứu nhưng chất độc đã ngấm vào máu...."

Người quản gia đông cứng lại. Ông không nói lên lời. Chỉ biết đứng bất động.

Ba Ngày Sau

Anh nhìn quản gia hỏi:

"Cô ta còn sống hay đã chết? "

Lão quản gia không nhìn được ông nói:

"Cậu chủ dù gì Khiết Nhi tiểu thư cũng là vợ ngài, chẳng lẽ cậu không một tia quan tâm? "

"Từ bao giờ ông trở nên nhiều chuyện như vậy? Tôi sống như thế nào cần ông quản? "

"Kẻ hèn này không dám. Tiểu thư vẫn chưa chết và đang trong bệnh viện "

Ả từ trên lầu đi xuống cũng vừa đủ nghe hết cuộc nói chuyện. Đôi mắt ả trở nên hoang mang. ả đã hạ độc nhưng tại sao con ngốc ấy không chết? Không được nhất định không được.

"Diệp hay chúng ta đến bệnh viện thăm vợ anh đi "

Anh nhìn thấy ả môi liềm nở nụ cười nhưng lời nói sau đó vẫn cay độc:

"Con ngốc ấy không chết được. Càng không cần phải đi thăm. Nào lại đây chúng ta cùng đi làm "

Ả uốn éo đi lại ôm cánh tay anh. Môi khẽ cười. Sau đó hai người dần khuất.

Lão quản gia khẽ thở dài. Cũng nhanh chóng vào bệnh viện. Lão không muốn nói cho anh biết việc cô bị mất đứa bé. Vì lương tâm của lão biết cậu chủ của họ khi biết sự thật thì chỉ có vui mừng mà thôi.

Khiết Nhi đôi mắt buồn uất ức. Nhưng đáng người lại gầy gò ốm yếu. Cô nhìn quản gia hỏi:

"Bác chồng cháu đâu? "

"À cậu chủ có công việc gấp. Không thể vào thăm con được "

"Chồng đi kiếm tiền nuôi cháu à? Nhưng chồng không tin cháu, chồng đánh cháu, cháu không có hại chị ấy "

Nói đến đây mắt cô đỏ hoe.

"Ngoan không sao cả. Mau ăn cháo nhanh khỏe cậu chủ sẽ thương cháu "

"Thật không. Nhưng đây là đâu cháu muốn về nhà. Ở đây phải uống thuốc đắng lắm. Cháu đau lắm "

"Đợi vài ngày nữa rồi chúng ta về nhà, ngoan thì mới được về "

Cô ngầy ngồ gật đầu.

Nhưng sâu thẳm trong tim cô nhớ anh lắm. Cô nhớ chồng cô. Rất nhớ. Nhưng sao anh không thương cô?

Một Tuần sau đó.

Cô vui mừng trở về. Vừa đi vào cửa chính cô liền chạy vào ôm anh:

"Chồng ơi em nhớ chồng lắm "

Anh khẽ sững người cúi xuống nhìn cô. Lần đầu tiên anh bị lời cuốn vào nụ cười ngầy ngồ ấy. Tay mắt không chế định đưa lên ôm cô nhưng khi ánh mắt anh chạm đến ánh mắt ả. Giật mình anh đẩy mạnh cô ra quát lên:

"Đừng có lấy bàn tay dơ bẩn của cô đụng vào người tôi "

Cô ngầy ngốc nhìn anh đôi mắt long lanh lại bắt đầu khóc:

"Đau... Em đau.... Chồng không nhớ vợ ư "

Anh đi lại ôm ả nhìn cô khinh thường nói:

"Nhớ? Tôi mong cô chết đi còn không kịp "

Cô tuy ngốc nghếch nhưng hiểu chồng cô đang mong cô chết. Không biết suy nghĩ thế nào đôi mắt ngầy ngồ không còn, cô nhìn anh cười đến lạ hỏi:

"Em chết đi chồng có yêu em không? "

Hết phần 3.

[Còn]

Nhớ bình chọn sao nhé!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Tiếp 4

"Em chết đi chồng có yêu em không? "

Anh nhìn cô đôi mắt thoáng động nhưng nhanh chóng buông lời lạnh lùng:

"Cô chết đi thì tôi sẽ suy nghĩ xem có thể bố thí cho cô một ngày yêu? "

Ả ta sợ sệt ôm cánh tay anh nói:

"Anh ơi em sợ. Em sợ nó lại muốn giết em "

Anh vỗ về an ủi ả:

"Con ngốc này dám làm bậy một lần nữa anh liền cho nó biết thế nào là địa ngục em không phải sợ "

Ả ta ngoài mặt lo lắng nhưng trong lòng không ngừng tính toán, âm mưu hại chết cô lần 2.

Cô nhìn ả đôi mắt long lanh nói:

"Là chị tự đâm kéo vào người mình. Là chị tự làm chị chảy máu. Sao chị là người lớn mà lại đổ thừa cho em "

Mặt ả uất ức nói:

"Cô thật đáng sợ, cô giả ngây thơ, cô muốn hại chết tôi, giờ cô còn lật mặt như vậy, tôi thật nể phục cô "

Cô vẫn tiếp tục nói:

"Là chị lỗi là ở chị. Chị đừng nói em như thế. Em không có làm gì chị "

Anh tức giận tiến lại tát mạnh vào mặt cô, gằn giọng nói:

"Câm mồm lại cho tôi. Cô đừng nghĩ ai cũng rắn độc như cô "

Lão quản gia lúc này không nhận được lên tiếng can ngăn:

"Cậu chủ đừng đánh tiểu thư nữa. Tiểu thư vừa xuất viện sức khỏe còn rất yếu... Mong cậu chủ đừng chấp nhặt tiểu thư "

Anh không nói gì đi lại ôm ả tiến lại bàn ăn để lại mình cô đang bất động.

Cô hôm nay không khóc. Không phải là không đau. Mà nơi trái tim co thắt lại khiến cô không thể khóc. Cô cất giọng non nớt:

"Chồng không thương em "

Lão quản gia nuốt nước mắt vào trong. Cùng người giúp việc đỡ cô lên phòng.

Trước khi ra khỏi phòng lão không ngừng căn dặn cô:

"Khiết Nhi tiểu thư phải ngoan không được ra ngoài. Đợi lão đem cháo lên cho cô "

Cô ngoan ngoãn gật đầu.

Khi mọi người đi khuất giọt nước mắt lăn trên khuôn mặt nhỏ nhắn.

.....

Đêm Hôm Ấy

Cô mặc trên người một chiếc đầm trắng. Mái tóc dài xõa bung ra. Cô tiến đến phòng ngủ của anh gõ cửa. Đôi mắt trong veo cô nhìn anh thỏ thẻ:

"Chồng đi cùng em lên đây được không? "

Anh nhìn cô thoáng bất ngờ. Khẽ nhìn lên giường thấy ả đã ngủ. Anh không biết tại sao nhưng lại gật đầu.

"Cô đưa tôi đi lên đây làm gì? "

Trên sân thượng gió lồng. Mái tóc cô tung bay trong gió. Cô nhìn anh hỏi:

"Chồng nói nếu em chết đi thì chồng sẽ yêu em một ngày đúng không? "

"Ừ "

Cô đi lùi ra đằng sau nhìn anh cười nói:

"Vậy bây giờ em chết nhé? "

Anh đôi mắt khẽ sùng. Lời nói cũng như câu hỏi:

"Con ngốc này cô tính làm gì?"

"Chồng hứa đi. Em mà chết là chồng phải yêu em đấy! "

"Cô bị điên à. Mau dừng lại "

Cô vẫn cứ lùi khi đã đến thành sân thượng,cô dừng lại,đôi mắt ngây ngô nhưng lại đầy tình cảm cô thỏ thẻ:

"Em xem trên ti vi.Chỉ cần ngã trên đây xuống là sẽ chết. Vậy bây giờ em chết nhé.Chồng nói yêu vợ đi "

Anh nhếch môi cười.Nhìn cô trả lời:

"Vậy cô chết đi.Thì tôi sẽ xem xét xem có nên yêu cô hay không "

Cô nhìn anh tha thiết.Nói như khẳng định:

"Vậy em chết nhé "

"Ừ "

"Vậy chồng phải yêu em đấy "

"Chỉ cần cô không còn tồn tại thì tôi sẽ yêu cô "

Cô nhắm dần mắt lại đôi chân dần lùi.....Liệu Khiết Nhi có chết?

Hết chương 4

Nhớ bình chọn Sao nhé

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Tiếp 5

"Chỉ cần cô không còn tồn tại tôi sẽ yêu cô "

Cô nhắm mắt lại,đôi chân dần lùi ra đằng sau,tưởng chừng như cô đã ngã xuống thì một lực kéo cô lại.Anh nắm chặt tay cô gần giọng nói:

"Cô muốn chết đi chỗ khác mà chết. Đừng chết ở nhà tôi.Cô muốn ám tôi đến sau này à? "

Cô đôi mắt sắp khóc nói:

"Không phải chồng nói em chết đi.Chồng sẽ yêu em sao "

"Cô nghe cho rõ đây muốn chết thì cút ra khỏi nhà tôi mà chết "

Cô khóc nức lên:

"Đau...chồng nắm chặt tay em đau quá "

Ở một góc khuất bàn tay ả nắm chặt lại.Khốn kiếp chỉ một chút nữa thôi là con điên ấy đã chết.Tại sao lại cứu nó.Ả căm phẫn nhìn anh,nguyên rủa trong lòng:

"Anh không muốn nó chết.Thì tôi làm nó chết.Triết Diệp anh chỉ được phép yêu tôi "

Ả quay lưng lạnh lẽo trở về phòng.Trong lòng mấy phần tính toán.

Anh hàn khí nhìn cô quát lên:

"Cô có thôi khóc đi không.Nước mắt là thứ dơ bẩn nhất mà tôi thấy từ cô "

"Chồng em không có hại chị ấy đâu....chồng phải tin em "

"Vì sao tôi phải tin một con ngốc như cô? "

"Vi em là vợ! "

Một câu trả lời cô khiến anh sững người lại. Anh lạnh nhạt nói:

"Cút về phòng ngủ cho tôi "

Cô nước mắt, nước mũi, sợ sệt gạt đầu, nhanh chóng trở về phòng, vì nếu như cãi lời thì chồng lại đánh cô. Cô sợ.

[....]

SÁNG HÔM SAU

Ả giả vờ mệt mỏi nói:

"Diệp hôm nay em hơi mệt anh đi làm một mình nhé! "

Anh lo lắng nhìn ả hỏi:

"Em bị làm sao, có cần anh đưa em đi bác sĩ? "

"Em không sao nghỉ ngơi một ngày sẽ ổn. Anh đi làm đi không muộn. Em không sao thật mà "

Anh gạt đầu căn dặn:

"Nếu như em mệt thì gọi điện thoại cho anh "

"Anh đi đi. Em biết rồi "

Anh khẽ gạt đầu sau đó cũng rời đi. Để lại khuôn mặt với nụ cười tà ác phía sau.

Đợi anh đã lên xe đi. Ả ta đi xuống cao giọng quát:

"Lão quản gia ông đi đến thị trấn D mua tổ yến cho tôi. Tôi muốn ăn yến nguyên chất ở đây "

Lão cảm thấy điều không lành nói:

"Đề tôi sai tài xế đi mua. Á Nhạ tiểu thư xin chờ một lát "

"Tôi muốn ông đi mua. Ông bị điếc à "

Khuôn mặt già nua ông bất đắc dĩ gạt đầu:

"Vậy tôi đi ngay đây "

Nói xong lão vội đến phòng cô gõ cửa. Lão nhìn cô dạn dò:

"Dù như thế nào Khiết Nhi tiểu thư cũng không được ra ngoài. Thuốc ở trong ngăn kéo 30 phút sau tiểu thư nhớ phải uống đúng giờ. Nhớ lời lão dặn tuyệt đối không được ra ngoài "

"Vâng ạ "

Lão quản gia an tâm rời đi.

Ả ta cười nửa môi. Đi thẳng lên phòng cô. Trên tay còn cầm một lọ nhỏ.

Cô đang ngây ngô ngồi ôm gối bỗng thấy cửa mở cô ngừng mặt lên, thấy ả cô hoảng hốt:

"Chị...Chị vào đây làm gì...chị không được cất quần áo của em nữa...chị đi ra ngoài đi "

"Sao mà không chết đi "

Vừa nói ả vừa tiến lại tát mạnh vào mặt cô.

Cô ôm mặt đôi mắt đục đục nói:

"Chị đánh em....Em mách chồng...chị đánh em"

Ả giật mạnh tay cô lại cười châm biếm sỉ nhục nói:

"Chồng mày đang chết mê chết mệt tao.Mày nghĩ anh ấy sẽ tin lời một con ngốc như mày à"

"Chị buông tay em ra.Chị muốn làm gì.Chỉ định đồ gì lên người em....chị mau buông em ra "

À giữ mạnh tay cô cay độc nói:

"Tao định làm gì à..Tao định tạt a xit vào cái bản mặt ngu ngốc của mày đây.Mày sống để làm gì,sao mày không chết luôn đi "

Cô sợ hãi khóc òa lên van xin:

"Em xin lỗi chị mà...Chị đừng đánh em nữa...hức chị tha cho em đi...hức "

À xô mạnh cô ngã xuống nền nhà.Tay mở lọ axit giọng nói đầy cay độc:

"Tao sẽ hủy đi khuôn mặt của mày.Khiến mày trở thành một con quỷ.Để khuôn mặt của mày bị nát đi "

"Không....không....em xin chị...không "

"Á á á.....Á Á "

Tiếng thét vang vọng đến xé lòng...

Khiết Nhi của chúng ta ra sao? Thì chương 6 nhé.

Bình chọn sao cho tớ đi

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Tiếp 6

"Không...không...em xin chị.....không "

"Á...Á...á "

Tiếng thét vang vọng đến xé lòng của cô.đôi bàn tay đang không ngừng bỏng lên.

À ta như một ả điên cười lớn,ả ném lọ sang một bên nói:

"Lần này chỉ là đôi bàn tay này.Lần tới sẽ là trên khuôn mặt này,khóc nhìn mày khóc tao cảm thấy thật kinh tởm "

Mặt cô trắng bệch,đôi bàn tay bỏng đến lở loét con đau khiến cô không còn sức lực để nói,cô nói trong nỗi đau đớn:

"Chị....là đồ ác độc....chị không phải là con người "

À tiến lại giật mạnh tóc cô khuôn miệng cay nghiệt nói:

"Đối với con ngu như mày tại sao tao phải là con người? "

À cười mỉa mai tiếp tục nói:

"Nhìn đi đôi bàn tay mày đang ứa máu kìa.À không nó đang lở loét ra nhìn thật bất mắt.Mày cảm ơn tao đi,tao đang giúp mày tàn phế dần "

Con đau đang không ngừng ập tới cộng thêm chất độc trong người hoành hành.Cô dần mất đi ý thức. Khuôn mặt trắng bệch đôi môi hồng nhạt thường ngày cũng không còn.

Câu nói cuối cùng của cô là:

"Chồng ơi....cứu em "

Ả nhìn cô ngất đi khuôn mặt vừa lòng.Tốt nhất là chết luôn đi. Ả đứng dậy tạo một hiện trường giả.Sau đó nhếch môi nói:

"Ai sẽ tin lời một con ngốc như mày nói.Đây cũng chỉ trở thành một tai nạn do chính mày gây nên...ha ha "

Trong căn phòng trắng trở nên yên lặng như chưa từng có một cuộc tranh chấp nào. Không một người giúp việc nào biết vì tất cả phòng trong căn biệt thự này đều là phòng cách âm.

Khiết Nhi như một cây cỏ mất hết nhựa sống.Cô chìm vào giấc ngủ để quên đi cái đau,cái đớn đang không ngừng hoành hành trên người mình.

Ả trở về phòng đánh một lớp kem nền lên mặt,trang điểm cho khuôn mặt trở nên yếu đuối,điện thoại cho anh đầu dây bên kia liền bắt máy,anh lo lắng hỏi:

"Alô anh nghe,em mệt lắm à? "

Ả giả vờ mệt mỏi nói:

"Diệp anh về nhà đưa em đi bệnh viện được không? Em mệt quá "

" Á Nhã em đợi một lát anh sẽ trở về ngay "

Anh vội vàng tắt máy.Lên xe phóng như bay về nhà.Chẳng mấy chốc anh đã có mặt ở nhà.

Anh nhìn người giúp việc hỏi:

"Lão quản gia đâu? "

Nữ giúp cúi đầu trả lời:

"Dạ thưa cậu chủ sáng sớm Á Nhã tiểu muốn ăn yến xào nên quản gia đã đi mua ạ "

"Ừ.Còn con ngốc kia đâu? "

"Dạ Khiết Nhi tiểu thư đang nghỉ ngơi ở trong phòng "

"Ừ "

Anh nói xong cũng một mạch đi lên phòng,lo lắng chạy lại ôm ả mà không hay biết con ngốc mà anh nói cũng chính là vợ anh,đang trong tình trạng nguy kịch.

"Em thấy trong người thế nào rồi? "

"Em thấy khó chịu lắm,khó thở nữa,anh đưa em đến bệnh viện được không "

"Để anh đỡ em,không sao cả giờ chúng ta đến bệnh viện "

Khi hai người dần khuất trên xe.30 phút sau cũng là lúc quản gia trở về.

Ông nhìn người giúp việc vội vàng hỏi:

"Khiết Nhi tiểu thư từ lúc ta đi có ra khỏi phòng không? "

"Không thưa quản gia "

Lão thở phào nhẹ nhõm,nhanh chóng đi đến phòng cô,vẫn như thường ngày lão gõ cửa xong mới tiến vào.

Khuôn mặt già nua mang theo nụ cười hiền gọi,nhưng khi nhìn đến sàn nhà lời nói của lão trở nên bất động:

"Khiết Nhi. Tiểu thư đã uống thuốc hay chưa...già "

Lão như không tin vào mắt mình.Trước khi lão đi cô vẫn ngây ngô cười nhìn lão.Nhưng khi trở về thì lại là một cảnh tượng kinh hoàng.Lão run rẩy hét lên:

"Người đâu...mau gọi xe cấp cứu.... Người đâu..."

"Khiết Nhi đưa con gái tội nghiệp.Con sẽ không sao..Ông trời sẽ bên con....Con phải cố lên "

[...]

TẠI BỆNH VIỆN

Bóng đèn đỏ của ca cấp cứu đã bật. Nơi đây như muốn nhắc nhở là cô gái mang tên Khiết Nhi lại một lần nữa đứng trên ranh giới của tử thần.

Lão bất lực. Lão đã già. Lão không thể bảo vệ tiểu thư. Làm sao đây? Lão phải làm sao cho cậu chủ của họ tỉnh lại? Lão thấy hổ thẹn với ông bà chủ ở trên trời cao.

Cùng lúc đấy anh đang chìm trong hạnh phúc. Vì biết tin mình sắp làm cha. Anh trở nên phấn khích. Anh ôm chăm ả vào lòng. Niềm hạnh phúc này khiến anh càng yêu ả hơn.

"Anh yêu em. Cảm ơn em vì đã xuất hiện trong cuộc đời anh "

Ả vờ uất ức nói:

"Nhưng anh còn có vợ. Em và con sẽ chẳng có danh phận gì.... "

Anh cười nheo mắt ả:

"Ai nói em không có danh phận. Con ngốc ấy sớm muộn gì anh cũng loại trừ mà thôi. Cô ta chỉ là bức bình phong không hơn không kém "

Ả trong lòng anh hỏi:

"Nếu con ngốc ấy chết đi anh có buồn không? "

"Không. Cô ta chết đi đã là một giải thoát cho anh "

"Thật không? "

"Đối với anh nó chỉ là một phế vật "

Ả dụi đầu vào lòng anh, đôi mắt ánh lên tia ác độc:

"Tao sẽ khiến mày chết nhanh thôi. Loại đàn bà ngu ngốc. Chính tay tao sẽ kết liễu cuộc đời mày "

Một kế hoạch lại được vạch lên. Còn Khiết Nhi thì sao? Thì phần 7 chứ sao!

Nhớ bình chọn sao cho tớ nhé

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

Tiếp 7

"Tao sẽ khiến mày chết nhanh thôi. Loại đàn bà ngu ngốc. Chính tay tao sẽ kết liễu cuộc đời mày."

Ả ác độc suy nghĩ. Một âm mưu mới. Một cái kết cho tất cả.

Anh cưng chiều ôm ả vào lòng. Nâng niu như sợ có gì đấy sẽ gây tổn thương đến ả. Anh dịu dàng nhìn ả nói:

"Nào chúng ta cùng về nhà "

Ả mỉm cười hạnh phúc. Đôi bàn tay nắm lấy tay anh ả nói như khẳng định:

"Diệp anh chỉ được yêu em. Yêu một mình em thôi "

Anh gạt đầu thay lời khẳng định họ tay trong tay hạnh phúc trở về.

Giây phút ấy một Khiết Nhi đang dần mất nhựa sống. Giây phút ấy một Khiết Nhi đang phải chống cự với tử thần. Giây phút ấy cô gái ngốc mang tên Khiết Nhi vẫn một trái tim thủy chung hướng về người cô yêu.

Tại Biệt Thự.

Anh ân cần đỡ ả xuống.Nhất cử nhất động đều hết sức nhẹ nhàng.Vừa vào đến cửa anh đã cao giọng nói:

"Quản gia đâu? "

Người giúp việc lễ phép cúi đầu trả lời:

"Dạ thưa cậu chủ.Lão quản gia đã đưa tiểu thư vào bệnh viện "

Anh khó chịu hỏi:

"Cô ta lại rở trò gì? "

"Tiểu thư cô ấy bị bỏng ở tay rất nặng.Lúc được đưa đến bệnh viện đã trong tình trạng bất tỉnh.."

Chưa để người giúp việc nói hết câu,ả đã chen ngang:

"Chắc cô ta lại nghịch dại.Bản tính ngốc nghếch khiến người ta thật khó chịu. "

Anh vội vàng xoa dịu ả:

"Em đừng để ý đến con ngốc đó.Giờ em là phụ nữ có thai nên chú ý sức khỏe,không cần vì cô ta mà hao tâm tổn sức "

Ả nhìn anh hỏi:

"Hay anh đến thăm cô ta đi.Dù gì cô ta cũng là vợ anh "

"Em đến bao giờ mới nghĩ cho bản thân mình đây? Còn ngốc ấy từng muốn hại chết em "

"Dù người ta ác nhưng mình không thể ác giống người ta anh à "

Nữ giúp việc trong lòng mấy phần kính bĩ.Ác chẳng phải ả ta là loài rắn độc sao.Chi khổ cho tiểu thư của bọn họ.

Anh nhìn ả trả lời:

"Tốt nhất để cô ta chết.Cuộc đời cô ta đến lúc nên kết thúc "

Ả không nói gì.Nhưng trong lòng sung sướng,ả biết chưa cần ả ra tay thì chính Triết Diệp cũng kết thúc cuộc đời của thứ ngu ngốc kia.

Anh nhìn ả căn dặn:

"Em nằm nghỉ đi.Anh đi giải quyết công việc.Lát liền trở về "

Ả vui vẻ gật đầu.Nhìn anh đi khuất,bộ mặt hiền lành không còn,ả hách dịch quát lên:

"Đem hết chăn gối trong phòng con ngốc kia đốt hết cho tôi "

"Nhưng đây là phòng của tiểu thư Khiết Nhi.Sao có thể đốt "

"Đốt để mai táng cho nó.Tôi nói đem đốt hết thì đem đi.Tất cả những đồ đạc của con ngốc ấy đem đốt sạch ngay cho tôi "

"Nhưng...."

Ả chanh chua chỉ thẳng vào mặt nữ giúp việc quát ầm lên:

"Nhưng nhị cái gì? Mấy người muốn bị tổng cổ ra khỏi đây hết đúng không? Cút đi lên phòng nó ngay cho tôi "

Nữ giúp việc bất đắc dĩ,chỉ biết cúi đầu làm theo.Trong lòng thâm cầu nguyên Khiết Nhi tiểu thư nhất định phải trở về.

[....]

TẠI BỆNH VIỆN

Lão Quản Gia vô lực ngồi chờ.Thì giọng nói lạnh lùng của anh làm lão giật mình.

"Cô ta chết chưa? "

Lão sững người nhìn anh.Đây câu hỏi của một người chồng hỏi thăm vợ mình sao? Ông như không tin vào những gì mình đang nghe,cậu chủ của họ từ

bao giờ lại tuyệt tình như vậy.

"Tôi hỏi? Ông bị điếc hay sao không trả lời? "

Ông cười buồn hỏi anh:

"Cậu chủ nếu Khiết Nhi tiểu thư thật sự chết cậu cũng không buồn sao? "

Anh cười nửa miệng trả lời:

"Buồn ? Tôi chính là mong cô ta chết đi? Vậy tôi việc gì phải buồn? "

"Cậu chủ....cậu đã thay đổi rồi....cậu đã thay đổi thật rồi... "

Anh không quan tâm lời lão.Rút điện thoại lạnh lùng gọi viện trưởng ra lệnh:

"Kết thúc ca phẫu thuật ngay cho tôi "

"Dạ thưa thiếu gia.Ngài chờ chút tôi sẽ đến chỗ ngài "

Quản gia lo lắng hỏi:

"Tại sao lại kết thúc,tiểu thư còn đang trong tình trạng nguy kịch,cậu chủ sao cậu có thể tuyệt tình như vậy "

Anh ngồi trên ghế khuôn mặt không cảm xúc trả lời:

"Bởi vì tôi muốn cô ta chết "

Lão bất lực,ông quỳ xuống cầu xin anh:

"Tôi xin cậu.Xin cậu hãy nể tình tôi đã chăm sóc cậu từ bé xin cậu hãy cứu tiểu thư.Con bé không có tội tình gì,tôi xin cậu đừng tuyệt tình như vậy,Khiết Nhi cũng là vợ cậu,tôi xin cậu "

Anh không động lòng,chi nhàn nhạt cười.

"Sớm muộn gì không chết? Chi bằng chết ngay lúc này "

Câu nói của anh vừa kết thúc.Cũng là lúc vị viện trưởng đi tới và dàn bác sĩ ở bên trong cũng đã đi ra.

Anh nhìn đám người không một tia tình người ra lệnh:

"Hãy để cô ta chết đi "

"Tôi xin cậu...Cậu chủ....tôi xin cậu....Xin hãy cứu tiểu thư...xin đừng tuyệt tình như vậy "

Mặc cho lão quản gia không ngừng van xin.

Anh vẫn lạnh tàn nhẫn muốn cô chết.

Khi con người phản thù chiếm hơn phần người thì họ trở nên tuyệt tình đến lạ.

Giây phút anh muốn cô chết.Cũng là giây phút Khiết Nhi trong cơn hấp hối,nhịp tim cô dần yếu đi.Nhưng trong tâm thức của cô vẫn không ngừng vang vọng tên anh:

"Em đau lắm..Em đau....vợ đau lắm.."

Tiếp theo thì phần 8 đi ==)))

Bình chọn sao cho tớ nhé

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8

Tiếp 8

"Em đau lắm..Em đau....vợ đau lắm "

Trong tâm thức của cô luôn vang vọng tên anh.

Triết Diệp lạnh lùng đi thẳng vào phòng cấp cứu. Nhìn Khiết Nhi không một chút sức sống khiến tâm tình anh vô cùng tốt.

"Chết đi để cô được giải thoát.Và chúng ta không nợ gì nhau "

Anh đưa bàn tay vuốt ve khuôn mặt cô,nơi miệng là bình ôxi,hơi thở của cô đang dần yếu,anh nhìn cô nói lời sau cuối:

"Tôi đã từng hứa nếu cô chết,tôi sẽ bỏ thi cho cô một ngày yêu.Như bây giờ tôi đang thực hiện lời hứa,bỏ thi cho cô một cái nắm tay,xem như tôi không nợ gì cô "

Lão quản gia ông xông vào phòng cấp cứu.Ông quỳ trước mặt anh van xin:

"Cậu chủ tôi xin cậu...tôi xin cậu hãy cứu tiểu thư.. Tôi xin cậu...Khiết Nhi chỉ còn sống được bốn tháng nữa thôi.. Tôi xin cậu hãy cứu tiểu thư "

Anh đôi mắt khê động hồi ngược:

"Bốn tháng ý ông là gì? "

Lão quản gia ông nghẹn ngào nói:

"Tiểu thư cô ấy bị chất độc hoành hành,từ lần nhập viện trước tiểu thư đã bị trúng độc,tính mạng của tiểu thư không còn bao lâu nữa,tôi xin cậu,xin cậu đừng nhần tâm như vậy,xin cậu hãy cứu lấy tiểu thư một lần thôi,tôi xin cậu "

Anh chậm ngâm thì bàn tay đã lở loét vì bóng củà cô nắm lấy tay anh khiến anh giật mình,đôi mắt nhắm nghiền kia đang chảy xuống những giọt mắt,gây phút ấy anh quyết định giữ lại mạng sống của cô.

"Cứu cô ta "

Sau đó liền rời đi.

Lão quản gia thăm tạ ơn trời vì ít nhất cậu chủ của họ còn một tia tình người.

[...]

TẠI BIỆT THỰ

Ả thấy anh về liền chạy lại ôm chậm lấy anh,ngọt ngào nói:

"Diệp anh đã về "

Anh ôm ả giọng trách khừ:

"Em đang mang thai chú ý đến sức khỏe,không được chạy như vậy "

"Vì người ta nhớ anh mà "

"Đồ ngốc anh cũng nhớ em "

"Diệp vợ anh chết chưa? "

"Cô ta đã qua cơn nguy kịch "

Ả đôi mắt chuyển động,tiếp tục hỏi:

"Vậy ư? "

"Em quan tâm đến con ngốc ấy làm gì,nào đi vào trong anh cùng em ăn cơm "

"Anh đi tắm đi. Em đợi anh "

"Được "

Đợi anh đi khuất,đôi mắt ả trở nên ác độc,ả chửi thề:

"Mẹ kiếp chính tay tao sẽ đập nát mày "

Diệp anh không ngờ đề cô ta chết? Thì tôi thay anh hủy diệt tất cả? Anh chỉ có thể là của tôi? Của riêng Á Nhạ này mà thôi.

Một Tuần Sau Đó .

Vì bản thân mang thai nên ả ở nhà.Cũng tốt thôi ả đang chờ con ngốc kia.

Hôm nay cũng là ngày Khiết Nhi xuất viện.

Khiết Nhi nhìn lão quần gia đôi mắt sợ hãi nói:

"Cháu không muốn về nhà...Chị ta đánh cháu....chị ta tạt nước lên tay cháu.....cháu sợ lắm "

Lão quần gia đôi mắt đau lòng,lên tiếng trấn an cô:

"Tiểu thư đừng sợ.Lần này lão sẽ bảo vệ tiểu thư,ngoan chúng ta trở về nhà "

Khiết Nhi chỉ biết nghe lời.Không dám nói gì,cùng lão quần gia trở về nhà.

[...]

Đứng trước cửa chính,Khiết Nhi run sợ đi vào.

Ả khoanh tay khinh miệt nói:

"Cuối cùng cũng về.Tôi còn tưởng cô chết trong bệnh viện "

Lão quần gia lên tiếng:

"Á Nhạ tiểu thư đừng quên ai là vợ của cậu chủ,dù gì tiểu thư cũng không nên quá đáng với chủ nhà "

"Ông cũng chỉ là lão già chết tiệt mà ông dám nói tôi vậy à,gà rồi thì đi tích đức đi,không ra đường cản thận xe cán chết ông "

Lão coi như không nghe thấy gì quay lại nhìn cô nói:

"Khiết Nhi tiểu thư để lão đưa tiểu thư về phòng nghỉ "

Nói xong Khiết Nhi cũng ngoan ngoãn đi theo.Thấy bản thân bị xem như không khí ả tức giận đi lại túm mạnh bàn tay đang băng bó của cô nghiền răng,nghiến lợi chửi:

"Tao đang nói chuyện với mày mà mày câm à "

Khiết Nhi đau đớn vì bị chạm vào vết thương,đôi mắt đung đung khóc nói:

"Chị tránh xa em ra....chị là đồ ác quỷ...chị đi ra chỗ khác đi "

Lão quần gia tức giận nói:

"Á Nga cô đừng tưởng cậu chủ dung túng cô,thì cô thích làm gì thì làm,mau buông tay tiểu thư ra "

"Á chà nay một già một ngu lên mặt với tôi cơ à,này thì buông này "

Vừa nói ả vừa vung tay tát mạnh vào mặt cô.

Sau đó liền cười nhếch môi tự lấy tay tát mạnh vào mặt mình,sau đó nằm xuống nền nhà ôm mặt khóc.

Mọi người không ai hiểu gì,thì âm thanh lạnh lẽo vang lên:

"Mấy người làm gì Á Nhạ? "

Ả nhìn ra cửa thấy anh khóc lóc nói:

"Diệp con ngốc này đánh em.Nó muốn giết con chúng ta "

Lão quản gia phục hồi trạng thái vội lên tiếng giải thích:

"Không như cậu chủ thấy..... "

Chưa để lão nói hết câu anh đã quát lên:

"Câm mồm "

Cô nhìn thấy anh vội nói:

"Chồng ơi chị ấy đánh em.. Là chị ấy đánh em"

Ả khóc nức lên giải thích:

"Diệp anh phải tin em.Họ hòa nhau vào bắt nạt em,họ đánh em,họ muốn giết con chúng ta "

Anh giận giữ tiến từng bước chân lại gần cô.Đôi mắt sắc lạnh anh đưa tay bóp mạnh cổ cô,lời nói âm lạnh:

"Cô dám đánh cô ấy? Cô dám giết con tôi? Cô là thứ cặn bã đêm hôm ấy tôi phải để cô chết "

Cô hơi thở khó khăn,hàng nước mắt không ngừng rơi nói ngắt quãng:

"Em không có.....chồng em không có....tin em được không "

"Cậu chủ xin cậu bình tĩnh lại "

"Ông câm miệng lại cho tôi "

Ả ở bên ngoài vừa khóc vừa đổ thêm dầu vào lửa:

"Diệp...anh giết chết nó đi...nó là quỷ giữ "

Bàn tay anh càng thêm sức.

"Đừng đến người tôi yêu? Tôi không ngại khiến cô hối hận khi tồn tại trên cõi đời này? "

Cô đôi mắt lạng lẹ,hơi thở khó khăn,cô hỏi:

"Diệp anh không tin....em ư? "

"Tin? Tôi tin bây giờ chính tôi sẽ giết chết cô? Loại phụ nữ răn độc "

"Ừ.Chồng giết em đi! "

Hết phần 8 - đợi phần 9 đi □

Bình chọn sao cho tớ nhé

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhật Uyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Tiếp 9

"Ừ. chồng giết em đi "

Anh lạnh lẽo buông tay đẩy cô ngã xuống sàn nhà.

"Chết? Chết dễ dàng như vậy? Tôi sẽ khiến cô sống không bằng chết "

Lão quản gia, gần như không nhin nổi, ông cúi xuống đỡ cô dậy, ông nói:

"Cậu chủ. Cậu điên rồi. Cậu buông tha cho tiểu thư đi. Cậu có thể li hôn với tiểu thư. Nhưng xin cậu đừng hành hạ Khiết Nhi tiểu thư nữa "

À cũng hòa theo:

"Diệp hay anh bỏ cô ta đi. Đuổi cô ta ra khỏi đây là cách tốt nhất. Không em sợ lắm mỗi lần không có anh nó lại muốn hại em "

Cô nhìn à hơi thở ngắt quãng nói:

"Chị sao chị có thể như vậy. Sao chị không nói sự thật. Sao chị đổ thừa cho em. Em không có làm gì cả "

À đôi mắt lại đỏ lên À đi lại ôm cánh tay anh, giọng bi thương nói:

"Anh xem đi. Có anh con ngọc này nó còn muốn đổ oan cho em. Anh xem như vậy sao em có thể sống chung một ngôi nhà với nó "

Lão quản gia nhìn À căm phẫn nói:

"Á Nhạ tiểu thư xin giữ lòng tự trọng "

"Ông. "

Không để ai nói thêm gì anh không cảm xúc lên tiếng:

"Im lặng hết cho tôi "

Anh nhìn à tiếp tục nói:

"Em đi về phòng nghỉ ngơi đi "

À chỉ biết gật đầu trở về phòng. Đôi bàn tay à nắm chặt, à nguyên rủa trong lòng:

"Diệp anh vẫn không nở ra tay. Vậy thì đừng trách tôi ác "

Nhìn à đi khuất anh nhìn lão quản gia ra lệnh:

"Ông đi làm công việc của mình đi "

"Nhưng..."

"Ông muốn bị đuổi việc? "

Lão bắt đầu đi lác đác. Ông nhìn cô sau đó cũng lặng lẽ rời đi. Không phải ông vô tâm. Nhưng ông đã già ông càng chống đối thì người thiệt thòi cũng chỉ là tiểu thư mà thôi.

Lúc này còn lại anh và cô. Nhìn cô anh ra lệnh:

"Còn cô đi theo tôi "

Cô sợ hãi run rẩy đi theo. Anh đi một mạch thẳng, đến gian phòng cuối cùng ở tầng 3 anh tiến vào trong, cô vẫn sợ hãi không dám vào.

"Vào đây? "

Cô run rẩy đi vào, giọng nói lắp bắp:

"Chồng...chồng lại muốn làm gì vợ...chồng vợ sợ lắm "

"Đừng để tôi nói lại lần 2? "

Cô chỉ biết rụt rè đi vào. Đứng cúi đầu không dám nhìn thẳng vào anh.

Anh nhếch môi mở tủ rút ra một khẩu súng, đưa lên ngắm ngắm, đôi mắt trở nên sát khí.

"Cô muốn tôi bắn chỗ nào trên cơ thể cô đây? Đầu? Tay? Chân? Hay cổ? "

Cô ngây ngốc nhìn thẳng vào anh, đôi bàn tay được băng bó cẩn thận đang không ngừng rỉ máu. Cô hỏi anh:

"Chồng muốn vợ chết như vậy ư? "

"Tôi đang cho cô sự lựa chọn? "

Cô tiến lại phía anh. Đôi bàn tay đưa súng lên chia thẳng vào đầu mình, cô ngốc nhưng cô đủ ý thức được hành động mình đang làm.

"Bắn ở đây đi "

Anh cười lên tiếng tán thưởng:

"Khiết Nhi? Vợ tôi cũng thật có dũng khí. Nhưng Triết Diệp tôi vẫn chưa hành hạ cô đủ "

Nói xong anh đưa súng bắn thẳng vào chân cô.

"ĐOÀNG "

Tiếng súng vang vọng cùng tiếng thét của cô. Cô đau đớn ngã quỵ xuống.

Triết Diệp tiến lại đưa chân nghiêng lên bàn tay đang ứa máu của cô, như một ác thú, không một chút lương tâm tuyên bố:

"Mỗi ngày tôi sẽ dùng súng bắn từng bộ phận trên người cô? Cho đến khi cô chết đi? Nhìn đi bây giờ cô thật đáng thương, cảm ơn tôi đi? "

Khiết Nhi đôi mắt mờ đi, giọt nước mắt long lanh rơi xuống cô nói trong hơi thở khó khăn:

"Tốt thôi. Sống Không bằng chết chỉ bằng để em chết đi? "

Cúi đầu tiếp theo thì phần 10! Hôm nay ngắn hôm sau bù nhé.

Bình chọn cho ta nhé.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Tiếp 10

"Tốt thôi. Sống không bằng chết chỉ bằng để em chết đi? "

Khiết Nhi như không còn cảm thấy đau nữa. Khi nỗi đau trở nên quá đau. Thì dù là kẻ ngốc họ cũng cảm thấy nó trở thành hư vô.

"Tôi chính là muốn cô sống không bằng chết? Chết dần mòn để cảm nhận đau đớn? Cô sống đã ngốc? Thì tôi không ngại giúp cô cảm nhận cuộc sống bằng sự hành hạ "

Nói xong anh để súng vào tủ nhìn cô nhếch môi rồi đi.

Căn phòng trên tầng 3 là phòng cấm. Chỉ có anh và Á mới có thể ra vào.

Quản gia đôi mắt lo lắng hướng theo anh. Khiết Nhi tôi phải làm gì giúp tiểu thư đây. Ông trời xin ông hãy cứu vớt cô bé tội nghiệp này.

TẠI PHÒNG NGỦ

Ả tức giận đến tột độ. Vì sao Triết Diệp lại không li hôn? Chỉ cần một tờ giấy sau đó tổng cổ con ngốc ấy đi không phải là xong chuyện sao.

Diệt cô là phải diệt tận gốc. Lần này Ả quyết hại cô cho bằng chết.

Nghe tiếng cửa mở. Ả liền trở về bộ dạng yếu ớt. Thấy anh đi vào Ả lên tiếng hỏi:

"Anh xử lí con ngốc ấy thế nào rồi? "

Triết Diệp đi đến ôm ả vào lòng, giọng nói dịu dàng:

"Em không cần phải lo nghĩ về cô ta.Chuyên tâm sinh con cho anh là được "

"Diệp nhưng em muốn một danh phận? "

"Sớm muộn gì em cũng là vợ của anh,em việc gì phải vội "

"Nhưng em mãi chẳng có gì.Trong mắt người đời em trở thành kẻ phá hoại hạnh phúc gia đình nhà người khác.Còn em mang tiếng sao cũng được.Nhưng con thì không có tội tình gì "

Anh thấy Á sắp khóc vội vàng an ủi:

"Đợi anh đi công tác về được không? Anh sẽ giải quyết tất cả sẽ không để em ảm ức "

"Anh hứa nhé? "

"Ừ anh hứa "

Á như mở cờ trong bụng.Triết Diệp đi công tác chẳng phải là cơ hội tốt để diệt con ngốc kia sao.Một cái chết đột tử sẽ kết thúc tất cả.

[...]

Trong căn phòng lạnh lẽo.Khiết Nhi đang lật từng chút một để tới ngăn tủ đựng chiếc súng kia.

Khoảng cách chỉ là mấy bước chân nhưng sao nó lại xa đến thế.Lúc này đây Khiết Nhi ước ai đó sẽ giúp cô.

Nhưng sao trái tim lại đau thế này? Bị chồng bắn ừ sao lại nhói thế này.Tại sao chồng không tin cô,tại sao chồng lại tin chị ấy,tại sao ?

Thế xác đau một thì nơi trái tim lại đau gấp trăm nghìn lần.Cô lật từng chút từng chút một.Trong tay cầm được súng,cô đôi mắt lạc đi,cô nói trong thì thầm:

"Nhanh thôi.Lần tới đây em sẽ chết.Một cái chết nhẹ nhàng...nhanh thôi "

SÁNG HÔM SAU

Á nhìn anh hỏi han:

"Anh nhốt con ngốc ấy ở đâu rồi? "

"Trên tầng 3 căn phòng cuối.Em hỏi để làm gì?"

"À không có gì em hỏi để biết thôi.Mà lần này anh đi công tác lâu không?"

"Chậm thì một tuần.Không thì khoảng 3 ngày.Em nhớ ăn uống đầy đủ.Lo cho sức khỏe nếu cảm thấy trong người không ổn em phải điện thoại cho anh ngay biết chưa? "

"Anh đi đi.Em biết rồi mà "

Á nói xong,kiễng chân lên hôn nhẹ vào môi anh thay lời tạm biệt.

Đội bóng anh dần khuất.Á trên môi nở nụ cười thâm hiểm.Đêm nay Á sẽ kết thúc tất cả.

Một ngày dài cứ thế trôi qua.Một Khiết Nhi vẫn đang cô đơn chống trọi với tất cả.Bóng tối che lấp đi cơ thể gầy mòn.Chất độc trong người khiến cơ thể cô không ngừng co giật.

00: 00 h tiếng chuông đồng hồ điểm âm vang cũng là lúc Á tiến vào căn phòng nơi Khiết Nhi bị nhốt.

Bàn tay Á lướt một dãy số,cửa tự động mở,Á tiến vào trong bàn tay nhanh chóng đóng cửa lại.

Một tay á bật điện,ánh sáng ập tới khiến cô giật mình,Á khá bất ngờ nhìn cơ thể bê bết máu của cô. Trong lòng thầm đánh giá Triết Diệp cũng tàn độc.Nhưng đã lỡ bắn tại sao không bắn chết đi?

Cô nhìn thấy á nhất thời hoảng hốt,giọng nói khó nhọc cô nói:

"Chị...vào...đây...làm...gì "

Ả cười quỷ dị nhìn cô giọng cay nghiệt nói:

"Tao đến kết liễu cuộc đời mày "

Trên tay ả đang cầm dung dịch thuốc độc.Lần này Ả chính là muốn hạ độc chết cô.

"Chị...muốn gì..."

"Muốn cho mày uống thuốc chữa ngu.Vì mày ngu hết phần thiên hạ "

Cô đôi tay run run,cổ lấy chiếc súng cô đang giấu,đưa lên chia thẳng vào ả.

Ả đang cười nhưng cơ thể liền cứng ngắc lại.Ả đen mặt hỏi:

"Mày cầm súng làm gì? Đưa đây cho tao.Con điên này mày muốn làm gì "

Cô cười nhẹ trả lời:

"Để kéo chị cùng chết với tôi? "

"Đoàng "

Tiếng súng vang vọng cùng tiếng hét của Ả.

Hết chương 10

Bình chọn sao cho tớ nhé

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

Tiếp 11

"Đoàng "

Tiếng súng vang vọng cùng tiếng hét của Ả.

Ả nhắm tịt mắt lại,sau đó nhánh chóng chọn ngược mắt quát ầm lên:

"Con ngu này mày bị điên à.Bắn giỏi mày dám bắn tao mày giỏi lắm.Bây giờ còn định bắn tao.Hôm nay tao không cho mày chết tao đòi họ "

Phát súng vừa rồi hoàn toàn lệch.Cô bắn theo cảm xúc và không tý căn bản nào nên phát súng hoàn toàn lệch.Hơi thở mệt nhọc cô vẫn cố gắng chia súng về phía ả.

"Chị đi...ra ngoài...đừng đến gần tôi..."

Ả khinh miệt.Bắn mất mớ gì Ả phải sợ khi con ngốc này vốn dĩ không thể nhắm trúng Ả.Ả ngoa độc nói:

"Ra ngoài à? Để tao tiễn mày đi gặp diêm vương sau đó liền ra ngoài "

Vừa nói Ả vừa đi lại phía cô trên tay không ngừng lắc lự lọ thuốc độc.

"Chị dừng lại...không tới bắn chị..."

"Bắn đi mày giỏi mày bắn đi "

"Đứng lại....chị là con quỷ giữ....chị tránh xa tôi ra "

Ả cười lớn.Mĩa mai cô:

"Quỷ giữ tao chính là quỷ giữ.Con quỷ này đang muốn mày chết.Mày sống để làm gì? Khi mày ngu hết phần của xã hội "

Cô cố gắng dùng sức lực cuối cùng. Cô sợ. Sợ con người trước mặt. Bàn năng dạy cô phải chống trọi lại chị ta. Bàn năng thôi thúc cô phải dùng cảm. Bàn tay cô nắm chặt súng nhắm thẳng vào chân Á ta.

"Chị đi...ra...ngoài...đi "

"Tao còn chưa giết mày làm sao tao có thể ra ngoài? "

Vừa nói Á vừa thông thả đi lại phía cô, dù súng kia đang chia về Á. Nhưng Á chính là xem thường một con ngốc thì có thể bắn ai đây?

Khi cự li mỗi lúc một gần. Cô hít thở một hơi tay bóp mạnh vào cò súng.

Lại một lần nữa âm thanh vang vọng của tiếng súng vang lên:

"Đoàng "

Lần này Á đau đớn hét lên

"Á Á Á "

Á ngã quỵ xuống. Con đau khiến Á trở nên run rẩy. Phía dưới đầu gối không ngừng truyền đến con đau giữ rội.

Cô mệt nhọc vứt súng xuống. Chính cô bây giờ cũng không còn một chút sức lực nào. Mắt cô nhắm hờ lại, mặc bên tai là tiếng chửi rủa của Á.

"Mày dám bắn tao. Mày giỏi lắm. Bao lâu nay là mày giả điên giả ngốc. Mày chính là con khốn nạn "

Á đau đớn nhưng lời nói thì vẫn cay độc. Lúc này Á hận không thể một tay bắn chết con ngốc này. Con đau khiến Á dần trở nên yếu. Bàn tay run run Á gọi điện thoại cho anh. Trong lòng vẫn cảm thấy may mắn khi đem điện thoại trong người.

Đầu dây bên kia nhanh chóng bắt máy:

"Alô anh nghe "

"Diệp...cứu...em "

"Á Nhã em bị làm sao, em trả lời anh "

"Cứu em...nó muốn giết em "

"Em đang ở đâu. Ai giết em. Em đừng làm anh sợ "

"Là...là con ngốc...Diệp em đau "

Nói xong Á cũng mất hết sức lực điện thoại trên tay cũng rớt xuống.

Anh bên này không ngừng gọi:

"Alô..Nhã em đâu rồi. Nhã "

Triết Diệp mặt nổi hồng tó. Lạnh lùng tắt điện thoại. Trong lòng không ngừng lo lắng. Nhanh chóng lên máy bay riêng trở về.

[...]

Trong căn phòng tĩnh lặng hai cô gái đều trong tình trạng yếu ớt. Cô thì hoàn toàn gục ngã nhưng bàn tay vẫn giữ chặt súng.

Á trong lòng không ngừng uất hận. Nhưng lại không thể làm gì đành cố gắng cầm cự đợi anh. Á tin lần này chính tay anh sẽ giết chết con ngốc này.

SÁNG HÔM SAU

Lão quản gia cùng người hầu hết lòng lo lắng. Đã hơn một ngày họ chưa gặp Khiết Nhi.

Chính lão quản gia cũng cảm thấy bất lực. Chính lão biết tiểu thư bị nhốt ở tầng 3 nhưng không tài nào có thể vào trong được.

Đang mãi mê lo lắng. Thì thấy anh vội vàng chạy vào. Không hẹn đồng loạt cúi đầu chào:

"Cậu chủ đã về "

Triết Diệp không quan tâm. Một mạch chạy lên tầng 3. Trong lòng không ngừng lo lắng cho Á. Lão quản gia cũng hấp tấp chạy theo. Nhưng vì tuổi cao lão

chỉ có thể đi ở phía sau anh một quãng dài.

Bàn tay nhanh chóng ấn mặt khẩu. Cảnh tượng bên trong khiến anh giật tím mặt. Nhìn Á đang vô lực cùng đầu gối đỏ thắm với màu máu khiến cho anh đau lòng tận xương tủy.

Á đôi mắt dần hé mở, khó nhọc nhìn anh nói:

"Diệp... cứu em... nó... nó... giết em..."

Anh vội vàng chạy lại bế Á đặt lên giường, hôn nhẹ lên trán Á giọng dịu dàng an ủi nói:

"Chờ anh một chút được không "

Á gật nhẹ thay cho câu trả lời.

Anh hơi thờ ờ giữ đi lại phía cô. Dơ chân đạp một cước khiến cơ thể gầy mòn của cô văng ra xa.

Bị văng mạnh khiến mồm cô học máu. Cơ thể không còn sức lực chính vì đau đớn mà mơ hồ tỉnh lại.

Cô thấy bóng dáng anh mờ mờ, trên môi liền nở nụ cười nhẹ, nói trong hơi thở khó khăn:

"Chồng... anh... đã... về. "

Anh cúi người xuống nhặt khẩu súng lên. Lời nói lãnh lẽo:

"Hay cho con đàn bà ác độc cô dám ra tay với Á Nhạ. Hôm nay tôi sẽ khiến cô hối hận vì tồn tại trên đời "

Bàn tay anh đưa lên còi lên nòng chuẩn bị kết liễu cuộc đời cô.

Khiết Nhi ngốc nghếch không khóc lóc van xin như trước đây.

Khiết Nhi ngốc nghếch không la hét vì bị đánh, không cố gắng tồn tại, cũng không cố gắng giải thích, mà chỉ nói trong hơi thở cuối cùng, một câu hỏi:

"Diệp. Có bao giờ anh yêu em không? "

Hết phần 11

Tiếp theo thì 12!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Tiếp 12

"Diệp. Có bao giờ anh yêu em không? "

"Câm miệng hôm nay là ngày chết của cô "

Tay anh nhanh chóng bóp còi nhưng lão quản gia đã kịp đẩy chiếc súng văng ra xa.

"Cậu chủ người tỉnh táo lại đi. Chuyện đâu còn có đó, đây là tính mạng con người không phải là trò đùa "

Á vì đau mà rên lên, tiếng rên của Á đưa anh thực tại, vội vàng lại bế Á vào lòng, trước khi Á đi, anh không quên bỏ lại một câu:

"Ông mà dám cứu cô ta. Đừng trách tôi tuyệt tình "

Lão không nói gì, nhìn cô trong lòng trở nên thất lại, không được lão phải cứu đứa trẻ tội nghiệp này, dù đánh đổi cả mạng sống lão cũng nhất quyết liều một phen.

Lão dùng điện thoại gọi xe cấp cứu. Nhưng là một bệnh viện khác. Ôm cô vào lòng lão nói:

"Tiểu thư phải cố lên.Lần này sẽ không sao.Lần này lão nhất định giúp tiểu thư thoát khỏi nơi ngục tù này "

Cô trong mê man,nghe thấy ai đó đang gọi mình,nhưng đôi mắt kia nặng trĩu nó không cho cô mở ra.

Con người ta luôn có cái gọi giới hạn của sức chịu đựng. Khiết Nhi bây giờ chính là ở cột đích của sức chịu đựng.

Lão đưa cô đến khoa cấp cứu.Sau đó nhanh chóng trở về biệt thự. Lão cũng có một số tiền dành dụm tương đối lớn.Lần này lão quyết định dùng hết số tiền của mình để đưa cô chôn đi.

Lão thu gom một số đồ của cô.Sau đó căn dặn người giúp việc:

"Cậu chủ có hỏi ta đi đâu thì hãy trả lời là không biết gì "

Mấy người giúp việc ai nấy đều gật đầu.

Lão nhanh chóng trở lại bệnh viện.

Lão vừa tới cũng là lúc vị bác sĩ trở ra nhìn lão với đôi mắt ái ngại.

"Chúng tôi đã cố gắng hết sức.Có lẽ bệnh nhân không thể qua cơn nguy kịch "

Lão bất động.Đôi mắt già nua nhăn nheo.Lão nói như khẳng định:

"Dù là một tia hi vọng tôi cũng sẽ không từ bỏ.Tôi muốn bệnh viện sắp xếp chuyển tiểu thư nhà chúng tôi sang Mỹ "

"Nhưng cơ hội rất mong manh "

"Dù đây là cơ hội cuối cùng đi nữa "

Đêm hôm ấy một Khiết Nhi mang theo hơi thở cuối cùng đến đất nước Mỹ xa xôi.

Đêm hôm ấy trái tim của người con gái đầy cũng đã chết.

Đêm hôm ấy cô gái mang tên Khiết Nhi.Như biến mất hoàn toàn.

3 Ngày Sau.

Ả đã dần hồi phục.Ả nhìn anh hỏi:

"Con ngốc kia sao rồi anh? "

"Chết rồi "

"Thật ư? "

"Lão quản gia đã chôn cất cô ta."

"Anh có buồn không? "

Anh ôm vào lòng.Lời nói tuyệt tình:

"Buồn? Cô ta chính là chết đi cho đỡ chật đất "

Ả cười trong lòng.

"Khiết Nhi ơi là Khiết Nhi ở thế giới bên kia thì đừng tao tuyệt tình.Có trách thì chắc may ngu "

Hai con người tạo nên bi kịch cho một cuộc đời.Nhưng họ vẫn nghĩ là mình không sai? Vì phần thú chiếm hết phần người.Những kẻ cặn bã của xã hội.

[....]

7 NĂM SAU

Một cô gái mái tóc đen óng uốn nhẹ.Đôi mắt thâm sâu nhìn lên màn hình ti vi.Đôi môi anh đào nhẹ nhàng nhấp trà.

Khuôn miệng không nhanh không chậm cất tiếng:

"Triết Diệp.Đến lúc chính tay tôi hủy hoại các người "

Hết phần 12

Chắc:v Đến lúc nữ cường. =))))))))))

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

Tiếp 13

"Triết Diệp.Đến lúc chính tay tôi hủy diệt các người "

Diệp Nhi đôi mắt sâu thẳm không một chút khuấy động nào. Khác với Diệp Nhi của 7 năm trước,Ừ Khiết Nhi của 7 năm trước đã chết ngay đêm ấy.

Khiết Nhi của bây giờ chính là của sự thù hận.

Triết Diệp? Á Nhạ? Các người cướp đi của tôi một cuộc đời? Tôi trả lại bằng máu.

Các người cướp đi con của tôi? Thì tôi hủy hoại con các người.

Lão quản gia tuổi đã cao đi từ ngoài cửa vào. Cô nhìn thấy ông trên môi liền nở nụ cười:

"Ba người đã về "

7 năm trước. Ngày mà cô tỉnh dậy chính ông đã nhận cô làm con gái. Giây phút ấy cũng là lúc cô khôi phục kí ức. Cũng phải cảm ơn chất độc kia nó khiến cô đứng ở ranh giới của cái chết nhưng cũng khiến cô sống lại từ tay tử thần.

Lão quản gia nhìn cô cười nói:

"Khiết Nhi con muốn trở về chưa? "

"Con muốn! lần này con trở về cùng Lãnh "

Lãnh người đàn ông đã cứu vớt cuộc đời cô.

"Cũng tốt. Ta ở lại chờ con quay lại. Hãy làm những gì con muốn "

Cô đôi mắt đỏ lên. Đứng chỉ trước mặt Lão Quản Gia cô mới có thể khóc. Người cha liều mình để cứu cô. Nếu hỏi cô trên đời này cô nợ ai nhiều nhất. Cô không ngần ngại trả lời đó là ông, một người thương cô vô điều kiện.

"Ba cảm ơn ba. Cảm ơn ba luôn ủng hộ con. Cảm ơn ba vì tất cả "

"Đứa nhỏ ngốc này. Vì con là con của ta "

Ông nhìn cô. Trong lòng cũng cảm thấy mãn nguyện. Chính sự cố gắng của cô làm ông cảm thấy lòng mình yên ổn. Khiết Nhi tội nghiệp của ông đã trưởng thành, đã không còn bật khóc vì một câu nói. Cũng không ngây ngô như đứa trẻ lên 5.

Ông mỉm cười nói:

"Khiết Nhi đến lúc con được hạnh phúc "

[....]

Tại Phòng Làm Việc Cao Cấp.

Người đàn ông khuôn mặt tà mị. Đẹp đến câu hồn. Bàn tay không ngừng gõ nhịp trên bàn. Không ai biết hắn ta đang nghĩ gì. Trên người hắn toả ra khí thế bức người.

"Em muốn trở về? "

Khiết Nhi nhìn người đàn ông trước mặt. Kiên định trả lời:

"Đúng. Tôi muốn họ trả giá vì tất cả "

Lãnh cười. Hân nở nụ cười mê hoặc chứng sinh. Thuận theo cô trả lời:

"Được. Tùy ý em "

Cô chỉ nhìn hân trong lòng đã xem hân như một phần quan trọng. Chỉ là một câu yêu hai người cũng chưa từng nói.

Cô còn lòng thù hận. Tình yêu với cô là vô nghĩa.

Hân vốn không tin trên đời này có tình yêu đích thực. Phụ nữ đối với hân chỉ để mua vui.

Hân - Tử Lãnh - Người đàn ông quyền lực.

Trên đời cái gì hân cũng thiếu chỉ duy nhất là Không thiếu tiền.

Những gì dưới quyền hân bao gồm cả cô, bất kì ai đã từng chà đạp cô một lần. Thì hân không ngại để cô chà đạp họ gấp trăm lần.

An Khiết Nhi chính là người tình của hân. Người phụ nữ của hân chịu uất ức làm sao hân có thể đứng nhìn?

"Anh có trở về cùng tôi không? "

"Tại sao Không? "

Khiết Nhi không nói gì thêm chăm ổn ngồi nhấp trà.

[....]

Tại Sân Bay.

Đặt chân trên mảnh đất đã 7 năm xa cách. Lòng cô lại không có cảm xúc gì.

Chính nơi đây cô bị chồng mình phản bội.

Chính nơi đây cô bị chính tay chồng mình giết.

Chính nơi đây đã tạo nên bi kịch của cuộc đời cô.

Hân bỗng đùa hỏi:

"Tại sao lại trưng bộ mặt vô hồn khi trở về? "

"Không có gì đi thôi "

Hân thuận theo. Hai người cùng cất bước.

Khiết Nhi cười lạnh nhìn phía trước. Giữa sân bay rộng lớn này có thể chạm mặt được Triết Diệp. Xem ra ông trời không phụ lòng người.

Hân lại bỗng đùa cất giọng:

"Sao có muốn đi lại chào chồng cũ em một tiếng không? "

Cô đôi mắt lạnh nhạt nhìn hân.

Nhìn bóng lưng Triết Diệp dần khuất trong đám đông. Mãi cười nhẹ.

"Triết Diệp tôi đang chờ giây phút anh và tôi gặp nhau "

Các người từng người, từng người một.

"Tôi sẽ khiến các người quỳ dập dưới chân tôi cầu xin sự tha thứ "

Đây chỉ mới là bắt đầu?

Muốn xem nữ9 trả thù à? Thì phần sau đi:)))

Bình chọn sao nhé!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Tiếp 14

"Tôi sẽ khiến các người quỳ dập dưới chân tôi.Cầu xin sự tha thứ "

Hắn nhún vai khi phụ nữ thù hận cũng thật đáng xem.Cảm giác lần trở về này không hề uổng phí.

Hai người thu hút sự chú ý của bao người.Cách họ không xa là một toán người mặc áo đen khuôn mặt vô cảm.Đó chính là hộ vệ của Tử Lãnh.

Tiến ra phía bên ngoài đã có xe ô tô đợi sẵn.Bóng dáng hai người dần khuất.

Khiết Nhi chậm rãi nhìn ra ngoài cửa sổ.Cảnh vật 7 năm ít nhiều đã thay đổi.Nhưng lòng người thì không.Khiết Nhi của năm 20 tuổi đã chết.Ừ chết trong sự tàn độc của số phận.Chết trong sự nghiệt ngã.

Tử Lãnh nhìn biểu tình trên khuôn mặt cô,cất giọng:

"Là đang hồi tưởng quá khứ? Ngồi bên cạnh người đẹp trai như tôi cảm thấy không không chế được? "

Khiết Nhi nhìn Tử Lãnh môi thuận theo cười nhẹ:

"Chủ tịch xin bớt tự Luyến "

"Giám đốc An tôi nói có gì là không đúng? "

"Tôi không ý kiến.Chi là ngài thực sự có vẻ đẹp bức người "

Hắn môi nhếch lên.Ngữ khí xem như đây là điều hiển nhiên trả lời:

"Xem như em có mắt nhìn.Qủa thật tôi đẹp trai"

Cô không nói gì thêm nhìn Hắn.Ừ tự khen mình đẹp trai.Chủ tịch của cô da mặt hắn là mỏng.

[...]

Triết Diệp sau chuyến đi công tác về khuôn mặt lộ lên vẻ mệt mỏi.

Ả từ ngoài đi vào,ngọt ngào lên tiếng:

"Diệp anh đã về "

"Ừm.Tiểu Thuần đâu anh thật nhớ con "

"Tiểu Thuần đã đi học.Anh chỉ biết nhớ con mà không nhớ em sao "

Anh đi lại ôm Ả vào lòng.Bảy năm qua đối với anh là khoảng thời gian hạnh phúc.Anh có vợ và một cô con gái.Mọi thứ đối với anh là mãi mãi.

"Đêm nay em cùng anh đi dự tiệc "

"Tiệc gì vậy anh?"

"Chủ tịch của EOAY vừa từ Mỹ trở về.Đó là một tập đoàn lớn nếu hợp tác với họ tập đoàn của chúng ta sẽ thu được một món lợi lớn "

"Vây em đi chuẩn bị tối nay thật đẹp để không mất mặt anh "

"Ừ "

Triết Diệp đã quên đi Khiết Nhi.Mà căn bản anh có nhớ đâu mà quên.Cuộc đời Triết Diệp nếu hỏi điều gì là bị kịch thì Triết Diệp không ngại trả lời là: khi phải lấy một con ngốc làm vợ.

Khiết Nhi nhìn lịch trình trên tay kính cần thông báo với hân:

"Thưa chủ tịch 10 giờ tối nay có buổi dạ tiệc ngài có muốn tham gia? "

"Em chuẩn bị đi.Tôi và em cùng đi "

Cô gật nhẹ đầu. Xem ra đêm nay là cuộc gặp mở màn.Cô cần chuẩn bị tươm tắp để có màn chào sân đi vào lòng người.

Đêm Đến.

Từ Lãnh trong bộ âu phục đen đầy huyền bí Trên người hân tỏa ra khí thế bức người.Khuôn mặt góc cạnh,từng đường nét điều khiển người đối diện không thể rời mắt.

Hân ngồi gác chân lên salon tay cầm tạp trí ngồi đợi cô.

Khiết Nhi từ trên đi xuống Gần đối diện hân cô nhẹ nhàng lên tiếng:

"Chủ tịch tôi đã chuẩn bị xong "

Hân đôi mắt dần ngược lên nhất thời sững người.Xinh đẹp không phải là từ ngữ hình dung trên người Khiết Nhi.Chiếc đầm trắng đuôi cá đơn giản nhưng lại tôn lên vóc người tuyệt mỹ của cô.Đơn giản nhưng thanh lịch toát lên tư vị sạch sẽ không dính bụi trần.

"Có phải không hợp? Tôi sẽ đi thay bộ lễ phục khác "

Chưa để cô quay lưng hân đã kéo cô vào lòng,gọng tà mị thổi bên tai cô:

"Em ăn mặc như thế này là muốn câu dẫn tôi? Tôi không ngại đêm nay ở nhà cùng em lăn giường "

Cô chính là không trả lời vào câu hỏi chính nhìn đồng hồ lên tiếng:

"Chủ tịch chúng ta đã muộn 10 phút "

Hân vòng tay ôm eo cô đi thẳng ra ngoài.

[...]

Tại Bữa Tiệc

Ả trong chiếc đầm đồ chói mắt.Khuôn mặt tự cao tự đại vì hân trăm ánh mắt đang hướng về phía ả.

"Diệp chúng ta đang thu hút sự chú ý kia "

Triết Diệp chính là cũng có tiếng trong nước.Tập đoàn của anh cũng không phải là nhỏ.Loại ánh mắt này xem ra có thể là bình thường.

"Ừ.Điều ấy là hiển nhiên "

Hai người đi lại chào hỏi đối tác.Cũng chính là đang tìm chủ nhân của bữa tiệc.

"Diệp anh nói xem đã qua 30 phút mà vị chủ tịch kia vẫn không hề xuất hiện có khi nào đêm nay anh ta không đến "

Ả vừa rất lời thì cũng là thời điểm mọi người nhón nháo nhìn ra phía cửa.

"Nhạ chúng ta lại xem có gì náo nhiệt "

Thời điểm hân và cô bước vào không gian như đọng lại.

Hân chính là tâm điểm của sự chú ý.Từ Lãnh chủ tịch tập đoàn EOAY ai mà không biết?

Lại nói đến vị mỹ nhân đi bên cạnh hân cũng thật câu hồn.

Hai người toả ra phẩm vị hơn người.

Lúc này đây Ả khuôn mặt trở nên trắng bệch,ả nói như hỏi:

"Diệp anh nhìn xem kia có phải con ngốc Khiết Nhi không "

Triết Diệp thì càng không phải nói chính là bất ngờ đến không nói thành lời.

Cô thu hết nỗi hoảng hốt trên khuôn mặt của Ả và Triết Diệp,trong lòng lạnh lẽo:

"Còn nhiều điều kinh hoàng đang đợi hai người phía trước.Cứ từ từ chúng ta cùng hưởng thụ "

Hắn chính là hiểu người bên cạnh đang nghĩ gì.Môi cũng tìm được nhiều mỹ vị.

Ả đôi mắt ánh lên tia tức tối.Vì sao một con ngốc có thể đi cùng một chủ tịch lớn như Từ Lãnh? Lòng ghen tỵ Ả đã kéo tay anh đi lại phía cô và Hắn.

Ả cất giọng châm chọc:

"Đã lâu không gặp.Xem ra vịt đã hoá thiên nga"

Triết Diệp vẫn nhìn chằm chằm vào Khiết Nhi.Quả thật cô rất xinh đẹp.Thay đổi đến độ không thể nhận ra.

Từ Lãnh lạnh nhạt trả lời:

"Xin hỏi cô là ai? "

Một câu nói của Từ Lãnh đã khiến mọi người xung quanh cười nhạo Ả.

Triết Diệp hồi phục tinh thần.Nhất thời mắt mặt về sự lỗ mãng của Ả.

"Xin ngài thứ lỗi vợ tôi nhận nhầm người "

"Không có nhầm cô ta là Khiết Nhi là con ngốc đó "

Cô lúc này nhẹ nhàng lên tiếng:

"Phải chăng vị phu nhân đây gặp ai cũng chỉ thẳng vào mặt người khác như vậy? Đây gọi là bất lịch sự hay phép lịch sự cơ bản cũng không có "

Ả tức tối mắt kiểm soát quát lên:

"Mày còn dám dạy đời tao à.Mày chỉ là một con ngốc mà thôi.Bây giờ mày đang diễn cái gì. Mày là cái thá gì chứ"

Anh mắt mặt cùng nổi ô nhục trước mặt đông người như vậy Ả chính là đang làm họ mất hết thể diện.Anh đang định lên tiếng thì giọng nói lạnh lẽo của hắn đã vang lên:

"Là người phụ nữ của tôi ? Là mẹ con tôi đồng thời là người chung bàn thờ với tôi? "

Khiết Nhi bất ngờ nhìn Hắn.

Triết Diệp càng không phải nói hoá đá.

Không gian như đóng băng lại.

Hết chương 14

Quá trình trả thù còn dài ừ ừ

Cho tớ 200 sao đi ☐

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

"Là người phụ nữ của tôi? Là mẹ con tôi đồng thời là người chung bàn thờ với tôi? "

Khiết Nhi đôi mắt bắt ngờ nhìn Hấn. Chủ tịch sỏi già kia lại đang tấu hài gì nhất thời cô đoán không ra.

Triết Diệp hoá đá. Không nói lên lời.

Mọi người được phen trấn động. Chẳng phải Từ Lãnh nổi tiếng không muốn lấy vợ, lại xem phụ nữ như cỏ rác, hôm nay tuyên bố người chung bàn thờ, nhất thời họ cũng không tiêu hóa được.

Ả tức đến đỏ mặt. Ban đầu Ả còn tưởng vị chủ tịch trong truyền thuyết kia là một ông già ngoài 50. Nhưng lại không ngờ là một cực phẩm. Lòng ghen tị của Ả càng dâng cao, Ả có gì không bằng con ngốc này, đáng ra năm ấy chính tay Ả phải giết chết con ngốc này.

"Anh có nhầm không con ngốc này là vợ anh ư?"

Cô cười nhếch môi. Trả lời:

"Vị phu nhân này xin giữ lòng tự trọng "

Hấn nói tiếp lời:

"Vậy vị tiểu thư đây xông ra đây ăn nói sằng bậy hấn là bị điên? "

Mọi người hồi phục lại trạng thái, thấy hấn đang chia về Ả, họ cũng hòa theo, có ngu mới không hòa, vừa lòng Từ Lãnh họ có tất cả.

"Vị phu nhân này thật kì lạ lại dám chỉ tay vào Từ phu nhân thật không biết trời cao là gì "

"Thật không biết xấu hổ "

"Ăn mặc cũng không đến nỗi nào mà nhân cách thì tầm thường "

"..."

Ả giận tím tái mặt mày. Lấy tay lay tay anh. Ý muốn anh thay ả lấy lại mặt mũi.

Lúc này Triết Diệp mới hoàn hồn. Nghe thấy mọi người đang nhạo báng thì vô cùng mất mặt. Anh đưa tay kéo Ả lùi lại. Cát giọng:

"Xin lỗi ngài. Là tôi không biết dạy vợ. Đã mạo phạm mong ngài và vị tiểu thư đây rộng lòng bỏ qua "

Ả tròn mắt nhìn anh. Không nghĩ đến anh lại cúi đầu xin lỗi.

Hấn không phản ứng gì nhìn anh trả lời:

"Xin lỗi? Cũng xem cô gái của tôi có hay không là đồng ý? "

Triết Diệp nhìn Khiết Nhi. Nhất thời giật mình ánh mắt phảng lảng kia chính là lần đầu anh nhìn thấy. Mất vài giây anh mới cất giọng:

"Tiểu thư có thể bỏ qua cho vợ tôi không? "

Cô cười nhẹ trả lời:

"Không sao xem như tôi gặp người điên "

Sau đó quay ra nhìn hấn cười ngọt ngào nói:

"Lãnh chúng ta vào trong "

"Được "

Hấn và cô một mạch đi vào trung tâm của bữa tiệc. Để lại Ả ánh mắt đầy rức lửa cùng khuôn mặt tối sầm lại của Triết Diệp.

Mọi người cũng dần tán đi. Lúc này Ả hần học nói:

"Diệp anh bị làm sao vậy. Người ta ức hiếp em như vậy mà anh lại xin lỗi. Còn xin lỗi con ngốc đấy nữa "

Anh gất lên nói:

"Em có thôi đi không. Làm ơn giữ cho anh chút thể diện, ở đây toàn đối tác trên thương trường, em thôi bốc đồng đi "

Ả cảm nín không nói gì nữa. Từ khi bữa tiệc bắt đầu đôi mắt ả chưa bao giờ hết ghen tị. Tại sao một con ngốc lại được mọi người ca tụng? Ả có gì là không bằng nó? Lại nhìn sang anh thấy anh ánh mắt say mê nhìn cô, trong lòng ả càng căm phẫn.

[...]

Cô nhỏ giọng bên tai hắn nói:

"Chủ tịch tôi đi vệ sinh một lát "

Hắn gật nhẹ đầu tiếp tục nhấp rượu.

Tại bàn của ả. Đôi mắt ả sáng lên nhìn anh ả nói:

"Diệp em đi vệ sinh một lát "

"Ừ em đi đi "

TẠI PHÒNG VỆ SINH

Cô nhìn mình trong gương chỉnh chu lại tóc. Thì ả từ bên ngoài lên tiếng chầm chọc:

"Một con ngốc cũng biết làm đẹp? "

Cô xem như gió thoảng qua tai tiếp tục son môi.

Ả tức giận vì bị xem như không khí quất lên:

"Tao nói mày bị điếc à, hay mày bị câm "

Cô vẫn soi gương không buồn trả lời.

Ả tức giận vung tay ra định đánh cô. Thì nhanh như chớp cô đã túm chặt tay ả.

"Muốn đánh tôi vị phu nhân đây là chó đại thích đi cắn người? "

"Mày còn dám chửi tao giỏi lắm, bao năm qua giả chết mày cũng giỏi lắm "

Cô tăng thêm lực bóp mạnh tay ả lạnh tanh trả lời:

"Tôi mà chết thì cô nghĩ mình có thể sống? "

"Mày buông tay tao ra. Không đừng trách tao ác "

Cô vung một tay còn lại tát thẳng vào mặt ả.

BÓP

"Mày....mày... Dám đánh tao...mày...mày "

"Cái tát này giúp phu nhân đây tỉnh khỏi cơn chó đại "

BÓP lại một cái tát nữa dánh lên mặt ả.

"Cái tát này là sự trừng phạt khi phu nhân quất vào mặt tôi "

Ả choáng váng không nói lên lời.

BÓP cái tát thứ 3 dánh lên mặt ả.

"Cái tát này để ả Nhạ tiểu thư lần sau gặp tôi nhớ giữ lòng tự trọng "

Nói xong cô thả tay ra. ả mắt thang bằng ngã xuống.

Ả lấy tay run rẩy chỉ vào mặt cô nói:

"Tao sẽ không tha cho mày.Mày phải trả giá vì hôm nay đã dám đánh tao "

Cô đi lại gần Á,cúi người đưa tay bóp chặt cổ Á:

"Từ giây phút này tôi sẽ khiến các người.Từng người,từng người một sống không bằng chết "

Cô dừng lại nhưng sức ở tay thì không hề giảm,khiến mặt Á vì thiếu không khí mà đỏ bừng lên.

"Khiết Nhi à? Đã chết từ lâu.Hiện tại tôi chính là tử thần đến đòi mạng những kẻ nghiệt súc là hai người "

Cô càng bóp mạnh cổ Á.Môi nhếch lên một nụ cười quỷ dị.

Ư ừ hết chương 14

Tối nay ra hơi bị sớm đây ☐

Bình chọn sao cho tớ đi cầu 200 sao má khó:(

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Tiếp 16

"Khiết Nhi à? Đã chết từ lâu.Hiện tại tôi chính là tử thần đến đòi mạng những kẻ nghiệt súc là hai người "

Cô càng bóp mạnh cổ Á.Môi nở một nụ cười quỷ dị.

Đến khi mặt Á tím tái,cô mới buông lỏng tay ra,khiến Á vô lực nằm trên đất.

"Nhớ cho kĩ tôi là ai? Lần sau gặp tôi nên giữ lễ độ của một con người "

Cô lại tiếp tục chỉnh chu lại tóc.Lấy từ trong túi xách một chiếc khăn trắng nhẹ nhàng lau tay như vừa chạm vào thứ nào đó rơi bẩn.

Á ta lấy lại hơi thở vẫn giả mồm nhìn cô nói:

"Đừng để tao gặp lại mày.Chính tay tao sẽ giết chết mày "

Cô cầm túi xách trên tay cười nhẹ nhìn Á trả lời:

"Á Nhạ tiểu thư tôi thật mong chờ "

Sau đó một mạch đi ra ngoài.

Á nhìn theo bóng dáng cô tay nắm thật chặt,nỗi ô nhục hôm nay Á sẽ không quên,chính tay Á sẽ bóp chết cô một lần nữa,sự căm phẫn của Á như được bùng cháy.

"Tao sẽ khiến mày biết thế nào là hối hận khi chọc vào Á Nhạ tao "

[[...]]

Vừa đi ra đến cửa một âm thanh đã vang lên.

"Khiết Nhi "

Cô nhìn về phía âm thanh,không chút bất ngờ khi biết đấy là Triết Diệp.

Cô xem như không nghe thấy gì một mạch đi.Thì anh giữ tay cô lại giọng tra hỏi:

"Cô là Khiết Nhi đúng không.Năm ấy không phải cô đã chết sao. Tại sao bây giờ còn xuất hiện "

Cô mất lạnh nhìn anh tay còn lại gạt tay anh ra, cất giọng nhẹ nhàng:

"Chúng ta là lần đầu gặp nhau. Xin hỏi ngài có hay không nhầm lẫn tôi với ai đó? Nhưng cũng thật thiếu lịch sự khi mong người khác chết "

"Cô không phải là Khiết Nhi sao? Vậy cô là ai?"

Cô chưa kịp trả lời. Thì một âm thanh đã chen ngang:

"Là người phụ nữ của tôi "

Cùng lúc cô và Triết Diệp ngừng mắt nhìn về nơi phát ra tiếng nói.

Hắn hai tay rút túi quần đi lại phía cô nhanh chóng kéo cô vào lòng.

Triết Diệp nhìn thấy tất cả trong lòng nổi lên một cỗ khó chịu. Không tự nhiên trả lời:

"Là người phụ nữ của ngài? "

Hắn một tay vuốt nhẹ tóc cô, không nhanh không chậm trả lời:

"Chẳng lẽ là của Triết Diệp đây? Tôi thấy tổng giám đốc Diệp đây là đang nổi tư tình với người phụ nữ của tôi? Có phải hay không chê công ty chậm phát triển cần tôi phụ một tay làm sụp đổ tất cả? "

Triết Diệp trong lòng nhất thời lo lắng. Vì không kiểm soát được lời nói. Lấy lại trạng thái anh trả lời:

"Tôi không có ý mạo phạm ngài cùng phu nhân. Có gì không đúng là tôi sai. Tôi xin lỗi "

"Diệp tại sao anh phải xin lỗi chứ. Cô ta vừa muốn bóp chết em "

Á đôi mắt giận giữ nhìn cô nói.

"Nhạ em im lặng cho anh "

"Tại sao em phải im chứ. Nó chỉ là một con ngốc điên cuồng mà thôi "

Nói xong Á còn nhìn hắn uất ức nói:

"Lãnh chủ tịch cô ta là kẻ điên vừa nãy cô ta còn muốn giết chết tôi. Ngài đừng ở gần con điên này "

Triết Diệp đen mặt nhìn Á.

Hắn thông thả cười đến điên đảo chứng sinh nhìn cô hỏi:

"Bảo bối em nói xem khi người ta bị bệnh dại thì cần làm gì để phòng tránh? "

Cô cũng phối hợp trả lời:

"Lãnh anh nói xem em có nên sai người đập chết con chó dại này? "

Á càng ghen tị khi nhìn Từ Lãnh ân ái với cô như vậy. Chưa ngoa nói:

"Một con ngốc thì mãi là cột con ngốc mà thôi. Thứ vi khuẩn khuyết tật "

Cô đi lại gần Á vung tay lên:

BỐP

Lại thêm một cái tác động vào mặt Á.

Triết Diệp như không tin vào mắt mình bất động nhìn.

Từ Lãnh thì ngược lại đôi mắt đầy hứng thú nhìn cuộc chiến của những người phụ nữ.

Á lắp bắp nói:

"Mày...mày...mày "

"Cái tát này giúp phu nhân đây nhớ. Ăn có thể ăn bậy nhưng nói thì không nên nói bậy "

Cô nhìn Triết Diệp hỏi:

"Đến vợ mình ngài đây cũng không dạy được. Có hay không là bất tài "

Triết Diệp nhất thời cứng họng. Tiến lại giữ tay Á nói:

"Tốt nhất là em cảm ơn cho anh "

Sau đó nhìn cô Từ Lãnh tiếp tục nói:

"Xin lỗi đã mạo phạm. Mong Từ chủ tịch rộng lòng bỏ qua "

Hắn giọng nói trở nên vô cảm xúc trả lời:

"Tốt nhất là không có lần sau? Không thì tôi không biết có kiếm chế được tiền hai người sang tây thiên "

Cô cười nhìn hắn ngọt ngào nói:

"Lãnh chúng ta về nhà thôi em mệt "

Hắn không nói gì vòng tay qua eo cô. Thông thả rời đi.

Đề lại hai con người với nỗi ghen tức cùng cảm phần cực độ.

Á nhìn anh nói:

"Diệp cô ta là con gái Khiết Nhi "

"Em im lặng cho anh "

Rồi hắn nhìn theo bóng lưng của cô. Trong lòng tự hỏi:

"Khiết Nhi cô đang muốn làm gì? "

Cô hài lòng. Môi nhếch lên:

"Triết Diệp, Á Nhạ chào mừng hai người đến với địa ngục của tôi "

Đây mới chỉ là mở đầu. Một mở đầu hoàn mỹ.

Hắn khuôn mặt yêu nghiệt cúi xuống thì thầm vào tai cô hỏi:

"Nói xem hôm nay tôi giúp em nhiều như vậy. Em lấy gì trả ơn tôi đây? "

"Ý của chủ tịch là? "

"Đêm nay tôi muốn em hầu hạ tôi? "

Cô cảm nín không biết nói gì.

Hắn rất có liêm sỉ bổ sung:

"Nếu em muốn tôi không ngại để em nằm trên?"

Cô nhìn hắn. Chủ tịch rốt cuộc ngài có liêm sỉ không?

Hết Chương 15

Muốn ăn mặn ghé ☐

Bình chọn sao cho tớ đi ☐

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

Tiếp 17

"Nếu em muốn tôi không ngại để em nằm trên?"

Cô nhìn Hấn bình thản trả lời:

"Chủ tịch ở đây rất đông người "

"Có vấn đề gì sao? "

"Vẫn nên trở về nhà thì hơn "

"Em ngại? Tôi để em nằm trên tôi không ngại hà có gì em phải ngại? "

Cô nhìn hấn ừ không biết trả lời làm sao. Xung quanh mọi người đều nhìn về phía họ. Cảm giác không tự nhiên cô nói:

"Rất nhiều người đang nhìn thừa chủ tịch "

Hấn rất có tình người trả lời:

"Tôi đẹp trai như thế này cũng không trách được con mắt thèm thuồng của thiên hạ "

Cô bắt lực. Đúng Từ Lãnh chủ tịch của cô cái gì cũng hoàn hảo nhưng bệnh tự luyến thì chưa bao giờ có dấu hiệu giảm.

Hấn vòng tay qua eo cô ôm đi nhẹ nhàng thì thầm lên tai cô:

"Về nhà lên giường nào "

Cô không nói gì chỉ im lặng thuận theo. Đối với cô hấn là ân nhân. Nếu hấn không đào tạo cô thì cô đã không có ngày hôm nay. Cô không hiểu tại sao hấn lại giúp mình, nhưng Ba nuôi cô nói đó là định mệnh cứu vớt cuộc đời con. Cô có lòng tin, có tình cảm, nhưng chữ yêu vẫn không cất thành lời. Vì nỗi thù hận trong cô chưa bao giờ nguôi.

Triết Diệp lấy đi của cô tình yêu đầu đời non dại.

Á Nhạ lấy đi của cô đứa con chưa kịp chào đời.

Bọn họ hủy hoại cuộc đời cô. Lấy đi thanh xuân lấy đi những gì cô có. Đẩy cô vào con đường nghiệt ngã của số phận.

Chính tay cô sẽ tuột đoạt lại tất cả.

"Triết Diệp anh nợ tôi một cuộc đời, tôi lấy lại của anh bằng tất cả những gì anh có "

[...]

Á trên đường về nhà khuôn mặt tức giận vừa vào đến nhà Á nhìn anh quát lên:

"Diệp anh làm cái gì vậy hả? Con ngốc ấy tát em trước mặt anh như vậy mà anh còn xin lỗi nó à "

Triết Diệp lấy tay xoa thái dương nói:

"Em có thôi đi không. Em có thấy Từ Lãnh không, em muốn chúng ta bị dồn vào đường cùng công ty bị phá sản em mới vừa lòng à? "

"Thì sao chứ em bị bắt nạt công khai như vậy mà anh xem như không thấy gì, anh là loại đàn ông bất tài "

BỐP

Anh vùng tay tát mạnh lên mặt Á. Nhất thời hoảng hốt vì hành động của mình.

Á một tay che mặt, tay còn lại chỉ vào mặt anh quát lên:

"Anh đánh tôi cơ à, anh giỏi lắm, anh vì nó mà đánh tôi à hay anh muốn quay lại với con ngốc ấy, à haha giờ nó xinh đẹp rồi mà, đi qùy xuống mà xin nó tha

thứ đi "

"Em cầm miệng lại cho anh "

"Sao anh có giỏi thì anh đánh tôi đi,này anh có ngon thì đánh tôi đi,giỏi thì bắn tôi như bảy năm trước anh bắn nó đi "

Anh tức giận quay lưng đi thẳng ra xe không nói thêm lời nào phóng xe đi mất hút.

Đề lại Á ở trong biệt thự điên cuồng hét:

"Triết Diệp anh đứng lại đây cho tôi "

"Khiết Nhi tao phải giết mày,giết chết mày "

Người giúp việc kinh sợ nhìn Á.

Từ trên lầu Tiểu Thuần chạy xuống ôm tay Á giọng nói non nớt cất lên:

"Mẹ Thuần nhớ mẹ.Mẹ đã về "

Á tròn mắt đầy Tiểu Thuần ngã xuống nền nhà quát âm lên:

"Mày cút đi cho khuất mắt tao đồ sao chồi cút ngay cho tao "

Tiểu Thuần khóc nức lên:

"Mẹ...hức...sao mẹ đẩy con..hức "

Á dơ tay lên tát liên tục vào mặt Tiểu Thuần.

BỐP

BỐP

BỐP

Xem đứa con do chính mình sinh ra làm vật chuốc giận.

"Khiết Nhi tao phải giết chết mày "

Mặc cho Tiểu Thuần khóc cầu xin.Á như một người mẹ kẻ hành hạ con chồng.

Chính con mình Á còn xem như cỏ dại.Con người này vốn là căn bã của xã hội.

Triết Diệp chạy xe đến thẳng club S nơi tập chung của những kẻ thừa tiền.

Anh chọn một bàn ngồi nhâm nhi rượu.Nhưng sau đó lại điên cuồng uống.

Khiết Nhi trong góc khuất đôi mắt đầy tính toán nhìn.Cũng thật may Hấn muốn đến đây.Trùng hợp thay lại gặp Triết Diệp.

Hấn nheo mắt lại nhìn cô,tay lắc lư rượu cột nhà hỏi:

"An Khiết Nhi em lại muốn làm gì? "

Cô đưa rượu lên môi nhấp nhẹ sau đó trả lời:

"Chỉ là muốn quay Clip 18+ gửi tặng Á Nhạ phu nhân nam chính là chồng Á ta cùng một người phụ nữ khác "

Hấn mắt đầy ý cười.Vẫn là đàn bà thâm độc.Phá hạnh phúc gia đình người ta là bước mở đầu không vội vàng mà lại thư thả.Khiết Nhi xem ra không tốn công tôi đào tạo em.Cảm giác thật có thành tựu.

"Nhớ làm 2 bản Tôi muốn xem trình độ lên giường của Triết Diệp có quyến rũ bằng tôi hay không? "

Cô nhìn Hấn trên đời này có người biến thái bằng Từ Lãnh? Cô nhất định tìm người ấy để kết làm bằng hữu.

Triết Diệp cứ uống để chuốc đi nỗi bức tức trong người.Cho đến khi say mất đi hoàn toàn ý thức nằm gục lên bàn.

Nhanh chóng có hai người phục vụ lại đỡ Triết Diệp vào phòng nghỉ.

Khiết Nhi đang định đứng dậy đi theo thì Hấn đã kéo Khiết Nhi lại khiến Khiết Nhi ngã vào lòng hấn.

"Em muốn đi đâu? "

"Đi quay Clip làm tình, chủ tịch ngài cũng muốn cùng tôi quay? "

Hấn cúi xuống phả hơi nóng vào mặt cô. Giọng nói đầy câu hồn:

"Nhưng tôi cương rồi thì biết làm sao? "

Khiết Nhi cảm xúc không nói lên lời.

~~~~~

Hôm nay tởn nhạt mồm nhạt miệng hôm sau tởn sẽ ăn mặn ☐

Chương sau hơi bị đậm máu đấy nhé!

Bình chọn sao cho tởn đi ☐

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

Tiếp 18

"Nhưng tôi cương rồi thì biết làm sao? "

Khiết Nhi cảm xúc không nói lên lời. Bất động.

Hấn rất có liêm sỉ bổ sung:

"Tôi không muốn bị liệt dương. Cho nên việc quay CLip kia vẫn để người khác làm thì tốt hơn"

"Ồ đây là Clup thừa chủ tịch "

"Thì sao? "

"Trở về nhà được không? "

"Nhưng tôi cương thì biết làm thế nào? "

Thì nhin chứ còn thế nào. Có ai lại đem vấn đề này lên miệng để hỏi không? Cô xin thề với lòng là lần đầu cô gặp dạng người vô liêm sỉ đến không cảm xúc như chủ tịch cao cao tại thượng của cô.

Không để cô trả lời hấn đã vòng tay ôm cô tiến thẳng vào phòng nghỉ VIP.

"Chủ tịch chúng ta đang đi đâu đây? "

"Đi lên giường "

Ừ thì đêm hôm đó người nào đó ăn sạch cô nhưng vẫn chưa cảm thấy thỏa mãn.

Còn rất có tâm trạng bồi bổ thêm câu:

"Dạo này ngực em nhỏ đi rồi. Nằm im để tôi giúp em xoa bóp "

Nhỏ? Chắc là nhỏ! Vô sĩ chính là vô sĩ.

SÁNG HÔM SAU

Triết Diệp đầu mơ hồ tỉnh dậy,ngồi bật dậy anh lắc đầu thật mạnh để bản thân tỉnh táo lại.

Đây là đầu chính là câu hỏi đầu tiên anh nghĩ đến,cúi xuống nhất thời hoảng hốt,trên người anh hoàn toàn không một mảnh vải.

Cố gắng nhớ lại nhưng hoàn toàn không thể nhớ được.Nhìn người phụ nữ bên cạnh,như thế nào mà anh lại lên giường với một người xa lạ.

"Ừm.Anh đã tỉnh hôm qua anh làm người ta mệt chết đi được "

"Tại sao cô lại ở trên giường của tôi? "

"Anh còn hỏi,anh kéo người ta vào đây giờ anh còn hỏi "

Triết Diệp lấy tay xoa thái dương.Phiền muộn trả lời:

"Hôm qua lỗi tôi uống quá nhiều,nói đi cô cần bao nhiêu tiền xem như tôi bồi thường,mong cô không nói chuyện này cho người ngoài biết "

"Anh cho người ta bao nhiêu thì người ta nhận bấy nhiêu,em không đòi hỏi "

Anh quần khăn lại vào nhà tắm để lại trên bàn một tấm chi phiếu sau đó nói:

"Cô mặc quần áo vào sau đó lấy tiền đi đi "

Người phụ nữ cười ngọt ngào nhanh chóng nhặt quần áo mặc vào người,cầm chi phiếu rời đi.

TẠI CĂN PHÒNG BÊN

"Dạ thưa tiểu thư tôi đã làm xong những gì tiểu thư và ngài đây căn dặn "

Khiết Nhi nhìn người phụ nữ hài lòng.Rút một tờ chi phiếu khác đưa cho cô ta cất giọng:

"Tốt cô có thể ra ngoài "

Người phụ nữ cúi đầu thấp kính cẩn chào sau đó liền đi thẳng ra ngoài.

Lúc này cô quay lại thì thấy hần chăm chú nhìn vào vi tính,cô khó hiểu hỏi:

"Chủ tịch mới sáng đã làm việc? Cũng nên trở về công ty hãy làm "

Từ Lãnh lười biếng trả lời:

"Ai nói tôi làm việc? "

"Vậy chủ tịch đang làm gì trên máy tính? "

"Tôi đang xem Clip làm tình của Triết Diệp "

Khiết Nhi hoá đá không nói lên lời.

Hần rất có lương tâm bổ sung:

"Triết Diệp trên giường không quyen rũ bằng tôi"

Khiết Nhi xem như chưa nghe thấy gì.Môi nhấp nhẹ nước thì thầm:

"Á Nhạ tôi lại sắp tặng cô một bát ngò lớn,món ăn khai vị tôi tặng cho cô "

Hạnh phúc của các người trở thành bất hạnh,người tạo nên bất hạnh ấy không ai khác là tôi - An Khiết Nhi.

Hần đôi mắt đầy ý cười.Thú vị càng ngày càng thú vị.

Nhìn vào màn hình vi tính hần nhàn nhạt đánh giá:

"Triết Diệp thật làm mất mặt đàn ông mới làm một lần đã gục, so sánh với Tôi quả là một sự sỉ nhục "

Cô không nói gì. Mỗi khi cười Từ Lãnh anh thật đáng yêu để vô liêm sỉ!

Hắn đôi bàn tay điêu luyện gõ máy tính gửi link thắng vào điện thoại. Ảnh chỉnh sửa video làm mờ mặt của người phụ nữ.

TẠI BIỆT THỰ HỌ DIỆP

Ảnh đôi mắt hằm hằm nhìn Triết Diệp.

"Anh đi đâu cả đêm giờ mới về hả "

"Anh ở lại công ty giải quyết công việc "

"Công việc à? Giải quyết công việc cơ đấy "

Anh mệt mỏi gất lên:

"Em lại làm sao nữa, em có thôi đi không "

Ảnh vung tay ném điện thoại vào mặt Triết Diệp quát ầm lên:

"Giải quyết công việc bằng cách lên giường với con đàn bà khác à? HaHa Triết Diệp anh dám phản bội tôi anh là thằng khốn nạn "

Triết Diệp cầm điện thoại trên tay nhìn vào màn hình mặt anh tối sầm lại.

"Chỉ là hiểu nhầm tất cả đều là hiểu nhầm vợ em phải tin anh "

Ảnh phẫn nộ gầm lên:

"Nói anh ngủ với con nào, là con cóc đó đúng không? "

Anh lặng đi không nói gì. Chính là bây giờ không biết nói gì.

"Là nó à? Tốt hai người giỏi lắm "

Ảnh điên cuồng cười.

"Tôi sẽ giết chết các người "

Tới đây thôi hôm sau bù)

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

Tiếp 19

"Tôi sẽ giết chết các người "

Ảnh điên cuồng hét. Chỉ tay ra cửa Ảnh gào lên:

"Anh rút ra khỏi đây cho tôi, rút cho khuất mắt tôi đồ khốn nạn "

Triết Diệp mệt mỏi không nói đi thẳng ra cửa. Nhanh chóng lên xe phóng đi mất hút.

Ảnh vẫn cứ chửi rủa:

"Triết Diệp anh có ngon thì biến luôn đi, đừng bao giờ về đây nữa "

Tay Á không ngừng ném đồ đạc.Mòm không ngừng găm gào:

"Lũ khốn nạn tôi sẽ giết chết các người,từng người từng người một "

"Khiết Nhi tao sẽ hủy diệt mày như cách mà tao đã làm bảy năm trước "

Tiểu Thuần đứng một góc không dám lại gần Á.Mẹ ác lắm mẹ chỉ muốn đánh Tiểu Thuần thôi,ba bỏ Thuần để mẹ đánh Thuần,mẹ ác lắm

Á tức giận không tìm ai để đánh được,liền găm tên Tiểu Thuần:

"Thuần đâu mày bước ra đây cho tao "

Tiểu Thuần run rẩy đi xuống, nước mắt đầm đìa,cả khuôn mặt sưng tấy vì bị Á tát đêm hôm qua,Tiểu Thuần nói nghẹn ngào:

"Mẹ...mẹ gọi...con...làm...gì "

Á cười khinh miệt đi lại giật mạnh tóc Tiểu Thuần quát lên:

"Làm gì à? Đây thì làm gì "

Vừa nói Á vừa giật tóc Tiểu Thuần vừa chửi rủa:

"Mày là đồ đen đui,vì sinh ra mày mà tao không thể sinh thêm một lần nào nữa,tại sao mày lại tồn tại trên đời này làm gì,tại sao? "

Tiểu Thuần khóc lóc cầu xin:

"Mẹ....con đau lắm.....mẹ đừng đánh con nữa...con đau lắm "

BỐP

Á thẳng tay tát mạnh vào mặt chính đứa con mình sinh ra đời,cay độc nói:

"Sao mày không chết quách đi,đồ đen đui,đồ quái thái,tao hận mày "

"Hức...mẹ...Thuần sai thì cho Thuần xin lỗi...mẹ đừng đánh Thuần nữa đau lắm "

Á không quan tâm.Bao nỗi uất hận Á dùng con mình để giải tỏa.

Người giúp việc kinh sợ nhìn Á.

Đây không phải là con người .Không có một người mẹ nào có thể đánh con mình như vậy.Chỉ là loài súc sinh mới không một chút nào gọi là nhân từ.

Tiếng khóc của Tiểu Thuần cứ mãi vang vọng:

"Ba ơi cứu con.....con đau lắm "

Cho đến khi tiếng khóc ấy dần tắt đi.Tiểu Thuần ngất lịm đi Á vẫn không ngừng lấy chân đạp vào bụng Tiểu Thuần.

Diên cuồng nói:

"Khiết Nhi tao sẽ giết chết mày "

[[[.....[[[

Triết Diệp chạy xe thẳng đến công ty. Vừa đến công ty thì mọi người không ngừng nhìn anh.

Cũng không buồn quan tâm.Anh tiến thẳng vào thang máy lên thẳng phòng làm việc.

TẠI PHÒNG LÀM VIỆC

Triết Diệp mệt mỏi dựa lưng vào ghế nhắm hờ mắt.

Thì Trợ Lí hốt hải chạy vào:

"Không xong rồi chủ tịch....ngài mau xem báo cùng tin tức hôm nay "

"Tôi đang mệt để lên bàn tý tôi xem,cậu ra ngoài đi "

"Chủ tịch không được ngài phải xem ngay bây giờ "

Anh lười biếng cầm quyển tạp trí lên,đôi mắt dần dần đọc:

"Chủ Tịch Tập Đoàn TRIẾT THỊ tư tình lãng nhăng ép buộc phụ nữ lên giường "

Anh ngồi bật dậy nhìn tấm hình trên bìa là cảnh anh đang làm tình cùng người phụ nữ kia,tay nắm chặt quyển tạp trí,anh quát lên:

"Đi đến toà soạn gỡ hết bài xuống cho tôi "

Trợ Lí toát mồ hôi nói tiếp:

"Vô ít thừa chủ tịch.Đoạn Clip sex của chủ tịch cùng người phụ nữ này đã lan lên mạng,các trang Facebook,weibo,..."

Trợ lí ngập ngừng nói:

"Còn..còn "

"Nói? "

"Cổ phiếu của công ty đang không tụt dốc.Các hợp đồng đều bị hủy bỏ....hiện tại vấn đề càng lúc càng cấp bách "

Triết Diệp ngồi sụp xuống.Tại sao chỉ trong một đêm anh bỗng chốc bị dồn vào đường cùng.

Tại Tập Đoàn EOAY chi nhánh ở thành phố S.

Khiết Nhi đôi bàn tay thon gọn không ngừng gõ lên bàn phím.

Môi cười nhẹ.

"Triết Diệp đây chỉ là món quà mở màn."

Không chỉ là một tập đoàn.Tôi sẽ cướp từng thứ một của anh.Cuối cùng là con của các người cũng như cách mà các người cướp con của tôi.

Hắn ngồi chống tay lên bàn nhìn cô hỏi:

"Nhìn người ta suy sụp có vẻ em rất vui? "

Cô vẫn tiếp tục gõ máy tính trả lời:

"Không lẽ phải buồn? Chủ tịch đang buồn thay họ à "

"Không nhìn người ta khóc.Tôi chỉ đứng một góc để cười "

"Chủ tịch thật thâm hiểm "

"Quá khen? Nhưng cậu bé tôi lại khó chịu rồi làm sao đây? "

"Đang trong giờ làm việc thừa chủ tịch? "

"Làm tình có sao? "

Làm tình? Chủ tịch anh có thể bớt thẳng thắn hơn được không?

Hắn đôi mắt bông đùa bỏ sung:

"Hôm nay tôi vui nào lại đây chà đạp tôi đi "

Ư ư hết chương 19

Ta lại muốn ăn mặn nữa rồi ☐

Tình hình là chương sau hơi bị cầu huyết đấy ☐

100 sao đi watt mới lập cái cậu bình chọn sao cho tớ có động lực đi ☐

Chương 20

Tiếp 20

"Hôm nay tôi vui nào lại đây chà đạp tôi đi "

Cô vẫn chọn phương án im lặng làm việc. Coi như chưa nghe thấy gì. Vì cô biết hắn chỉ đang trêu chọc cô mà thôi.

Từ Lãnh xoay nhẹ bút trở lại công việc. Đúng hắn là một loại người tôn trọng công việc. Nhưng từ khi gặp cô gái kia hình như hắn động dục mất kiểm soát.

Đôi mắt hắn híp lại toan tính một kế hoạch mới.

Nhưng vẫn bông đùa hỏi cô:

"Nhìn xem hôm nay tôi có đẹp trai không? "

"Vâng rất đẹp! "

"Tôi ghét em khen tôi đẹp trai bởi vì tôi biết em quá thật lòng "

Cô cạ con mẹ nó lòi. Tốt nhất im lặng và không nói gì.

Triết Diệp trở về nhà sau một ngày mệt mỏi, chỉ sau một đêm mà mọi thứ dường như quay lưng lại với hắn.

Vừa bước vào cửa đã nhìn thấy Tiểu Thuần nằm bất động trên nền. Anh hoảng hốt chạy vào ôm Tiểu Thuần, nhìn người giúp việc quát lên:

"Tiểu Thư làm sao thế này? Ai đánh con tôi ra nông nỗi này? "

Hai người giúp việc run rẩy trả lời:

"Là là phu nhân thừa cậu chủ "

"Tại sao các người không gọi điện cho tôi hả?"

"Phu nhân nói nếu ai dám gọi cho ngài thì sẽ giết chết người đấy "

"Cô ta đâu? "

"Phu nhân đã ra ngoài rồi ạ "

Anh mặt đen lại. Vội vàng ôm Tiểu Thuần ra xe đưa đến bệnh viện.

Tay không ngừng gọi cho Á nhưng đều vô tín hiệu. Nhìn khuôn mặt dính máu của Tiểu Thuần lòng anh thất lại:

"Nếu Tiểu Thuần xảy ra chuyện gì thì tôi sẽ giết chết cô. Á Nhạ cô điên rồi "

Anh ngồi bất lực bên ngoài phòng cấp cứu. Tiếp tục điện thoại cho Á nhưng đều vô tín hiệu.

Tiếng chuông điện thoại lại vang lên anh đưa lên tai bắt máy:

"Chủ tịch cổ phiếu của tập đoàn đang không ngừng tụt, ngài mau đến tập đoàn "

"Ừ tôi biết rồi "

Anh ném mạnh điện thoại xuống nền. Tại sao trong một đêm bỗng chốc mọi thứ đều thay đổi.

Người vợ hiền trở nên chua ngoa.

Người mẹ thương con bằng chiếc trở thành một con quỷ dữ.

Người phụ nữ xem gia đình là tất cả của bảy năm nay đâu rồi? Ruốc cuộc anh đã bỏ lỡ gì? Ruốc cuộc người phụ nữ anh yêu là loại người gì? Lúc này đây anh như rơi vào hố đen của cuộc đời.

Bác sĩ chạy ra nhìn anh bằng đôi mắt lo lắng:

"Tiểu thư đang trong tình trạng nguy kịch "

Anh lặng đi không nói nên lời. Bàn tay nắm chặt thành quả đấm. Đôi mắt gần đỏ. Lúc này đây anh muốn bóp chết Á.

Tại quán Bar, Á ăn mặc một bộ váy bó sát người, không ngừng uốn éo theo nhạc, Á chìm vào cuộc chơi để giải tỏa nỗi bức bối trong lòng.

Một người đánh con mình đến ranh giới của cái chết vẫn thân nhiên đi tìm thú vui để giải khuây. Đây không phải là con người. Á vốn dĩ không có thứ gọi là lương tâm.

Ở một góc khuất mọi hành động của Á đều được quay lại.

Á ôm cổ một tên đàn ông không ngừng ma sát vào người hắn. Dâm đang gọi tỉnh:

"Anh có muốn cùng tôi lên giường? "

Người đàn ông ôm eo Á cười ngọt ngào đưa Á ra ngoài.

Á chính là muốn cho Triết Diệp nếm mùi bị phản bội. Anh ta dám lên giường với con đàn bà khác thì Á cũng không ngại cùng người khác lên giường.

Khiết Nhi ơi là Khiết Nhi. Nhanh thôi chính tay tao sẽ kết liễu cuộc đời mày. Tất cả những gì mày đang có rồi sẽ là của tao.

TẠI TẬP ĐOÀN EOAY.

Khiết Nhi ngồi xem đoạn Clip làm tình của Á. Nhất thời cảm thấy ghê tởm.

Hắn càng hào hứng không kém nhìn cô nói:

"Em nhìn xem người ta trên giường uốn éo như vậy, còn em thì sao? Nên xem để học hỏi kinh nghiệm "

"Chủ tịch ngài có thể trong sáng hơn không? "

Hắn không quan tâm ngồi xem Clip tiếp tục đánh giá:

"Ngực cô ta quá nhỏ. Vẫn là của em to hơn "

Ừ xin im lặng trước kẻ biến thái này.

"Tôi nay mặc ren cho quyến rũ "

[...]

"Còn nữa em xem Clip mà học hỏi vợ người ta "

Khiết Nhi phải lên tiếng để dừng chủ đề này lại.

"30 phút nữa có cuộc hẹn quan trọng với SBC chủ tịch xin hãy chuẩn bị "

Hắn môi nhếch lên. Tà tử bỏ sung:

"Đêm nay Tôi cho em đè tôi ~ "

Ai đè kẻ điên mới đè. Cô tiếp tục nhìn màn hình vi tính. Cười quỷ dị:

"Triết Diệp tôi sắp tặng anh một kinh hi "

Á Nhạ đây mới chỉ là bắt đầu. Hạnh phúc của chị chính tay tôi sẽ phá nát.

Nhìn người nữ anh yêu rên rỉ dưới thân người đàn ông khác anh sẽ thế nào?

Nhìn tập đoàn của chính mình bị sụp đổ thì anh sẽ ra sao?

Tôi thật mong chờ.

Hết chương 20 □

Dạo này tớ bị điên rồi □

200 sao đi tớ ra chương mới □

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

Tiếp 21

Nhìn tập đoàn của mình bị sụp đổ anh sẽ ra sao?

Tôi thật mong chờ.

Khiết Nhi đứng dậy nhìn hấn xin phép:

"Hôm nay chủ tịch có thể cho tôi nghỉ một buổi không? "

Hấn dùng bút nhìn cô sau đó gật đầu.Đối với hấn không có sự tò mò.Điều gì cần biết hấn sẽ tự biết.Con người thông minh thường im lặng trong mọi tình huống.Cứ anh hùng bản chất vẫn là điên cuồng.

Nhận được sự đồng ý cô liền rời đi.Trên tay lắc lư điện thoại môi nở nụ cười nhạt:

"Triết Diệp tôi đến tặng quà cho anh đây "

Cô nhánh chóng lên xe ô tô đi thẳng đến bệnh viện.

Đứng trước cổng bệnh viện lòng cô trở nên lạnh lẽo.7 năm trước trên nơi đây Triết Diệp khước từ mạng sống của cô.

Cảm giác tê lương đến đau lòng? Cô là con người ừ cô có trái tim.Ngày cô nhận thức được mọi chuyện cũng là lúc trái tim cô tan nát,ngày cô nhận thức được sự thật chồng cô muốn giết chết cô là ngày trái tim của cô đã ngừng đập.Yêu ư cô hận,tình yêu à cô xem thường.

Dáng người uyển chuyển cô đi thẳng vào trong tiến đến phòng cấp cứu.Nhìn Triết Diệp ngồi vô lực cúi đầu nhìn nền nhà,cô bước lại trước mặt hấn,không vội vàng lên tiếng.

Triết Diệp ngừng mắt lên nhìn cô nhất thời sững người.Mất vài giây hấn cất lời:

"Cô đến đây làm gì? "

"Muốn cho anh xem một thứ! "

Anh đôi mắt mơ màng nhìn cô.Vợ ngốc năm nào anh ruộng bỏ giờ thật khác,cảm giác xa lạ khó gần.

"Cho tôi? "

"À không là tặng cho anh một món quà "

Anh chậm rãi nhìn cô.Đợi xem cô định làm gì.

Khiết Nhi đôi bàn tay thon gọn lấy từ trong túi xách ra một chiếc điện thoại,lướt vào Clip sau đó đưa cho anh.

Âm thanh rên rỉ dâm dăng của người phụ nữ không ngừng vang lên.

Triết Diệp sùng sờ.Nhìn một mản ân ái xác thịt của vợ mình và người đàn ông khác.

Tiếng thờ róc của người đàn ông cùng tiếng va chạm của da thịt không ngừng vang lên,khiến cho Triết Diệp không kiềm chế được cảm xúc,khóe mắt dần đỏ lên.

Cảm giác bị phản bội,bị chính người mình tin tưởng đâm cho một nhát nó ra sao? Đó chính là sụp đổ.

Cùng lúc đó đèn cấp cứu ngừng tắt hai hàng bác sĩ đi ra.Người trưởng khoa bắt lực nhìn Anh.Đôi mắt đầy khó khăn nói:

"Triết Thiệu chúng tôi đã cố gắng hết sức.Tiểu thư không qua được cơn nguy kịch....nhịp tim đã tắt "

Triết Diệp đứng bật dậy túm cổ áo người trưởng khoa gầm lên:

"Ông nói cái gì? Ông nói lại xem? Con tôi đâu? Các người muốn chết...Muốn chết hết phải không "

Tất cả mọi y tá,phụ tá,cùng bác sĩ đồng loạt cúi đầu,người trưởng khoa run rẩy nói:

"Chúng tôi... Đã cố gắng hết sức.....xin Triết thiếu hãy vào gặp tiểu thư lần sau cuối "

Triết Diệp như ý thức được sự thật.Anh lao thẳng vào trong,ôm Tiểu Thuần vào lòng,anh nghẹn ngào,giọt nước mắt của người đàn ông cuối cùng cũng rơi,anh nói gấp gáp:

"Tiểu bảo bối của ba.Ba về rồi đây,nào dậy ôm ba,tiểu Thuần ngoan gọi ba đi "

Trả lời anh vẫn là im lặng.

"Thuần Thuần ngoan dậy đi con,ba nhớ Thuần Thuần,dậy ba dẫn con đi công viên,dậy ba dẫn con đi mua đồ chơi "

"Con gái của ba,con làm sao vậy,con không nghe lời ba à? "

"Thuần Thuần ngoan,Thuần của ba chỉ được ngủ một lúc thôi nhé "

Nhưng tất cả vẫn chỉ là sự im lặng.

Tiểu Thuần cô bé thuần khiết đã mãi mãi ra đi.Khi chưa kịp trưởng thành,khi chưa kịp nhận thức về cuộc đời,cô bé ấy tắt đi hơi thở cuối cùng dưới bàn tay ác độc của chính mẹ mình.

Triết Diệp ôm chặt thân thể của Tiểu Thuần,cố gắng kêu gào nhưng đều vô nghĩa.

Cảnh tượng bi thương đến xé lòng.

Cô lặng thinh đứng ngoài cửa.Nhìn tất cả lòng cô chột đau.

Nếu con của cô còn sống nó cũng sẽ bằng Tiểu Thuần.

Á Nhạ cướp đi mạng sống của con cô.Nhưng chính tay Á cũng giết con mình? Trên đời này còn có thể tồn tại loại người đến cả súc vật cũng không bằng đó chính là Á Nhạ .

Khiết Nhi quay lưng đi bên tai vẫn vang vọng tiếng khóc của Triết Diệp.

"Có trách là trách anh tàn nhẫn.Đây là quả báo cũng đừng trách tôi vô tình "

Á ôm người đàn ông mình vừa qua đêm,môi cười thỏa mãn.

"Có muốn làm thêm lần nữa? "

"Cô gái em thật chủ động "

Á ôm cổ người đàn ông câu dẫn nói:

"Anh không muốn sao? "

"Điện Thoại em đang kêu,nghe máy đi rồi chúng ta tiếp tục "

Á khó chịu bắt máy.

"Có chuyện gì không "

[Phu nhân mau về nhà, xảy ra chuyện lớn rồi]

"Tôi đang bận đừng làm phiền "

[Tiểu Thuần tiểu thư đã qua đời]

Ả khinh thường trả lời:

"Chết đi cho khuất mắt "

Sau đó liền ngắt máy. Xem như chưa có việc gì xảy ra, tiếp tục ôm hôn người đàn ông chìm vào đám tục.

Hết chương 21

Bình chọn sao giúp tớ đi

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22

Tiếp 22

"Chết đi cho khuất mắt "

Sau đó ả tất mảy xem như chưa có chuyện gì xảy ra, tiếp tục ôm hôn người đàn ông chìm vào đám tục.

Khiết Nhi không vội trở về. Cô lang thang trên con đường lớn, nhìn lại nơi cô đã xa 7 năm trong lòng không khỏi xót xa.

7 năm trước cô ngây dại tin là chồng mình bảo vệ mình.

Tin là cô có một người chồng hoàn hảo. Trong mắt cô lúc ấy chỉ có Triết Diệp.

Nghĩ lại cảm thấy nực cười.

Đôi mắt Khiết Nhi lạnh lại lên xe trở về biệt thự.

TẠI BIỆT THỰ

Từ Lạnh ngồi vắt chân nhìn cô đi vào cất giọng hỏi:

"Như thế nào lại về muộn như vậy? "

Cô nhìn Từ Lạnh cảm thấy người đàn ông đối diện tuy gần nhưng lại xa vời, cô từ tốn trả lời:

"Chỉ là trong lòng không được vui nên đi dạo một lúc "

"Lại đây "

Cô ngoan ngoãn đi lại trước mặt hắn, đã bị hắn kéo vào lòng, đôi môi mỏng nhanh chóng phủ lên môi cô, say đắm hôn, bàn tay bắt đầu không an phận, cô giữ tay hắn lại, hắn không hài lòng dừng lại nụ hôn.

Cô nhỏ giọng nói:

"Đây là phòng khách "

"Thì thế nào? "

"Sẽ có người nhìn thấy "

Hắn vắn về môi cô, trả lời:

"Thì sao? "

Cô như bắt lức hỏi như vậy chẳng khác gì ép cô, giữa biệt thự này ở đâu mà không thấy bóng dáng của người giúp việc.

"Thì người ta sẽ thấy.....mất tự nhiên thừa chủ tịch "

"Tôi không quan tâm nhiều như vậy? Chẳng lẽ em ngại? Khiết Nhi đây cũng không phải là lần đầu "

"Trở về phòng được không? "

Hắn đôi mắt đầy ý cười. Cô vẫn vậy, vẫn hay ngại ngùng, điều ấy càng làm hắn chỉ muốn trêu chọc cô, hắn đẩy cô xuống ghế salon, cười cất giọng vô lại:

"Nhưng tôi muốn làm ở đây? "

"Chủ tịch như vậy sẽ mất hình tượng của chủ tịch "

"Ồ đây không phải là tập đoàn. Hình tượng là gì có giải quyết nhu cầu sinh lí được không? "

Cô cứng họng không biết trả lời thế nào, đành chọn im lặng.

"Nói cho tôi nghe? Tôi đẹp trai hơn Triết Diệp?"

Cô gật đầu.

"Tôi nhiều tiền hơn anh ta? "

Cô tiếp tục gật đầu.

"Tôi quyến rũ không góc chết? "

Cô chỉ biết gật đầu.

"Vậy lên giường với người hoàn hảo như tôi em có gì đắn đo? "

Cô lại không biết trả lời làm sao .

Hắn lại bổ sung:

"Tôi còn không tính hơn thiệt, em được lẫn nhan sắc và thân thể của tôi đấy là một điều may mắn "

Cô nhìn hắn đôi tay mân mê môi hắn khẽ trả lời:

"Đừng làm vậy nữa tôi sẽ rung động "

Hắn thôi bộ dáng cợt nhả nhìn thẳng vào mắt cô, hai người rơi vào chàm lặng.

TẠI BỆNH VIỆN

Triết Diệp vẫn vậy đôi tay vẫn ôm chặt Tiểu Thuần.

Con gái của anh chỉ mới 6 tuổi thế giới này nó còn chưa nhìn rõ.

Nó còn chưa bước vào lễ đường.

Nó còn chưa được anh dẫn đi chơi, anh còn chưa ôm con anh, anh còn chưa làm được gì cho chính con mình, cảm giác thật xót xa.

Mất đi người thân là gì? Là mất đi một phần của cuộc sống. Đến câu tạm biệt anh cũng chưa kịp nói. Đến giây phút cuối cùng anh cũng không kịp bên con anh.

Triết Diệp mê man nói:

"Thuần Thuần con lạnh lắm phải không? "

"Không sao ba đang ôm con,không sao có ba bên con "

"Con đau lắm phải không,ngoa không sao,ba đưa con đến bệnh viện rồi sẽ không sao nữa! "

"Ngủ một lát thôi rồi tỉnh dậy con nhé "

Vừa nói nước mắt của anh cũng không ngừng rơi.Nơi bệnh viện ấy không ngừng vang lên tiếng của người cha gọi tên con gái mình.Nhưng tất cả đều trở về vô vọng.

....

TẠI BIỆT THỰ HỌ DIỆP

2 Ngày sau đó.

Khi tang lễ diễn ra Khiết Nhi đứng một góc khuất nhìn,môi nở nụ cười nhẹ:

"Cảm giác mất mát thế nào? Cảm giác bị phản bội ra sao tôi sẽ khiến anh nếm trải từng chút,từng chút một "

Bóng dáng cô dần khuất.

Cũng là lúc Á trong bộ váy đỏ chói mắt trở về.

Á nhìn mặt nói:

"Trong nhà có đám ma à,thật xui xẻo "

Anh lạnh nhạt trả lời:

"Câm miệng "

Ai ai cũng trong trạng thái bị thương,nhưng đôi mắt của họ kinh ngạc với câu hỏi của Á.

Đây là câu hỏi của một người mẹ sao?

Nhất thời mọi người trở nên lặng im nhìn sự việc.

"Các người nhìn tôi cái gì,cũng không phải con các người chết. Các người khóc cái gì "

Triết Diệp hàn khí tỏa ra hơi lạnh lẽo lặp lại lời nói:

"Tôi nói cô câm miệng lại "

Á chưa ngoa chỉ tay vào mặt hắn:

"Đồ bất tài vô dụng anh còn dám quát tôi cơ à "

BÓP

Một cái tát được đánh lên mặt Á.

Á lấy tay che mặt quát lên:

"Anh dám đánh tôi cơ à,anh có quyền gì mà đánh tôi,sao anh không chết đi như nó,chết đi cho khuất mắt tôi "

Vừa nói Á vừa lấy tay chỉ thẳng vào di ảnh của Tiểu Thuần.

"Tôi nói cô câm miệng "

Đôi tay anh bóp chặt cổ Á.Chính tay anh sẽ kết liễu đời Á.Á Nhạ anh yêu thật nặc cười.Cảm giác khốn nạn khi bị một con đàn bà đem ra làm trò đùa.

Khung cảnh trở nên hỗn loạn.Một vài người chạy vào can anh.

Á hơi thở khó khăn cay độc nói:

"Anh giỏi lắm Tôi sẽ hủy hoại anh,anh nhớ kĩ cho tôi,anh và con anh đều là những thứ rác rưởi "

Ả chạy lại ném đi ảnh của Tiểu Thuận xuống mặt đất, âm thanh tiếng thủy tinh vỡ vang vọng.

"Tất cả các người đều là xúc vật, ảnh thờ à, thờ gì loài vi khuẩn, thờ gì đũa nghiệt súc, thật kinh tởm "

Ở đâu vang vọng tiếng khóc non nớt của trẻ thơ:

"Mẹ...mẹ.....không thương...con "

Hết chương 22

Cho tới 200 sao đi mà

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Tiếp 23

"Mẹ...mẹ.....không....thương.....con "

[....]

Ả ta cười lớn mặc cho bao nhiêu ánh mắt đang đổ về phía mình.

Triết Diệp con tức giận đã đến tận đình. Hàn khí lạnh cực độ nhanh chóng tiến về phía Ả.

"Anh lại gần tôi làm gì à định đánh tôi à? Lên giường với con đàn bà khác còn định đánh tôi cơ à "

Triết Diệp nở nụ cười hồ hởi lời nói khiến ai cũng giật mình:

"Vợ là anh quá tay vợ cho anh xin lỗi "

Ả Nhạ vừa lòng trả lời:

"Giờ anh mới biết lỗi của mình à "

"Ừ là anh sai em tha lỗi cho anh không? "

Ả lên mặt trả lời:

"Giờ tôi mệt tôi đi nghỉ, anh lo giải quyết đám ma chay này, đây là tháng 7 đừng để cô hồn ám què "

Nói xong Ả cao ngạo đi lên lầu để lại Triết Diệp ánh mắt phảng lảng không ai biết anh đang nghĩ gì.

Tang lễ cứ tiếp tục diễn ra như chưa từng có chuyện gì xảy ra. Triết Diệp đôi mắt hướng về phía xa, trong lòng như nói với chính mình:

"Thuần Thuần ngoan ba sẽ đòi lại công bằng cho con "

Khiết Nhìn màn hình vi tính môi nhấp trề. Đánh giá nói:

"Triết Diệp ơi là Triết Diệp đến cả cái chết của con gái mình mà anh cũng có thể lợi dụng được, xem ra tôi đã quá xem thường anh "

Từ Lãnh từ ngoài đi vào gác chân lên sofa tiếp lời cô:

"Không phải càng ngày càng thú vị sao? "

Cô thấy hần, kính cần đứng dậy cúi người 90 độ chào hần:

"Chủ Tịch đã đến "

"Tại sao hôm nay đi làm không đợi Tôi? "

"Vì còn nhiều tài liệu chưa hoàn thành nên cần đến sớm một chút "

"Tập đoàn không thiếu người làm? "

"Hôm sau tôi sẽ chú ý không làm chủ tịch bận tâm nữa "

Hắn cảm thấy không vừa lòng trước thái độ giữ khoảng cách của cô.Điều ấy làm hắn khó chịu.Đang tay ra kéo cô ngã vào lòng mình,cúi sát xuống gần mặt cô ép cô nhìn thẳng vào hắn.

Cô khẽ nuốt nước bọt,đôi mắt nhú lại nhìn hắn,cất giọng:

"Chủ tịch ngài muốn làm gì? "

"Làm tình? "

"Bây giờ là sáng sớm! "

"Buổi sáng tỉnh lực thường rất rồi dào,em không biết? "

Cô lặng im không trả lời nhìn thẳng vào hắn,cứ như vậy cô sẽ yêu hắn mất,cô đủ tư cách để yêu sao? Là không có,cô biết mình ở đâu,hắn là chủ tịch quyền lực,cô chỉ là một hạt bụi nhỏ.Mối quan hệ của họ trước sau gì cũng không có kết quả.Vậy ngay lúc đầu vẫn không nên phải lòng

"Nhìn tôi như vậy là muốn cưỡng bức Tôi? Tôi biết tôi đẹp trai nhưng em cũng không nên thêm thù oán? "

Cô bắt lực bật cười.Vòng tay ôm cổ hắn,mặc kệ sau này ra sao,hiện tại cô muốn buông xuôi cảm xúc:

"Ủm chủ tịch rất đẹp.Một vẻ đẹp xúc phạm thị giác! "

Hắn cúi xuống cắn tai cô.Hai người hôn nhau say đắm

Hai con người ở hai thế giới họ gặp nhau như số phận đã an bài.Nhưng làm gì có con đường hạnh phúc nào trải đầy hoa hồng?

TẠI BIỆT THỰ HỌ DIỆP.

Triết Diệp mệt mỏi lấy tay xoa thái dương.Cổ phiếu tập đoàn dần ổn định nhưng cần có EOAY giúp đỡ.Anh nên làm gì để Khiết Nhi giúp anh?

Còn Á Nhạ.Con đàn bà xúc sinh chính tay anh sẽ kết liễu đời Á nhưng chưa phải bây giờ.

Á từ trên cầu thang đi xuống.Cao giọng nói:

"Giải quyết công việc xong chưa mà về? Công ty mà phá sản thì anh cũng đừng về nhà "

"Tạm ổn.Em là vợ anh không phải có súp đồ em cũng nên ở bên anh sao? "

"Triết Diệp ơi là Triết Diệp anh nghĩ anh không còn tiền tôi sẽ bên anh sao? Thật buồn cười "

Triết Diệp nhún vai.Một mạch đi lên lầu.

Á đôi mắt cay độc nhìn theo Triết Diệp:

"Định chơi tôi à,anh đừng mơ tưởng,một Triết Diệp,một Khiết Nhi tất cả đều phải biến mất,Từ Lãnh cuối cùng sẽ là của tôi "

Á bắt đầu toan tính một kế hoạch mới.

BA NGÀY SAU

Á hẹn gặp Cô.

Hai người phụ nữ ngồi đối diện nhau.Á lên tiếng:

"Khiết Nhi không phải mày Yêu Triết Diệp lắm sao tao trả lại cho mày "

"Á Nhạ,Tôi có cần thứ rác rưởi đó sao? "

"Vậy mày trở về làm gì? "

Khiết Nhi nhấp Cà phê không nhanh không chậm trả lời:

"Đề giết chị? "

Ánh mắt sát khí.

Ư ư ư churong sau quát nhau nha -)))

Hôm nay đến đây thôi.Cơ bản là tớ mệt nên ngắn!

Bình chọn sao đi -))

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

Tiếp 24

"Đề giết chị? "

Ánh mắt sát khí hai người phụ nữ không ngừng tỏa ra.

"Mày nghĩ mày sẽ giết được tao? "

Khiết Nhi chống tay lên bàn nhìn Á Nhạ ánh mắt đầy bốn cột trả lời:

"Chị nghĩ sao một cái chết đột tử bằng loại độc năm xưa chị hại tôi à? "

Á mắt tái lại nhưng sau đó liền cười mỉa mai:

"Mày nói gì cơ ai sẽ tin lời một con ngốc nói?Ồ tao hạ độc thì làm sao? Tao tạt axit vào tay mày thì thế nào? Bảy năm ai sẽ tin lời mày nói,thật đáng buồn mày vẫn ngu như trước đây"

Cô gõ tay nhịp nhàng lên bàn nhếch môi trả lời:

"Á Nhạ 7 năm chị vẫn không thể khôn lên một tý? Tôi thích chị ở điểm ngu nhưng lại tỏ ra nguy hiểm "

Á tức tới đập bàn quát lên:

"Mày nói ai ngu "

Cô dùng một tay nâng ly cafe hất thẳng vào mặt Á.Khoanh tay nói:

"Tôi đã dạy chị thế nào gặp tôi thì nên giữ lòng tự trọng chị đã quên? "

Á tay run rẩy chỉ vào mặt cô:

"Mày....mày....mày dám hất Cafe vào mặt tao...mày...muốn chết "

Cô lại nâng ly nước lọc đứng thẳng dậy đi lại gần Á đổ từ trên đầu Á đổ xuống.

"Tĩnh chưa? Đã nói cấm chỉ tay vào mặt tôi cơ mà,hay cần tôi giáo dục lại cách ứng xử của một con người? "

Á tức giận đến cực độ.Vung tay lên định tát cô thì bàn tay cô nhanh chóng túm tay Á:

"Sao lại muốn đánh tôi à? Máu chó lại nổi lên?"

"Mày con đàn bà ngu xuẩn đừng tưởng trở về thay đổi một chút thì tao sẽ sợ mày.Cứ giữ cho chặt vào tất cả của mày rồi sẽ là của tao "

Cô một tay còn lại vuốt ve mặt Á chậm biếng trả lời:

"Khuôn mặt này ăn Axít thì sao? Á thứ súc vật đến cả con mình còn giết thì chị làm sao hiểu tiếng người nhỉ "

Á mặt xanh lại tại sao nó biết,nhưng ngoài mặt Á vẫn mạnh mẽ:

"Buông tay tao ra.Mày đang nói điên cái gì vậy,câm mồm không biết gì thì ngậm mồm lại"

"Tiểu Thuần đang nhìn chị kia con bé nhìn chị kia ồ chị không thấy con chị sau lưng chị sao "

Á trở nên hoảng loạn bên tai không ngừng vang vọng tiếng khóc nức nở cùng tiếng gọi vang vọng không ngừng âm vang:

"Hức.....hức.....mẹ giết con.....con hận mẹ "

Cô buông tay Á ra,Á ngã quỵ trên nền nhà mồm lẩm bẩm:

"im mồm...không phải tao...im hết cho tao....Khiết Nhi tao phải giết mày...giết chết mày "

Cô cười khinh miệt dơ điện thoại lên nhìn vào đoạn ghi âm hải lòng nói:

"Giết tôi? Ủ tôi đang chờ chị giết tôi đây thật sự rất mong chờ "

Sau đó đeo túi xách thông thả rời đi.Còn không quên bỏ sung:

"Lãnh nhà tôi rất ghét chó đặc biệt là một con chó dơ bẩn như chị "

Á tay nắm chặt nghiêng răng,nghiến lợi nguyên rũa:

"Tao sẽ khiến mày trả giá về tất cả.Cứ chờ đi tất cả của mày rồi sẽ là của tao,con à tao giết thứ cận bã thì thế nào..."

Lòng người cay độc đến so sánh với súc vật Á cũng không xứng.

Khiết Nhi lái xe vừa trầm ngâm,tiếp theo lại là một cuộc vui mới,từ từ tôi sẽ hủy diệt,bóc nát tất cả:

"Triết Diệp xem ra cuộc chơi chỉ mới bắt đầu "

Tiếng chuông điện thoại đưa cô về thực tại.Đôi mắt hướng lên màn hình hít thật sâu trả lời:

"Chủ tịch gọi tôi "

"Triết Diệp đến công ty về tiếp chồng em đi? "

"Triết Diệp không phải chồng tôi xin chủ tịch đừng nhầm lẫn "

Phía bên này Hấn cười như không cười chậm rãi trả lời:

"Vậy chồng em là ai? "

"Tôi còn độc thân "

"Vậy Tôi là gì của em? "

Khiết Nhi lặng đi.Mất vài giây chuyển chủ đề trả lời:

"Trên xe thật ồn.Tôi trở về ngay ngài đợi tôi một lát "

Sau đó liền ngắt máy lẩm nhẩm:

"Anh là ánh sáng của đời em.... "

[....]

TẠI PHÒNG CEO [Tập Đoàn EOAY]

Hắn ngồi vắt chân nhìn Triết Diệp. Không vội lên tiếng chờ đợi bên kia ngỏ lời.

Triết Diệp cất tiếng:

"Tôi có xem qua dự án khu đất phía tây ở tập đoàn ngài, xin hỏi ngài có hứng thú hợp tác với chúng tôi không? "

"Lí do gì để tôi đồng ý? "

Triết Diệp trong lòng tính toán. Đây là cơ hội để tập đoàn anh vực dậy nhất định anh phải nắm bắt, lợi dụng quan hệ cũ anh trả lời:

"Dù gì trước đây tôi với Khiết Nhi cũng có quan hệ nên có thể xem như tôi và ngài cũng có quen biết "

Từ Lãnh cười tà hồi ngược:

"Quan hệ mà Triết Diệp đây nói là quan hệ gì tôi thật tò mò "

"Cô ấy là vợ cũ của tôi.... "

Từ Lãnh hơi thờ ngụy hiểm trả lời:

"Người chung bàn thờ của tôi? Từ khi nào thành vợ người khác? "

Triết Diệp nhất thời cứng họng không cất thành lời.

Hết Chương 24

Từ Lãnh với Triết Diệp đẹp đôi nha □

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Tiếp 25

"Người chung bàn thờ của tôi? Từ khi nào thành vợ người khác? "

Triết Diệp nhất thời cứng họng không nói thành lời.

Từ Lãnh lại từ tốn tiếp tục nói:

"Ăn có thể ăn bậy nhưng nói thì không nên nói bậy đạo lí này chẳng lẽ cậu không hiểu? "

Triết Diệp nhanh chóng lấy lại tinh thần thấy dường như mình đã đi sai một nước cờ liền vội giải thích:

"Lãnh Thiếu xin bớt giận là tôi nhầm lẫn là tôi không đúng, việc hợp tác mong ngài có thể xem xét lại "

Hắn gõ tay nhịp nhàng bên thành ghế bông đùa trả lời:

"Để xem vợ tôi có đồng ý hay không Từ Lãnh tôi rất tôn trọng vợ "

Triết Diệp cười xã giao đứng dậy chào:

"Xin lỗi vì đã làm phiền ngài hôm khác tôi sẽ quay lại, mong ngài có thể suy nghĩ lại "

"Ừ không tiễn "

Triết Diệp ôm một bụng tức rời đi. Bước vào thang máy anh chủi thề:

"Con mẹ nó thích làm khó tôi? "

Thang Máy vừa mở cũng là lúc Triết Diệp thấy Khiết Nhi đứng bên ngoài.

Bốn mắt nhìn nhau không ai nói gì. Mất vài giây cô lấy lại tinh thần lạnh nhạt nói:

"Triết Tổng xin mời ra ngoài cho tôi sử dụng thang máy "

Triết Diệp bình thản trả lời:

"Không phiền cô có thể cho tôi xin 10 phút? "

Cô đưa tay lên nhìn đồng hồ không quá muộn gật nhẹ đầu.

TẠI QUÁN Cafe cạnh TẬP ĐOÀN.

Tay cô khuấy nhẹ ly cafe đen không đường, đôi mắt bình lặng nhìn Triết Diệp.

Triết Diệp như bị lời quở vào ánh mắt tĩnh lặng ấy, đôi mắt ướt át hay khóc của bảy năm trước đã không còn, thay vào là ánh mắt không cảm xúc, Triết Diệp cố tìm lại cảm xúc thân quen nhưng lại không có.

"Triết Tổng nhìn thẳng người khác gọi là thiếu lễ độ điều cơ bản này ngài cũng cần tôi nhắc? "

Lời nói sắc bén chính thức đưa Triết Diệp về thực tại.

"Từ khi nào em trở nên sắc bén như vậy? "

"Tôi nhớ chúng ta không thân đến vậy? "

"Dù gì em và tôi cũng từng là vợ chồng... "

Cô bật cười nhìn Triết Diệp, nhấp nhẹ ngụm cafe cô bình thản trả lời:

"Cái thời mà đến cả con chó tôi cũng không bằng đấy à? Triết Tổng ngài không nhắc thì tôi cũng không quên quá khứ rề rạt ấy. "

Triết Diệp như bị hút hồn vào nụ cười của cô nhưng câu trả lời của cô khiến trong lòng anh khó chịu, anh nói:

"Dù gì cũng là quá khứ chúng ta nên quên đi "

Cô đưa tay lên nhìn đồng hồ lạnh tanh trả lời:

"Ngài còn 5 phút để nói? "

Triết Diệp đẩy bản kế hoạch lên trước mặt cô cất giọng:

"Đây là bản kế hoạch của công ty tôi hi vọng được hợp tác cùng EOAY "

Ánh mắt cô hướng về bản kế hoạch hỏi ngược lại:

"Thì thế nào? "

"Hi vọng em giúp đỡ tôi vượt qua khó khăn "

Cô ánh mắt lạnh lại nhìn Triết Diệp giúp đỡ anh da mặt cũng gùm gùm thật dày. Tìm đến người mình từng muốn hại chết nhờ giúp đỡ? Vợ chồng các người thật biết tấu hài. Giúp đỡ à cũng được thôi, cô nhếch môi trả lời:

"Được thôi? Quý xuống chân tôi cầu xin sự giúp đỡ đi? "

Khuôn miệng Triết Diệp trở nên cứng ngắt.

Cô tiếp tục uống Cafe, sau đó đứng bật dậy nâng cằm Triết Diệp nhẹ nhàng tiếp lời:

"Chỉ cần anh quỳ dưới chân tôi thì tôi liền bố thí cho anh một lần giúp đỡ "

Nói xong cô buông tay ra một mạch đi thẳng, nói trong tâm thức:

"Tất cả chỉ mới mở màn cứ từ từ tôi cho hai người hưởng thụ tất cả "

Triết Diệp nắm chặt bàn tay thành nắm đấm:

"Khiết Nhi Tôi sẽ khiến em thành của tôi thêm một lần nữa " ~

Hết chương 25

Tình hình cầu huyết đang chờ đón các bạn ở phía trước □

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Tiếp 26

"Khiết Nhi tôi sẽ khiến em thành của tôi thêm một lần nữa "

Triết Diệp đôi mắt nhìn theo bóng dáng cô khuất dần. Trong lòng trở nên trầm lặng, trước đây tại sao anh lại bỏ một cô gái xinh đẹp như thế này? Chính anh cũng không hiểu cảm xúc của mình bây giờ là gì chỉ muốn nắm giữ thứ thuộc về mình.

Cô trở về Tập Đoàn trong tâm trạng suy tư. Bước cò tiếp theo xem ra phải sử dụng đến Từ Lãnh, nhưng để Từ Lãnh trở thành bàn đạp để trả thù lòng cô đột nhiên sợ. Cô sợ một ngày nào đó hấn chán ghét cô, cô sợ hấn biết cô lợi dụng hấn, điều cô sợ chính là mất Từ Lãnh.

Trợ lý Trần nhìn cô chào:

"Giám đốc An chủ tịch đang đợi cô "

Cô gật nhẹ đầu. Hít thật sâu mục đích của cô là trả thù. Tình yêu à nó quá xa vời với cô.

Gõ tay lên cửa sau đó liền đi vào. Đôi mắt của cô như bị lôi cuốn vào người đàn ông trước mặt. Sóng mũi cao thẳng, đôi mắt màu hổ phách như nhìn thấu tim gan người khác, đôi môi mỏng, tất cả những gì thuộc về hấn đều tạo nên sự hoàn mỹ.

"Tôi biết tôi đẹp trai nhưng em nhìn tôi vậy làm tôi cảm thấy tôi quá đẹp trai "

"Ừm thật sự đẹp trai "

Hấn cười tà tứ cất giọng:

"Nào lại đây cường bức tôi đi? "

Cô bừng tỉnh nhìn ai kia vô si cô chỉ biết chọn im lặng. Nói lái qua vấn đề khác:

"Triết Diệp muốn hợp tác với chúng ta "

"Ừ thì thế nào? "

"Chủ tịch ngài nghĩ sao về đề án này? "

"Không quan tâm cho lắm ~ "

"Vậy có thể hợp tác? "

"Tùy em quyết định ~ "

"Nhưng ngài là chủ tịch? Ngài không quyết định vậy tại sao lại là tôi"

Từ Lãnh chống tay lên cằm nhìn Cô chậm rãi trả lời:

"Vi em là vợ anh! "

Một câu nói khiến cho trái tim của cô rung động mạnh mẽ. Ừ chưa ai nhìn cô và nói em là vợ anh. Đến cả chồng cô cũng chưa từng, cái quá khứ rẻ mạt ấy làm sao xứng đôi với Từ Lãnh. Cô chính là không tư cách được Hấn yêu. Mãi mãi là như vậy....

Cô rơi vào trầm lặng cứ như vậy họ nhìn nhau nhưng không ai nói câu gì.

TẠI BIỆT THỰ HỌ DIỆP

Á Nhạ trở về trong nỗi bức tức, điên cuồng quát tháo:

"Mấy người đem ném cái bàn thờ này cho tôi. Chết thì cũng chết rồi cút bái nó làm gì nữa, đem vứt hết cho tôi "

Vừa nói Á vừa vung tay đẩy mạnh bát hương xuống tạo nên âm thanh đồ vỡ chói tai.

Người giúp việc sợ hãi không dám đến gần Á. Đến cả bàn thờ của con mình cũng có thể đập đổ, một chút lương tâm con người này vốn dĩ là không có.

Á chỉ tay vào di ảnh của Tiểu Thuần gầm gào:

"Sao mày chết rồi mày cũng không buông tha cho tao? "

"Chết rồi thì biến khỏi cuộc đời tao, sinh ra thứ nghiệt chủng như mày là nỗi bất hạnh của cuộc đời tao "

Á như kẻ điên nhớ đến Khiết Nhi si nhục mình trong lòng Á máu nóng càng dâng lên Á bắt đầu chửi thề:

"Đm* rồi tao sẽ giết mày, một con ngốc thì mãi là một con ngốc mà thôi "

"Mấy người còn đứng im đấy làm gì muốn tôi giết chết mấy người không?"

Đám giúp việc hoảng sợ nói:

"Phu nhân xin bớt giận, chúng tôi nào dám phạm lòng phu nhân xin phu nhân bình tĩnh "

Á đi lại gần người vừa cất tiếng vung tay tát mạnh vào mặt người giúp việc.

"BỐP "

"Tôi cho phép mở mồm chưa? Dám cắt ngang lời tôi? "

Vừa nói Á không ngừng dùng tay đánh đập người giúp việc. Đem tất cả nỗi bức tức chuốc lên người giúp việc.

Một số người còn lại không dám can ngăn chỉ sợ người xấu số tiếp theo lại là mình.

Á cười đến điên cuồng ấn định:

"Từ Lân rồi anh cũng sẽ là của Tôi. Của riêng tôi "

Hết chương 26

Hồ ly tinh sắp xuất chuồng nha -)

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27

Tiếp 27

"Từ Lân rồi anh cũng sẽ là của tôi. Của riêng tôi mà thôi "

Triết Diệp vừa hay nghe được câu nói của Á. Đôi mắt anh trở nên rét lạnh nhìn di ảnh cùng bát hương của con gái mình bị đồ vỡ. Anh quát lên:

"Cô đang làm cái gì vậy hả "

Á Nhạ dùng chân đạp vào người phụ nữ giúp việc trả lời:

"Tôi đang dạy chó anh cũng cấm tôi à? "

"Tại sao cô dám ném bát hương của Tiểu Thuần? Đừng tưởng tôi bỏ qua cho cô về việc của Tiểu Thuần "

Á cười lớn chân cũng dừng lại.Đi đến gần Triết Diệp thì thào vào tai anh:

"Chứ không phải nhờ tôi làm như vậy mà cái công ty của anh vực dậy được à.Chính anh cũng lợi dụng cái chết của nó thì tư cách gì để dạy đời tôi? "

"Cô.."

"Sao nào chồng yêu bây giờ em và anh cùng một mục tiêu tại sao lại không hợp tác "

Triết Diệp nhìn Á Nhạ hỏi:

"Hợp tác? Ý cô là gì? "

"Anh không muốn Khiết Nhi sao? "

Đôi mắt Triết Diệp đầy bất ngờ nhìn Á Nhạ.

"Anh không phải bất ngờ anh muốn gì tôi còn không biết sao? Hợp tác đi tôi với anh cùng có lợi "

"Cô muốn gì? "

"Tôi muốn Từ Lãnh "

"Cô nghĩ anh ta chọn cô? "

"Vậy anh nghĩ Khiết Nhi chọn anh? "

"Tôi sẽ làm cô ấy yêu tôi thêm một lần nữa "

Á Nhạ khinh thường cười mỉa mai Triết Diệp:

"Anh là đang bị ảo tưởng? Anh đừng quên trước đây anh từng muốn giết nó thế nào,anh nghĩ nó tha thứ cho anh? Tha thứ cho một kẻ bạc tình,tha thứ cho người từng muốn mình chết,Triết Diệp ơi là Triết Diệp phải chăng anh ngây thơ quá mức? "

Triết Diệp rơi vào trầm lặng từng lời,từng lời của Á không ngừng vang bên tai anh.Nhắc anh về cái quá khứ chính anh đập đổ.

"Vậy nên hãy ngoan ngoãn chúng ta cùng hợp tác,anh chán tôi ừ tôi cũng hết tình cảm với anh,cái danh nghĩa vợ chồng này cũng nên hủy bỏ "

"Vậy đầu tiên cô muốn làm gì? "

"Câu dẫn Từ Lãnh "

"Tôi thích phụ nữ hần ta là đàn ông phần câu dẫn liên quan gì tôi? "

"Cần anh giúp đỡ? Tạo cơ hội cho tôi? "

"Còn tôi thì thế nào? "

"Tôi sẽ khiến Khiết Nhi trở thành của anh? "

Triết Diệp nhìn Á Nhạ.Họ nhìn nhau trong lòng đều nổi lên tia tính toán.

Từ Lãnh mặc một chiếc áo sơ mi đơn giản nhưng cũng không làm hấn mất đi nét quyến rũ trên người.

Đứng trước gương không ngừng chỉnh sửa,hài lòng cất giọng:

"Khiết Nhi em nói xem Tôi đẹp trai như thế này có phải ép bức người khác quá mức? "

Khiết Nhi không trả lời câu hấn hỏi mà hỏi ngược lại hấn:

"Chủ tịch đã khuya như vậy ngài còn định ra ngoài? "

Hấn tiến lại giường nâng cằm cô lên cười hỏi:

"Em đang lo lắng cho tôi? "

"Không chỉ tiện mồm hỏi mà thôi "

Từ Lãng dường như không vui vì câu trả lời của cô tay buông lỏng trả lời:

"Đi tìm phụ nữ "

Không đợi cô trả lời hắn đã một mạch đi thẳng.

Một câu nói một trái tim khẽ nhói.

Cô nhìn theo tấm lưng của hắn lòng chợt buồn, đáng lý cô phải vui, nhưng sao trái tim lại nhói, cô lầm nhảm:

"Từ Lãng em phải làm sao đây? "

À ăn mặc một bộ đồ nóng bỏng uốn éo định đi thi Triết Diệp lên tiếng:

"Dù gì trên danh nghĩa cô cũng là vợ tôi đừng làm tôi mất mặt "

"Anh để lộ cả Clip còn không sợ thiên hạ cười vào mặt, giờ còn sợ tôi làm mất mặt anh? "

"Cô cũng chẳng kém phần long trọng nên không cần nói đĩa tôi? "

À nhún vai rồi đi.

TẠI BAR CLUB

Từ Lãng ngồi ở một góc khuất nhâm nhi rượu. Nhìn người đối diện bông đùa hỏi:

"Cậu về đây làm gì? "

Người đàn ông khuôn mặt hoa hoa công tử một tay ôm eo một cô gái tay còn lại nâng rượu nhấp nhẹ trả lời:

"Lãng là người ta nhớ cậu nên liền về tìm cậu "

Hắn bắn ánh mắt sắc lạnh về phía kẻ đối diện lạnh nhạt trả lời:

"Nhiệm cậu là thiếu hơi phụ nữ đến cường tôi? "

Vũ Nhiệm bạn thân của Từ Lãng. Nếu Từ Lãng được ví như yêu nghiệt thì Vũ Nhiệm cũng không kém cạnh.

"Lãng tôi và cậu quen nhau hơn 20 năm nhưng lại không bằng một người phụ nữ? Nói xem cậu trọng sắc khinh tôi đúng không? "

"Ừ thì thế nào? "

"Cậu cái đồ bạc tình ~ Cậu bỏ người ta, mình sẽ kiện An Khiết Nhi tội cướp bạn trai người khác "

Người phụ nữ trong lòng Vũ Nhiệm cứng đờ.

Chính Vũ Nhiệm còn mấy phần buồn nôn.

Từ Lãng đôi mắt nheo lại:

"Phải chăng gần đây cậu quá ư rảnh rồi? "

Vũ Nhiệm chưa kịp trả lời thì giọng nói ồm ồm của người phụ nữ vang lên:

"Từ Tông thật trùng hợp khi gặp ngài ở đây "

Hắn ngược lên nhìn không mấy bất ngờ khi nhìn thấy Á.

Á như mò cò trong bụng:

"Tôi có thể ngồi đây không? "

Người nào đó đã trả lời nhanh hơn hắn:

"Người đẹp em có thể ngồi, không cần hỏi ý cậu ta "

Ả cười ngọt ngào ngồi xuống bên cạnh hắn. Tiếp tục nói:

"Hai vị không ngại uống cùng tôi một ly chứ? "

"Được "

Bốn người cùng nâng ly. Vũ Nhiễm đôi mắt đảo hoa nhìn hắn đùa cợt hỏi:

"Người tình mới của cậu? "

Ả nghe vậy thì e thẹn, người không tự chủ nhích lại gần hắn, khiến khoảng cách hai người càng gần.

Hắn mảy may lại chứng tỏ là hắn không vui.

Ả tưởng im lặng là chấp nhận danh nghĩa kia liền cười đưa tay vòng qua tay hắn, không ngừng áp bộ ngực của mình vào người hắn, bộ dạng vô cùng dâm đảng.

Hắn chưa kịp phản ứng. Thì một giọng nói phụ nữ vang lên:

"Tránh xa người đàn ông của Tôi ra "

Khiết Nhi tỏa ra sát khí.

Hết chương 27

Cmt có tâm ☐

Có tag trong gr TNT nhé

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Tiếp 28

"Tránh xa người đàn ông của tôi ra "

Khiết Nhi tỏa ra sát khí. Lời nói cũng trở nên lạnh hơn bao giờ hết.

Từ Lãnh tâm tình trở nên tốt rất phối hợp chờ cô vì hắn mà đánh ghen.

Vũ Nhiễm càng không phải nói kích động đến sắc cả rượu. Nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần đổ thêm dầu vào lửa:

"Nào hôm nay chúng ta nói cho rõ một lần đi. Lãnh cậu chọn ai trong ba chúng tôi? "

Hắn lườm Vũ Nhiễm ánh mắt đầy đe dọa. Ai kia nhún vai thức thờì ngồi xem kịch vui.

Ả không có lòng tự trọng vẫn ôm tay hắn nhìn cô đầy thách thức trả lời:

"Người đàn ông của cô? Khiết Nhi cô không thấy ngại? "

Khiết Nhi giọng đầy sát khí chứng tỏ bây giờ cô đang rất tức giận.

"Đừng để tôi nhắc lại lần 2 "

Ả vẫn mặt dày mày dạn đầu cúi xuống tựa vào vai hắn khiêu khích trả lời:

"Cô lấy cái quyền gì cấm tôi, cô cũng chỉ là vật ám giường của Từ Tổng chứ không phải chủ nhân của vị thế phu nhân, cấm tôi cô nghĩ cô là ai? "

Vũ Nhiễm cảm thấy thật kích thích lấy đầu người phụ nữ tựa vào vai mình, diễn y cái cảnh Á đang làm với Hấn. Cuộc chiến của những người phụ nữ không phải là rất thú vị sao?

Từ Lãnh trong lòng khó chịu vì bị Á tiếp xúc, cảm giác muốn ném người phụ nữ này cho chó gầm nhưng lại muốn xem người nào đó ghen, nên vẫn im lặng xem như không có chuyện gì.

Khiết Nhi nhếch môi cười nhanh như chớp kéo vạt người Á ném xuống nền. Bảy năm không phải chỉ để trở về với đôi bàn tay yếu đuối? Bảy năm Khiết Nhi đã hoàn toàn thay đổi.

Lúc này nhạc trong Bar chợt tắt. Mọi người nhanh chóng bao quanh Á và cô.

Cô đi từng bước chân nhẹ nhàng đến gần Á, khi Á đang cố ngồi dậy thì cô đã dơ một chân ra đập Á ngã xuống. Hôm nay cô đơn giản diện một chiếc quần jean cùng chiếc áo sơ mi trắng. Nhưng khí chất xã hội đen vẫn không hề thuyên giảm.

Á vì bị đập ngã nên bất lực ở trên sàn tức giận quát lên:

"Mày làm cái gì vậy hả? "

Mọi ánh mắt kinh ngạc đổ về phía cô nhưng không ai lên tiếng, vì đối với họ tốt nhất là không nên dính dáng vào chuyện không liên quan đến mình. Đặc biệt chuyện của người có quyền.

Vũ Nhiễm ánh mắt đầy hứng thú nhìn Từ Lãnh khen thưởng:

"Người phụ nữ của cậu quả nhiên có thần thái ~ "

Từ Lãnh tay lắc ly rượu xem như đang xem một bộ phim truyền hình trực tiếp. Vẫn không bộc lộ thái độ gì.

Cô dùng một chân dẫm lên bàn tay của Á, tăng thêm sức lực khiến Á đau đớn rít lên:

"Mày....mày....Á.....đau...."

"Tôi đã nói thế nào? "

"Ồ đây đông người như vậy mày dám làm gì tao? Tao khinh "

"Tôi muốn làm gì à? Đương nhiên là đánh ghen rồi! "

Á chuyển ánh mắt bi thương nhìn hấn giọng nói đầy bi ai:

"Từ tổng ngài xem nó là một con điên ngài phải tránh xa nó ra, nó là một con điên "

"Từ Tổng ngài phải cứu em "

Vũ Nhiễm nhìn hấn có lòng tốt lên tiếng:

"Kia cứu người ta đi kia "

"Tôi không quen cô ta? "

Một câu nói khiến Á Nhạ cảm nín. Mọi người xung quanh được một phen cười cợt. Thì thầm bàn tán bốn cợt Á.

Khiết Nhi vừa lòng với câu trả lời của hấn. Những lửa giận thì chưa có dấu hiệu giảm. Người ta nói không sai phụ nữ quyền rũ nhất khi không mặc đồ và đáng sợ nhất khi nổi cơn ghen.

"Nói xem muốn rạch mặt trước hay tạt axit trước? Cho chị chọn "

Á nghe vậy nhất thời kinh hãi nhưng vẫn mạnh mẽ trả lời:

"Mày tưởng đe dọa là tao sợ à, có giỏi thì mày tạt axit tao đi "

Cô chân vẫn nhí mạnh lên tay Á. Lấy từ trong túi xách ra một chai thủy tinh màu trắng, cùng một con dao, từ tốn cúi xuống đưa con dao nhẹ nhàng miết lên mặt Á:

"Nhưng tôi lại thích rạch mặt chị trước? "

Á run rẩy nói lắp bắp:

"Mày dám làm vậy tao liền kiện mày....mày...mày "

Cô dùng tay miết nhẹ một đường khiến mặt Ả chảy máu.

"Chị nghĩ tôi không dám? "

Ả sợ đến mặt trở nên xanh mép.Lần này Ả sợ hãi nói:

"Đừng....đừng....xin...đừng....tha cho...tôi...."

Cô dùng tay ném con dao qua một bên,tay mở lọ thủy tinh dơ lên dè mặt Ả đỏ.

Nhất thời không gian rơi vào im lặng.Ai nấy kinh sợ nhìn cô.

Riêng hai người đàn ông lại vô cùng có nhã vị không có dấu hiệu can ngăn ngược lại vô cùng hứng thú.

Ả nhắm tịt mắt lại.Chờ đợi sự tàn phá của Axit.

Cô đổ thẳng vào mặt Ả.Sau đó ném mảnh chai thủy tinh ra một bên bốn cột nói:

"Chỉ là nước đá của chó? Tôi giúp chị rửa mặt có cần phải kinh sợ như vậy "

"Phụt .....ha...ha "

Vũ Nhiễm là người đầu tiên cười lớn:

"Nước đá chó....Khiết Nhi em thật biết sử dụng...ha ha "

Từ Lãnh đôi mắt thoáng bất ngờ trong lòng lăm lăm:

"Là ai dạy em biến thái như vậy? "

Ả Nhạ lúc này mới biết bản thân bị làm trò đùa,điên cuồng gầm lên:

"Khiết Nhi...tao sẽ không tha cho mày.....không tha cho mày "

"Câm miệng.Lần sau còn muốn lại gần người đàn ông của tôi thì không phải là Axit.Mà tôi sẽ chôn sống cô bằng Thủy Ngân đầy tiểu hồ ly bản hèn "

"Mày....mày "

Cô đứng thẳng người dậy lên tiếng ra lệnh:

"Người đầu ném con điên này ra ngoài đường cho tôi "

Năm người áo đen nhanh chóng xuất hiện.Bắt lấy Ả lôi ra ngoài.

Ả không ngừng la hét:

"Buông tôi ra,các người làm cái trò gì vậy "

"Khiết Nhi tao sẽ giết mày...giết chết mày "

Lúc này mọi thứ lại trở về quỹ đạo.Mọi người dần giải tán hòa mình vào tiếng nhạc du dương.

Lúc này Hấn mới lên tiếng:

"Em đến đây làm gì? "

Cô đôi mắt lạnh bắn về phía hấn nhàn nhạt trả lời:

"Đến đưa bao cao su cho chủ tịch lên giường cùng người phụ nữ khác. "

Hết Chương 28

Mùi đánh chồng không hề nhẹ ~

500 sao có H-))

Bình chọn sao nào -))

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

Chương này không H nhé.

Chọn chương 30 cho số nó đẹp -)

Nên mai nhé -))

Tiếp 29

"Đến đưa bao cao su cho chủ tịch lên giường cùng người phụ nữ khác "

Một câu nói làm ba người hóa đá.Nhưng người cười cợt đầu tiên lại là Vũ Nhiễm.

"An Khiết Nhi em càng ngày càng có tình người"

Cô nhìn Vũ Nhiễm cười đến sáng lạng hỏi:

"Vũ Tổng anh có cần không tôi đem rất nhiều đến đây ? "

Vũ Nhiễm ôm người phụ nữ bên cạnh vào lòng, không có gì ngại ngần hỏi:

"Cô gái em có thích anh dùng bao không? "

Người phụ nữ ngượng ngùng không trả lời.

Lúc này Hấn mới lên tiếng nhìn thấy thái độ của cô vì Hấn mà ghen đến như vậy thì trong lòng vô cùng thỏa mãn.

"Giữ lại để tôi và em cùng sử dụng? "

"Vậy với phụ nữ khác chủ tịch không dùng bao? "

Mùi chua nồng nàn ~ Hấn không trả lời vào câu hỏi chính:

"Lại đây? "

"Tôi chỉ đến ship bao cao su.Đây đêm nay ngài cứ từ từ sử dụng "

Vừa nói Cô vừa lấy 3 hộp Durex đặt lên bàn.Mặc bao ánh mắt đang nhìn mình như sinh vật lạ.

Vũ Nhiễm nhìn 3 hộp BCS lên tiếng châm biếng Hấn:

"Lãnh Cậu một đêm dùng hết 3 hộp? Cậu là tình trùng đầu thai? "

"Câm miệng cậu lại cho Tôi "

Vũ Nhiễm chính là không chọc cho hấn nổi điên là không bao giờ dùng:

"Hay đêm nay mình và cậu cùng vận động sử dụng hết ba hộp này? "

Hấn bắn ánh mắt sắc lạnh về phía Vũ Nhiễm.Sau đó nhìn cô hỏi:

"Em thật sự muốn Tôi lên giường cùng người phụ nữ khác? "

Vũ Nhiễm lại thêm:

"Hay em muốn nhìn anh cùng cậu ta lên giường?"

Cô vẫn không tỏ thái độ gì. Trong lòng vô cùng khó chịu, cảm giác không muốn mất hắn, nhưng lại không có tư cách giữ hắn cho riêng mình.

"Chủ tịch lên giường với ai cũng không liên quan đến Tôi "

Một câu nói lại khiến hắn không vui, liền dơ tay kéo cô ngã vào lòng mình.

"Thật là không liên quan đến em? "

Cô chưa kịp phản ứng thì Vũ Nhiễm lại bắt đầu không nghiêm túc diễn sâu nói:

"Dù gì cũng có Tôi ở đây hai người thật quá đáng. Lãnh vậy còn Tôi thì sao? Cậu hứa chịu trách nhiệm với cuộc đời Tôi cơ mà? "

Hắn lạnh đến muốn giết người nhìn Vũ Nhiễm đe dọa:

"Cậu tốt nhất ôm người phụ nữ kia biến vào khách sạn cho Tôi, còn nói thêm một câu Tôi liền ném cậu ra khỏi đây? "

Vũ Nhiễm chặc lưỡi:

"Vì chữ gái đập lên chữ bạn nga ~ "

Sau đó liền đứng dậy ôm người phụ nữ bên cạnh vào lòng. Trước khi đi còn không quên bông đùa:

"Lãnh cậu là tình trùng lên não thì Tôi không nói làm gì. Nhưng đừng làm đen Khiết Nhi hồ cái của Cậu ~ "

Vũ Nhiễm là như vậy. Ai dám trêu chọc Từ Lãnh? Không là Vũ Nhiễm thì là ai vào đây?

Vũ Nhiễm lẩm nhẩm:

"Từ Lãnh cậu yêu An Khiết Nhi rồi sao? "

Xem ra càng lúc càng lún sâu.....

Lúc này còn Cô và Hắn. Thấy cô im lặng không nói gì, khiến hắn không vui nâng cằm cô lên hỏi:

"Vì sao không nói chuyện? "

Cô đôi mắt trong veo ngồi trong lòng hắn nhìn hắn trả lời:

"Không có gì để nói "

"Ghen sao? "

Một câu nói khiến cô sững người. Cô ghen sao? Là đang ghen sao? Chính cô còn không biết vì ghen hay vì người phụ nữ ấy là Á Nhạ. Nếu là người phụ nữ khác cô có phản ứng vậy không?

"Tôi không ghen. Chủ tịch ngài nghĩ nhiều rồi "

Hắn nhìn sâu vào mắt cô như muốn nhìn thấu xem cô đang nghĩ gì, tay vuốt ve mặt cô, lời nói trở nên trầm khàn:

"Thừa nhận là em đang ghen? "

Cô im lặng không trả lời.

Nhìn đôi môi đang khẽ mở kia thật thu hút người đối diện. Hắn không ngần ngại cúi xuống hôn cô.

Nụ hôn càng lúc càng sâu. Không cho cô có cơ hội chối từ. Cho đến khi thỏa mãn hắn mới luyến tiếc buông cô ra.

"Làm sao đây anh lại cương rồi? "

Nói xong liền đứng dậy bế cô đi thẳng.

"Chủ tịch bỏ tôi xuống. Tôi có thể tự đi được "

"Giữ sức lên giường nói. Đêm nay Tôi muốn em liệt giường? "

Khiết Nhi trở nên câm nín. Là đi đánh ghen hay đến hiến xác? Chuyện lên giường có thể tùy tiện nói?

Chủ tịch càng ngày càng vô sỉ?

Á Nhạ bị đẩy ra đường trong lòng đầy thù hận.

Đáng lẽ năm xưa Á nên tạt thẳng axit vào mặt con ngốc đó.

"Tao sẽ khiến mày hối hận vì những gì hôm nay mày làm với Tao "

"Từ Lãnh Tôi sẽ khiến anh cầu xin Tôi yêu anh "

"Tôi sẽ khiến các người trả giá về tất cả "

Đòi mất thù hận càng khiến Á trở nên mất đi nhân tính. Giờ đây lòng thù hận là lên đến đỉnh điểm?

Họ sẽ làm ra những gì?

Tình yêu và Thù hận? Liệu có thể dung hòa?

Hết Chương 29

Tình hình là rất là tình trạng -))

Chương sau có gì thì các bạn hiểu rồi đây ☐

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30

Tiếp 30

Á tự đi đến bệnh viện khi trở về cũng là nửa đêm.

Một mình đứng soi gương nhìn một bên mặt được băng bó mà lòng Á đầy tức giận.

Á đi ra nhìn Triết Diệp lên tiếng:

"Anh giờ này sao còn chưa ngủ? "

Anh chẳng buồn nhìn Á chỉ tay ra phía cửa:

"Cô qua phòng bên cạnh ngủ đi. Chúng ta ngủ riêng "

Á cười mỉa mai đi lại gần bàn làm việc của anh nói:

"Nhanh như vậy đã không muốn ngủ với Tôi? Là đang đợi An Khiết Nhi về cùng ngủ? Tôi nói cho anh biết có khi giờ nó đang nằm dưới thân của Từ Lãnh không ngừng rên rĩ..."

Anh tức giận gằn giọng nói:

"Á Nhạ Cô câm miệng lại cho Tôi? "

"Anh nhìn mặt Tôi đi. Là nó rạch mặt Tôi vì Từ Lãnh, xem ra anh đừng nên ảo tưởng nó quay về bên anh "

"Vậy Cô nghĩ Từ Lãnh sẽ chọn Cô? Đừng an ủi Tôi khi chính cô cũng thê thảm không kém? "

"Anh... "

"Cút ra ngoài cho Tôi, còn nói thêm một câu nữa đừng trách Tôi ác "

Vừa nói Triết Diệp vừa chia súng về thẳng phía Á ánh mắt đầy đe dọa.

Á sững sốt nhìn chằm chằm vào Triết Diệp đây là lần đầu tiên Triết Diệp chia súng về phía Á. Bảy năm trước Triết Diệp vì Á mà chia súng vào Khiết Nhi. Bảy năm sau lại vì Khiết Nhi mà chia súng về phía Á. Đòi đúng là nực cười:

"Giờ đây vì Khiết Nhi mà anh muốn giết Tôi? "

"Cô tốt nhất đừng đụng vào cô ấy. Tôi không chắc là mình sẽ không giết cô. "

Á bàn tay nắm chặt thành nắm đấm nhìn Triết Diệp cười nhếch miệng:

"Tôi với Anh cùng xem ai mới là kẻ chiến thắng cuối cùng? "

Á tiến lại đẩy súng của Anh xuống thì thầm:

"Đừng chia súng về phía Tôi. Tôi chết anh nghĩ anh có thể yên ổn? Hãy nâng nhau mà sống đừng đim nhau mà xuống ~ "

Hai con người họ lặng im nhìn nhau. Họ khác nhau về giới tính nhưng bản năng súc vật thì căn bản là giống nhau.

Tại Biệt Thự

Hắn bế cô một mạch đi lên lầu. Không cho cô kịp phản ứng liền đặt cô lên giường. Người cũng nhanh chóng nằm đè lên người cô.

Dù loại chuyện này không phải lần đầu nhưng hôm nay Khiết Nhi lại có chút ngượng ngùng.

"Chủ Tịch bây giờ đã muộn nên đi ngủ sớm để mai lấy sức đi làm "

Hắn vuốt ve mặt cô. Nhìn khuôn mặt cô vì ngượng ngùng mà ửng đỏ khiến hắn chỉ muốn chà đạp.

"Còn chưa dùng hết 3 hộp bao cao su em mang đến thì làm sao có thể ngủ? "

"Chủ Tịch xin giữ lòng tự trọng "

Hắn dùng tay nâng cằm cô lên, cúi xuống tà mị thì thầm bên tai cô:

"Lòng tự trọng có giúp Tôi hết cương được không? "

Cô chính là cứng họng không nói lên lời. Vấn đề này cô biết trả lời làm sao?

Không để cô miên suy nghĩ Hắn đã cúi xuống hôn lên đôi môi hồng nhật của cô. Hắn tham lam tiến sâu hơn, cô bất động mất mấy giây mới khôi phục tinh thần. Cũng thuận theo hắn nhẹ nhàng đáp trả.

Hắn đột nhiên dừng lại nhìn cô thì thầm nói:

"Nói em muốn anh? "

Cô đưa tay vòng cổ hắn chính là muốn bản thân thả lỏng, mặc kệ sau này ra sao, cô chỉ quan tâm hiện tại, giây phút cô có hắn, giây phút hai người có nhau.

"Lãnh em muốn anh "

Một câu nói khiến cả hai trái tim như tiến lại gần nhau.

Hắn cười, nụ cười tự nhiên không mang nét yêu nghiệt, chỉ đơn giản vì trong lòng trở nên ngọt ngào, chỉ đơn giản là cười vì có gì đó gọi là hạnh phúc.

Hắn cúi xuống hôn cô đôi tay bắt đầu cởi áo cô, chẳng mấy chốc thân thể cô trần trụi trước mắt hắn. Đôi mắt hắn trở nên đục ngầu.

"Tắt đèn đi được không? "

Hắn thư thả cởi quần áo trên người trả lời:

"Cũng không phải là lần đầu tiên em ngại cái gì?"

Cô im bật. Cũng không nói gì ừ cô đâu phải lần đầu tiên.

Hắn nhanh chóng áp lên người cô, đôi môi nhẹ cắn vành tai cô, khiến cô run bần bật. Bàn tay bắt đầu không an phận đưa lên nắn bóp ngực cô. Khiến cơ

thể cô dần trở nên ngứa ngáy khó chịu.

Cô phát ra thanh âm rên khẽ:

"Úm "

Hắn hôn từng chút từng chút một đi đến đâu là hắn đều để lại ấn kí đỏ.Hắn khẽ cắn xương quai xanh của cô,nơi nhạy cảm nhất trên cơ thể cô.

Hắn mân mê đôi bông đào của cô,một tay xoa bóp,một tay mân mê xuống bên dưới nơi tư mật của cô,khiến cô e thẹn chân không ngừng khép lại.

"Ngoan thả lỏng "

Hắn nói như thôi miên khiến cô bất chí bất giác buông lỏng cơ thể.

Bàn tay ma quái không ngừng ma sát tiểu huyết của cô,nhẹ nhàng ma sát khiến cho cô có thêm cảm giác ham muốn.Mặc cho dục vọng của hắn đã lên đến đỉnh điểm ,nhưng hắn muốn cô cũng phải có ham muốn như mình.

Cô rên khẽ nói:

"Úm...thật khó chịu nhanh một chút thật khó chịu "

Thấy cô đã đi đến giới hạn.Hắn vòng chân cô quấn lấy eo mình sau đó hếch người mạnh mẽ xâm nhập,của cô khít khao ôm chặt lấy tiểu huynh của hắn khiến hắn dâng lên cảm giác khó tả,cúi xuống hôn môi cô để cô dần buông lỏng bản thân,nếu cô cứ bóp chặt hắn như vậy hắn e là không trụ được.

Bàn tay không ngừng xoa nắn ngực cô khi thấy cô đã buông lỏng tiếp nhận mình.Hắn mới mạnh mẽ tiến sâu vào bên trong,cộng thêm tiếng rên đầy mê hoặc của cô khiếnHắn dần mất đi lí trí.

Cứ như vậy hung hăng muốn cô.Một lần rồi lại một lần,ccả đêm hắn không ngừng muốn cô mặc cho cô nỉ non cầu xin.Hắn vẫn không dừng lại.

Dù sao cũng phải dùng hết 3 hộp Durex không phải sao?

Hết chương 30

Tác giả đo mặt dùng bút. Thật là ép người nha ☐

Lần đầu viết H -.-

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

Tiếp 31

"Còn 3 hộp bao cao su chúng ta vẫn chưa sử dụng? "

Cô đang tự hỏi ban đầu bản thân là ngu hay không lại đi mua ba hộp?

Đêm hôm ấy ai kia bị hành hạ cả đêm.Nhưng ba hộp bao cao su vẫn còn nguyên.

Sáng sớm hắn tỉnh thần tỉnh táo rất có tình người nhìn cô nói:

"Hôm nay cho em nghỉ việc vì dù sao đêm qua em cũng vất vả rồi "

Cô thân thể đau nhức mệt không buồn trả lời.

Hắn vô liêm sỉ bổ sung:

"3 hộp Durex để tối nay về tiếp tục sử dụng "

Cô nghiêng răng nghiêng lợi nói:

"Cầm thú "

Hắn vừa chỉnh quần áo vừa từ tốn trả lời:

"Anh chỉ cầm thú có mình em? "

Cô nhắm mắt ngủ. Xem như không biết gì. Tâm lặng thinh giữa dòng đời vạn thịnh.

Triết Diệp đôi mắt đen láy nhìn chăm chăm vào ngôi biệt thự xa hoa trước mặt.

Khiết Nhi em thực sự Không còn tình cảm với anh? Nghĩ đến chuyện Từ Lãnh đung vào Khiết Nhi là trong lòng anh trở nên khó chịu.

Bên trong xe Triết Diệp thì thầm:

"Từ Lãnh tôi sẽ cướp Khiết Nhi về tay tôi. Khiết Nhi là của Tôi "

Đôi mắt anh trở nên thâm độc. Lòng toan tính đã chiếm hết con người anh.

Chờ đợi Từ Lãnh lên xe đi làm nhưng không hề có cô. Triết Diệp trong lòng tính toán gọi điện thoại cho cô.

Đầu dây vang một hồi lâu.

Cô mệt nhọc bắt máy:

"Alô! "

"Là anh Triết Diệp "

Nghe đến hai chữ này Khiết Nhi trở nên tĩnh lặng.

"Triết Tông mới sáng sớm ngài thật có nhã hứng? "

"Anh muốn gặp em? "

"Tôi không muốn gặp ngài? "

"Anh đã suy nghĩ yêu cầu hôm trước em nói....Em có thể gặp anh không? "

"5h chiều địa điểm tùy anh chọn "

Nói xong cô ngắt máy môi cười nhạt lắm nhảm:

"Triết Diệp thực sự anh muốn quỳ dưới chân tôi cầu xin sự giúp đỡ? "

Xem ra trò chơi ngày càng hấp dẫn ~

Khiết Nhi tĩnh tâm nhắm mắt. Đơn giản vì đêm qua tên đại cầm thú kia không cho cô giây phút yên ổn. Chủ tịch anh thật vô sỉ. Tôi cầu anh hết tình tròng.

Nhận được câu trả lời Triết Diệp hài lòng cười:

"Đêm nay Tôi sẽ khiến em thành của Tôi "

Sau đó đạp chân gas rời đi.

Tại Bệnh Viện

Ả khuôn mặt băng bó mà trở nên uất hận.

Vì con ngốc đấy mà Ả phải phẫu thuật một bên mắt. Trong lòng cay độc:

"Chờ đi. Giây phút tao hủy hoại tất cả sẽ Không xa "

À không có được Từ Lãnh thì Khiết Nhi cũng đừng hòng có được.

Ăn không được chính là đập đổ.

17h Tại Khu Ngoại Ô Phía Tây Thành Phố.

Khiết Nhi nhìn nơi hẻo lánh này trong lòng cười nhạt. Ý đồ của Triết Diệp cô không phải là không biết? Nhưng người ta đã mất công chuẩn bị thì mình ngại gì mà không tiếp?

"Tôi đã đến "

Triết Diệp bất ngờ nhìn cô. Hôm nay cô ăn mặc tương đối kín đáo. Nhưng không thể che đi được những kí hiệu chói mắt kia.

Tay anh nắm chặt lại không cần nói đêm qua anh cũng biết xảy ra chuyện gì. Nhất thời trong lòng bùng nổ ghen tức.

"Em yêu Từ Lãnh? "

Cô lạnh nhạt trả lời:

"Không liên quan đến Triết Tổng? "

"Chúng ta chưa li hôn? "

"Khiết Nhi năm ấy đã được chôn cất? Tôi và Triết Tổng vốn dĩ không có quan hệ gì? "

"Hôm nay nói rõ một lần đi? Em trở về lần này là vì Tôi? Em còn yêu Tôi? "

Khiết Nhi bật cười. Nụ cười đùa cợt:

"Triết Tổng ngài là bị bệnh ảo tưởng? "

Triết Diệp đi lại nắm lấy tay cô nói:

"Em là còn yêu Tôi, em muốn trả thù tôi, thừa nhận đi em mãi mãi chỉ có một người đàn ông là Tôi "

Khiết Nhi đôi mắt phẳng lặng không chút tình cảm trả lời:

"Triết Diệp anh nghe cho rõ đây. Cuộc đời tôi chỉ có một người đàn ông tên là Từ Lãnh. "

Triết Diệp nhếch môi cười:

"Vậy sao? Đêm nay Tôi lên giường với em để xem hán ta còn cần em hay không? "

"Anh muốn làm gì....anh "

Khiết Nhi chưa nói hết câu đã bị anh dùng khăn tắm thuốc mê bịt mồm ngắt đi.

Ôm Khiết Nhi trong lòng Triết Diệp thì thầm:

"Để xem 7 năm không đụng vào em cảm giác sẽ thế nào? "

Khiết Nhi số trời đã định em mãi mãi là của Tôi.

Hết Chương 31

Thuyết Âm Mưu mới ừ ừ

Bình chọn sao đi mấy bác!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32

Bình chọn sao nhé!

Tiếp 32

"Để xem bảy năm không đụng vào em cảm giác thế nào? "

Khiết Nhi số trời đã định em mãi mãi là của Tôi.

Triết Diệp bế cô lên xe chạy thẳng đến khách sạn.Không thể trách anh thủ đoạn bởi thương trường là chiến trường.

Khiết Nhi đang là một quân cờ tốt.Anh cần quân cờ này và Cô phải là của anh.Môi lắm nhảm:

"Tử Lãnh người phụ nữ của anh lên giường cùng với người đàn ông khác.Tôi là muốn xem anh còn muốn món đồ này không? "

Mọi câu nói đều được thu về.Một nụ cười rét lạnh thoáng qua nhưng Triết Diệp vẫn không thể nào thấy được.

Cùng lúc đó.Tại Bệnh Viện của Triết Thị.

Ả trên giường bệnh buồn chán gọi điện thoại cho Anh.

Một cuộc Triết Diệp vẫn không nghe máy.

Thêm một cuộc nữa vẫn chỉ là những tiếng tút.

Ả tay nắm chặt điện thoại.Trong lòng chửi thề khốn kiếp vậy mà anh ta dám không nghe điện thoại của mình.Triết Diệp anh cứ chờ đấy,tôi đã không có được thì anh đừng hòng mơ tưởng.

Cùng lúc này thì điện thoại của reo lên tay lướt vào thì thấy hình ảnh Triết Diệp ôm cô lên xe.Cùng địa chỉ khách sạn.Môi Ả nở một nụ cười.

Triết Diệp ơi là Triết Diệp anh muốn dùng Khiết Nhi để ép Tử Lãnh giúp anh và đồng thời có thể lên giường cùng cô ta? Xong lợi dụng chuyện này để cướp con ngọc ấy về bên mình?

Anh cũng định sử dụng Tôi làm quân cờ cho anh? Nhưng xem ra anh đã quá xem thường Tôi.Lần này Tôi sẽ khiến anh vỡ mộng ngoan ngoãn nghe lời Tôi.

Ả lướt tay lên màn hình gọi điện thoại cho Tử Lãnh.

Bên này Tử Lãnh đang tập chung vào công việc thì tiếng chuông điện thoại đưa hấn về thực tại.Nhìn lên dây số xa lạ hấn mày đẹp nhúu lại lười biếng nghe máy:

"Ai vậy? "

Ả nghe thấy thanh âm phát ra liền chỉnh tông giọng nhẹ nhàng nói:

"Tử Tổng là Tôi Á Nhạ "

"Tôi nhớ là chúng ta không quen nhau? "

"Tử Tổng ngài có quan tâm Khiết Nhi hay không? Nếu như là không xin lỗi Tôi đã làm phiền,bây giờ Tôi liền tắt máy "

Nghe đến tên cô đôi lông mày của hấn càng nhúu lại,tiểu sur từ nhà hấn không phải đang bồi bổ cơ thể ở nhà sao? Thế nào lại liên quan đến con đàn bà này?

"Ý cô là gì? "

"Tử Tổng quả là quan tâm An Khiết Nhi "

"Tôi không thích vòng vo cô hoặc là nói vào trọng tâm hoặc là tắt máy? "

"An Khiết Nhi bị Triết Diệp bỏ thuốc mê đưa đến khách sạn,Tôi đã gửi địa chỉ vào gmail của ngài. "

"Hôm nay như thế nào lại tốt như vậy? "

Vừa nói một tay của hắn nhanh như chớp đã xem xong gmail.Đôi mắt hắn trở nên âm trầm đáng sợ.

Ả bên này môi cong lên nói:

"Xem như lần này ngài nợ tôi một ân tình.Sau này tôi sẽ tìm ngài đòi ân tình này sau.Bây giờ tôi tắt máy.Chào Tử Tổng "

"Ừ" "

Cuộc gọi kết thúc cũng là lúc hắn đứng dậy.Trên người tỏa ra hơi thở nguy hiểm

"Triết Diệp? Tử Lãnh Tôi sẽ khiến cậu hối hận vì đầu thai ở kiếp này? "

Ả bên này nở một nụ cười tà ác:

"Triết Diệp anh cũng đừng trách Tôi ác.Chỉ là anh ép Tôi sống khác."

Người không vì mình trời chu đất diệt.Luật của cuộc chơi.Anh chơi ngu thì cũng đừng trách ai.

"Khiết Nhi xem như lần này tao bố thí cho mày một lần được giúp đỡ "

"Nhưng lần sau không phải là một Triết Diệp ngủ với mày.Mà cả trăm thằng đàn ông chà đạp mày.Hiếp chết mày "

Vừa nghĩ Ả vừa sung sướng cười lớn.

Lúc này tại khách sạn.

Triết Diệp đang..... Thì chương sau đi □

Hết Chương 32

Chương Sau anh Lãnh đánh ghen nha:

300 sao đi tở up 2 chương-))

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33

Tiếp 33

Lúc này tại Khách Sạn.

Triết Diệp đặt cô lên giường lớn.Đôi bàn tay vuốt ve khuôn mặt cô.Quả thật là một khuôn mặt xinh đẹp.

Không mùi nước hoa nồng nặc,thoang thoảng là hương thơm nhẹ dịu.Kích thích khứu giác của người đối diện.Đôi lông mi cong vút,chiếc mũi nhỏ cao đầy xinh đẹp,đặc biệt là đôi môi phát nhẹ màu hồng đào,khuôn mặt khi ngủ lại đặc biệt hiền dịu,không ánh mắt phẳng lặng khi nhìn anh.Tất cả những gì thuộc về Cô đều tạo nên nét đẹp hoàn mỹ.

"Tại sao khi xưa anh không phát hiện em xinh đẹp như vậy? "

"Hay thời gian đã làm em thay đổi? "

Năm cô lấy anh cũng chỉ là ở ngưỡng 18 tuổi.Gia đình cô và gia đình vốn là bạn bè thân thiết nhưng cả hai bên đều không may qua đời vì một vụ tai nạn.

Cô và anh đều con một.Cô ngu ngốc điều ấy làm anh chán ghét.Cuộc hôn nhân cũng chỉ dừng lại ở trách nhiệm và lời hứa.Anh căn bản là chưa từng yêu cô.Anh và kết hôn nhưng danh chính ngôn thuận mà nói Cô hữu danh nhưng vô thực,một cái đám cưới căn bản là không có.

Tự cười bản thân? Anh đang hoài niệm điều gì? Nếu thời gian quay ngược trở lại anh có làm như vậy? Hay thời gian quay lại anh vẫn mãi thương tổn cô

mà thôi? Đối với Khiết Nhi của hiện tại anh căn nguyên chỉ là muốn lợi dụng? Hay là sự tôn nghiêm của người đàn ông và sự chiếm hữu khiến anh muốn giành lại Cô?

Triết Diệp đứng bật dậy châm điều thuốc đôi mắt xa xăm nhìn phòng cảnh của thành phố vào buổi tối.

Làn khói trắng giúp anh tĩnh táo lại. Khiết Nhi căn bản vẫn mãi chỉ một quân cơ giúp anh đạt được mục đích. Ném điều thuốc sang một bên anh bắt đầu thực hiện kế hoạch.

Lúc này Khiết Nhi cũng đã tỉnh dậy vẫn không chút sợ hãi cô bình thản hỏi:

"Triết Tông đưa tôi đến khách sạn là có ý gì?"

Triết Diệp thoáng bất ngờ không nghĩ đến thuốc mê lại hết tác dụng nhanh như vậy. Nhưng cũng nhanh chóng lấy lại tinh thần trả lời:

"Để em cùng tôi lên giường? "

"Ngài nghĩ tôi đồng ý sao? "

"Đã đến đây em nghĩ em còn có sự lựa chọn?"

"Vậy thì thế nào? "

Nhìn thái độ dửng dăng vô cảm của cô làm anh vô cùng khó chịu. Có phải với Từ Lân là loại ánh mắt tình cảm? Đối với hắn thì được tại sao đối với anh thì lại không? Trong lòng anh chính là bùng nổ ghen tị đến cực điểm.

Tiến lại phủ người mình lên bên trên cô. Đôi mắt nhìn thẳng vào cô tuyên bố:

"Thế nào thì dùng hành động giải quyết "

Anh định cúi xuống hôn cô thì cô đã nhanh chóng quay mặt đi. Dùng bảy phần sức lực chống cự lại anh.

Anh không hài lòng đưa tay lên mặt túm với một viên thuốc nhét vào mồm cô ép cô nuốt.

"Anh cho tôi uống cái gì? "

"Xuân dược? Để Tôi xem lát nữa em có ngoan ngoãn cầu xin Tôi muốn em hay không. "

"Loại đàn ông hèn hạ. Anh nghĩ làm như vậy thì có thể chiếm được tôi sao. Anh nghe cho rõ đây Triết Diệp anh mãi mãi chỉ là một thằng hèn và là loài cặn bã của xã hội. Đến một con chó anh cơ bản cũng không bằng "

Triết Diệp tức giận vùng tay tát mạnh vào mặt cô tạo nên âm thanh chói tai.

"BÓP "

Miệng cô bật máu. Nhưng trên khuôn mặt thì không có chút gì gọi là phản ứng. Cô vẫn như không nhìn, mặc cho khuôn mặt bị đỏ ửng lên.

Điều ấy càng làm anh tức giận vùng một tay lên xé áo cô.

Cùng lúc này thì cửa phòng bật mở. Hân hơi thở như quỷ Satan tiến vào.

Nhanh như chớp đã một cước đạp hân văng xuống giường. Ở bên ngoài thì vệ sĩ lẫn cảnh vệ đã xếp thành một hàng dài không cho ai đến gần căn phòng này.

Hân cởi áo vet trên người khoác vào người cô tất cả hành động đều không cho ai kịp phản ứng.

Lúc này Triết Diệp mới lấy lại được tinh thần mấy phần thất kinh nhìn Từ Lân. Tại sao Hân ta đến được đây? Lại nói đây là địa bàn của anh lý gì hắn có thể xông vào được.

Triết Diệp chống tay đứng dậy cất lời:

"Từ Tông như vậy thật là thiếu lễ độ? "

Hắn một tay vòng ôm eo cô sức lực càng tăng thêm chứng tỏ bây giờ hắn rất tức giận.

"Đụng vào người phụ nữ của Tôi? Triết Tông là muốn chết? "

"Là người phụ nữ của ngài câu dẫn Tôi! "

Cô vẫn im lặng từ lúc hắn bước vào.

Một tay hắn vuốt ve khuôn mặt sưng đỏ vì bị tát của cô,cắt tiếng hỏi:

"Bảo bối em nói xem là ai câu dẫn ai? "

Cô ngoan ngoãn trả lời:

"Là Triết Tổng muốn cưỡng bức em."

Triết Diệp nói lí:

"Bằng chứng ở đâu.Tôi là không có đây là khách sạn của Tôi.Đâu đâu cũng là người của tôi ngài có thể làm gì Tôi đây? "

Từ Lãnh chặc lưỡi lên ghế ngồi chỉnh chu lại áo cho cô mọi động tác đều hết sức nhẹ nhàng.

Cô nhìn Hắn trong lòng mấy phần cảnh giác.Cô biết bây giờ hắn vô cùng tức giận.Cô hỏi:

"Anh muốn làm gì? "

Hắn không biết ngại trả lời:

"Đánh ghen tạo nên sự quý tộc? "

Ùm hứm hết chương 33:v

Chương sau mới đánh ghen nha -))))

Bình chọn sao đi ☐

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34

Tiếp 34

"Đánh ghen tạo nên sự quý tộc? "

Hắn Khuôn mặt không đổi sắc trả lời rất tự nhiên.

Đánh ghen tạo nên sự quý tộc? ừ chỉ có thể là Từ Lãnh mới có thể phát ngôn như vậy.Cô xem như đã thành quen nhưng Triết Diệp lại vô cùng kinh ngạc.

Anh khó hiểu hỏi:

"Từ Tổng ngài là định đánh ghen? "

Hắn môi cười tà ánh mắt không nóng không lạnh,không ai hiểu hắn đang nghĩ gì.Lúc này đây chính cô cũng không hiểu Hắn ruốc cuộc là muốn làm gì?

"Sự quý tộc khiến Tôi muốn đánh người! "

Hắn vừa cắt lời ở phía ngoài cửa cũng vang lên giọng trách khứ:

"Từ Lãnh ơi là Từ Lãnh cậu thật đáng trách,thế nhưng đánh ghen lại không rù mình "

Vũ Nhiễm khuôn mặt cả lợ phát phơ đi vào.Bộ dáng vừa hút hồn người vừa toát ra khí thế khó tả.Nếu Từ Lãnh cho người ta cảm giác bức người,thì Vũ Nhiễm lại cho người cảm giác khó đoán,nhưng ở họ có điểm chung đó là sự nguy hiểm.

Người ngoài có thể đánh giá Vũ Nhiễm chính là loại công tử ăn chơi vô lại.Nhưng tất cả vẫn chỉ là bề ngoài.Đối với Khiết Nhi mà nói hai người đàn ông này vốn dĩ trời sinh là bạn thì họ vốn không phải người tầm thường.

Từ Lãnh nhìn lướt qua Vũ Nhiễm chính là mấy phần khinh bỉ.Nhiều truyện như vậy? Hắn đánh ghen cũng không phải cậu ta? Rủ như nào gọi là rù đánh

ghen cũng cần phải rù à? Không phải một súng bắn nát tiểu huynh đài của Triết Diệp là xong à?

Triết Diệp kinh ngạc càng thêm trấn động. Lần này anh đã đi sai một nước cờ. Chính là không còn đường lui, trong lòng đầy lo lắng, trước mặt là hai con người không thể trêu chọc.

"Tứ Tổng và Vũ Tổng tất cả chỉ là hiểm hãm thôi. Tôi không cố ý mạo phạm ai cả, càng không có ý đồ xấu gì "

Nghe Triết Diệp giải thích cô không biểu lộ gì nhắm hờ mắt tịnh tâm.

Vũ Nhiễm nhanh như chớp đã cắt lời Triết Diệp:

"Vậy chờ khi lên giường mới gọi là không có hiểu nhầm? "

Từ Lãnh lạnh nhạt đi lại phía Triết Diệp chân dơ lên lại một cước đá Triết Diệp văng ra xa. Khiến mồm Triết Diệp học máu. Lạnh lùng cất tiếng:

"Tôi còn chưa đánh ghen? Ý đồ xấu hay không thì còn tùy vào tâm trạng của Tôi? "

Vũ Nhiễm đi lại khoác tay lên vai hấn chầm chọc:

"Sao Tứ lên giường với nhiều phụ nữ như vậy chẳng thấy cậu đánh ghen? Nói đi cậu hết yêu Tứ rồi phải không? "

Hắn thân nhiên trả lời nhưng lời nói mấy phần đe dọa:

"Vũ Nhiễm cậu đã thích lên giường như vậy đêm nay Tôi không ngại tác hợp cho cậu và Triết Diệp? "

Vũ Nhiễm nhún vai bộ dạng sợ hãi mấy phần diễn sâu nói:

"Vẫn nên giữ lại cho cậu đêm nay đi. Mình cùng Khiết Nhi không ngại giúp cậu quay Clip?"

Triết Diệp run rẩy nói:

"Hai người ruốc cuộc muốn làm gì? "

Vũ Nhiễm bôn cọt trả lời:

"Hiếp người chứ còn làm gì nữa "

Hắn không vui nhắc nhở:

"Là Tôi đánh ghen chứ cũng không phải cậu. Cậu sung cái gì? "

Vũ Nhiễm tiếp tục giọng nói buồn nôn:

"Vì người ta thật sự yêu cậu nga ~ "

Khiết Nhi ớn lạnh nhìn cảnh tượng trước mặt. Ba người đàn ông vì tình yêu mà đánh người? Cảm giác thật cầu huyết.

Hắn nghiêng răng nghiêng lợi nói:

"Cậu tốt nhất cầm miệng cho Tôi "

Vũ Nhiễm cười cười lại một cước đạp thẳng vào mặt Triết Diệp, sau ấy lời nói rất tự nhiên:

"Vũ Nhiễm Tôi bị dọa cũng là do Triết Diệp nhà nguoi, nên hôm nay thật muốn đánh người."

Triết Diệp đau đớn nằm bất động trên sàn nhà.

Vũ Nhiễm quay ra hỏi:

"Phụ nữ đánh ghen thì tạt axit. Vậy đàn ông đánh ghen thì phải làm gì? "

Hắn không trả lời. Cậu hỏi tôi vậy tôi biết hỏi ai? Hắn lại quay ra nhìn Cô hỏi:

"Khiết Nhi lấy kinh nghiệm đánh ghen của em ra để nghĩ xem đàn ông đánh ghen thì cần làm gì? "

Cô trừng mắt nhìn hắn. Lấy kinh nghiệm cô thì có kinh nghiệm gì? Cô vờ suy nghĩ trả lời.

"Thôi thì một súng bắn chết không phải xong chuyện sao? "

Vũ Nhiễm chắc lưỡi thâm độc nhất vẫn là lòng dạ phụ nữ. Tốt nhất không nên gây thù đặc biệt là loại sư tử hà đông nhà Từ Lãnh ~

Hắn không tán thành trả lời:

"Cho đàn ông hiếp chết hẳn ta không phải tốt hơn sao? "

Vũ Nhiễm lắc đầu nhìn hai người bỏ sung:

"2018 sang lên nào mấy đứa. Hiếp xong giết vẫn là tốt hơn? "

Triết Diệp kinh ngạc nhìn 3 con người trước mặt.

Hết chương 34.

200 sao nhé!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

Tiếp 35

"2018 sang lên nào mấy đứa. Hiếp xong rồi giết vẫn tốt hơn "

Đám người cận vệ phía bên ngoài chỉ biết nuốt nước bọt. Cách xử lý có thể không biến thái hơn được không?

Triết Diệp mặt không còn hạt máu, đôi mắt như không tin nhìn thẳng vào Cô. Khiết Nhi từng yêu anh say đắm đâu rồi, Khiết Nhi từng bị anh Khi dễ đến tàn độc cũng chưa từng trách khừ đâu rồi. Bảy năm trước anh cũng chưa từng quên ánh mắt bi thương ấy nhìn anh hỏi "Anh có yêu em không? ". Câu hỏi mà chính anh từng xem thường bỗng chốc lại khiến anh hối hận.

"Khiết Nhi em hết yêu anh rồi sao? "

Câu hỏi của Triết Diệp cất lên nhất thời làm không khí ngưng đọng lại. Hắn mày đẹp nhú lại nhưng lại không nói gì chờ đợi câu trả lời từ Cô.

Khiết Nhi này giờ nhắm hờ mắt cũng hờ hững mở mắt nghe Triết Diệp hỏi nhất thời Cô cảm thấy buồn cười. Anh ta còn mắt mũi để hỏi cô câu ấy. Da mặt cũng thật dày hay nhân cách thật chất đã bị chó tha. Điều ấy Cô cũng không quan tâm, Cô trở về để đòi lại tất cả, để trả thù những con người bóp nát cuộc đời Cô. Nếu hôm nay Cô trở nên tàn độc thì cũng bắt nguồn từ cái quá khứ rẻ mặt kia.

"Đừng gọi tên Tôi như vậy là một điều si nhục. Anh căn bản chỉ là một phế vật còn Tôi vốn dĩ là xem thường phế vật "

Nghe được câu trả lời của Cô Hắn hài lòng nhếch môi. Vũ Nhiễm thì ngược lại cười tí ta tí tòn lời nói thì không thiếu phần châm chọc:

"Khiết Nhi nói như vậy chứng tỏ hẳn ta bị liệt dương nên gọi là phế vật. Lãnh à tớ thiết nghĩ nên để phụ nữ hiếp hẳn ta nga ~ "

Từ Lãnh đi lại ôm eo Khiết Nhi bộ dáng vô cùng thân mật nhìn cũng không nhìn Vũ Nhiễm lấy một lần cất giọng:

"Tôi vẫn nghĩ nên tác hợp cho cậu và hẳn ta. Đêm nay Triết Diệp giao cho cậu."

Vũ Nhiễm nghe cảm thấy không đúng nha. Vốn dĩ đến đây để phụ người anh em của mình đánh ghen nhưng sao bây giờ lại thành tác hợp. Cmn Lãnh cậu thế mà lợi dụng cơ hội để chơi Tôi, cái đồ hẹp hòi lại nói Vũ Nhiễm vốn là kẻ mặt dày không biết ngại nên ung dung trả lời:

"Người ta không cần Triết Diệp nha. Cô nằm dưới cũng chỉ có thể nằm dưới cậu thôi. Nên cái việc tác hợp ấy vẫn nên tác hợp cho Hồ Cái nhà cậu đi ~ "

"Vũ Nhiễm anh nói ai là Hồ Cái hả? "

Từ Lãnh vuốt tóc cô lạnh nhạt cất lời:

"Cậu có giỏi lập lại một lần nữa cho Tôi xem? "

Vũ Nhiễm bữu môi xem thường nói:

"Mấy người ý đông ăn hiếp Tôi ~ Khiết Nhi em cái gì không học lại học cái tính gắt đẽ của cậu ta ~ "

Triết Diệp từ nãy giờ bị xem như là không khí trong lòng không ngừng âm vang câu trả lời của Cô. Vẫn không tin Cô hết yêu mình, chính là không chấp nhận sự thật, cơ thể đau nhức khó khăn cất lời:

"Mấy người có thể tha cho Tôi không "

Vũ Nhiễm đã chèn ngay câu trả lời:

"Đã hiếp đâu mà tha ~ "

Hắn lúc này mới buông Cô ra. Hơi thở ma quỷ tiến lại gần Triết Diệp cúi người nâng cằm Triết Diệp lên ánh mắt không lạnh mà rét cắt tiếng:

"Đã thích lên giường với người phụ nữ của Tôi như vậy. Đêm nay Tôi giúp Diệp Tổng thỏa mãn dục vọng ~ "

Nó xong đứng thẳng dậy, tay đưa lên ngoài cửa liền tiến vào năm người đàn ông to cao vạm vỡ. Đôi mắt nhìn Triết Diệp đầy dâm úa.

"Hiếp sống Hắn ta cho Tôi. Nên nhớ hiếp một cách quý tộc? "

Lời nói của Hắn khiến Triết Diệp kinh sợ. Thủ đoạn có phải quá tuyệt tình không, đôi mắt run sợ anh cầu xin:

"Từ Tổng tôi biết sai rồi, xin anh...xin anh hãy tha cho tôi là tôi có mắt như mù...."

Từ Lãnh xem như không nghe thấy gì lạnh lùng nhìn 5 người đàn ông ra lệnh:

"Lại cưỡng đoạt hắn ta cho Tôi! "

Chỉ chờ có câu nói của Từ Lãnh 5 tên đàn ông nắm me tiến lại gần Triết Diệp.

Mặc cho Triết Diệp không ngừng van xin. Tất cả đều vô vọng.

Vũ Nhiễm chắc lưỡi nói:

"Từ Lãnh nếu nói đàn bà thâm độc thì cậu còn thâm độc hơn đàn bà ~ "

Hắn khá có lương tâm trả lời:

"Đánh ghen cần có thần thái. Sự sang chảnh khiến Tôi không thể tạt Axit ~ "

"Đánh ghen còn đòi quý Tộc. Tớ nói rồi 2018 thì phải sang lên cứ hiếp xong giết không thì giết xong hiếp cũng được ~ "

Khiết Nhi đôi mắt không một chút gọn sóng nhìn Triết Diệp không ngừng sợ hãi van xin. Nhưng chưa đâu đây chỉ là bữa ăn khai vị Cô kì công chuẩn bị.

"Đừng trách Tôi ác. Đây là cái giá anh phải trả mà thôi. Nhưng tất cả chỉ là một trò đùa, một vở kịch do Tôi làm đạo diễn. "

Hắn đi lại kéo cô vào lòng dịu dàng đến đáng sợ lên tiếng:

"Về nhà xem Tôi dạy dỗ em thế nào "

Cô trong lòng bất an. Nhưng ngoài mặt vẫn không biểu lộ gì chỉ nhẹ nhàng gật đầu.

Hai người rời đi cũng chẳng buồn để ý Vũ Nhiễm. Khiến Vũ Nhiễm mấy phần khinh bỉ, nhìn một màn cầu huyết trước mặt, rất có tình người xót thương nói:

"Triết Diệp thấy số phận Anh cũng tội mà thôi cũng kệ ~~~~~ "

"2018 cổ vũ đánh ghen mới là quý phái ~ "

Ừ ừ hết chương 35

Sóng gió lại sắp đến. Tớ lại nổi hứng làm mẹ ghê rồi ☐☐

Bình chọn sao cho tớ đi?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

Tiếp 36

"2018 cổ vũ đánh ghen mới là quý phái ~ "

Vũ Nhiễm còn không quên nháy mắt cũng rất có lương tâm nhắc lại lời của Từ Lãnh:

"Nhớ hiệp một cách quý tộc nghe chưa ~"

Năm tên đàn ông ngơ mặt ra nhìn nhau lần đầu tiên họ nghe được cái quy định "Hiệp Dâm là phải quý tộc ".

Vũ Nhiễm tiêu soái rồi đi.Đề lại Triết Diệp không ngừng kêu gào:

"Tránh xa tôi ra....các người mau rút đi cho Tôi"

"Không...không..."

"Từ Lãnh Tôi sẽ không bỏ qua....Á.... "

Hàng loạt âm thanh cứ mãi vang lên.Triết Diệp như lâm vào đường cùng.Kinh hoàng đến tột độ.Nhưng cũng chẳng ai quan tâm đến tiếng hét của Triết Diệp.Chỉ thăm thò dài thay có trách là trách bản thân mình đi.Ai không chọc lại chọc ông nhà bọn họ.

Từ Lãnh biến thái thứ 2 thì ai dám nhận mình biến thái thứ nhất?

Phía bên ngoài cửa phòng Vũ Nhiễm chắc lười suy nghĩ:

"Đàn ông hiệp đàn ông nghe thật kích thích~"

Lại mấy phần xem thường Từ Lãnh.Từ ngày Khiết Nhi xuất hiện y như là cái tình bạn này xem như nước lã.Tính ra mình đẹp trai cũng không cần chấp nhặt tên gât đê kia ~

Ý cười càng lúc càng sâu sau ấy ung dung tự tại đi thẳng:

"Cuộc sống muôn màu con người muôn vẻ.Xem đánh ghen để giữ khỏe ~ "

Ả ngồi ăn Nho ung dung trong bệnh viện.Lòng thầm cười nhạo Triết Diệp.Bản thân ngu si lại muốn rở trò.Tôi xem lần này anh có ngoan ngoãn nghe theo lời Tôi không.

"Yêu con cóc đấy à? HaHa đúng là trò cười "

Nghĩ về Khiết Nhi Ả lại lộn ruột bóp nát quả nho trên tay môi cười thâm độc:

"Mày nghĩ tao thua sao? Chưa đâu chính tay tao sẽ kết liễu mày "

"Con tiện nhân "

Ả ngoan độc suy nghĩ lần này phải thật chu toàn.Ả có thể cướp một Triết Diệp về tay mình vậy một Từ Lãnh thì có là gì?

LÚC NÀY TRONG XE CỦA TỪ LÃNH

Không khí âm trầm đến đáng sợ.Hắn không nói gì Cô cũng vậy,họ như chơi trò chơi im lặng ai lên tiếng trước sẽ là người thua.Nhưng cuối cùng cô không nhịn được khi hắn lái xe với tốc độ kinh hoàng bên cạnh tiếng:

"Chủ Tịch chạy xe chậm một chút "

Hắn đang dùng tốc độ để hạ hỏa.Nếu hôm nay hắn đến muộn thì sẽ thế nào? Nghĩ thôi hắn cũng muốn bóp chết Triết Diệp là càng tức giận khi Cô lại bất cần như vậy,lại còn dám cả gan đi gặp đàn ông thật là chọc hắn tức chết.

Hắn nghiến răng hỏi: " Tại sao lại bất cần như vậy? "

Cô biết hần đang hỏi gì ổn định tâm trạng trả lời:

"Chỉ là một chút chủ quan? "

"Triết Diệp hôn em chưa? "

Cô thử gạt đầu xem hần không ngại quay xe lại đập gãy răng chà nát môi Triết Diệp hừ.

Cô quay mặt nhìn Hần bộ dạng vì mình mà lo lắng mà ghen tuông chồng đáng yêu vô cùng.Cô bỗng bật cười.

Nghे tiếng cười của Cô hần nhú mày dừng xe lại.Quay ra Cô nhìn Cô hằm hừ:

"Cười cái gì? Tôi hỏi hần ta hôn em chưa? "

Cô lắc đầu.

"Năm tay chưa? "

Cô tiếp tục lắc đầu.

"Đụng vào người chưa? "

Cô lại lắc đầu tiếp.

Hần thở phào nhẹ nhõm.Nhưng nhìn Cô cứ cười cười Hần thẹn quá hoá giận gất lên:

"Em bị câm à? "

Cô lắc đầu.

"Thế sao không mở mồm ra nói "

Cô lại bật cười hiếm khi thấy Hần tức giận như vậy lại còn vì mình trong lòng Cô bỗng có một cổ ngọt ngào.

Thấy Cô cứ cười như vậy Hần hưng hăng kéo cô lại gần áp môi mình lên môi Cô.Nhanh đến mức khiến cô sững người.Nụ hôn mang theo theo tia trừng phạt hần cắn mạnh vào môi Cô,khiến cô giật mình hé môi càng khiến hần thuận tiện xâm nhập vào,cô không đẩy Hần ra ngược lại vòng tay qua cổ Hần nhiệt tình đáp lại.

Nụ hôn càng lúc càng sâu. Không khí trong xe càng lúc càng ám muội,bàn tay hần lườn vào áo Cô khiến Cô từ con mê man trở về thực tại,chụp bàn tay Hần lại ngăn cản không cho Hần làm bậy,dù gì đây cũng là ngoài đường lỡ ai nhìn thấy thì thật mất mặt.

Hần nhú mày lại khẻ cắn môi cô sau đó mới luyến tiếc dừng lại không vui nói:

"Tại sao lại giữ tay anh? "

Mặt cô thoáng hồng trả lời:

"Ở đây là ngoài đường... "

"Thì sao? "

"Sẽ có người thấy... "

"Thì kệ họ "

Câu trả lời của Hần làm Cô cứng họng.Ừ Hần cái gì chẳng nói được Cô trừng mắt nhìn Hần.

Nhìn bộ dáng vô cùng hung dữ của Cô hần nhếch môi cười kéo Cô vào trong ngực nhưng lời nói thì mấy phần đánh dấu chủ quyền:

"An Khiết Nhi em nghe cho rõ đây.Em là của Tôi chỉ của riêng Tôi mà thôi,người có quyền xem thường và bắt nạt em cũng chỉ có thể là Tôi,người ngồi chung bàn thờ với Tôi cũng chỉ có thể là em "

Từng chữ từng chữ một Cô đều nghe rất rõ.Cõi lòng bỗng chốc ảm áp lạ thường,trái tim rung động mạnh mẽ.Chính là cảm xúc vỡ oà.....Nhưng nếu anh biết em đang làm điều xấu sau lưng anh liệu anh có tha thứ cho em hay không...Lòng Cô thoáng buồn.

Mạch cảm xúc nhanh chóng bị bay đi vì một câu nói rất tình của Hần:

"Về nhà thôi! Còn 3 hộp bao cao su chúng ta vẫn chưa sử dụng ~ "

Thấy Cô đơ mặt nhìn mình Hấn cười xấu xa nói:

"Nếu em không muốn dùng bao Tôi sẽ không dùng. Dù sao để làm không vẫn thoải mái hơn nhiều ~ "

Cô đang tự hỏi da mặt Hấn là có hay không?

Lời như thế này mà cũng có thể nói ra?

"Em đừng nhìn Tôi như kiểu muốn hiếp Tôi vậy~ Chuyện cưỡng hiếp cũng là chuyện của đàn ông. Em cứ nằm im chờ Tôi hiếp là được rồi "

Cô nhìn chăm chăm hấn. Nhất thời rơi vào trạng thái cạn lời.

Hết Chương 36

Bình chọn sao nhé

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

Tiếp 37

"Em đừng nhìn Tôi như kiểu muốn hiếp như vậy~. Chuyện cưỡng hiếp cũng là Chuyện của đàn ông. Em cứ nằm im chờ Tôi hiếp là được rồi."

Cô nhìn chăm chăm hấn. Nhất thời rơi vào trạng thái cạn lời.

Nói xong hấn đạp ga lao vút đi. Hai người không còn ai nói với ai câu nào họ đều chìm vào suy nghĩ của riêng mình.

Cô nhìn ra ngoài cửa kính lòng thoáng buồn, tất cả những gì Cô làm liệu có đúng hay là sai? Tất cả những gì xảy ra hôm nay ừ đều do Cô sắp đặt. Nên thuốc kích dục ban nãy căn bản chỉ là một viên Vitamin. Cô sợ một ngày nào đó Hấn chán ghét Cô vì điều Cô hiểu bây giờ chính là không còn sự lựa chọn.

....

15 phút sau tại biệt thự.

Vừa thấy Cô và Hấn đi vào thì hai hàng người giúp việc đã cung kính chào. Vị quản gia lên tiến:

"Cậu Chủ và Cô chủ hai người đã về cơm đã chuẩn bị xong hai người có muốn dùng luôn không? "

Cô khẽ gật đầu. Hấn thì phát tay không nói gì, hai hàng người giúp việc liền lui xuống. Hấn nhìn Cô cất tiếng:

"Đi tắm rồi ăn cơm "

"Ừm"

Nhìn bóng dáng Cô khuất dần. Hấn cũng đi thẳng vào thư phòng, đôi mắt âm trầm gọi điện thoại.

"Đừng để Triết Diệp chết. Làm xong đóng thùng gửi về cho Á Nhạ."

Không đợi đầu dây bên kia trả lời Hấn đã ngắt máy. Giết Triết Diệp chẳng khó khăn gì với Hấn nhưng cái kết kia Hấn là muốn chính Khiết Nhi ra tay.

Hấn có yêu Cô hay không chính hấn cũng không biết. Tình yêu hấn căn bản là không tin? Nhưng đối với cô mà nói Hấn chính là muốn giữ cho riêng mình. Mặc kệ đây là cảm giác gì chỉ cần Hấn muốn thì trong từ điển của hấn không xuất hiện từ không?

"Khiết Nhi đừng làm Tôi thất vọng. "

.....

Sau khi tắm xong lúc đi xuống Cô đã thấy Hấn ngồi đợi mình, không còn trang phục Vet trên người, chỉ đơn giản là một bộ đồ ở nhà nhưng vẫn không làm

giảm đi vẻ đẹp của Hấn. Cô thất thần nhìn Hấn cho đến khi nghe thấy Hấn trêu chọc mình Cô mới trở về thực tại.

"Em đừng nhìn Tôi bằng ánh mắt thèm thuồng như vậy ~ "

Cô ho khan vài cái mặt vì ngại mà đỏ lên đi lại ngồi vào bàn ăn nói sang vấn đề khác:

"Ăn cơm thôi thật đói! "

Biết Cô đang ngượng Hấn càng không bỏ qua tiếp tục trêu chọc Cô:

"Đừng ăn cơm nữa ăn anh đi? "

Cô đang húp canh nhất thời sặc sụa nói không rõ lời:

"Chủ Tịch xin hãy chuyên tâm ăn cơm! "

Hấn nhâm nhi ly rượu nhìn cô bằng ánh mắt không đứng đắn trả lời:

"Nhưng Tôi muốn ăn em. Làm sao bây giờ? "

Cô chuyên tâm ăn cơm tốt nhất là không nói gì. Vì nói ra người chịu thiệt vẫn là Cô.

Hấn nhìn Cô chuyên tâm ăn thì tán thưởng:

"Ăn nhiều một chút cũng tốt. Dạo này ngực em hơi nhỏ ~ "

Cô không phục nói:

- 90 -60-90 như vậy còn không chuẩn à?

"Số đo 3 vòng không quan trọng. Quan trọng là khi sờ vào cảm giác thế nào thôi ~ "

"Vậy sờ của Tôi không có cảm giác gì sao? "

Vừa nói ra cô chỉ muốn cắn vào lưỡi cho xong. Trách bản thân một tia sơ sót lại bị Hấn trêu chọc. Nhưng nếu chê ngực Cô nhỏ còn không bằng nói cái kia của Hấn cũng thuộc diện bình thường đi.

Hấn bỗng đứng dậy cúi mặt xuống sát mặt Cô nhếch môi tà tứ nói:

"Cũng không phải là không có cảm giác. Mà là cảm giác không chọn vẹn. Vẫn nên để Tôi giúp em xoa bóp."

Cô không chịu bị khi dễ nhìn Hấn bật ngược:

"Tiểu huynh đệ của chủ tịch được 17cm không mà chê ngực Tôi nhỏ? "

Hấn thoáng bất ngờ nhìn Cô ~~~~

Hết chương 37

Bình chọn Sao cho tớ nhé

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Có H

"Tiểu huynh đệ của chủ tịch được 17cm không mà chê ngực Tôi nhỏ? "

Hấn thoáng bất ngờ nhìn Cô. 17cm sao? Có phải hay không là mất tiểu nha đầu này có vấn đề? Lại dám phản ngược lại Hấn nhưng Hấn không phải là kiểu người vì một câu nói mà da mặt trở nên mỏng hơn được.

"17 cm không phải là ngắn quá sao? "

"Vây ý của Chủ Tịch là ngài không được nổi 17cm? "

Hắn đưa tay lên nhéo nhẹ mũi Cô vô liêm sỉ nói:

"Dài bao nhiêu không phải cứ lấy tay em đo là được sao? "

Cô cũng học hỏi hắn trả lời:

"Tay thì làm sao mà đo được vẫn nên dùng thước đo cho chuẩn xác! "

"Em xác định là dùng thước để đo? "

Cô tưởng nói vậy là làm khó được hắn nên mạnh mẽ gặt đầu.

"Tốt thôi trong phòng có thước nếu đo trên 17cm thì một tuần em khỏi xuống giường ~ "

Một câu của Hắn làm cô đơ mặt. Cái phương diện trên giường của Hắn không phải nói quá, Hắn đích thực là ngựa đực đầu thai. Vẫn nên thỏa hiệp Cô nói:

"Vây nếu ngực Tôi vượt qua tiêu chuẩn thì sao?"

"Thì Tôi hiến thân thể của Tôi cho em! "

Ai cần thân thể chứ. Vì sao Cô lại động lòng trước tên đàn ông vô sỉ này? Chính Cô đang tự hỏi chính mình phải chăng mất Cô càng ngày càng có vấn đề.

Đẩy khuôn mặt hắn cách xa mình một khoảng Cô nói:

"Ăn com thôi thật đói bụng "

Hắn không nói hai lời đứng bật dậy cúi xuống nhắc bổng Cô lên, mặc cho Cô cựa quậy ứ ớ Hắn nhìn Cô cười xấu xa nói:

"Đói bụng thì ăn Tôi. Com là tinh bột còn Tôi là thịt người. Thịt bổ dưỡng hơn com ~ "

Cô chỉ biết câm nín với cái lí thuyết này Cô chính là không biết phản bác làm sao. Trong lòng thầm chửi Hắn sớm muộn gì anh cũng có ngày Liệt Dương.

Cửa phòng ngủ nhanh chóng được mở Hắn nhìn Cô thấu hiểu an ủi:

"Đừng hi vọng Tôi liệt dương. Tôi liệt rồi lấy ai giúp em tạo ra sản phẩm? "

Cô đôi mắt mở to hết cỡ nhìn Hắn. Không tin được Hắn vậy mà đọc được suy nghĩ của mình.

Nhìn bộ dáng bất ngờ nhưng vô cùng dễ thương của Cô khiến hắn không nhịn được liền cúi xuống hôn cô, nụ hôn bất ngờ nhưng lại mang nhiều tia nhẹ nhàng, khiến cô nhanh chóng bị cuốn vào, đầu lưỡi ướt át của Hắn cuốn sâu vào nút thắt dây đầu lưỡi của Cô. Nụ hôn càng lúc càng sâu, nhưng hôn thôi Hắn vẫn cảm thấy không đủ. Khi nào cũng vậy chỉ cần đụng chạm vào cơ thể Cô là Hắn như mất kiểm soát.

Môi lưỡi dây dưa không biết là bao lâu mãi cho đến khi thấy người bên dưới hơi thở trở nên khó khăn Hắn mới luyến tiếc buông tha cho Cô. Đôi mắt hắn nhìn Cô đầy mê hoặc. Hôm nay cô mặc một chiếc váy ngủ chất liệu tơ tằm thượng hạng càng tôn lên vóc người quyến rũ của Cô, chỉ mới nhìn cô trong bộ dạng này hắn đã có phản ứng. Chỉ muốn hung hăng muốn Cô.

Nhìn đôi môi căng mọng, khuôn mặt đỏ lên vì nụ hôn vài sợi tóc buông lỏng trên khuôn mặt đầy sinh đẹp, khiến Hắn không nhịn được chửi thề:

"Đáng chết em như vậy chính là yêu tinh đầu thai "

Nói xong Hắn liền cúi xuống hôn Cô. Khiến cơ thể vừa tỉnh táo của Cô lại rơi vào mê muội. Một tay của Hắn xốc váy ngủ của cô lên cao, bàn tay sau đó liền luồn vào vạt áo tìm kiếm, bên trong Cô không mặc áo ngực khiến một tay Hắn chạm vào lửa nóng liền lan tỏa toàn thân, khiến cả hai càng tăng cảm giác ham muốn.

Bàn tay Hắn không ngừng xoa nắn lên ngực cô khiến ngực Cô chồm lên căng cứng. Đôi môi của Hắn tiến lên cắn nhẹ vành tay Cô, khiến cô run rẩy rên khe:

"Ừm "

Đôi bàn tay của Cô phản ứng tự nhiên túm lấy áo trước ngực của Hắn. Ngăn không cho mình phát ra tiếng rên kinh người ấy.

Hắn hôn từ tai xuống đến xương quai xanh của Cô lời nói mang đầy dục vọng:

"Không cần kiểm chế. Không sao Tôi thích nghe tiếng kêu của em "

Lời nói của Hấn càng khiến mặt Cô đỏ bừng lên. Chưa kịp nói gì khi cúi xuống đã thấy Hấn úp mặt lên ngực mình. Đầu lưỡi ẩm ướt trượt quanh ngực Cô, lúc thì tiến sâu vào cắn mút nụ hoa hồng nhạt kia, lúc lại gặm nhấm phía bên ngoài trái đào mềm mại.

"Đừng...um. " Cô nỉ non nhưng trong cơ thể trống rỗng muốn nhiều hơn nữa.

"Em đừng cái gì? Ngoan đừng lộn sộn"

Nó xong Từ Lãnh cũng vung tay sé nát váy Cô, thuận tay vứt qua một bên.

Cơ thể Cô nhanh chóng hiện trước mặt Hấn, đôi mắt đục ngầu hấn cất tiếng:

"Trời sinh em đúng là bản chất yêu tình "

Cô đang định phản bác lại thì Hấn đã hung hăng hôn Cô. Bàn tay luôn xuống vuốt ve đùi Cô sau đó liền khám phá sâu vào nơi u cổ. Tay cọ qua cọ lại phía bên ngoài, như thân thuộc một ngón tay không báo trước liền xâm nhập vào bên trong. Khiến Cô giật mình không phòng bị toàn thân run lên.

Cô cảm nhận được ngón tay của Hấn trong cơ thể mình thì thoảng còn xấu xa miết vào nơi nhạy cảm nhất của Cô. Khiến toàn thân Cô nóng ran, cơ thể ngứa ngáy khó chịu.

Hấn bỗng chốc rút ngón tay ra nhìn Cô đầy mê hoặc dụ tình nói:

"Nói em muốn anh? "

Cô đôi mắt mờ mịt khi Hấn rút tay ra bản thân liền thấy khó chịu muốn được lấp đầy. Không còn lí trí nói:

"Em muốn...anh "

"Tôi là ai? "

"Là Từ Lãnh "

"Tôi là gì của em? "

"Là người đàn ông của em "

Hấn hài lòng coi hết những thứ còn vương trên người. Nâng chân Cô vòng qua eo mình hông nhấp nhẹ tiểu huynh đệ nhanh chóng xâm nhập vào trong. Khiến cả hai đều không kiềm chế được phát ra tiếng rên gọi tình:

"Ừm"

"Nhẹ...một chút...."

Nhưng Hấn nào chịu buông tha. lúc lên lúc xuống, lúc thì vào sâu, lúc thì hờ hững phía bên ngoài.

Cứ như vậy cả đêm Hấn muốn cô không biết bao nhiêu lần. Cho đến gần sáng mới chịu buông ta cho Cô. Thỏa mãn kéo cô vào lòng.

Hết chương 38

Bình chọn sao cho tớ đi!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39

Cứ như vậy cả đêm Hấn muốn cô không biết bao nhiêu lần. Cho đến gần sáng mới thỏa mãn buông tha cho Cô. Mỗi thì thắm:

"Em là của Tôi. Của riêng Tôi "

Không biết Cô có nghe được gì hay không nhưng trên môi lại nở một nụ cười. Đêm ấy như có một làn gió mát kéo cô vào giấc ngủ say một giấc ngủ êm đềm.

SÁNG NGÀY HÔM SAU

Cô nhú mày tỉnh dậy đôi mắt mơ hồ nhìn thấy Hấn. Không khỏi hồi hăm dòng họ nhà Hấn mười mấy lần, ép người chính là mỗi lần trên giường Hấn đích thị là cảm thú.

Nhưng bây giờ trông hấn khi ngủ say hiền đến lạ. Không còn ánh mắt bông đùa hay ánh mắt vô cảm xúc đến khó đoán của thường ngày. Lúc này đây chỉ đơn giản một khuôn mặt ngủ say, nhưng lại tỏa ra vẻ đẹp hút hồn người.

Tay Cô bắt gác đưa lên tóc Hấn, trái tim đập liên hồi Cô biết chính bản thân đã yêu Hấn từ lâu, nhưng chính là không thể đem lời yêu nói thành lời.

Cô căn bản là không xứng với Hấn. Mãi mãi là như thế....

Đôi mắt Cô khẽ buồn..... Cô luôn cố gắng khắc ghi từng giây phút bên Hấn. Vì mai sau đây có lẽ sẽ chẳng còn cơ hội. Giữa yêu và lòng thù hận Cô chỉ có thể chọn con đường trả thù.

Cô như chìm vào thế giới của mình không hề hay biết Hấn đã tỉnh dậy đang híp mắt nhìn Cô.

"Khiết Nhi mới sáng sớm em định câu dẫn Tôi?"

Cô sững người mới biết trên người không một mảnh vải đã vậy cảnh xuân còn lộ liễu trước mặt Hấn. Nhát thò mắt cô đỏ bừng vội kéo chăn nhưng Hấn đã dùng một tay giữ Cô lại. Người nhanh chóng lật lên người Cô đôi mắt đầy gian xảo cất lời:

"Còn có chỗ nào trên người em mà Tôi chưa từng thấy qua? Che đây cái gì ngoan bỏ ra để Tôi xem ngực em đã to thêm tí nào chưa "

Hấn càng nói càng khiến mặt Cô đỏ hơn bao giờ hết chỉ biết bất lực nói:

"Biến thái "

"Biến thái? Xoa nắn ngực giúp em có vòng 1 cân đối mà gọi là biến thái sao. Tôi còn chưa đòi em trả phí đây! "

"Phí gì? "

"Phí mát xa .Em nói xem trên đời này còn người đàn ông nào ga lăng được như Tôi? "

Cô rơi vào trạng thái lâm sàn tức nghẹn họng không nói nên lời. Hấn hành hạ Cô cả đêm giờ còn nói như kiểu Hấn mới là người thiệt thòi. Cho xin đi người lỗ vốn nhất không là Cô thì ai?

"Chủ Tịch xin ngài bớt vô si "

"Tôi đói bụng ~ "

"Vậy mau ngồi dậy bữa sáng có lẽ đã chuẩn bị xong. "

Hấn cúi xuống cắn nhẹ môi Cô thì thầm:

"Tôi muốn ăn em "

Cô im bật nhìn Hấn đầy cảnh giác nhưng bản thân vì bị Hấn nằm đè lên chính là thở cũng không dám thở mạnh.

"Hôm nay chúng ta còn phải đi làm "

"Hôm nay là chủ nhật "

"Đêm qua chủ tịch đã làm rất nhiều lần..."

Hấn ý cười càng sâu nhìn Cô hỏi:

"Làm nhiều lần là làm gì? "

Cô biết Hấn đang cố làm khó mình nên cũng bị lây nhiễm của ai kia liền trả lời:

"Nên giữ gìn tình tròng. Chủ tịch xin hãy kiềm chế! "

"Kiềm chế Tôi sợ bản thân bị liệt? "

Nói xong Hấn liền cúi xuống hôn Cô. Nhanh đến mức Cô không kịp phản ứng. Đôi bàn tay Hấn bắt đầu không an phận dọc theo khắp cơ thể Cô.

Trong lúc Hấn chuẩn bị tiến thêm một bước nữa thì ngoài cửa vang lên tiếng nói cọt nhả của Vị Vũ Nhiễm nào đó:

"Dậy! Dậy mau Tôi nói cho hai người nghe phải biết kiểm chế bản thân sáng sớm không phải là thời gian để động dục ~"

Mặt Hấn đen 3 vạch.

Cô thì thờ phào nhẹ nhõm.Đẩy vội Hấn ra một mạch chạy vào nhà vệ sinh.

Hấn nguyên rứa tên khốn kiếp kia.Tốt nhất là có chuyện quan trọng chứ không Hấn không chắc là không một súng giúp Vũ Nhiễm cả đời mất khả năng làm đàn ông.

Phía bên ngoài.

Người quản gia toát mồ hôi lạnh nhìn Vũ Nhiễm.Bản thân chính là sợ vị chủ nhân kia nổi trận lôi đình.

"Vũ thiếu gia có lẽ cậu chủ còn chưa dậy ngài không phiền có thể xuống phòng khách để đợi "

Vũ Nhiễm vuốt cổ áo sơ mi bình thản trả lời:

"Cậu ta sẽ ra đây mau thôi nào xuống phòng ăn.Tôi hôm nay là đi ăn nhò ~ "

Nói xong Vũ Nhiễm hào hứng xem đây như nhà mình tự nhiên hết phần thiên hạ.

30 phút sau.

TẠI PHÒNG ĂN

Hấn khuôn mặt đầy tức tối cùng Cô đi xuống phòng ăn.

Vũ Nhiễm thấy hai người họ liền như chủ nhà mời mọc:

"Nào lại đây ngồi ăn sáng,đồ ăn rất là ngon nha ~ "

Khiết Nhi khẽ gật đầu chào Vũ Nhiễm.Còn Hấn thì ngừ khí âm độ nói:

"Cậu đến đây làm gì? "

Vũ Nhiễm vừa húp canh vừa nhìn Hấn trêu chọc:

"Đến ăn sáng chứ còn làm gì nữa.Dạo này Tớ nghèo quá đành tới đây tá túc "

Hấn nghiêng răng nói:

"Cứ tự nhiên nhưng đừng quên mình là khách "

Vũ Nhiễm quay ra nhìn Khiết Nhi vô tội hỏi:

"Khiết Nhi đêm qua em chưa thỏa mãn cho cậu ta đúng không,nhìn mặt cậu ta bây giờ xem,tinh trùng là dồn lên não rồi "

Cô chính là chẳng buồn quan tâm hai vị thần thánh này nói chuyện.Họ căn bản là như nhau đều không nghiêm túc .Cuộc nói chuyện của họ Cô luôn xem như một câu chuyện đầy cầu huyết.

"Vũ Nhiễm gần đây cậu bị thiếu tinh trùng? Tôi không ngại bố thí cho cậu vài thằng đàn Ông ~ "

Nói xong Hấn cũng kéo ghế nâng tách cafe lên nhâm nhi để kiểm chế đánh người.

Cô uống sữa suýt sặc nhưng câu trả lời sau của Vũ Nhiễm khiến Cô ho sặc sụa.

"Này ai nói Vũ Nhiễm tở cần đàn ông? Tớ đang còn Trinh nha ~"

Hấn nhú mày xoa lưng cho Cô.Xem thường trả lời:

" Tôi lại tưởng cậu mất trinh từ trong bụng mẹ?"

"Tôi là người đàn Ông chuẩn mực nga.Ai như cậu hả Từ Lãnh ~ "

"Tôi thì thế nào? "

"Mất trinh rồi còn đòi đến với Khiết Nhi "

Cô không nhìn được nhìn chăm chăm hai người đàn ông cất tiếng hỏi:

"Vậy hai người còn Trinh không? "

Một câu hỏi từ một cô gái lại khiến hai kẻ biến thái cứng họng ~

Hết Chương 39

Bình chọn sao nhé!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40

Tiếp 40

"Vậy hai người còn Trinh không? "

Một câu nói khiến hai kẻ biến thái cứng họng~

Hắn lấy lại tinh thần trước Vũ Nhiễm bỗng đùa trả lời:

"Tôi làm gì còn " Trinh " chẳng phải lần đầu tiên của Tôi cho em rồi sao ~ "

Mắt Cô kinh ngạc nhìn Hắn.Có quỷ mới tin lần đầu tiên của Hắn cho Cô.

Vũ Nhiễm chỉ tay vào mặt Hắn cười lớn.

Hắn nghiêng răng đe dọa:

"Cậu ngậm mồm lại cho Tôi "

Vũ Nhiễm vẫn cười nhìn Khiết Nhi nháy mắt trả lời:

"Còn lần đầu tiên của anh thì cho Cậu ta "

Cô gật gật đầu như đã hiểu sau đó khoanh tay hỏi ngược hai người:

"Thế hai người mất trinh rồi à? "

Vũ Nhiễm ngừng cười lắc đầu ngán ngẩm nói:

"Khiết Nhi ơi là Khiết Nhi em là bị cậu ta vấy bẩn rồi ~"

Hắn ném miếng bánh mì vào mặt Vũ Nhiễm hàm hồ nói:

"Cậu tốt nhất ăn nhanh lên rồi rút khỏi đây cho Tôi "

"Trời đánh còn tránh bữa ăn.Cậu ném đồ ăn như vậy không sợ trời đánh à? "

Cô cũng không hiểu sao bản thân lại dính vào vòng xoáy tình tiết của hai tên biến thái này.Nhưng không nhìn được hỏi:

"Vậy lúc mất Trinh các anh có đau không? "

Vũ Nhiễm đang nhai bánh mì liền dừng lại như muốn nghẹn.

Hắn đang nhâm nhi thêm hớp cafe cơ miệng cũng trở nên cứng ngắt.

Nhìn phản ứng của hai người khiến Cô không nhìn được bật cười.Cô cười càng khiến hai người đàn ông rơi vào trạng thái khô lòi.

Mất trinh có đau không? Con trai có trinh để mất sao?

Hắn nhanh chóng đẩy qua cho Vũ Nhiễm:

"Vấn đề này không phải cậu hiểu rõ nhất sao.Mau nêu cảm nhận đi ~ "

Vũ Nhiễm trong lòng mấy phần phi nhỏ tên bạn thân ngồi đối diện. Vấn đề gì không nhai được liền đẩy sang cho mình.Nhưng Vũ Nhiễm không phải loại người biết ngượng một tay vuốt vuốt tay áo bộ dạng vờ như suy tư trả lời:

"Cậu ta cảm thú quá nên lần đầu tiên của anh rất là đau "

Khiết Nhi ánh mắt kinh sợ nhìn hai người.Lời nói cất lên càng làm mặt hắn đen lại.

"Vậy hóa ra chủ tịch thích đàn ông? "

Xung quanh người giúp việc cúi mặt nhin cười.Riêng Vũ Nhiễm thì cười một cách sảng khoái nhạo báng hắn.Không sợ chết nói:

"Cái gì có thể không quan trọng nhưng khả năng trên giường thì cậu ta đích thị là cảm thú "

Cô đôi mắt liền sáng lên đầu tiếp tục gật lăm nhảm:

"Thật sự rất cảm thú nga "

Giọng hắn trở nên đáng sợ gọi tên Vũ Nhiễm:

"Àn Vũ Nhiễm cậu là chē sống ở trên mặt đất quá lâu? Tôi không ngại ném sang Châu Phi tìm đàn ông giải quyết nhu cầu sinh lí "

Vũ Nhiễm đôi mắt đào hoa tiếp tục trêu chọc hắn,chỉ sợ bản thân trêu chọc chưa đủ:

"Tớ nói rồi cuộc đời tớ chỉ nằm dưới cậu "

Hắn cười đến kinh người trả lời:

"Cuộc đời Tôi chỉ nằm trên Khiết Nhi. Vũ Nhiễm cậu rất tốt nhưng Tôi rất tiếc "

Cô nóng mặt vì câu trả lời của hắn lại thêm Vũ Nhiễm nhìn mặt Cô trêu ghẹo:

" Vậy là em thành công cướp đi người đàn ông của anh rồi.Anh đang nghĩ có nên đánh ghen em không đây ~ "

"Tôi đang nghĩ có nên dùng súng bắn nát Tiểu Huynh Đệ của Cậu hay không nếu như Cậu không ngậm mồm lại "

Vũ Nhiễm đôi mắt đầy diễn sâu trả lời:

"Dù sao Tôi vẫn chỉ nằm ở dưới Cậu ~ "

Khiết Nhi chỉ biết câm nín nhìn cuộc nói chuyện của hai người đàn ông.Một bữa sáng đầy nhộn nhịp.

Cô nên thấy vui vì mình may mắn được gặp họ hay nên buồn vì sau này không còn có thể nữa? Cô chính là chẳng muốn suy nghĩ,cũng chẳng muốn nhớ lại trước kia.Cứ đơn giản như bây giờ có lẽ đối với Cô đã gọi là đủ.

Bữa sáng cứ như vậy trôi đi.

Lúc này đây trong thư phòng không khí vô cùng im lặng.

Vũ Nhiễm không còn bộ dáng không đứng đắn như thường ngày mà thay vào bộ dạng vô cùng nghiêm túc.Khuôn mặt cũng trở nên lạnh tanh đôi mắt híp lại nhìn hắn cất lời:

"Cậu yêu An Khiết Nhi? "

Hắn đôi mắt hồ hững trả lời:

"Điều ấy có quan trọng? "

"Dĩ Thuần đã tỉnh lại "

Hắn im lặng không nói gì.

Vũ Nhiễm tiếp tục nói:

"Câu tính sao với hai người con gái? "

Hắn đôi mắt phức tạp mắt một lúc hắn mới trả lời:

"Người Tôi Yêu chỉ có một đó là Dĩ Thuần "

"Vậy còn Khiết Nhi thì thế nào? "

Nhắc đến Cô trong lòng hắn trở nên mơ hồ....Khiết Nhi đối với hắn có ý nghĩa gì chính hắn cũng không biết,lời nói ra lại khiến hắn ngơ ngàng:

"Chỉ là tình nhân không hơn không kém "

Vũ Nhiễm không nói gì.Chỉ là đang chìm vào suy nghĩ lần này không đơn giản...

Một câu nói một trái tim với bao vết nứt lại trở nên vụn vỡ.

Cô khẽ quay lưng rồi đi.Cô dường như quên đi người con gái mang tên Dĩ Thuần ấy.

Cô dường như quên giao ước năm ấy.....Cô căn bản chỉ là một vật thay thế. Vì hắn đối xử với Cô quá tốt nên Cô quên đi cái sự thật kia.

Cô cười chính mình chỉ trách bản thân lại quá yếu ớt lại dễ dàng rung động như vậy.....

Trả thù đúng Cô tồn tại cũng chỉ để trả thù.Đợi khi mọi thứ kết thúc Cô sẽ tự động biến mất.

"Á Nhạ chúng ta cũng nên chơi đến trận cuối cùng "

.....]]]]

Tại biệt thự họ Diệp.

Ả mắt như không tin được nhìn Triết Diệp.

"Khiếp sao nhìn giống như bị hiếp thế "

Triết Diệp đôi mắt gần đỏ lời nói cay nghiệt:

"Nổi nhục ngày hôm qua Tao sẽ đòi lại gấp trăm lần Khốn kiếp "

Ả cười đầy mãn nguyện:

"Chỉ tại anh ngu ngay từ đầu hợp tác với Tôi có phải sẽ tốt hơn không "

"Cô im miệng lại "

"Ha Ha.Giờ nhìn bộ dạng của anh đi xem còn ra hồn người không.Đồ ngu tinh táo lại đi chúng ta cùng hợp tác "

Triết Diệp im lặng sự kiện đêm qua là một cở nhục nhã.Hận chính là căm hận.

"Cô có cách gì? "

Ả đôi mắt ngoan độc trả lời:

"Đương nhiên là Tôi có cách.Một kế hoạch đầy chọn vẹn để hủy hoại tất cả "

Ả ngoa độc suy nghĩ:

"Khiết Nhi ơi là Khiết Nhi lần này chính tay tao sẽ giết mày,Tử Lân rồi sẽ là của tao,của riêng tao "

Hết Chương 40

Bình chọn sao giúp tớ nhé

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41

Tiếp 41

"Khiết Nhi ơi là Khiết Nhi lần này chính tay tao sẽ giết mày,Tử Lân rồi sẽ là của Tao "

Nghe đến 2 chữ Tử Lân đối mặt anh tối sầm lại,trong lòng căm hận không thôi:

"Còn chính tay Tôi sẽ giết Tử Lân "

Ả mia mai Triết Diệp:

"Còn không xem bản thân mình có bằng người ta hay không mà đòi giết họ."

"Cô có gì hơn Tôi? Đừng quên quần áo,xe,trang sức trên người cô là dùng tiền của ai nên biết điều đi "

Ả ghen hòng không chịu thua nói:

"Vậy còn con cóc ấy hơn tôi à? Ngày xưa anh cũng vì Tôi bỏ nó,bây giờ nó nhìn anh bị Tử Lân hại nó có giúp anh không? "

Tất cả những lời Ả nói đều không ngừng vang lên trong đầu Anh....Đúng Khiết Nhi không phải là quân cờ anh có thể sử dụng.

Ả tiếp tục nói:

"Vẫn nên cướp hết cả rồi tất cả sẽ của Tôi và anh chồng à! "

"Ý cô là? "

Ả đôi giọng dịu dàng nói:

"Diệp dù gì em cũng yêu anh và anh cũng yêu em vậy tại sao chúng ta không hợp sức chia rẽ Tử Lân cùng Khiết Nhi cướp hết tất cả của họ.Rồi tất cả sẽ là của em và anh! "

Triết Diệp đôi mắt khẽ động nhân cơ hội ấy Ả ôm cổ anh tiếp tục nói:

"Chúng ta đừng hiểu lầm nhau nữa nhé.Bỏ qua tất cả đi,vụ việc của Tiểu Thuận xem như chưa từng xảy ra,lúc ấy vì em kích động,mất con rồi chúng ta có thể sinh đứa khác..."

Triết Diệp lòng sao động...Không nói gì.

Ả hài lòng nở nụ cười quái ác.

Một Tuần Sau đó.

Cuộc sống của thành phố X vẫn êm ả.Mọi thứ vẫn chậm chậm trôi nhưng khoảng cách của Cô và Hân lại càng lúc càng xa...

Như lúc này đây cùng một phòng làm việc nhưng không ai nói với ai câu gì.

Trong đầu Khiết Nhi vang mãi câu nói:

"Người Tôi yêu chỉ có một đó là Dĩ Thuận "

Ừ cô ấy xinh đẹp như vậy.Thì làm sao có thể không yêu...

Nhớ năm ấy lúc Cô tỉnh dậy đã là bệnh viện ở nước Mỹ xa xôi...Lần đầu tiên Cô gặp Hân cũng chính là phòng bệnh nơi Dĩ Thuận nằm.

Bây năm trước Cô vẫn ngây ngô không hiểu chuyện đời...Nhưng Cô không thể nào quên ánh mắt của Hân tha thiết như thế nào khi nhìn người con gái nằm trên chiếc giường trắng buổi ấy.Cô ấy tựa như một thiên thần gãy cánh chìm đắm trong giấc ngủ ngàn thu....

Ừ từ giây phút ấy cuộc đời Cô chuyển sang một chương mới.

Lần đi lạc ấy khiến Cô thay đổi hoàn toàn số phận.

Vì khuôn mặt Cô có nét giống Cô gái ấy.

Chung quy Cô vẫn chỉ là một vật thể thân....Cô chìm đắm trong quá khứ, trong lần đầu gặp Hấn, trong cả quá trình Hấn dạy dỗ đào tạo Cô....Ừ dù Hấn không yêu Cô, dù sau này có ra sao đi nữa, dù Hấn có tổn thương Cô, dù Hấn có phũ phàng đến thế nào đi nữa. Thì Cô mãi không trách Hấn. Cô vẫn mỉm cười trong lòng thầm thì:

"Vì anh là ánh sáng của đời em! "

Từ Lãnh phiên muộn suy nghĩ tại sao bây giờ Hấn lại cảm giác không vui. Dĩ Thuần tỉnh lại đáng lí Hấn phải bay sang Mỹ ngay lập tức. Nhưng lại không yên tâm về Cô gái trước mặt.

Tự cười bản thân suy nghĩ nhiều. Lấy lại trạng thái Hấn cất giọng:

"Giám đốc An? "

Cô giật mình ừ vì lần đầu tiên Hấn gọi cô xa cách như vậy chỉ dùng họ Cô để gọi. Cô cũng nhanh chóng trả lời:

"Vâng thưa chủ tịch "

"Em còn nhớ bảy năm trước Tôi nói gì với em không? "

"Chủ tịch nói rất nhiều thứ. không biết chủ tịch muốn nhắc đến vấn đề nào? "

Hấn đôi con ngươi không một tia cảm xúc lúc này đây Cô mới chợt tỉnh lại, đây mới thật sự là con người của Hấn.

Nụ cười trước đây Hấn dành cho Cô thật chất là Hấn làm tưởng cô thành Dĩ Thuần.

Lời nói tiếp theo của Hấn lại khiến con tim cô nhói hơn lúc nào hết:

"Đó chính là không được phép yêu Tôi "

Cô nhìn thẳng vào Hấn mắt vài giây ánh mắt Cô lạc đi nhưng nhanh chóng ổn định cảm xúc, Cô mỉm cười trả lời:

"Tôi biết thân phận của mình. Việc yêu Chủ Tịch vốn dĩ sẽ không bao giờ xảy ra. Nên ngài cứ yên tâm! "

Không hiểu sao khi nghe câu trả lời của Cô Hấn liền cảm thấy không vui. Nụ cười kia lại mấy phần khiến Hấn chướng mắt. Nên lời nói ra mấy phần cay độc:

"Đúng vậy em có gì để xứng với Tôi. Em căn bản chỉ là một vật ảm giường của Tôi."

Cô biết. Biết chứ nhưng từ miệng của Hấn nói ra lại khiến Cô như rơi vào hố đen của quá khứ. Thậm chí nó còn đau hơn những gì Triết Diệp đã gây ra cho Cô.... Vì sao à Vì Từ Lãnh là thế giới của Cô.... Thế giới sụp đổ... Cô mất cả thế giới.

Đột nhiên cô im lặng.... Vì lúc này đây Cô không biết phải nói gì.

Hết Chương 41

Từ giờ sẽ buồn!

Bình chọn sao cho tốt nhé!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42

Tiếp 42

"Đúng vậy em có gì để xứng với Tôi? Em căn bản chỉ là một vật ảm giường của Tôi! "

Đột nhiên cô im lặng... Vì lúc này đây Cô không biết phải nói gì.

Mất cả phút hai người nhìn thẳng vào nhau chẳng ai nói với ai câu nào. Họ đều rơi vào suy nghĩ riêng của mình. Hấn đôi mắt trở nên khó chịu chính Hấn cũng không biết tại sao lại nói như vậy, nhưng thấy Cô nghe lời không hề yêu Hấn, trong lòng Hấn thật muốn giết người.

Cô lấy lại trạng thái cười nhẹ trả lời:

"Chủ tịch xin đừng lo lắng. Yêu ngài Tôi căn bản là từ trước giờ không hề yêu ngài à một chút thích cũng không có. Còn là vật ảm giường thì mãi mãi là như vậy "

"Em là muốn không có quan hệ gì với Tôi? "

"Có giữa chúng ta là quan hệ cấp trên và cấp dưới "

"Tốt từ bây giờ cứ giữ trạng thái lễ phép của em. Làm việc cho có hiệu quả? "

"Chắc chắn là như vậy! "

Nói xong Cô cũng quay lưng đi về phía bàn làm việc của mình tự nhủ với lòng không được phép khóc. Trong 7 năm qua nước mắt đã không được phép rơi trên khuôn mặt này.

Yêu hay không yêu có còn quan trọng không?

Cô không còn là Khiết Nhi năm xưa nữa hạnh phúc ở trong tay Cô. Cuộc đời ở trong tay Cô. Cô có quyền quyết định.

Từ Lãnh giận đến tím tái mặt đứng dậy lạnh lùng đi ra ngoài.

Một mạch đi thẳng sát khí ngút trời. Nhân viên chỉ biết cảm cúi làm việc hi vọng không phải là nạn nhân của vị chủ tịch kia.

Đừng lo lắng? Sẽ không yêu? Hắn chưa đủ đẹp trai sao?

Đi thẳng ra gara lấy xe thuận tay điện thoại cho Vũ Nhiễm. Đầu dây bên kia nhanh chóng bắt máy với chất giọng cà lờ phát phờ:

"Nhiễm đẹp trai đã bắt máy Lãnh xấu trai ~ "

"Lăn xác Cậu đến đây "

"Chắc nay Lãnh thiếu bị thất tình chăng? "

"Câm miệng Cậu lại cho Tôi "

Vũ Nhiễm bên này một tay xoa nắn ngực của người phụ nữ một tay cầm máy đầy châm chọc nói:

"Còn nói không phải đi? Tớ nói rồi chết vì gái là cái chết tê tái ~ "

"Ném ngay người phụ nữ bên cạnh cậu ra cho Tôi. Đến chỗ cũ Tôi có việc quan trọng. "

Vũ Nhiễm đôi mắt đầy ý cười nhìn điện thoại đã tắt, cúi xuống xoa khuôn mặt đầy kiêu diễm phía dưới, rất tình cảm giọng:

"Chồng anh gọi bắt anh về rất tiếc hôm nay đến đây thôi ~ "

Người phụ nữ mắt mở lớn chưa thể tiêu hóa kịp lời nói vừa nghe. Chồng anh gọi? Wtf cái tình huống gì đây?

Hôm nay muốn phá đi đời xử nữ nên cố ý ăn mặc lêu lợt đi câu dẫn đàn ông nhưng lại không ngờ gặp phải thẳng gay trong lòng Tiêu Linh vô cùng bất mãn.

Vũ Nhiễm chẳng buồn quan tâm ánh mắt như không tin được của Cô gái kia ngồi dậy một đường chỉnh lại quần áo.

Tiêu Linh ngồi bật dậy bức xúc nói:

"Này chú kia chú có chồng mà sao không nói sớm! "

Vũ Nhiễm hơi bất ngờ chiếu ánh mắt về Cô gái Chú? Bản thân đã già như vậy sao? 28 tuổi cũng không nói là quá già đi, lại không nghĩ bản thân lại bị gọi là chú.

Thấy Vũ Nhiễm không trả lời. Tiêu Linh vừa chỉnh lại quần áo vừa nói:

"Có chồng rồi còn đi làm trai bao chồng chú không nuôi nổi chú à? "

"Trai bao? "

"Bị gay còn phải lên giường với phụ nữ chắc Chú khó chịu lắm nhỉ. Thôi về nói với chồng chú đã lấy chú rồi thì phải có trách nhiệm. Tôi thương chú lắm không ngờ cuộc đời chú lại bất hạnh như vậy! "

Vũ Nhiễm cơ miệng cứng ngắc nhất cử hành động trên tay đều dừng lại.

Tiêu Linh tưởng tiểu thụ trước mặt vì cảm động không nói nên lời, trong lòng lại mảy phần đồng cảm, sau khi chỉnh lại trang phục tươm tắp, Tiêu Linh lấy từ túi xách ra một ít tiền nhét vào tay Vũ Nhiễm rồi nói đầy cảm thông:

"Cầm lấy ít tiền này về đưa cho chồng. Tiểu thụ xin lỗi chắc lúc này chú phải cắn răng lắm mới đựng được vào Tôi. Nhưng lần sau đừng bắt ép bản thân nữa nhé. Tôi đi đây! "

Nói xong Tiêu Linh thở dài rồi đi.

Để lại Vũ Nhiễm vẫn ngồi như tượng ở trên giường cho đến khi bóng dáng Tiêu Linh khuất đi lúc này Vũ Nhiễm mới trở về thực tại.

Cuộc đời Vũ Nhiễm là đi trêu chọc người ta. Hôm nay lại bị một người phụ nữ cảm thông cho tiền. Nhất thời cảm thấy bức tức cùng nhục nhã. Nắm chặt tiền trong tay nghiến răng nói:

"Tốt nhất đừng để Tôi gặp Cô."

Tiêu Linh vừa đi vừa ném đầu tóc giả ra ngoài để lộ mái tóc ngắn ngang vai. Vừa lẩm nhẩm:

"Đến ông trời còn không muốn cho mình mất trinh. Thì thôi để lại vậy! "

"Tiểu thụ thật rất soái. Thật tiếc nga. Phụ nữ không yêu lại yêu đàn ông hzzzz "

[Mây gió đã có:~]

Lúc này tại một phòng VIP trong quán Bar. Hấn không ngừng uống rượu. Trong lòng hoài nghi về sức quyến rũ của mình, cùng bức tức khi Cô nói không hề yêu Hấn.

Hấn nói không yêu liền không yêu à?

Hấn nói gì liền nghe theo ấy?

Sao khi trên giường không ngoan ngoãn như vậy?

Càng bức tức Hấn càng uống. Mà không hay bản thân đã quên đi Dĩ Thuần, người mà Hấn cho là Hấn yêu nhất.

Cùng lúc ấy Vũ Nhiễm từ ngoài đi vào. Trong lòng cũng đầy bức tức. Hai người không hẹn mà đồng thanh hỏi ngược nhau:

"Lãnh cậu nhìn xem tớ giống tiểu thụ không? "

"Nhiễm cậu nhìn xem Tôi dạo này có phải già đi không? "

Vũ Nhiễm cũng ngồi xuống nâng ly rượu uống một hơi nói:

"Cậu trả lời Tớ trước đi "

Hấn làm như suy tư trả lời:

"Ai nói cậu giống tiểu thụ? Người ấy hẳn là bị điên. Cậu rõ ràng là bê đê thái ~ "

Vũ Nhiễm cảm thấy bản thân bị tạt một gáo nước lạnh. Nhất thời muốn đề Hấn ra hiếp cho bớt lão..... Nhưng đây chỉ là suy nghĩ thôi nga ~ Cảm thấy bản thân có phải quá dễ dãi nên ai cũng có thể ức hiếp?

Ai trả lời trai cho Tôi?

Hết chương 42.....

Bình chọn sao nhé

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43

Tiếp 43

"Ai nói cậu là tiểu thụ? Hấn là người đầy bị điên.Cậu rõ ràng là bê êê thái."

Vũ Nhiễm kêu trời thì trời không thấu.Kêu đất thì đất không nghe.

Ai trả đời trai cho Tôi.Ai cho Tôi công đạo chính là không ai cho đây mà.

Vũ Nhiễm gác chân lên bàn nhìn Hấn đầy nhạo báng lại Hấn:

"Ai nói cậu già? Người ấy hẳn là bị điên.Rõ ràng nhìn cậu đã ngoài 50 thì làm sao không già đây? "

Hấn tay lắc lư ly rượu cũng xem thường lời Vũ Nhiễm nói coi như gió thoảng qua tai.Nhưng trong lòng thì không ngừng bực tức cùng cái gắt.

Vũ Nhiễm cũng không kém nhớ lại khi nãy bản thân còn bị gọi là chú không nhận được kẻ lại cho Hấn nghe:

"Lãnh cậu nói xem Tớ đẹp trai phong độ như thế này mà bị gọi là chú.Cậu thấy có quá thể đáng không? "

"Ừ cậu đẹp trai nhưng không bằng Tôi ~ "

Vũ Nhiễm trong lòng cũng hậm hực đập bàn lập tức bên ngoài hai người áo đen đi vào cúi đầu kính cẩn chờ lệnh.

"Hai người tìm cho Tôi 20 người phụ nữ vào đây. "

Họ đồng loạt cất tiếng:

"Tuân lệnh "

Hấn nhủ mảy nhìn Vũ Nhiễm 20 người phụ nữ một lần gọi 20 người vào để làm gì? Chẳng lẽ một lần lên giường với 20 người? 1 cân 20 bạn thân Hấn có phải là quá nhiều tình trùng không ~

"Định làm gì? "

Vũ Nhiễm một hơi uống cạn ly trả lời câu hỏi của Hấn:

"Để giúp cậu hết thất tình nha ~ "

"Ai nói Tôi thất tình? Loại chuyện vớ vẩn đấy căn bản không thể xảy ra "

"Trên mặt cậu hiện rõ.Tớ nói cậu rồi chỉ có đàn ông mới mang lại hạnh phúc cho nhau ~ "

"Bê êê thái như cậu thì hiểu gì? "

"Thế thằng già như cậu thì biết gì? "

"Vũ Nhiễm dạo này Cậu lên đầu Tôi ngồi có vẻ hợp lí nhỉ? "

Vũ Nhiễm khuôn mặt đầy nét hào hoa phóng túng một tay vứt áo Vet sang một bên lấy việc trêu chọc Hấn để quên đi cổ nhục nhã ban nãy,lời nói bắt đầu không đúng đắn:

"Lên đầu cậu thì không dám ~ Người ta chỉ nằm dưới cậu thôi nga! "

"Nằm dưới gầm giường của Tôi? Nhiễm gần đây cậu nghèo đến mức độ này? "

"Ừ tớ nghèo.Đến mức độ chẳng biết dùng tiền vào đâu.Cậu nói xem tớ có phải nghèo rớt Bạch Kim rồi không? "

Hấn khinh bỉ nhìn Vũ Nhiễm lời nói đầy si báng:

"Tôi đang chờ ngày tập đoàn cậu phá sản."

"Còn tớ đang chờ ngày cậu chết vì gái ~ Đến bây giờ cậu vẫn không trở về Mĩ tìm Dì Thuần thì Lãnh Tớ nghĩ cậu nên nhìn lại trái tim mình"

Nhìn lại trái tim? Hấn trầm luân suy nghĩ.

Nhưng câu sau của Vũ Nhiễm khiến Hấn chỉ muốn phang thẳng chai rượu vào mồm cậu ta.

"Nếu nhìn lại trái tim mà cậu không yêu Khiết Nhi lẫn Di Thuần thì chắc chắn là cậu yêu tớ rồi. Lân là người đàn ông của đời Nhiễm ừ ừ "

Hắn tỉnh bơ trả lời:

" Còn Nhiễm là nỗi bất hạnh của đời Lân. "

Cùng lúc này thì cửa được gõ phía bên ngoài một hàng phụ nữ xếp dài theo thứ tự từng người vào một.

Vũ Nhiễm đôi mắt đầy câu dẫn nhìn người phụ nữ trước mặt.

"Nói xem Tôi có giống tiểu thụ không? "

Lúc này Hắn cũng cất giọng:

"Nhìn xem Tôi có già không? "

Đôi mắt người phụ nữ đầy kích động nhìn hai người đàn ông trước mặt thực sự là cực phẩm nga. Đôi mắt người phụ nữ say mê mà quên đi câu hỏi của hai người.

Để kiểm chứng bản thân còn sức quyến rũ hay không mà gọi 20 người vào? Vũ Nhiễm quả là có vấn đề về thân kinh ~ Nhưng phương án này Hắn lại thấy không tệ, dùng phụ nữ kiểm chứng sức quyến rũ không phải tốt nhất sao?

Vũ Nhiễm tà tà nói thì thầm bên tai Hắn:

"Tớ với cậu thì xem ai quyến rũ hơn không? "

"Thắng thì được gì? "

"Thắng thì cậu nằm trên tớ ~ Thua thì tớ nằm dưới cậu ~ "

"Thắng làm vua thua chịu phạt? "

Vũ Nhiễm nhún nhún vai tựa hồ ý bản thân cũng như vậy.

Hai người đàn ông bắt đầu phô diễn khả năng quyến rũ phụ nữ.

Lần lượt từng người phụ nữ đi vào. Lúc này đã đến người thứ 19. Cả hai người bằng nhau nên cùng hướng mắt nhìn người thứ 20 để phân thắng bại.

Vũ Nhiễm hai tay hai người phụ nữ đầy tự tin nói:

"Người thứ 20 chắc chắn sẽ chọn tớ ~ "

Hắn một tay vuốt cằm người phụ nữ giọng nói đầy mỉa mai:

"Gần đây cậu có vẻ thích ảo tưởng sắc đẹp? "

"Tớ đẹp sẵn. Đẹp không góc chết ~ "

Lúc này cửa đột nhiên bị đá văng ra.

Khiết Nhi khuôn mặt sát khí đi vào.

Hắn cùng Vũ Nhiễm mắt mở lớn nhìn.

[...]

Ở nước Mĩ cô gái khuôn mặt xinh đẹp tựa ngọc nữ khề thì thầm

"Lân em đã hồi sinh. Bảy năm anh liệu còn nhớ em? "

Di Thuần cười nhẹ tiếp tục nói:

"Đã đến lúc trở về! "

Hết chương 43

Bình chọn sao cho tớ nhé

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44

Quay Lại Tại Phòng VIP.Cửa phòng được đập tung ra.

Khiết Nhi khuôn mặt sát khí đi vào.Ban đầu thấy Hấn một mạch bỏ đi trong lòng Cô vô cùng bất an,cảm giác sợ Hấn giận Cô,sợ Hấn không cần Cô nữa.

Ừ người tình thì sao? Cô cũng đâu phải là tiểu tam đi phá hoại hạnh phúc của người khác.Huống hồ giữa Hấn và Dĩ Thuần cũng chưa có cái gọi là đám cưới nên Cô chẳng có lỗi gì cả.

Cô không muốn nghĩ nhiều không phải cứ sống cho hiện tại là được sao.Chuyện sau này cô cũng không muốn nghĩ tới,thời gian Cô có Từ Lãnh Cô muốn nó thật đẹp.Dù cái kết nó ra sao đi chăng nữa thì lần này Cô cũng muốn khắc cốt ghi tâm.

Nhưng lại không nghĩ được Hấn đến Bar tìm phụ nữ lại con mỗi tay ôm 5 người.Máu nóng trong Cô bắt đầu nổi lên,đôi mắt Cô gằn lên một sắc khí lạnh lùng,cho thấy hiện tại Cô - An Khiết Nhi vô cùng muốn đánh người.

Vũ Nhiễm lấy lại tinh thần đầu tiên nhăn mặt nói:

"Khiết Nhi ơi là Khiết Nhi thằng bạn anh nó theo gái chứ cái cửa nó làm gì lên tội đầu em? "

Hấn thì trong lòng vẫn bức tức vì Cô không có tình cảm với Hấn nên hờ hững nói:

"Em không làm việc đến đây làm gì? "

Khiết Nhi cười đi lại cầm chai rượu vang lên tu một hơi sau đó đập chai lên bàn tạo lên âm thanh vang dội.Nhất thời không gian trở nên im lặng mấy Á phụ nữ cũng không tự chủ mà nuốt nước bọt nhìn Cô gái trước mặt.

"Nhìn cái gì cút hết ra ngoài cho Tôi "

Hai ba người phụ nữ đang ôm Hấn kinh sợ buông tay đứng dậy chạy ra ngoài.Người cuối cùng muốn vùng chạy nhưng lại không được vì một tay Hấn đã giữ chặt để chọc tức Cô.

"Ai dám bước ra ngoài thì Tôi liền giết người ấy" Từ lãnh đe dọa nói.

Vũ Nhiễm vuốt tóc Cô gái mà mình đang ôm trong lòng nhìn tình hình phán:

"Căng đen đét nhờ ~ "

Chỉ khổ những người không liên quan trở thành vật dể Cô và Hấn đe dọa.

Từ Lãnh nói không cho đi thì ai dám đi đây?

Lại nói đôi mắt đầy khùng khiếp của Cô gái kia nếu như họ không ra khỏi đây thì chẳng phải tính mạng cũng không còn sao?

Cô nghiêng răng nghiêng lợi gọi tên cả họ tên Hấn.

"Lời Từ Lãnh "

Hấn chẳng tỏ thái độ gì trả lời:

"Từ bao giờ mà cả họ tên Tôi để em cho em gọi vậy? "

"Từ bây giờ! "

"Tôi nhớ cách đây chưa lâu cái quan hệ mà em nói giữa Tôi và em chỉ dừng lại ở cấp trên và cấp dưới.Vậy cũng nên thực hiện tốt bổn phận của một nhân viên đi."

Vũ Nhiễm gác chân lên bàn đôi mắt đầy hào hứng cổ vũ họ cãi nhau cho náo nhiệt. Lại nói Khiết Nhi uống rượu thì mọi thứ sẽ càng gay cấn..... Vì người phụ nữ của tên kia cái gì cũng giỏi chỉ có uống rượu là ngu hết phần thiên hạ. Chưa được 5 ly đã ngà ngà say sự kiện năm xưa Vũ Nhiễm vẫn chưa quên nha. Đêm ấy lần đầu tiên Vũ Nhiễm thấy hả lòng hả dạ vì Từ Lãnh bị đánh điều đáng tung hô chính là lại bị phụ nữ đánh. Nhìn Hấn đôi mắt đầy an ủi có lòng cảm thông nói:

"Lãnh chúc cậu đêm nay tai qua nạn khỏi ~"

Hấn nhủ mày sau đó như nhớ ra điều gì đó trên mặt liền biến sắc. Đáng chết vì đang bức tức nên lúc nhá đầu kia nốc rượu Hấn hoàn toàn không quan tâm, nhưng điều ấy lại là một rắc rối. Nhá đầu kia say vào thật sự rất lầy. Đã từ lâu Hấn không cho Cô uống rượu nhưng hôm nay xem như công cốc đổ sông đổ biển.

"Nhiễm cậu tin Tôi cho cậu nhiễm HIV không?"

Vũ Nhiễm mặt dày mày dạn trả lời:

"Ồi thế Lãnh bị si đa à? "

Một câu nói của Vũ Nhiễm khiến sắc mặt của tất cả những người phụ nữ trở nên phẫn hồng vì nhin cười.

"Cậu thích chết? "

"Khiết Nhi em nhìn kia cậu ta đang nổi thú tính kia ~ "

Mất Cô bắt đầu thay đổi có lẽ do rượu đã bắt đầu ngấm vào người nên lời nói của Cô bắt đầu thay đổi không có gì gọi là phép tắc nói:

"Ừ Tôi là cấp dưới vì lo cho sếp lên giường với quá nhiều phụ nữ sẽ bị cạn tinh trùng dẫn đến liệt dương, sau này dòng họ Lôi không có người nối dõi nên đến đây đánh sếp một trận cho tỉnh ngủ!"

Cô nói tay bắt đầu khởi động, một tay vẫn cầm nửa vờ của chai rượu nhìn vô cùng giang hồ chia về phía Hấn.

Hấn không khỏi bất ngờ cùng bất hạnh khi nghe Cô trả lời. Nhưng nhìn bộ dạng Cô giờ thật sự rất khô hời.

"Em là say quá hóa điên? "

Vũ Nhiễm hóng hót liền nhảy vào trả lời:

"Lãnh sao lại nói Tiểu Khiết Nhi khá ái bị điên vậy? Tớ thấy Em ấy rất "Tốt" mà chỉ muốn đánh cho Cậu tỉnh ngủ thôi, cậu làm gì mà gắt với người ta thế nhờ ~ "

Hấn lờm Vũ Nhiễm. Nếu ánh mắt ấy có thể biến thành dao thì từ nãy giờ Vũ Nhiễm đã không còn răng mà nhai cháo.

Lại nói Vũ Nhiễm là loại người vô cùng thích thú mỗi khi Từ Lãnh bị ngược đãi ~ Cảm giác nhìn bạn thân mình bị chà đạp vô cùng thuận mắt nha.

Cô nhìn xung quanh đột nhiên quát lên:

"Tôi nói mấy Cô cút ra ngoài mà mấy Cô không nghe. Ăn mặc thì hở hang chi bằng nude mà tiếp khách chứ đừng cái kiểu rở rở ương ương như mấy con ở trại thương điên vậy! "

Rồi giờ đến người ngoài cũng bị lôi vào chứ. Thì điều đó đã nói lên Khiết Nhi đã say hoàn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45

Vũ Nhiễm thì cười thành tiếng trái lại với sắc mặt lúc trắng lúc đen của Từ Lãnh.

Nhưng không một ai dám bước ra ngoài vì chưa có sự đồng ý của Từ Lãnh. Lúc này Hấn mới phát tay ý cho tất cả đi hiện tại trong phòng chỉ còn lại ba người.

"Lại đây? " Hấn nhìn cô gọi.

"Tại sao phải lại? "

"Thế có lại không? "

"Không đấy thì sao ~ "

"Thì đừng trách Tôi đêm nay cảm thú với em! "

Cô đôi mắt ngà ngà say thuận miệng trả lời:

"Anh làm như bình thường anh không cảm thú ấy mà dọa Tôi? "

Vũ Nhiễm đi lại khoác tay lên vai Hấn lời nói thì vô cùng đồng tình với Khiết Nhi khiến Từ Lân nghe xong chỉ muốn một súng bắn chết cậu ta.

" Cậu làm như bình thường cậu không cảm thú ấy ~ À không so với cảm thú cậu còn hơn cả cảm thú ~ "

Cô gật đầu cảm thấy Vũ Nhiễm nói vô cùng đúng liền trả lời bổ sung:

"Người ta gọi như vậy là dã thú! "

Hấn mặt xám lại chán nổi gân xanh tức giận nói:

"An Khiết Nhi, Vũ Nhiễm hai người là chê cuộc sống trên trần gian quá nhàm chán. Tôi không ngại tiền hai người xuống diêm vương mà vuốt râu thần địa ngục? "

Vũ Nhiễm mày đẹp nhú lại trả lời:

"Này làm người ai làm thế ~ "

Cô cảm thấy đầu óc mơ hồ bản thân làm gì cũng không biết nhưng trong tâm thức lại nhớ đến hình ảnh vừa rồi khi Hấn để cho mấy người phụ nữ kia ôm. Trong lòng vô cùng cảm phẫn ném mạnh nữa còn lại của chai rượu xuống bàn. Khiết cho cả Hấn và Vũ Nhiễm một phen hết hồn.

"Lời Từ Lân ai cho anh đi tìm phụ nữ khác hả? Tôi chưa đủ đẹp sao? "

Hấn bỗng thấy tâm tình của bản thân tốt lên khi say mà Cô vẫn ghen khiến Hấn vô cùng hài lòng.

"Ừ em đẹp rồi ~ "

"Vậy sao còn đi tìm phụ nữ khác ? "

"Là Vũ Nhiễm tìm không phải Tôi ~ "

Vũ Nhiễm đôi mắt đầy bất bình nhìn Hấn. Đừng tưởng Vũ Nhiễm không biết Hấn là đang định chuyển qụa qua cho mình. Hừ cậu nghĩ cậu sẽ được miễn nguyện? Nằm mơ đi.

"Là cậu ấy nói anh tìm phụ nữ giúp cậu ấy ~ Em cũng biết Lân nhà em mà, tính thì như bố người khác nói gì mà anh chẳng phải nghe. Ban nãy anh nói gọi hai người vào thôi nhưng cậu ấy nhất quyết không chịu, quyết liệt đòi hai mươi người. Anh thấp cổ bé họng sao dám cãi cậu ấy đây? "

Hấn đôi mắt giết người nhìn Vũ Nhiễm bóp trái sự thật.

Vũ Nhiễm thì căng căng mặt lên như kiêu là tại dòng đời xô đổ đi đủ đường ~

Khiết Nhi khoanh tay lại ngây ngô nhìn hai người phán:

"Tại sao không gọi đàn ông vào mà cùng lên giường? Không phải đàn ông đích thực thì thường thích đực sao? "

Từ Lân cùng Vũ Nhiễm rơi vào trạng thái đơ lâm sản ~~~

Hết chương 44+45

Ừm hứm. Sóng gió chưa đến vì cuộc đời chưa cho phép:v

Hai chương gộp 1!

Chẳng muốn gì nhiều đọc xong để lại một cái cmt cho âm lòng tác giả nghiệp dư là tó nhé!

Bình chọn sao cho tớ nhé

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Xin đừng bỏ em một mình!

Tiếp 46

"Tại sao không gọi đàn ông vào mà lên giường? Không phải đàn ông đích thực thì thường thích đực sao! "

Hắn cùng Vũ Nhiễm nhất thời cứng họng. Lấy lại tinh thần Vũ Nhiễm liền cười lớn, khác với Vũ Nhiễm hắn đưa tay lên xoa chán. Vì hiện tại ở trong tình huống rõ khóc rõ cười này hắn là đang không biết bản thân là nên vui hay nên buồn?

Cô bắt mắt chu môi nhìn vô cùng đáng yêu nói:

"Cười cái gì? Tôi đang hỏi hai người cơ mà, thích cười không dám cho vỡ họng giờ. "

Vũ Nhiễm khoác tay trên vai hắn nhìn Cô cười cười trả lời:

"Thì đúng anh là đàn ông đích thực, anh thích đực và anh đã và đang nằm dưới Lãnh nhà em đấy thôi ~ "

Hắn khinh khinh dùng một tay đẩy tay Vũ Nhiễm ra khỏi vai mình nhìn Khiết Nhi nói:

"Thôi đi về "

Cô mắt lơ đãng bẻ tay bẻ chân hăm he nói:

"Ai nói là đi về? Tôi còn chưa đánh người cơ mà? "

Vũ Nhiễm chặt lưỡi, há hê nhìn hắn, đặc biệt lời nói lại rất chi là gọi đồn nhạo báng hắn:

"Ai nói đi về chứ. Khiết Nhi còn chưa đánh cậu cơ mà ~ "

"Cậu tốt nhất là ngâm mồm lại cho Tôi "

Sau đấy hắn nhìn Cô bằng đôi mắt nghiêm nghị cất tiếng:

"Tôi nói mà em không nghe lời? "

"Tại sao phải nghe lời? Giờ cũng chẳng phải ở tập đoàn mắc mớ gì Tôi phải nghe lời anh? "

Đang trả lời nhẹ nhàng bỗng dưng Cô lại quát lên:

"Ơ THẲNG NÀY LÁO MÀY CÓ BÀ RỒI CÒN ĐI TÌM GÁI ĐẤY À? "

Tự nhiên đang không Cô quát lên làm hai người nào đó giật mình lần 2 trong chưa đầy 5 phút.

Vũ Nhiễm thì thâm vào tai hắn giọng cảm thông:

"Tớ thấy cậu cũng tội cuộc đời oanh liệt của cậu ấy thế mà lại bị phụ nữ quát. Chắc thật là kinh hi nha ~ "

Hắn hăm hừ nói lại:

"Cậu làm như cậu hơn Tôi? Đừng nói chuyện cái kiểu cậu xấu trai hơn Tôi rồi sinh lòng ghen tị ~ "

Vũ Nhiễm đầy khinh bỉ lời hắn nói ~

Nhìn cô đầy cổ vũ nói:

"Cố lên em! Đánh cho thằng này bót láo dùm anh ~ "

Vũ Nhiễm vừa nói xong liền ăn một đệp của Hấn.Nhấn mặt nói:

"Cái thằng vũ phu này không nghĩ gì đến tình nghĩa lên giường cả nói đệp liền đệp còn không nói cho người ta chuẩn bị tinh thần. Quân tư bản mà ~ "

Hấn đầy khinh khi nhìn Vũ Nhiễm như kiểu bỏ mày thích thì bỏ mày đệp ai dám ý kiến.Chưa đắc ý được bao lâu thì một chiếc gối đã bay vào đầu Hấn.Giận dữ nhìn chiếc gối à thì chiếc gối dựa lưng của ghế Hấn quất lên:

"Ai ném Bỏ mày đây? "

Cô tỉnh bơ trả lời:

"Tao ném bỏ mày đây ~ "

"O con này lão...Mày muốn chết phải không em? "

Vũ Nhiễm ngồi trên ghế salon một tay nhâm nhi rượu một tay thì cầm điện thoại để...quay video Từ Lãnh bị chà đệp ~

Hấn đi lại nắm tay Cô lời nói thì đầy ra lệnh:

"Đi về nhà "

Cô rùng rảng nói trong lời nói đầy uất ức,bộ dáng ngây ngô như Khiết Nhi của bảy năm trước,mà lúc này đây Cô cũng không biết điều ấy,ừ thì con người ngốc nghếch ấy làm gì còn tồn tại.Bất quá tất cả chỉ là quá khứ.

"Không về "

"Không về cũng phải về "

"Đồ tôi cứ phải nói những lời nói tổn thương tôi anh mới vừa lòng à..không yêu thì không yêu cần gì phải nói thẳng ra "

Lời nói của Cô khiến trái tim hấn chợt run lên,chính bản thân lại không nghĩ lời nói ra lại tổn thương Cô như vậy,nếu hôm nay Cô không say thì có lẽ Hấn mãi chẳng biết Cô nghĩ gì.

Vũ Nhiễm không còn bộ dáng không nghiêm túc nữa mà thay vào đó là trầm mặc.Đứng bật dậy một tay sờ túi quần đi lại phía hai người,nhìn Hấn nói:

"Từ Lãnh tình bạn nó khác tình yêu. Trái tim hướng về ai thì chọn người đấy.Nhân sinh không ép buộc ai. "

Dừng lại một chút Vũ Nhiễm tiếp tục nói, lời nói ra lại mấy phần không nghiêm túc:

"Cậu đừng sợ Tổ tổn thương.Dù sao Tổ cũng chỉ nằm dưới Cậu ~ Thôi lượn đây hai người cứ tiếp tục cầu huyết ~ "

Nói xong cũng đi thẳng ra cửa để lại trong phòng chỉ còn lại hai người.

Đứng ở cửa Vũ Nhiễm môi khẽ nói:

"Bề tình là bề khô.Yêu làm gì để rồi lố ~ "

Bên trong không gian như đọng lại,lời nói của Vũ Nhiễm không ngừng vang bên tai Hấn.Rồi khuôn mặt hồng hào vì say cộng thêm đôi mắt long lanh sắp khóc kia,bỗng dưng Hấn muốn che trở cùng bảo vệ Cô gái trước mặt.

Nghĩ là làm Hấn dang tay kéo Cô vào lòng,ôm thật chặt Cô nói:

"Là anh không tốt "

Bỗng dưng Cô bật khóc, Cô khóc như đứa trẻ vậy,bao lâu rồi Cô không khóc,Cô cũng Không biết nữa,nhưng một chút lí trí còn sót lại nó lại khiến Cô vỡ oà.

Anh cứ như thế này thì làm sao em có thể nhìn anh bên người khác?

Anh cứ như thế này thì em phải làm sao đây?

Nhìn Cô khóc,Hấn bỗng bối rối đưa bàn tay lên lau nước mắt cho Cô,Hấn nói bằng chất giọng ảm áp:

"Ngao đừng khóc.Là anh không tốt.Em đừng khóc.Vì anh sẽ đau lòng! "

Cô cứ ôm Hấn và khóc cho đến khi ngủ thiếp đi.Môi lẩm nhẩm:

"Xin đừng bỏ em một mình..... "

Cúi xuống bế Cô vào lòng nhìn Cô Hấn trong lòng cảm xúc hỗn độn.

Là yêu ư?

Vậy Dĩ Thuần thì thế nào?

Hấn không muốn suy nghĩ càng không muốn nghĩ lúc này đây Hấn chỉ muốn ôm Cô. Chuyện của mai sau thì kệ đời được không?

Một tình yêu chớm nở. Là bi thương hay là là hạnh phúc?

Sóng gió bắt đầu đến. Rồi họ còn thuộc về nhau hay không? Thì hãy kiên nhẫn đến chương cuối cùng nhé!

Hết chương 46

Bình chọn sao cho tớ nhé!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47

"Xin đừng bỏ em một mình...."

Cúi xuống bế Cô vào lòng, nhìn Cô trong lòng Hấn cảm xúc hỗn độn.

Bất chợt Hấn thấy Cô mong manh, bất chợt Hấn không muốn suy nghĩ nữa. Chuyện của sau này kệ đời được không?

Đẹp dòng suy nghĩ Hấn bế Cô một mạch đi ra ngoài. Trở lại bản chất lạnh lẽo, khuôn mặt Hấn không một tia cảm xúc đi ra ngoài. Trên người Hấn toát lên tư vị xa cách nhưng lại cuốn hút. Khuôn mặt đẹp như tạc, khiến bao người không khỏi ngước nhìn.

Nhưng lại không dám đến gần sàn nhảy đang đông đảo cũng tự tức tách ra hai bên để nhường đường cho Hấn.

Hấn vẫn vậy vẫn cao ngạo và ngông cuồng khác xa khi ở cùng một chỗ với Cô và Vũ Nhiễm. Vì họ là ngoại lệ.

Con người bất cần chưa từng nhìn xung quanh dù một lần, ánh đèn mờ càng làm cho vóc dáng cao lớn ấy thêm nổi bật.

Không ai nói ai nhưng họ đều biết Cô gái trong lòng Tử Lãnh hẳn là một người vô cùng đặc biệt đối với Lôi Thiểu.

Ở nước Mỹ không gian lại ngược lại hiện tại ở đây đang là buổi sáng.

Dĩ Thuần trong bộ váy trắng đơn giản nhưng lại toát lên một vẻ đẹp đến khó cưỡng. Đôi mắt Dĩ Thuần nhú lại nhìn ra ngoài cửa kính nơi phòng bệnh và bản thân đã nằm được bảy năm.

Một cái nhắm mắt đã là bảy năm. Người còn đây nhưng liệu trái tim người còn không?

Năm ấy không nghĩ vì một tai nạn bản thân liền rơi vào trạng thái thực vật. Trong lòng Dĩ Thuần dâng lên cảm giác sợ hãi, sợ mất đi Tử Lãnh...

"Lãnh anh còn yêu em không? "

Một câu hỏi mà chính Dĩ Thuần cảm thấy nhói lòng. Ừ thì bản thân đã tỉnh nhưng cũng không thể trở về lúc này, lại hi vọng Hấn vì mình mà trở về nhưng đã một tuần qua vẫn không một cuộc gọi.

"Anh yêu An Khiết Nhi? Vậy còn em? Em là gì?"

Đôi mắt Dĩ Thuần lắng đọng lại, hiện lên một tia quyết đoán cùng khẳng định:

"Chờ em. Em sẽ về. Chúng ta rồi sẽ là của nhau! "

Tin tức của Hấn 7 năm qua khi tỉnh dậy Dĩ Thuần trong mấy ngày qua ít nhiều cũng nắm rõ.

Trở lại biệt thự.

Hắn hít mắt nhìn Cô.Bộ dạng ngây ngô đang ngồi trên giường lớn nhìn Hắn.

Cũng không biết thế nào Hắn vừa đưa về liền bật dậy.Đôi mắt thì lơ đãng,đôi môi thì không ngừng hé mở,gò má vì say mà ửng đỏ.Muốn bao nhiêu khả ái liền có bấy nhiêu.Khiến Hắn say mê vào vẻ đẹp ấy.Một vẻ đẹp khiến bản thân Hắn muốn phạm tội.

Cô mơ màng nhìn Hắn cười ngây ngô nói:

"Hôm nay ăn gì mà đẹp trai thế? "

"Chưa ăn gì.Em khen Tôi đẹp có phải thừa không? Tôi đẹp từ trong trứng ~ "

Dù say nhưng bản thân Cô lại cảm thấy mùi tự luyện còn nặng hơn mùi rượu của Cô.Quẹt mũi xem thường nói:

"Cũng may trứng không bị ung.Chứ trứng mà ung thì xuống còi dưới cmn rồi còn đâu mà đẹp! "

Hắn đi lại gần Cô chống hai tay lên giường đầu hơi xuống khóa Cô trong mình đầy lưu manh nói,không những không tức giận vì câu nói bên trên của Cô.Ngược lại còn cười đến điên đảo chứng sinh đẻ gà.....tình ~

"Tôi đói bụng? "

Cô thấy Hắn cúi xuống gần như sát mặt mình liền đưa hai tay lên béo má Hắn,sau đó cười khanh khách như đứa trẻ được cho kẹo ngọt.

Hắn dùng một tay bắt tay Cô lại quả nhiên khi say bản lĩnh Cô rất lớn,rất biết tìm cách xem thường Hắn? Tốt Hắn cũng không phải loại người chính nhân quân tử,không ức hiếp phụ nữ,nên cũng không ngại dạy dỗ tiểu hồ cái này bằng việc sử dụng hết số bao cao su lần trước Cô mua ~ (TG: đm bố này thù dai vãi~)

Bị nắm tay lại khiến Cô không vui mày nhăn lại nói năng lộn sộn:

"Này sao lại cầm tay Tôi?....bỏ ra xem nào "

Hắn dùng một tay còn lại đẩy Cô ngã xuống giường người cũng nhanh chóng áp đến.

"Chưa ăn thịt em làm sao Tôi có thể bỏ? "

Cô ngây ngốc hỏi ngược lại:

"Ăn thịt người...um anh là quái vật à? "

Hắn bỗng nghech mặt ra lời nói của Cô quả thật có chút đã kích.

Mất vài giây lấy lại tinh thần Hắn cười đến là đều cát giọng:

"Không Tôi là cầm thú? Chỉ cầm thú thú với mình em "

Nói xong Hắn từ từ cúi xuống hôn Cô.Giây phút môi Hắn gần chạm vào môi Cô.....Giây phút mọi thứ lắng đọng lại.Lãng mạn là thế,không khí ngọt ngào là thế,trời tối là thế,ấy thế mà lại vang lên tiếng hét chói tai của Hắn.

"A....AN KHIẾT NHI EM DÁM ĐÁ TÔI. "

Hắn đo sắn một cách khiếm nhã, đầu đến kích động gầm lên.Fuck dùng chân đạp Hắn.Ừ nhưng là đạp vào "Tiểu Huỳnh Đề "của Hắn,cảm giác muốn bóp chết người phụ nữ trước mặt.

Cô say đến không biết trời trăng mây đất là gì,nghe thấy tiếng hét bức bối ngồi bật dậy,tay khua khua cầm bình hoa ném vô tiêu cự nhắm phía Hắn mà ném tới.

Còn bổ sung thêm câu nói:

" im cho người khác ngủ.....Ở đâu ra loại người mất lịch sự thế? "

Choang tiếng thủy tinh tan tành cùng thêm khuôn mặt đen đến đáng sợ của Hắn.Phía dưới không ngừng truyền đến cảm giác đau nhức,khiến lời nói của Hắn cũng trở nên khó khăn:

"An - Khiết - Nhi - Tôi mà mất khả năng đàn ông Thì - em - sang - Thái - Mà - Chuyển giới. "

Cô bị quất đến hoảng sợ tâm thức như đứa con nít lên 5.Nên liền khóc vờ oà:

"Sao anh....quất người ta.....hức người ta chỉ đập có một cái thôi mà "

Hắn nhủ chặt mí tâm hận không thể một cước đá bay Cô.

Đêm hôm ấy Hắn lập lời thề.

"Nếu để An Khiết Nhi uống rượu thêm một lần nào nữa.Hắn Lôi Từ Lãnh về sau tình tròng bị khuyết tật " ~

Cô thì không biết bản thân như thế nào lại ngủ thiếp đi....

Chắc sáng hôm sau hắn là hơi bị kinh hỉv

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48

Đêm hôm ấy Hắn lập lời thề.

"Nếu để An Khiết Nhi uống rượu thêm một lần nào nữa. Thì Hắn Lôi Từ Lãnh về sau tình tròng bị khuyết tật "

Cô thì đã không biết gì chìm say trong giấc ngủ không hề hay biết ánh mắt căm hận cùng ai oán của ai kia đang chiếu về phía mình.

Đêm đầy Hắn mất thể diện vào bệnh viện. Cũng may là bản thân không nghèo có bệnh viện riêng nên tin tức đáng xấu hổ này không bị lan ra ngoài.Nghĩ đến khuôn mặt đầy hã hê của Vũ Nhiễm thì Hắn càng muốn đánh đòn nha đầu kia một trận.

"An Khiết Nhi em giỏi lắm,xem sau này Tôi xử em thế nào! "

Sáng Hôm Sau

Tùng tia nắng óng ánh chiếu qua khung cửa sổ khiến người con gái trên giường khó chịu nheo mắt lại,dần dần con ngươi mở ra,cảm giác đầu tiên đó là choáng váng.Cô lơ mơ cố gắng ngồi dậy nhìn xung quanh thờ phào nhẹ nhõm vì đây là phòng ngủ của Cô và Hắn.Nhưng Hắn đâu?

Đầu Cô bắt đầu tỉnh táo lại kí ức hôm qua dần quay lại mặt Cô thay đổi theo từng sắc thái từ đỏ,sang đen,sau đó thì trắng bệch.Nói lên trong lòng Cô vô cùng hoảng hốt.

Đêm qua ấy thế mà Cô lại đập vào.....vào...Vò tóc Cô hét lên:

" A a a.. mất mặt quá... "

Trong lúc Cô đang tự dằn vặt bản thân thì tiếng chuông của Iphone khiến Cô giật mình.Tay khê với điện thoại trên màn hình liền hiện lên dòng chữ "Chủ Tịch " khiến Cô sợ hết hồn ném điện thoại ra nệm.

Từ Lãnh sẽ xử đẹp Cô mất. Tự trách bản thân không biết như thế nào lại nốc rượu,giờ Cô biết phải làm sao,sự cao ngạo bấy lâu nay rèn luyện phút chốc chẳng còn gì.

Nhưng tiếng chuông điện thoại kia không hề có ý gì dừng lại nó như nhắc nhở Cô,nếu không nghe máy thì Cô chết chắc,hít một hơi thật sâu Cô mới dám nghe máy:

"Alô...Chủ Tịch sáng hảo! "

Hắn bên này nói như nghiền răng nghiền lợi:

"Lăn xác em đến bệnh viện ngay cho Tôi "

Cô để điện thoại ra xa tai từ giọng nói của Hắn là Cô có thể hình cú đập đêm qua của Cô có công xuất cỡ nào.

"Làm gì vậy chủ tịch? "

"Em có 30 phút.Nếu đến trễ dù là một giây thì em xác định đi "

Nói xong Hấn liền ngắt máy.

Cô nhìn màn hình tối đen trong lòng bất chợt sợ....Dù gì Cô cũng đã hành hung Hấn ă.Giờ Cô mà vác xác đến chỉ có chết,ngỡ ngời một hồi Cô liền gọi cho Vũ Nhiễm

Điện Thoại kêu vài hồi liền có người bắt máy,vấn chất điệu cả lo phớt phơ quen thuộc:

"Khiết em ngon gió đưa em gọi số điện thoại của Nhiễm soái thân thể này? "

Khiết Nhi nhẹ giọng nói:

"Anh đến thăm chủ tịch đi..... "

Bên này Vũ Nhiễm đôi mắt có ít nhiều biến đổi hỏi với chất giọng nghiêm túc:

"Lãnh bị sao? "

"Cũng không sao...Chỉ là đang nhập viện. "

"Tại sao lại là nhập viện? Hôm qua cậu ta còn đưa em về,kẻ thù mai phục hử,hai người qùa là bất cần. "

Nghe Vũ Nhiễm nói trong lòng Cô có chút xấu hổ trả lời:

"Không phải người mai phục... "

Nghe đến đây môi Vũ Nhiễm nhếch lên không cần nói thêm bản thân liền hiểu nhưng vẫn xấu xa hỏi:

"Là em đánh cậu ta nhập viện? "

"Ừm "

Vũ Nhiễm cười lớn cũng may không có Hấn ở đây lúc này nếu không thì Nhiễm liệu còn răng để cười ~

"Ôi Khiết em thế mà khá,đánh được cậu ta nhập viện cũng chỉ có em,ôi nghe mà sướng thế,ngầu thế,sao mà kích thích thế "

"Anh đến đây đi "

"Ok ok.Anh sẽ kèm theo cân đường hộp sữa ~"

Cô chào Vũ Nhiễm sau đó tắt máy.

Nhiễm huynh xin đừng trách ta lấy Huỳnh ra làm bia đỡ đạn.Dù gì một mình Cô đến thì cũng bị ăn hành vậy tại sao không kéo Vũ Nhiễm cùng hưởng phúc?

Ngỡ ngời một chút Cô liền vào làm vệ sinh cá nhân,chọn một bộ đồ kín đáo cùng ấm áp nhất để mặc lên người...Cho dù đây là mùa hè nóng đến toát mồ hôi.

Lúc này phía cách biệt thự của Cô không xa là khuôn mặt đầy tà ác của Á.

Phía sau Á còn một chiếc ô tô đen khác.Á nhếch môi tà ác nói:

"Hôm nay nhất định phải tông chết nó cho Tôi"

Tên tài xế gật đầu vâng lệnh.Đây là băng đảng Á dùng tiền thuê để ám sát Cô.Đúng một ngày An Khiết Nhi còn tồn tại thì Á sẽ không có những gì Á muốn.

Đôi mắt của Á hằn lên tia hiểm độc:

"Hôm nay để Tao xem ai cứu mày. "

....

Cô nhìn vệ sĩ cũng cận vệ mặt nói:

"Tôi chỉ đi thăm chủ tịch các người không cần đi theo. "

Nói xong Cô lạnh nhạt lên xe đi thẳng đến bệnh viện.

Công không lái quá nhanh như bình thường hôm nay tâm tình Cô lạ, Cô muốn đi từ từ.

Cách Cô không xa Á đôi mắt đầy hiềm độc. Ra lệnh cho phía bên kia chuẩn bị. Đợi đến khi Cô xuống xe liền tông.

Khoảng thời gian chậm chậm trôi. Trời hôm nay lại âm u đến lạ. Dừng xe trước bệnh viện cô hít thở thật sâu bước xuống xe nhìn lên trời cao liền cảm thán:

"Trời hôm nay như muốn mưa nặng hạt... "

Cô vẫn đứng đấy trong giây phút không phòng bị không hề hay biết một chiếc xe đang lao về phía mình không kiểm soát...

Chiếc xe càng lúc lao đến càng gần, nhanh đến mức khi Cô trở về thực tại cũng không thể phản ứng kịp thời...Giây phút ấy mọi thứ như dừng lại.

Chỉ một giây cũng có thể khiến ta mất đi ai đó cả đời.

Chỉ một giây chúng ta vì không thành thật nói lời yêu liệu có còn cơ hội để nói?

Sau đó thì chương sau nhé -)))

Hết chương 48

Tổ thích đọc CMT của các cậu. Ừ tổ chỉ nhắc thế thôi:v

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49

Tiếp 49

Chiếc xe càng lúc càng lao đến gần. Nhanh đến mức khi Cô trở về thực tại đã không còn kịp phản ứng.

Một giây đó Cô bắt chợt nhớ đến Hấn. Hình bóng cùng khuôn mặt của Hấn cứ như vậy in sâu trong giây phút cuối cùng ấy.

Chiếc xe lao thẳng vào Cô nhanh đến mức mọi người chỉ còn thấy một thân ảnh bị hất tung lên sau đó chỉ còn hình ảnh Cô gái nằm dưới vũng máu.

Giây phút ấy trong Cô chỉ còn hoài niệm chính là tiếng yêu còn chưa kịp cất thành lời. Đôi mắt Cô từ từ nhắm lại, chỉ là cảm thấy mất thật mọi, chỉ là muốn ngủ đi một chút.

Á ở cách đó không xa thấy mắt hiện lên một tia hả hê cùng vui sướng:

"Lần này hãy chết đi. Hãy chết luôn đi "

Á cười đầy tà độc sai tài xế lái xe rời đi. Trong lòng tin rằng lần này cái chết sẽ không tha cho An Khiết Nhi.

- Cùng lúc:

Vũ Nhiễm một thân đồ thể thao năng động tay còn cầm thêm sữa cùng cân đường vừa đi vừa cười tiến vào cổng bệnh viện. Lại phát hiện ngay đây tụ tập rất đông người. Không cần nói Vũ Nhiễm cũng biết đã xảy ra một vụ tai nạn không hề nhẹ. Bình thường bản thân sẽ không quan tâm một mạch đi thẳng nhưng hôm nay lại bước chân lại tiến đến đám đông kia. Chính Vũ Nhiễm cũng không biết tại sao chỉ là thuận theo tự nhiên muốn xem một chút.

Đôi mắt hướng về thi thể đang nằm một giây sau đó mắt liền chọn ngược lên. Ném mạnh túi đồ trên tay xuống Vũ Nhiễm lao vào đỡ Cô.

"Khiết Nhi em làm sao vậy.... Khiết Nhi "

Đôi mắt Vũ Nhiễm tối sầm lại gầm lên:

"Còn không mau gọi bác sĩ tới đây "

Khung cảnh lúc này thật náo loạn, Vũ Nhiễm không nói không rằng bế Cô lên một mạch chạy vào bệnh viện.

Lúc này tại phòng VIP nơi Hấn đang nghỉ ngơi.

Trên mặt Hắt toát lên vẻ âm trầm cùng đáng sợ, đã gần hai tiếng trôi qua nhưng Cô vẫn không xuất hiện, nghĩ Cô thế mà lại xem thường lời mình nói trong lòng Hấn càng thêm tức giận.

Thuận tay điện cho Cô nhưng cũng chỉ đổi lại là một hồi chuông dài nhưng lại không có hồi đáp.

"An Khiết Nhi em dám không nghe điện thoại của Tôi? Dám không nghe lời Tôi? Tốt rất tốt "

Đang lúc tâm trạng xấu nhất thì màn hình lên cuộc gọi của " Nhiễm Bánh Bèo " khiến cho Hấn càng thêm bức bối gắt gỏng nghe máy:

"Cậu gọi cho Tôi làm gì? Không có chuyện gì thì cúp dùm. "

"Lãnh cậu phải bình tĩnh nghe tớ nói! "

Mây đẹp nhú lại Hấn biết Vũ Nhiễm đang nghiêm túc liền trả lời:

"Đang bình thường nói đi "

"An Khiết Nhi bị tai nạn, đang trong tình trạng nguy kịch... "

Hấn bàn đầu không mấy quan tâm theo phản xạ trả lời hờ hững:

"Ừ "

Nhưng một giây sau liền quát lên:

"Cậu nói cái gì? Khiết Nhi đâu? Cậu đang nói cái quái gì vậy "

"Khoa cấp cứu. Bệnh viện của cậu đến đây đi "

Nói xong Vũ Nhiễm cũng ngắt máy đôi mắt cũng mấy phần lo lắng thờ dài nói:

"Họ còn chưa hạnh phúc được bao lâu. Tạo hóa cũng thật biết trêu người "

....

Hấn bật dậy bước chân có ít nhiều nhiễu loạn...

Trái tim thì như bị ai đó cứa vào. Cảm giác lo sợ cũng đau đớn cứ thế hình thành.

Bước chân cũng như thế mang theo tia xót xa cùng mất mát. Sợ chính là sợ Khiết Nhi của Hấn bỏ Hấn đi..

Vũ Nhiễm thấy bóng dáng của Hấn nhìn lên khuôn mặt hiện lên vẻ lo lắng kia thì trong lòng đã biết sẵn đáp án ai mới là người quan trọng đối với Từ Lãnh. Không phải là Dĩ Thuần mà là cô gái mang tên An Khiết Nhi..

"Lãnh "

Từ Lãnh đôi mắt lạnh lẽo cất tiếng:

"Chuyện gì đã xảy ra? "

Vũ Nhiễm cũng thuật lại.

Khuôn mặt của Từ Lãnh càng lúc càng đen cho thấy hiện tại Hấn rất tức giận:

"Khôn kiếp dám đụng vào người phụ nữ của Tôi thì các người chỉ có một con đường chết "

Vũ Nhiễm đi lại vỗ vai Hấn nói:

"Cậu ở đây với em ấy đi. Mọi việc để tớ lo "

Hấn gật đầu.

Vũ Nhiễm trước khi đi còn không quên bông đùa:

"Ồ thế không cảm ơn à? "

Từ Lãnh một thân bất lực ngồi trên ghế không điểm sĩa lời Vũ Nhiễm nói mất một đường thẳng nhìn vào cánh cửa khép kín kia.

Vũ Nhiễm thôi đùa lời nói như đâm thẳng vào cảm xúc của Hấn lúc này:

"Lãnh hãy nhìn cảm xúc của mình đi,đừng cố chấp cho là bản thân chỉ yêu mình Dĩ Thuần,đừng vì anh trai cậu mà ép buộc bản thân cậu,người cậu yêu là An Khiết Nhi,tớ chỉ nói thế thôi không nói nhiều..."

Hấn nghe mà bỗng cười nhạt nhìn theo bóng dáng của Vũ Nhiễm trả lời:

"Có lẽ "

Vũ Nhiễm cũng cười thôi không nói gì rồi đi tìm kẻ đã gây tai nạn.Vũ Nhiễm Không chắc không băm kẻ gây tai nạn kia thành trăm mảnh.Vì cái tội bố lão,tông người xong liền bỏ chạy? Cuộc sống mà người tốt thì nhiều người biết điều thì ít.

Từ Lãnh rơi vào nơi bế tắc nhìn lại bản thân đến cả một lần nghiêm túc nói chữ yêu cũng chưa từng.Đến một lần cũng chưa hề....

Xin đừng bỏ lại anh...

Xin đừng yêu đuổi..... Vì em còn có anh.

"Xin lỗi vì chưa kịp nói lời yêu em "

Chỉ một cánh cửa nhưng dường như chia đôi thế giới của họ.

Anh nợ em một lời yêu?

Còn em nợ anh một lời xin lỗi...

Định mệnh thật buồn cho chúng ta gặp nhau...Đề rồi hoài niệm vẫn còn đây.

Hết chương 49

Share giúp tớ.

Buồn vì dạo này tâm trạng tớ cũng vậy:))

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50

Tiếp 50

"Xin lỗi vì chưa kịp nói lời yêu em. "

Anh nợ em một tiếng yêu chưa cất thành lời.

Em nợ anh một lời xin lỗi...

Định mệnh để lại trong ta nhiều hoài niệm.Chưa lúc nào Hấn cảm giác mọi thứ lại tệ như lúc này,chưa một lần Hấn lại sợ...Nhưng hôm nay Hấn sợ.

Sợ Khiết Nhi của Hấn bỏ Hấn mà đi....Sợ đôi môi biết cười ấy không còn nhìn Hấn mỉm cười nữa.Sợ mỗi sáng thức giấc không còn ai nói:

"Chủ tịch đã trẻ rồi! "

Bàn tay Hấn nắm chặt thành nắm đấm để ngăn không cho bản thân nổi điên liền đập cửa xông vào.

Một tiếng....Hai tiếng rồi lại ba tiếng...Thời gian chậm chậm trôi.Đôi mắt của Hấn vẫn thủy chung một đường nhìn thẳng.

Cho đến khi cánh cửa bật mở vị bác sĩ khuôn mặt đầu đó đã có nếp nhăn đôi mắt ái ngại nhìn Hấn,không dám cất lời.

Hấn như loài thú dữ lao đến túm cổ áo của người bác sĩ găm lên:

"Cô ấy sao rồi hả? "

Người bác sĩ run bần bật mặt tái mép nói:

"Chủ tịch....xin ngài hãy chuẩn bị tâm lí.. "

Đôi mắt Hấn càng lúc càng đáng sợ hàn khí càng lạnh lẽo:

"Ông nói lại lần nữa xem? "

Người bác sĩ sợ đến không dám cất lời.

Hấn rút từ sau lưng ra một khẩu súng bạc chia thẳng vào đầu người bác sĩ hơi thở như tử thần giọng Hấn đều đều vang lên:

"Hoặc là cứu" Vợ " Tôi sống? Hoặc là không một ai trong bệnh viện này được sống.Đừng thách thức sự nhẫn nại của Tôi. "

Người bác sĩ mặt trắng bệch run rẩy nói:

"Xin....xin chủ tịch yên tâm.. Chúng Tôi nhất định sẽ cứu...được phu nhân..."

"Còn không mau cút vào trong? "

Người bác sĩ sợ hãi chạy vào trong .Tình hình bên trong thì vô cùng náo loạn hàng loạt âm thanh vang lên:

"Huyết áp bệnh nhân đang tụt "

"Không xong rồi nhịp tim đang dần yếu...mạch đang yếu dần..."

"Mau lấy máy trợ tim "

"Nhất định phải cứu được phu nhân không thì người chết sẽ là chúng ta "

Đồng loạt mọi người xanh mặt.Lấy lại tinh thần đánh cược với tử thần....

Phía bên ngoài Hấn như người mất hồn bàn tay vẫn cầm súng nhưng thần trí dường như không còn tồn tại..

Thời gian lại cứ tiếp tục trôi.

Khi đồng hồ điểm 00:00h

Cũng là lúc cánh cửa kia được bật mở.Dàn bác sĩ cùng y tá đi dàn ra hai bên không ai dám nhìn vào mặt Hấn.

Hấn đứng bật dậy trông Hấn bây giờ có phần nào đó tiêu tụy hơn trước,nhưng vẫn giữ chất giọng không có mấy cảm xúc Hấn hỏi:

"Vợ Tôi sao rồi? "

Trưởng Khoa phẫu thuật đôi mắt đầy lo lắng cùng sợ sệt nhìn Hấn cất giọng:

"Não vi và chạm mạnh dẫn đến chấn thương nặng,phổi cũng bị tổn thương,đồng thời đề kháng của phu nhân vốn dĩ đã yếu nên mọi thứ càng trở nên tồi tệ,não đang chết dần,chỉ e là không qua khỏi 24h,chủ tịch xin hãy chuẩn bị tinh thần,nhưng nếu phu nhân còn nghị lực chỉ cần có thể trụ qua 24h nhưng khả năng ấy thật sự là mong manh.... Chúng tôi thực sự đã cố gắng hết sức..."

Như một tiếng nổ lớn bên tai.Hấn buông lỏng đôi tay chiếc súng bạc rơi xuống nền tạo nên âm thanh va chạm.Hấn không muốn nổi giận vì Khiết Nhi của Hấn đang đợi Hấn.Cô đang chờ Hấn,làm sao Hấn có thể bỏ cô gái của Hấn một mình đây....

Bước chân của Hấn hôm nay lại khó khăn đến lạ từng bước,từng bước Hấn đi thẳng vào cánh cửa ấy nơi mà người con gái Hấn yêu đang đứng ở ranh giới của sự sống và cái chết...

Đôi mắt của Hấn chợt lặng lại nó mang một tia nâng niu cùng thương xót khi nhìn vào thân thể với vô vàn ống thở,cùng hàng loạt các thiết bị,chỉ mới một ngày thôi Cô gái còn đánh Hấn đêm qua thể nhưng giờ lại nằm bất động.

Đôi mắt mang nét buồn man mác không còn nhìn Hấn nữa mà lại nhắm nghiền.

Khuôn mặt bức tức khi bị Hấn trêu đùa cũng thay vào là khuôn mặt nhợt nhạt không một sức sống..

Tim Hấn như chính ai đó cứa vào vậy chỉ cần chạm nhẹ thôi nó cũng đủ dĩ máu....

Hắn quỳ ngay bên chiếc giường của Cô bàn tay Hắn bao bọc bàn tay nhỏ nhắn của Cô Hắn dịu dàng gọi Cô:

"Tôi còn chưa chết ai cho phép em chết? Có chung bàn thờ thì cũng phải đợi Tôi đi cùng "

Trả lời Hắn chỉ là sự im lặng...đến xé lòng.

"Em ngủ như vậy lỡ Á Nhạ lại quấy rầy Tôi thì sao? "

"..."

"Em không đánh ghen nữa à? "

Hắn vẫn nói như cố nói hết những tâm tư trong lòng Hắn như Hắn sợ nếu Hắn bây giờ không nói thì sau này không còn cơ hội để nói.

"Cô gái ngốc Tôi nói không cho phép em yêu Tôi thì em đã đau lòng. Vì chỉ có Tôi mới được phép yêu em, chuyện tình cảm không phải nên để đàn ông chủ động sao? "

"Đừng ngủ...xin em...xin em hãy mạnh mẽ lên vì em còn có anh "

"Chỉ được ngủ một lát thôi....Rồi tỉnh dậy mà để Tôi bắt nạt em,để Tôi thêm cơ hội khi dễ em,để Tôi làm em buồn,vì Tôi Yêu Em "

Đôi mắt Cô nhắm nghiền nhưng ở trong bóng đêm ấy Cô nghe thấy Hắn đang gọi Cô.Nghe thấy Hắn nói yêu Cô,nhưng lại không thể mở mắt,không thể bật dậy ôm Hắn và nói rằng:

"Ừ em ngốc vì em yêu anh! "

"Vì anh là ánh sáng đời em.... "

Đôi mắt Hắn chảy ra một thứ chất lỏng mà cả đời này Hắn không nghĩ có ngày bản thân lại có thể khóc....Giọt nước mắt đầu tiên trong cuộc đời Hắn chỉ để cất lên tiếng hai từ xin lỗi:

"Anh xin lỗi.Ngoan đừng giận anh nữa được không "

Tình yêu chính là như vậy nếu chậm một giây thì một đời lạc nhau.

Chỉ cần bỏ đi dù là một phút.Thì 60s sau ấy có thể để lại một đời hối tiếc ☐

Share giúp tớ!!!!

Tớ cần tìm lại đọc giả.....nên giúp tớ đi

300sao up chương mới nhé!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51

Tiếp 51

"Anh xin lỗi.Ngoan đừng giận anh nữa được không? "

Lời nói của Hắn như nghẹn lại trước đây Hắn cho rằng mạng người cũng chỉ đơn giản như một sợi tơ mỏng,muốn thì sẽ tồn tại không muốn thì đập nát đi.

Hắn từng ngông cuồng nghĩ từ giây phút Hắn gặp Cô người có thể quyết định sống chết của Cô cũng chỉ có thể là Hắn.

Nhưng lúc này đây Hắn chợt nhận ra không phải cái gì mà bản thân muốn đều được mà nó nằm ở định mệnh. Ừ định mệnh cho Hắn gặp Cô....Nhưng định mệnh của hôm nay lại muốn tước đoạt Cô từ tay của Hắn.Và sau tất cả những nghĩ suy nếu một ngày em lạc mất anh mà đi thì anh sẽ tìm em.

Một chữ nhớ đầu ai gọi là yêu? Một sự chia ly lại mới khiến con người nhận ra lòng tự cao có thể khiến bản thân ta hối hận suốt một cuộc đời.

"An Khiết Nhi em thử không tỉnh dậy đi anh không chắc là không làm em phải hối hận về điều ấy. "

Hắn nắm chặt tay Cô như sợ rằng mãi mãi sẽ không còn cơ hội này nữa.

"Ngoan đừng ngủ nữa em còn chưa sinh con cho Tôi,còn chưa nói yêu Tôi, còn chưa nghe Tôi nói yêu em,còn chưa cùng Tôi cất bước vào lễ đường,em nỡ bỏ Tôi lại cô độc trên đời này? "

Hắn vẫn cứ nói không gian như lắng đọng trong lời Hắn nói.Giọt nước kia rơi từ trên khóe mắt của người đàn ông một khắc ấy không ai nói với ai họ cũng tự hiểu đây chính là tình yêu.

Tình yêu khiến con người ta quên đi bản thân mình,quên đi những nguyên tắc mình đã đặt ra trong cuộc sống,quên đi bản thân từng cho rằng nước mắt chỉ là sự thấp hèn.

Nơi đôi mắt nhắm nghiền của Cô thế nhưng nó lại rơi lệ,thế nhưng tâm can thật đau lòng.Cô muốn bật dậy và nói yêu Hắn. Muốn nói là sẽ chẳng trả thù gì nữa,chỉ muốn được bên Hắn,nhưng giờ đây Cô rất mệt,Cô muốn ngủ,chỉ ngủ trong chốc lát thôi,ấy vậy mà một khắc ngủ ấy lại kéo dài suốt ba tháng liền.

Hắn vuốt tóc Cô cúi đầu hôn nhẹ lên mu bàn tay Cô lời nói đầy dịu dàng:

"Tôi tin em,tin là em sẽ vượt qua được,tin là em không nỡ để Tôi lại một mình,vì Tôi đẹp trai thế này cơ mà! "

Vũ Nhiễm vừa đến cũng vừa kịp chứng kiến tất cả.

Tình yêu là gì? Vũ Nhiễm chính là không tin vào tình yêu.

"Lãnh bình tỉnh lại Khiết Nhi rồi sẽ không sao. "

"Ừm "

Muốn dung hòa lại cảm xúc cho Hắn,Vũ Nhiễm liền bông đùa cất lời:

"Mà lỡ có sao thì cậu cũng đừng suy sụp,quay lưng cậu còn có tớ,Nhiễm soái thần luôn thủy chung với Cậu ~ "

Hắn không còn tâm trạng đôi co với Vũ Nhiễm ,bàn tay vẫn nắm chặt tay Cô,trong mắt cũng chỉ có mình Cô.

"Tớ nói cậu nghe hử cái nhà cậu không dễ gì mà chết,cậu cứ phải từ từ thì cù từ nó mới nhừ"

"Ừ "

Vũ Nhiễm thảm khinh bỉ lẩm nhẩm:

"Khi xưa bố nói tỏ tình thì không chịu tỏ tình,giờ người ta sụi lơ một đồng mới tỏ tình,trách ai bây giờ? "

"Trách cái mỗ cậu phù lên nếu cậu còn nói tiếp? "

Vũ Nhiễm nhún nhún vai nói:

"Tớ đã tra ra kẻ gây tai nạn! "

Đôi mắt Hắn trở nên gần đo hỏi:

"Là kẻ nào? "

"Đi ra ngoài đi,cậu cũng phải để cho bác sĩ xem xét tình hình của em ấy đi,cậu cứ ngồi vậy thì ai dám đến gần. "

Hắn đứng dậy khẻ nhìn Cô sau đó đi ra ngoài.

Đám đông bác sĩ thờ phào nhẹ nhõm.Cảm giác hít thở không thông trước người đàn ông kia.

Bên Ngoài Phòng Cấp Cứu.

"Nói? "

Vũ Nhiễm ngồi chân vắt chéo không vội trả lời mà còn nhây thêm:

"Nói gì cơ ~ "

"Đừng để Tôi lặp lại câu hỏi? "

"Tớ nói cậu này ba mẹ cậu dạy cậu thế nào? Bạn nói một câu là cái nhem nhem lại một câu? "

Hắn tâm trạng đang xấu nghe xong lời Vũ Nhiễm nói càng xấu đến mức thậm tệ.

"Vũ Nhiễm cậu muốn chết? "

"Ày..ây tớ còn chưa lấy cậu sao có thể chết được ~ "

"Nói vào chủ đề chính đi? "

"Là một băng đảng nhỏ gây nên, chúng nhận tiền và làm theo điều mà thuê muốn, quan trọng là cậu muốn xử lí thế nào, bẻ đầu? Chặt tay hay móc mắt? Nói để tớ còn biết đường? "

Hắn mắt giật giật nhìn Vũ Nhiễm.

"Tìm ra người thuê? "

"Ừ. Mà tớ nói này nhìn cậu khóc mà tâm can tớ đau tê liệt. Không biết làm gì khác ngoài đứng một góc để cười ~ "

Hắn nhìn Vũ Nhiễm nở một nụ cười thân thiện một giây sau đó liền tặng Vũ Nhiễm một đạp.

"Cười Tội sau này đến lượt cậu Tội xem cậu khó coi cỡ nào. "

Vũ Nhiễm bị đạp không những không tức giận ngược lại còn xem như chuyện thường vẫn như mọi khi dù trong hoàn cảnh nào cũng không thể nghiêm túc:

"Chết vì gái là cái chết tệ hại. Nên tớ chỉ chết vì cậu. Chết vì trai là cái chết êm ái ~ "

Hắn không buồn chấp Vũ Nhiễm bước chân lại đi thẳng vào phòng cấp cứu. Lúc này đây tâm trạng của hắn cũng chỉ có thể có mình Cô.

Vũ Nhiễm nhìn theo bóng lưng của hắn lòng cảm thán:

"Tình yêu là gì? Yêu một người để làm gì? Hành nhau một đời để làm gì? Cặp bồ không phải tốt hơn sao? "

Hắn quay lại liếc mắt khinh bỉ nhìn Vũ Nhiễm nói như tạt gạo nước lạnh vào mặt Vũ Nhiễm:

"Thằng bê đê thái như cậu thì hiểu cái gì? "

Vũ Nhiễm bĩu môi đáp lại:

"Thế thằng già như cậu thì hiểu cái gì ~ "

Cuộc hội thoại của hai người đàn ông quả thật là đi vào lòng người.

Trên chiếc giường trắng toát cô gái mang tên An Khiết Nhi lại một lần nữa đứng ở ranh giới của tử thần. Tự hỏi bản thân đã làm gì sai?

Sao để yêu một người lại khó đến như vậy?

Sao để thương một người cũng không thể.

"Điều mà cả cuộc đời này em hối hận đó là không nói yêu anh sớm hơn. "

"Điều mà em hối tiếc cả cuộc đời này là giá như em gặp anh sớm hơn "

Còn anh.

Điều mà anh cảm thấy đúng đắn nhất ở kiếp này:

"Là gặp em! "

Đêm hôm ấy là một đêm dài. Từng giây từng khắc. Dù là một tích tắc cũng khiến hắn lo sợ.

Giờ hắn đã hiểu câu nói:

"Muốn thử biết điều gì quan trọng với mình thì cứ thử đánh mất đi "

Tình yêu là như thế yêu đúng người, đúng thời điểm thì gọi là tình yêu.

Yêu sai người,sai thời điểm thì gọi là hoài niệm.

Hết 52

:))))))

Sóng bắt đầu từ gió.

Gió bắt đầu từ đâu?

Em cũng không biết nữa:3

Khi nào ta yêu nhau?

Thì khi tác giả đồng ý chứ còn gì nữa.v

Mùi cầu huyết phía sau càng lúc càng nặng.v

Gần đây tớ sao ấy.

Chẳng có cảm hứng cũng chẳng muốn viết truyện ☐

Cho tớ ít động lực đi được không:)))

Bình chọn sao cho tớ nhé

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52

Tiếp 52

Giờ Hấn đã hiểu câu nói:

"Nếu muốn biết điều gì quan trọng với mình thì cứ thử đánh mất đi. "

Tình yêu là như vậy nếu yêu trăn thành thì 60 giây cũng gọi là hạnh phúc.Nếu lặng thinh một phút thì chính bản thân đã bỏ lỡ 60 giây nói lời yêu.

Từng phút giây chạy đi vội vàng,để rồi trong 24 giờ chờ đợi lòng Hấn bỗng nhớ về quá khứ.Câu truyện của bảy năm trước.

"Tôi vẫn nhớ như in lần đầu mình gặp em.Đôi mắt ngây thơ khiến Tôi bị say nắng "

"Tôi vẫn nhớ lần đầu tiên em cất lời chỉ vọn vẹn em nói chồng em không thương em "

Tôi vẫn nhớ giây phút ấy đôi mắt em như đồ lên nhưng em lại cười và hỏi tôi:

"Anh tên gì? "

Tôi chỉ bắt giác nhìn em cũng chỉ là vô tình gặp em nơi bệnh viện tấp nập ấy vậy mà Tôi lại gặp em,người con gái mà Tôi chẳng thể tưởng tượng nổi là xuất hiện trong cuộc đời mình.Tôi Không trả lời em mà Tôi hỏi ngược lại:

"Em tên gì? "

Em e dè có chút run rẩy trả lời:

"An...Khiết...Nhi "

"Em sợ Tôi? "

"Không.có "

"Vậy tại sao em lại ở đây? "

"Bị lạc...ba "

Sau này Tôi mới biết người mà em gọi là Ba kia chính là lão quản gia,người đã cứu vớt cuộc đời em.

"Ừ.Thế chồng đâu? "

"Không... biết "

Tôi nhủ mây nhìn em cái gì cũng không biết ruốc cuộc em là gì? Là người ngoài hành tinh hay là người sao hỏa?

Tôi thôi nhìn em,đôi mắt Tôi hướng đến cô gái đang hôn mê trên chiếc giường trắng tinh kia, trong lòng đầy phiền muộn nhưng lời nói của em lại khiến Tôi quên đi cái phiền muộn ấy em lại cất cái giọng nói ngây thơ trong veo ấy lên:

"Chị ấy thật đẹp "

"Ừ rất đẹp! "

"Chị ấy tên gì thế ạ? "

"Cô ấy tên Dĩ Thuần "

"Người yêu của anh à? "

Tôi không trả lời em mà lại hỏi như trên em:

"Chứ em nghĩ là mẹ Tôi chắc? "

Em cười tít mắt nhìn Tôi nói:

"Mẹ anh trẻ đẹp thế "

Câu nói của em khiến Tôi đơ mặt.Kể từ giây phút ấy Tôi nói như khẳng định:

"An Khiết Nhi em là của Tôi "

Nơi nước Mĩ xa xôi này vậy mà Tôi lại gặp em.Tôi không tin vào định mệnh nhưng từ giây phút Tôi gặp em thì Tôi đã tin hai chữ định mệnh.Tôi tin vào tạo hóa và Tôi tin vào cái gọi là yêu từ cái nhìn đầu tiên.

Lần đầu gặp em Em ngoan lắm,Tôi nói gì em cũng tin,em như một tờ giấy trắng với muôn vàn vết nứt trong tim.Em kể cho Tôi nghe về người mà em gọi là chồng sơ sơ thôi thì Tôi đã hiểu.

Vợ chồng nhưng lại không có một đám cưới?

Vợ chồng cái nỗi gì? Chỉ trách Cô gái trước mặt của Tôi quá ư trong sáng đến ngốc.

Và Tôi quyết định bôi đen em.

Làm em như hiện tại ít cười cũng ít nói.

Lâu dần Tôi không còn nhìn thấy ánh mắt trong veo ấy nữa,lâu dần Tôi gần như mất đi cái gọi là cảm nắng ấy,để rồi hiện tại Tôi mới nhận ra,không phải là Tôi hết cảm nắng em mà là Tôi đã yêu em,tình yêu khiến lí trí không còn minh mẫn,để cho chính bản thân Tôi đã yêu nhưng lại không tin trên đời này tồn tại hai chữ gọi là tình yêu.

Quá khứ để em gặp tôi thì hiện tại em cũng chỉ có thể là của Tôi.Tương lai thì càng không cần phải nói em xác định phải làm mẹ của con Tôi.

Hắn cứ vậy đắm chìm vào quá khứ .Nơi hồi ức lần đầu Hắn gặp Cô.Nơi mà giọng nói của Cô không ngừng âm vang bên tai Hắn.

Đôi mắt Hắn trở nên dịu dàng lời nói cũng trở nên nhẹ nhàng:

"Tình dậy đi rồi Tôi cho em làm bà nội của Tôi "

Vũ Nhiễm nghe vậy miệng không khỏi giật giật,ai lại nói cái lời sau cuối nó lại kiểu thế,không nịnh được Vũ Nhiễm chêm vào:

"Cậu thấy em ấy già lắm à? Sao không cho làm mẹ mà lại là bà nội? Tớ thấy vẫn nên để Khiết Nhi làm mẹ cậu thì hơn,nhưng cũng thấy bất hạnh cho em ấy Khi có một thằng con nghịch tử như Cậu ~ "

Hắn khuôn mặt tối sầm lại bao nhiêu tâm tư cùng cảm xúc đè nén trong phúc chốc trở nên khôi hài,Hắn nói như muốn ăn tươi nuốt sống Vũ Nhiễm:

"Nhiễm cậu là thích ăn tôi? "

Vũ Nhiễm dựa đầu vào cửa khoanh tay nhìn Hắn nói:

"2018 ai còn ăn tôi? Hành tây cho sang~ "

Vị trưởng khoa không nhịn được cất lời:

"Chủ tịch có thể phiền ngài cùng ngài Nhiễm tránh ra một chút để chúng Tôi đưa An tiểu thư vào phòng cách li để tiện cho việc theo dõi "

Hắn nắm chặt bàn tay của Cô lời nói như khẳng định:

"Tôi phải ở cùng cô ấy,còn tên kia phiền đuổi đi? "

Mọi người khó xử nhìn nhau nhưng cũng không ai dám nói gì lần lượt đi ra,cái gì cố thì họ cũng đã cố hết khả năng,thôi thì sống chết để số trời quyết định.

Vũ Nhiễm cũng không muốn làm phiền liền đi ra ngoài hành lang ngồi.Dù gì cũng không thể rời đi trong lúc này.

Không gian bây giờ chỉ còn lại mình Hắn.

Hắn nói trong thì thầm:

"Đừng ngủ,đừng rời xa anh,đừng đi khi em chưa nói lời tạm biệt..."

Cô vẫn vậy vẫn lặng thinh đôi mắt vẫn nhắm nghiền.

Một kết thúc hay một bắt đầu? Câu trả lời nằm ở phía sau!

Ả đứng một góc khuất trong bộ đồ y tá cười khinh miệt:

"Chi e là muốn đợi đến 24h cũng không thể. "

Tiếp theo thì chương sau điv

Nữ phụ duyên dáng đã xuất hiện.

200 Sao mai up chương mới.Cho tớ ít động lực đi ☐

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53

Tiếp 53

"Chi e là đợi đến 24 giờ cũng không thể "

Ả đôi mắt đầy gian xảo cùng độc ác,Ả phát như phát điên lên về sự trở về của con ngốc ấy,tại sao một con ngu ngốc như nó lại có được Từ Lãnh người đàn ông mà không biết bao nhiêu phụ nữ ao ước.

An Khiết Nhi có gì tốt mà để một người đàn ông như Từ Lãnh rơi lệ?

Ả trong lòng cảm thấy nực cười tình yêu,sự hui sinh bằng tiền không? Đối với Ả không điều gì quan trọng bằng tiền,Triết Diệp của quá khứ là bàn đạp để cho Á Nhạ ả chạm tay đến sự giàu có nhưng Ả vẫn không cảm thấy đủ,Ả muốn nhiều hơn,muốn bản thân phải được nhiều người ghen tỵ,muốn bản thân mãi mãi là trung tâm,người đàn ông mang tên Từ Lãnh là của Ả chỉ của riêng Ả nên đêm nay:

"An Khiết Nhi dù muốn hay không mày cũng phải chết! "

Mặc trên mình bộ đồ giả mạo y tá ả nhếch môi cười thỏa mãn rồi đi chuẩn bị cho một kế hoạch mưu sát hoàn hảo.

Bóng dáng Á vừa khuất đi thì một người đàn ông xuất hiện, trên mặt anh đầy sự tính toán cùng mưu đồ bất chính muốn mượn cơ hội này để làm Khiết Nhi chết đi cũng vừa làm Từ Lãnh đau đớn cũng vừa trả thù được cho bản thân vì vụ việc đêm hôm ấy. Triết Diệp chưa bao giờ quên đi việc bản thân bị đàn ông thao, càng thêm căm hận Cô nếu đã không yêu Triết Diệp anh thì cũng đừng mơ tưởng hạnh phúc cùng một chỗ với Hân.

"Anh không được thì đập đổ. An Khiết Nhi khi còn sống em dám không yêu anh thì em sống làm gì cho chặt đất? "

Hai con người họ lại tiếp tục một lần nữa muốn hủy hoại cuộc đời của người con gái với cái tên An Khiết Nhi. An trong bình an - Khiết trong tình khiết - Nhi trong sự dịu dàng, một cô gái như tốt như vậy tại sao cuộc đời lại toàn bị thương? Câu trả lời nằm ở số phận, chẳng một ai có thể lựa chọn nơi mình sinh ra, càng không có quyền lựa chọn giữa người yêu mình yêu và người yêu mình, cuộc đời chính là như vậy tạo hóa rất công bằng không cho ai quá nhiều và không cho ai quá ít. Mỗi cuộc đời đều có những bất hạnh và bị thương bản thân ta chỉ có thể lựa chọn hoặc là mãi mãi sống trong nỗi đau ấy hoặc mỉm cười và chấp nhận. Ừ giữa giây phút chia ly ai không đau lòng? Ai không bật khóc ai không ai ước rằng thời gian xin hãy dừng lại ở đây thôi, đừng trôi nữa, ai không hi vọng có một tình yêu trọn vẹn, ta gặp nhau đã là một chuyện thật phi lí ấy vậy mà nó lại là sự thật, An Khiết Nhi gặp được Lôi Từ Lãnh một kiếp hồi sinh quyết không hối hận.

Tình yêu chính là như vậy biết đau lòng nhưng vẫn cứ yêu.

Biết là chia ly nhưng lại nuôi hi vọng rồi sẽ gặp lại.

Di Thuần ở một nơi xa xôi thầm cười nhạo về cuộc đời:

"Ừ con người mà tình cảm cũng có thể tay đôi "

Người còn ta còn. Tìm ta còn nhưng tìm người thì không.

"Lãnh dù hiện tại anh yêu ai thì anh mãi là của em "

Di Thuần chỉnh lại trang phục nhả nhặn cười như không cười.

Thôi hôm nay đến đây thôi Tôi không chắc là mình đang viết cái gì nữa:)

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54

"Lãnh dù hiện tại anh yêu ai thì anh mãi là của em "

Di Thuần cười như không cười, lòng đau như không đau, trong đầu nghĩ gì bản thân cũng không muốn hiểu rõ.

TẠI BỆNH VIỆN.

Vũ Nhiễm đôi mắt vô tình lướt qua hình bóng có chút quen thuộc, cô gái mái tóc ngắn màu khói nhìn đến là bắt mắt, bản thân không nhớ là đã gặp ở đâu mà tính Vũ Nhiễm lại lười suy nghĩ, không phải cứ đi lại chặn đường hỏi là xong sao?

Nghĩ là làm Vũ Nhiễm đứng bật dậy khỏi ghế chờ một thân lịch lãm đi về phía Cô gái đang chờ thang máy.

Tiêu Linh đang mút kẹo mút không để ý xung quanh không biết có người đang đi về phía mình trong đầu đang là hình ảnh của anh Kang (W1), khuôn mặt tươi tắn chạy theo cảm xúc của bản thân.

Vũ Nhiễm nhìn một màn miễn cưỡng lên tiếng:

"Ê "

Tiêu Linh nghe có người gọi liền quay lại một giây sau đó mắt liền mở to hết cỡ, mồm thì không ngậm lại được khiến cây kẹo mút cứ như vậy bị rơi xuống nền.

Vũ Nhiễm lông mày co lại không tưởng phản ứng của người đối diện lại thái quá như vậy, căn bản chỉ muốn xác minh xem đã từng gặp qua ở đâu chưa thôi có cần phải vì vẻ đẹp của mình lại phản ứng như vậy không? Đẹp trai quá cũng khổ.

"Tôi từng gặp Cô phải không? "

Nghe hỏi Tiêu Linh khỏe mỗi giật giật tại sao lại gặp ông chú bị gay này ở đây chứ. Sự kiện muốn phá đi lần đầu tiên kia nhưng gặp phải trai đã có chồng khiến cho bản thân Tiêu Linh vô cùng khắc ghi trong lòng. Muốn quên cũng không thể quên được.

"Chú quên Tôi rồi à? Sao cuộc sống của chú dạo này có ổn không? Chồng chú có thương chú không? "

Lần này đến lượt Vũ Nhiễm đơ người, trí nhớ bắt đầu hoạt động không có hình tượng quát lên:

"Là Cô? Cô gái điên trong khách sạn hôm ấy? "

Tiêu Linh nghe bị gọi là người điên không vui dơ tay chỉ thẳng vào mặt Vũ Nhiễm nói:

"Này chú đúng là không biết điều hôm ấy tôi còn cho tiền chú, hôm nay còn có lòng tốt hỏi thăm vậy mà chú chửi ai điên đây? Cả nhà chú điên, chồng chú điên, con chú điên, tôi mới không bị điên. "

Vũ Nhiễm cười đến mê hoặc chúng sinh lời nói thì mang phần đe dọa:

"Thiên đường có cửa cô không đi? Địa ngục không lối Cô lại vào? Tôi không ngại khiến Cô hối hận vì những gì đã nói hừ "

"Ê có ai dạy chú cách tôn trọng người khác không, đừng tưởng chú già hơn Tôi mà Tôi sợ nhé, một khi đã nổi máu điên thì Chú có là tiên thì Tôi cũng đánh, vậy nên hảo ngon ngoan tránh đường một chút đi? "

Vũ Nhiễm tiến lại phía Tiêu Linh ép Tiêu Linh sát vào cửa thang máy lúc này trong lòng Vũ Nhiễm vô cùng tức giận lạnh tanh nói:

"Thử đánh Tôi xem nào? "

Vũ Nhiễm đứng gần như vậy khiến Tiêu Linh cảm thấy bối rối cùng hít thở không thông cự li quá gần nha, lại nói người gì đâu mà đẹp trai thế không biết, nhưng bản tính lại "Thụ" thế có phí của trời không? Mặc dù bản thân Tiêu Linh vô cùng thích trai đẹp, vô cùng tôn trọng cái đẹp, nhưng đạo đức nghề nghiệp cùng lương tâm không cho phép Tiêu Linh thích trai đã có chồng, dù gì cũng không muốn bị mang tiếng phá vỡ hạnh phúc của hai người đàn ông nha.

"Chú đứng xa xa Tôi ra đứng gần vậy muốn hiếp mắt Tôi hay gì? "

Vũ Nhiễm lại trở về bộ dạng vô lại bản tay đưa lên sờ mặt Tiêu Linh lời nói thì vô cùng thiếu đúng đắn:

"Cô nghĩ xem Tôi có nên hiếp Cô xong rồi giết không? "

Tiêu Linh cảm thấy như thế này không ổn. Nửa đêm còn gặp một tên thần kinh này trong bệnh viện, đại não bắt đầu hoạt động tìm cách thoát thân, bóng đèn lóe sáng. Ánh mắt Tiêu Linh liền thay đổi trở nên lạnh lùng ngay thơ vô số tội hỏi:

"Thực sự chú muốn hiếp Tôi sao? "

"Ừ "

"Ồ đây là bệnh viện! "

"Có vấn đề gì sao? "

"Sẽ có người thấy chú hiếp Tôi ~ "

"Không quan tâm cho lắm? "

Tiêu Linh lại tiếp tục bộ dạng vô tội nói:

"Nhưng người ta chưa 18 "

Vũ Nhiễm cười nhếch môi trả lời:

"Trong khách sạn không lâu cách đây Tôi nhớ không nhầm thì còn có ai đó chủ động hét phản của Tôi? "

Tiêu Linh nghe nhắc lại truyện đêm hôm trước thì thầm khinh bỉ truyện đêm hôm ấy của Tiêu Linh cùng tên thụ này chẳng khác gì bún đậu mà không có mắm tôm, nhưng vẫn diễn sâu hỏi:

"Thế giờ chú nhất quyết muốn hiếp Tôi đúng không? "

Vũ Nhiễm nheo mắt nhìn nha đầu trước mặt.

"Ừ? "

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55

Tiêu Linh nở một nụ cười vô cùng khả ái, nhón chân lên hôn nhẹ vào môi Vũ Nhiễm. Khiến Vũ Nhiễm nhất thời có chút không thích ứng kịp. Nhận thấy sự lơ là của Vũ Nhiễm trong lòng Tiêu Linh vô cùng hài lòng, nhoen miệng cười dơ chân lên nhanh như cắt dùng một lực mạnh đập vào tiểu huynh đệ của Vũ Nhiễm, khiến Vũ Nhiễm vì đau đớn mà cúi gập người xuống, nghiêng rặng nghiêng lợi chửi thề:

"Con đàn bà chết tiệt "

Sau tiếng chửi của Vũ Nhiễm thì cũng là lúc thang máy được mở ra, Tiêu Linh nhanh chóng lao vào thang máy còn không quên nhìn Vũ Nhiễm nháy mắt nói:

"Muốn hiếp chị cơ à? Còn không xem cậu nhỏ của chú có qua nổi đêm nay không đã nhì. Lần sau ấy gặp người lớn thì phải biết tôn trọng nghe chưa ~ "

"Cô...cô khôn kiếp "

Cuộc đời hai mươi mấy năm của Vũ Nhiễm là đi trêu chọc người ta, là chưa từng bị ai chơi sỗ hai lần, mỗi hận này Vũ Nhiễm thề phải khắc cốt ghi xương, lại nhìn khuôn mặt đang vô cùng hả hê kia lại khiến Vũ Nhiễm không nhịn được muốn bóp chết con yêu quái này, lại nói quân tử trả thù mười năm chưa muộn, huống hồ Vũ Nhiễm cũng chẳng phải là quân tử gì.

Cánh cửa thang máy dần khép lại Vũ Nhiễm vẫn nghe rõ mồn một lời nói châm biếm kia:

"Cứ bình tĩnh về mách chồng đừng vội vàng làm đại, không sao bị con gái đánh không có gì là đáng xấu hổ cả. Chúng ta là chị em phụ nữ với nhau cả ấy mà ~ "

Tiêu Linh trong lòng vô cùng vui sướng cũng may ngày xưa ba mẹ vì lo Tiêu Linh bị bắt nạt nên liền bắt đi học võ, lần đầu tiên trong cuộc đời Tiêu Linh cảm thấy xúc động cảm ơn đấng sinh thành đã chỉ đường dẫn lối khiến Tiêu Linh có thể đập một cú đập đẹp như thế. Ôi sao mình nề mình thế, đã đẹp còn không kiêu đã liễu còn không ác ~

Vũ Nhiễm phía bên ngoài nguyên rủa:

"Đừng để Tội gặp lại Cô. Nếu Không đừng trách tội ác cũng đừng hỏi tại sao Tội khác chỉ là Tội đang mất cảnh giác khi bị người khác bóp nát niềm tin về phụ nữ "

Đêm hôm ấy thanh niên mang tên Vũ Nhiễm nhập viện cùng anh bạn trẻ Từ Lãnh ~

Tại phòng thuốc.

Ả cầm trên tay một lọ dung dịch màu trắng đỏ chính là chất độc Cyanide, một loại chất độc vô cùng nguy hiểm chỉ cần tiếp xúc vài phút cơ thể sẽ trở nên yếu dần sau đó liền gây đến tử vong.

Ả vô cùng hài lòng, lần này chính tay Ả sẽ kết thúc tất cả, bảy năm trước Ả có thể hủy hoại Cô, vậy bảy năm sau thì có gì là không thể?

"Chỉ cần tiêm chất này vào cơ thể thì tao xem ai sẽ cứu mày? "

Một bệnh nhân đang trong tình trạng nguy kịch chết đi thì sẽ ai nghi ngờ đây? Chỉ là số phận đã tận thì làm sao có thể sống? Ả đã có tính toán một kế hoạch hoàn mĩ. Dù Từ Lãnh có thông minh cùng nguy hiểm đến đâu thì trong lúc này đây khi người con gái mình yêu đứng ở ranh giới giữa sống và chết thì Ả muốn xem Hắn có thể đề phòng kiểu gì?

Con người khi đau lòng không phải là lúc họ yếu đuối nhất sao? Từ Lãnh cũng Không phải ngoại lệ "

Mỉm cười thâm độc Ả đặt lọ thuốc lên khay đưa lên xe đẩy hướng về phòng cấp cứu đặc biệt.

"An Khiết Nhi hôm nay là ngày chết của mày "

Từng bước chân của Ả từng hơi thở của con quỷ dữ này chưa từng buông tha cho cô gái ấy.

Một Khiết Nhi có làm gì nên tội tại sao cuộc đời Cô luôn khổ như vậy?

"Nếu tồn tại trên đời là một sự hành hạ? Thì chết đi có phải là giải thoát? "

Nếu Kiếp này không yêu được thì ta hẹn nhau kiếp sau không được sao?

Đời này không yêu được thì ta hẹn nhau ở đời sau?

Chỉ cần trái tim hướng về nhau thì ở đâu tình yêu cũng sẽ tồn tại.

Khiết Nhi ở đâu đó muốn cất lời:

"Đừng khóc nếu như em đi.Mà hãy cười vì em yêu anh "

Hết chương 55

23:36

Đọc rồi thì cmt đừng quên bình chọn nhé -)

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56

"Đừng khóc nếu khi em đi.Mà hãy cười vì em yêu anh "

Trong Cô ngay lúc này đây chỉ muốn nói như vậy nhưng mắt Cô nặng quá,nó chẳng muốn cho Cô mở ra,nó không cho Cô nhìn người đàn ông mà Cô yêu,nó không cho Cô có cơ hội nói yêu Hấn.

Nếu ông trời cho em một điều ước,em chẳng ước gì to lớn,chỉ là đơn giản lắm,một hạnh phúc nhỏ nhoi,một cuộc hôn nhân đầm ấm,một gia đình viên mãn.

Nhưng sao khó như vậy? Chỉ mong muốn được hạnh phúc nhưng tại sao lại khó như vậy?

Chỉ muốn yêu một người,chỉ muốn ở bên một người,chỉ muốn được một lần sống cho mình,không trả thù,không hơn thua,không so đo với quá khứ nhưng sao lại trở nên mờ ảo như vậy?

Từ Lãnh chỉ biết nắm bàn tay của Cô,bàn tay trắng ngần không còn thay vào là những vết trầy xước,những ống truyền dịch,khuôn mặt không một sức sống,chưa lúc nào mà Hấn cảm thấy sợ như lúc này.

Sợ là khi người mình yêu bỏ mình đi mãi mãi.

Sợ là khi đến cả câu nói tạm biệt cũng không kịp nói.

Sợ là khi nắm chặt bàn tay với cảm giác lạnh thấu xương ấy trái tim bỗng như ngộp lại,là khi bản thân biết người đã không còn tồn tại....

Triết Diệp đứng bên ngoài nhìn một màn này trong lòng lại có gì đó gọi là xót xa.

Bảy năm trước có phải Khiết Nhi của anh cũng từng phải nằm ấy. Cũng từng đứng ở cánh cửa tử thần ấy,nhưng sao lúc ấy anh vô tâm quá,nhưng sao lúc ấy anh không yêu Cô,nhưng sao lúc ấy anh lại nhẫn tâm như vậy.

Sự đa đoan,cùng tiền tài đã khiến anh thay đổi sao? Lại xem Cô như một quân cờ,lại muốn lợi dụng giây phút chia ly của họ để chiếm đoạt tất cả,từ lúc nào anh lại trở nên hèn mọn như vậy? Triết Diệp tự cười chính mình.

Bỗng đôi mắt anh lướt đến một bóng dáng quen thuộc là Á - Á Nhạ.Con quỷ dữ,người đàn bà đã đem anh đến với những sai lầm,Không đời nào anh để Á làm theo kế hoạch ấy.Cái kế hoạch vô nhân tính ấy cách đây vài ngày Á đã nói với anh.

-Tuyển thời gian 2 ngày trước tại biệt thự họ Diệp:

Á nhìn anh nói:

"Chồng à em có một kế hoạch hoàn hảo anh có muốn nghe không? "

Triết Diệp không nói gì chỉ gật đầu.

Ả hài lòng tiếp tục nói:

"Em muốn mưu sát An Khiết Nhi "

Anh đôi mắt khẽ chuyển động không vui trả lời:

"Cô bị điên à? "

Ả cười khẩy nhìn anh đầy khinh thường nói:

"Giết chết nó không phải là cách giải quyết mọi vấn đề sao? Anh đừng quên giờ con điên ấy đã có Tử Lãnh anh nghĩ nó còn yêu anh à? Cùng hợp tác với Tôi, chúng ta cùng có tất cả, chỉ cần An Khiết Nhi chết đi thì còn chướng ngại vật gì nào? "

Thấy khuôn mặt anh còn do dự Ả tiếp tục nói:

"Anh chỉ cần tìm giúp em một băng đảng xã hội đen là được rồi, một tai nạn xe ô tô thì sẽ không ai biết chúng ta làm, nên đừng sợ, chỉ là giết đi một con ngốc thôi có gì đâu mà sợ "

Lúc ấy anh đã nghe theo Ả....Người đứng đằng sau vụ tai nạn là anh, người chính thức kết thúc đi hơi thở cuối cùng của Cô lại là nhiệm vụ của Ả...

Kế hoạch đang đi theo đúng chiều hướng của nó nhưng sao trong anh lại là một cỗ khó chịu. Một sự hối hận cùng tiếc nuối...Quá khứ.

Quá khứ anh từng có một gia đình nhỏ.

Quá Khứ anh từng có một người vợ ngốc ngây ngô chân thật.

Tại sao anh không nhận ra? Tại sao anh lại biến mình thành kẻ vô nhân tính? Tại sao anh lại yêu một người phụ nữ ác độc là Á Nhạ?

Lúc này đây chính là không thể để sai lầm nổi tiếp sai lầm, anh không thể mất Cô, không thể đứng nhìn Cô chết. Anh khẽ thì thầm cho bản thân mình nghe:

"Vợ ơi! anh xin lỗi, anh sai rồi "

Ả một đường đi thẳng chỉ còn một lát nữa thôi thì chính tay Ả sẽ kết liễu cuộc đời bản hèn của con ngốc An Khiết Nhi.

Từng bước chân của Ả càng lúc càng đến gần cánh cửa của phòng cấp cứu, giây phút Ả đặt tay lên tay cầm của cửa thì Triết Diệp đã giữ chặt Ả lại, nhìn Ả bằng đôi mắt giận dữ.

Ả ban đầu là bất ngờ sau đó là tức giận nhìn Triết Diệp. Chưa để Ả kịp nói gì Triết Diệp đã dùng một lực mạnh kéo Ả đi, tay còn lại thì kéo luôn xe đẩy đựng chất độc kia.

Đến một góc khuất Triết Diệp vung mạnh tay khiến Ả ngã trên sàn, đồng thời cúi người cầm silanh thuốc độc.

Ả giận đến tím mặt quát lên:

"Anh đang làm cái gì vậy hả? "

"Cô câm miệng lại cho Tôi, còn nói thêm câu nào nữa Tôi liền Không ngại tiêm cái này vào người Cô. Tốt nhất là tránh xa Khiết Nhi ra một chút cho Tôi "

Ả nghe xong khinh miệt trả lời:

"Thằng đàn ông ngu rớt, thằng hèn, anh là thằng hèn chà đạp nó như vậy bây giờ quay ra bảo vệ, nực cười anh đừng quên chính anh là người thuê người gây lên vụ tai nạn, giờ còn rở trò lòng nhân ái. Bản thân không cảm thấy hổ thẹn à? "

Anh đôi mắt trở nên biến sắc vung tay lên một giây sau đó mặt Ả liền in liền lên 5 dấu tay.

"Bốp "

- Á Nhạ cô nghe cho rõ đây "Tôi cấm Cô đụng vào Cô ấy "

Ả như không tin vào mắt mình, Triết Diệp đánh Ả? Vì con ngốc ấy mà đánh Ả? Một tay đưa lên má một tay chỉ thẳng vào mặt anh chửi bới:

"Có giỏi thì giết Tôi đi,Không thì chính tay Tôi sẽ giết chết nó,anh nghĩ anh là cái gì? Anh nghĩ anh là ai mà anh cấm Tôi? Anh chỉ là một thằng ngu mà thôi,một con rối để Tôi điều khiển. Haha"

Triết Diệp tiến lại gần Á,cười đến đáng sợ,khuôn mặt nhìn không ra đang nghĩ gì,lời nói nhẹ tựa lông hồng :

"Vậy đành phải để Cô chết vậy Cô vợ cũ của của Tôi ~ "

"Anh....anh muốn làm gì.....a a "

Tiếng hét nhẹ của Á vang lên sau đó thì tắt lịm đi.

Triết Diệp cúi xuống bế Á lên tay biến mất không để lại một dấu vết nhưng vẫn còn vang vọng lại tiếng nói của Triết Diệp:

"Ai mới là ác quỷ? Thì chờ xem "

Triết Diệp là người như thế nào?

Diễn biến rồi sẽ ra sao?

Mặt trắng mặt đen đầu mới là sự thật?

Câu trả lời nằm ở phía trước.

Đêm hôm ấy là một đêm dài.

Dài đến mức độ Hết đường như rơi vào tuyệt vọng.

BA THÁNG SAU.

(Còn tiếp)

Thôi đến đây thôi.

Cho tớ một chút động lực đi được không ☐

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57

BA THÁNG SAU.

Cuộc sống vẫn là những chuỗi ngày như vậy,thời gian vẫn trôi qua,mọi vật đều không thay đổi,con người thì vẫn ở đấy,nhưng sao người ấy vẫn chưa tỉnh dậy?

Vụ tai nạn lại rơi vào một ẩn số?

Từ Lãnh trong lòng khó chịu nhớ về vụ việc của ba tháng trước.

Sau khi Cô qua cơn nguy kịch,Hắn cùng Vũ Nhiễm đến tra kẻ đứng sau vụ việc thì tất cả đều đã chết.Ai có thể ra tay nhanh hơn Hắn cùng Vũ Nhiễm? Vẫn là một ẩn số.

Bàn tay Hắn ngừng gõ máy tính đôi mắt hướng lên phía giường nhìn người con gái Hắn yêu,đã ba tháng trôi qua Cô vẫn không tỉnh lại,đã ba tháng trôi qua Hắn không còn được nghe giọng nói của Cô,không còn khuôn mặt tức nghẹn họng khi bị Hắn trêu đùa,không còn tiếng nhắc nhở:

"Chủ tịch hôm nay còn rất nhiều lịch trình "

Hay

"Chủ tịch,anh làm ơn nghiêm túc lại "

Đôi mắt Hấn trở nên tha thiết, Hấn đứng dậy đi lại phía Cô, Hấn biết Cô ghét bệnh viện nên khi biết Cô rơi vào tình trạng hôn mê Hấn đã chuyển phòng bệnh của Cô về chính biệt thự của Cô và Hấn. Ba tháng qua Hấn cũng chỉ giải quyết công việc thông qua máy tính còn lại tất tần tật Hấn đều giao lại cho Vũ Nhiễm.

Vũ Nhiễm cũng rất biết điều sáng tối đều đặn đến nhà Hấn mặt dày ăn chực. Sau đó còn tỏ ra mình là người tốt nói:

"Tớ chỉ ăn có một bữa thôi xem như là phí đền bù tổn thất thời gian của Tớ "

Lại còn bừa môi nói:

"Khiết Nhi ơi là Khiết Nhi em tỉnh ngủ đến bao giờ anh sắp bị thằng nhà em hành đến toi tã, tã toi rồi đây "

Mỗi lần Vũ Nhiễm than vãn Hấn đều bình thản nhấp cafe xem như không khí chẳng buồn trả lời.

Hấn dùng tay vuốt nhẹ một bên má của Cô giọng nói đều đều cất lên:

"Em giận Tôi hay sao mà không chịu mở mắt? "

Vẫn như mọi khi trả lời Hấn vẫn chỉ là sự im lặng.

Người ta nói đỉnh cao của sự khinh bỉ là im lặng ~ Hấn lại đùa bợt nói:

"Em khinh Tôi đấy à? Để xem khi em tỉnh dậy Tôi chỉnh em thế nào "

Giọng nói của Hấn từ khi nào lại trở nên dịu dàng đến lạ:

"Khiết Nhi đừng ngủ nữa được không? Tôi nhớ em đến phát điên."

Hạnh phúc là được yêu một người nhưng bị kịch lại là người ấy ở bên cạnh mình nhưng lại không có một âm thanh.

Hấn từng nghĩ trên đời này không có gì khiến Hấn phải hối tiếc, không có thể đánh bại cảm xúc của Hấn, không một ai có thể làm Hấn rung động triệt để, nhưng Hấn đã sai, sai hoàn toàn Cô không những làm Hấn rung động mà còn làm Hấn yêu hơn chính sinh mệnh của mình.

Đang mãi mê đắm chìm trong suy nghĩ thì chuông điện thoại của Hấn reo lên, cắt đứt dòng suy nghĩ của Hấn, nhìn tên hiển thị "Bê Đê Thái ", lòng Hấn trầm hời hợt Vũ Nhiễm, kẻ chuyên phá đám cảm xúc của Hấn.

Vừa đặt điện thoại lên tai thì đã nghe đầu bên kia cần nhắc:

"Cậu làm gì mà nghe máy lâu vậy cứ như máy con rùa lê lét "

"Có gì không? "

Vũ Nhiễm ngồi bên này tay xoay xoay bút thay vì cần nhắc lại trách móc:

"Đến bao giờ cậu mới lấy lại tập đoàn của cậu đây, cậu giao cho tớ hơi lâu rồi đấy "

"Khi nào Khiết Nhi tỉnh lại "

Vũ Nhiễm trong lòng đầy hả hê vì ít ra tên điên bạn mình đã triệt để rơi vào bể tình. Ngày xưa ai kia còn vênh mặt khẳng định cả đời không bao giờ bị thất tình, cả đời không vì phụ nữ mà yếu lòng, xem ra toàn giả rồi, không những đã yếu lòng mà còn triệt tiêu sinh lý. Nói gì thì nói nga tên kia ấy vậy mà ba tháng qua không động vào phụ nữ, nhiều lần Vũ Nhiễm đã xin lỗi lương tâm mình với Khiết Nhi khi dụ dỗ Hấn lên giường với phụ nữ khác ~~~, ấy vậy mà người kia kiên quyết đến một ánh nhìn cũng không buồn nhìn ~~~

"Từ Lãng kia đừng ý tứ sủng ái Cậu, xong cậu được đăng chân lên đài đầu đấy "

"Cậu thích ý kiến? "

Vũ Nhiễm thầm khinh bỉ trong lòng, mình giúp cậu ta ấy vậy mới một câu nói liền đe dọa. Ai cho Vũ Nhiễm công bằng đây?

"Thôi thôi có chuyện đây Cậu đến tập đoàn một chuyến đi, bên Mỹ xảy ra vài vấn đề "

Hấn hơi nhú mày đôi mắt khẽ nhìn Cô sau đó miễn cưỡng trả lời:

"Ừ 30 phút sau "

Vũ Nhiễm đang định nói gì tiếp thì điện thoại đã tút tút:

"Thằng này đến bao giờ nó mới tôn trọng mình nhể? "

Hắn cúi xuống hôn nhẹ lên môi cô khẽ thắm thì:

"Ngoan anh đi một lát sẽ về "

Giây phút Hắn quay lưng đi cũng là lúc đôi bàn tay Cô khẽ nhúc nhích.

TẠI SÂN BAY.

Dĩ Thuần trong bộ váy trắng dài đến đầu gối, mái tóc gọn sóng, khuôn mặt đầy xinh đẹp mỉm cười nhẹ.

"Lãnh em đã về! "

Ở Dĩ Thuần toát lên một vẻ đẹp dịu nhẹ. Không bụi trần, đôi mắt hút hồn người đối diện, tất cả cử chỉ đều một mực nhẹ nhàng, tỏa lên khí chất hơn người.

Một thân ảnh nhẹ nhàng bước lên xe. Trái tim một mực hướng về người đàn ông mang tên Từ Lãnh.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58

TẠI TẬP ĐOÀN EOAY

Toàn thể nhân viên nữ được một phen kích động. Đã ba tháng rồi họ mới được ngắm chủ tịch soái thần của mình .

Từ Lãnh một thân vet đen tinh xảo. Từng đường nét trên khuôn mặt đẹp đến độ phụ nữ còn phải ghen tỵ. Bước chân thẳng tắp không một chút do dự, thái độ lạnh lẽo đến bất cần.

Khiến cho người đi cùng hít thở không thông chỉ sợ làm phật ý vị chủ tịch cao cao tại thượng của họ.

Bước vào thang máy Hắn mới nhìn trợ lý của mình hỏi:

"Vũ Nhiễm đang ở đâu? "

Trợ lý Kim trả lời bằng chất giọng kính cẩn:

"Thưa chủ tịch, tổng giám đốc đang đợi chủ tịch ở phòng làm việc "

Nghe xong Hắn cũng không hỏi gì thêm chỉ gật đầu.

Ting - Thang máy dừng lại

Toàn thể nhân viên khi thấy Hắn đều đứng dậy cúi đầu chào. Hắn chỉ nhìn lướt qua sau đó liền đi một mạch vào phòng làm việc.

Lúc này trợ lý Kim mới thở phào nhẹ nhõm nhìn mọi người nhắc nhở:

"Còn không mau tập chung vào làm việc đi "

Không ai nói ai đều nhất tể tập chung vào công việc của mình.

TẠI PHÒNG LÀM VIỆC

Vũ Nhiễm đôi mắt đầy đánh giá bạn Lãnh ~

Tự nhiên hơn người Hà Tiên? Vào phòng không gõ cửa lại còn ngồi chiếm chệ trên ghế salon.

"Này Lãnh.Vợ cậu không dạy Cậu khi vào phòng người khác thì phải gõ cửa à? "

"Lười "

Câu trả lời rất chi là xúc tích.

Vũ Nhiễm ngồi xoay xoay ghế châm chọc:

"Thế lên giường với Tớ có lười không? "

Hắn dựa lưng vào ghế hỏi ngược lại:

"Vào chủ đề chính đi? "

"Cậu vội cái gì chứ,cứ từ từ ~ "

Hắn trả lời như một người đàn ông của gia đình:

"Không có thời gian? Vợ đang đợi ở nhà. "

Vũ Nhiễm đứng dậy tiện tay mở tủ rót hai ly rượu vang đi đến bên bàn đối diện hắn.Cũng thuận tiện ngồi xuống.

"Này tập đoàn này của ai? "

"Hỏi thừa "

Vũ Nhiễm thôi đôi co với tên máu lạnh này.Bộ dạng một mực nghiêm túc nói:

"Phía bên Mỹ lão ta đã bắt đầu hành động,Lãnh à xem ra ông chú của Cậu đang muốn thâm tóm EOAY "

Hắn nâng ly bàn tay nhẹ lắc lư thái độ không có gì gọi là bất ngờ,lời nói đầy ẩn chứa:

"Để xem có đủ bản lĩnh hay không? "

"Cũng không thể xem thường đối thủ? Em họ cậu cũng là một kẻ đáng phải suy nghĩ."

Đôi mắt hắn đầy ma mị nhìn Vũ Nhiễm,khiến Vũ Nhiễm nổi da gà cũng diễn sâu lấy hai tay ôm ngực nói:

"Này tớ là trai thẳng,mặc dù tớ yêu Cậu ~ "

Từ Lãnh ánh mắt đầy xem thường nhìn Vũ Nhiễm.

Hai người bắt đầu vào công việc.Lúc nhìn đồng hồ thì cũng là lúc tan ca.

Vũ Nhiễm lên tiếng:

"Về Thôi "

"Ừ "

Hai người đàn ông mỗi người một về.Nhưng trong họ đều giống nhau ở chỗ,đều là những kẻ nguy hiểm.

Tại Biệt Thự.

Vũ Nhiễm và Hắn từ bên ngoài đi vào.Hình ảnh ở bên trong khiến cả hai đều bất ngờ.

Dĩ Thuần đang ngồi nhìn họ.

Vừa thấy Hắn,Dĩ Thuần đã lao vào ôm chầm lấy Hắn.

Lúc này Vũ Nhiễm mới lấy lại tinh thần nhìn cảnh tượng trước mặt.

Hắn khựng người lại cho đến khi Dĩ Thuần cất giọng lần 2:

"Lãnh em đã về! "

Ở trên lan can tầng ba Cô đôi mắt sừng sờ.

Vô hồn nhìn xuống...Trái tim lại khẽ nhói.

Hết chương 58.

Rồi sóng đã có giờ đợi gió và bão thôiii.

Tớ chính thức comeback rồi đây.

Nếu đọc xong và cậu là đọc giả của tớ thì hãy bình chọn sao nếu cậu thích. Và để lại một cmt, chứ đừng đọc xong rồi lướt đi. Vô tình lắmrv

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Hạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59

Cô đôi mắt sừng sờ nhìn, trái tim khẽ nhói.

Cuối cùng cô ấy đã về. Cuối cùng người con gái ấy cũng đã tỉnh lại, Khiết Nhi xoay lưng đi không để cho ai thấy mình đã tỉnh lại, bước chân vô lực tiến vào phòng, bản thân bây giờ không biết nên làm gì.

Nhớ lại khi tỉnh lại trong lòng một cô vui mừng, muốn chạy đi tìm Hấn, muốn ôm thật chặt Hấn và nói ba từ:

- Em yêu anh.

Không muốn bản thân phải thêm một lần nào nữa phải hối tiếc, nhưng lúc này đây Cô quyết định đánh cược với số phận.

Đôi mắt Cô từ từ nhắm lại như chưa hề tỉnh lại đầu đó trong thâm tâm Cô như hỏi chính mình:

"Lãnh. Giữa em và Dĩ Thuần anh chọn ai? "

Nếu lần này Hấn chọn Dĩ Thuần thì Cô sẽ không trách Hấn, tình yêu đơn giản lắm chỉ cần người mình yêu hạnh phúc là được rồi. Cuộc đời Cô vốn là không chung một đường thẳng với Hấn, nhưng lần này Cô quyết định đánh cược với chính mình, muốn một lần vì bản thân mình mà đấu tranh.

Cô cũng là phụ nữ, Cô cũng có trái tim, nhìn thấy người đàn ông của mình bị một người phụ nữ khác ôm thì Cô cũng không thánh thiện đến mức độ trong lòng không có cảm giác gì. Nói Cô không ghen là Cô đang dối.

Dĩ Thuần chỉ là quá khứ Cô là hiện tại. Lần này Cô quyết không nhún nhường, càng không để bị kịch của bảy năm trước một lần nữa xảy ra, yêu thì yêu thôi suy nghĩ làm gì?

Dù cách của Cô của hiện tại là có chút thủ đoạn nhưng tình cảm thì không có sự nhún nhường. Vì chẳng ai lại đem chồng của mình đi nhường cả.

Thân ảnh của Cô vẫn nằm đấy như chưa một lần tỉnh dậy.

Vũ Nhiễm cân bằng lại không khí lên tiếng:

"Dĩ Thuần em về đây khi nào? "

Dĩ Thuần cười nhẹ trả lời:

"Sáng nay. Nhiễm bảy năm không gặp anh càng ngày càng đẹp trai nhỉ "

Vũ Nhiễm không khách khí bổ sung:

"Em nói thiếu rồi, là anh càng lúc càng quyến rũ ở mọi góc nhìn "

Hấn từ nãy đến giờ vẫn không lên tiếng nhưng hành động của Hấn lại khiến Dĩ Thuần đầy bất ngờ. Hấn dùng một tay đẩy Dĩ Thuần cách xa người mình.

Dấu đi cảm xúc đau lòng cùng mắt mắt Dĩ Thuần dịu dàng hỏi:

"Lãnh anh sao vậy? Anh không nhớ em à? "

Hắn không trả lời mà nói sang hướng khác:

"Em ngồi đây đi Tôi lên phòng thay đồ "

Nói xong Hắn cũng cất bước một mạch đi lên lầu. Trong lòng đầy phiền muộn.

Lúc này chỉ còn Vũ Nhiễm và Dĩ Thuần nhìn nhau ở phòng khách.

Nhìn sâu vào đôi mắt của Dĩ Thuần không cần nói Vũ Nhiễm cũng biết hiện tại Dĩ Thuần đang vô cùng đau lòng, dù Dĩ Thuần có giỏi che dấu đến đâu cũng không thể che mắt được Vũ Nhiễm.

Một truyện tình tay ba? Vũ Nhiễm trong lòng một hồi vô cùng sáng khoái, không có liên si hả hê khi nhìn thấy Từ Lãnh rơi vào ngã ba tình ái, đừng nói là Vũ Nhiễm anh vô tâm, mà là tình bạn của anh cùng tên mặt thoắt kia là như vậy, chuyện gì cần giúp thì sẽ giúp, còn chuyện gì cần cổ vũ thì phải cổ vũ, Khiết Nhi ơi giờ em mà tình dậy thì là vô cùng kích thích nha ~

Vũ Nhiễm và Dĩ Thuần cũng qua loa trò chuyện với nhau vài câu:

"Anh ấy vẫn sống tốt chứ? "

"Ừ em vẫn cảm thú như ngày nào ~ "

Dĩ Thuần bỗng cười nụ cười thoáng buồn hỏi Vũ Nhiễm:

"Anh ấy còn yêu em chứ? "

Vũ Nhiễm vẫn thái độ không thể nào nghiêm túc trả lời:

"Anh có là cậu ta đâu mà anh biết. Nhưng cậu ta là người đàn ông của anh là sự thật ~ "

Dĩ Thuần bật cười ngĩ về quá khứ nói:

"Bao năm rồi anh vẫn như vậy! "

"Em cũng vậy vẫn xinh đẹp và thông minh như ngày nào? "

Hai người cũng rơi vào khoảng không cũng chỉ là hỏi thăm nhau vài câu. Nhưng ít ra còn có thể hỏi thăm nhau, nghĩ đến thái độ của Từ Lãnh, Dĩ Thuần trong lòng không khỏi xót xa.

Từ Lãnh tiến vào phòng như một thói quen Hắn đi lại hôn vào chán Cô rồi nói:

"Tôi về rồi."

Hắn ngồi xuống một bên giường bàn tay đưa lên vuốt ve mái tóc của Cô, giọng nói mang chút phiền muộn người Hắn yêu là Cô, nhưng lại không thể tổn thương Dĩ Thuần.

"Em nói xem Tôi phải làm sao đây? "

"Tỉnh dậy đi được không? Tỉnh dậy cho Tôi thấy em đi được không? "

Cô nghe. Ừ nghe thấy chứ nhưng chính lúc này trái tim cô nó nhói lăm. Vì sao cuộc đời Cô không được một lần hoàn mỹ. Cô đã làm gì sai à ? Đây cũng là câu hỏi cô muốn hỏi Hắn:

"Anh ơi em phải làm sao đây? "

Hắn ngắm nhìn khuôn mặt với đôi mắt nhắm nghiền kia dù ngắm bao nhiêu lần cũng không thấy chán.

Đang định cúi xuống hôn nhẹ lên môi Cô thì bất thấy hành động đều đóng băng khi đôi mắt cô chợt mở, nó long lanh đến ngây thơ, nhìn Hắn không chớp mắt, nhưng Hắn chưa kịp vui mừng được bao lâu thì cơ miệng trở nên cứng ngắc bởi câu nói hết sức đi vào lòng người của ai kia:

- BÁC LÀ AI?

Hắn nhìn Cô như sinh vật lạ. Nhưng điều mà Hắn cảm thấy cay cú là Bác sao? Hắn phong độ ngời ngời thế này mà là Bác sao? Đây là đâu Tôi là ai

~~~~~

Hết chương 59

Mặc dù tớ đang bị thương nhưng vì hôm qua đã gõ được hơn một nửa nên tớ đã cố gắng gõ thêm nốt khá nhiều thời gian vì tay tớ đang bị đau. Nhưng vì không nỡ phụ lòng những người luôn ủng hộ tớ, nên tớ luôn cố để ra sớm nhất có thể.

Vậy nên đọc thì nhớ để lại một cmt nhé xem như an ủi thân già đang chèm bẹp này:(

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60

Tiếp 60

- BÁC LÀ AI?

Hắn mặt nhăn mày nhíu nhìn Cô như sinh vật lạ.

Cô vẫn dương đôi mắt ngây thơ không chút gợn sóng. Hai con người một nhăn nhó một ngây ngô cứ vậy nhìn nhau cho đến khi Vũ Nhiễm đẩy cửa đi vào thì cả hai mới thôi nhìn đối phương.

Nhìn thấy Cô tỉnh lại cảm xúc đầu tiên của Vũ Nhiễm chính là bất ngờ đến mức độ xịch ngã, lấy lại thăng bằng Vũ Nhiễm phần khích hồi hân:

"Khiết Nhi cuối cùng em đã tỉnh rồi à, em ngủ lâu lắm rồi đấy, mau tỉnh lại không mất chồng giờ "

Cô nhìn Vũ Nhiễm như sinh vật lạ ngây ngô hỏi:

"Ông là ai? "

Một giây sau đó Vũ Nhiễm liền rơi vào trạng thái đơ lâm sản.

Hắn lúc này mới nhìn ra vấn đề khác lạ liền hỏi Cô:

"Em bị làm sao vậy? "

Đối với câu hỏi của Từ Lãnh, Cô vẫn ngơ ngẩn, không có gì gọi là hiểu, ánh mắt thì trong veo, nhìn vào như đứa bé 5 tuổi.

"Cháu là ai? Tại sao cháu lại ở đây? Đây là đâu? "

Hắn cùng Vũ Nhiễm không hện mà cùng hướng mắt nhìn nhau, Hắn nói như gằm lên:

- Cậu còn ngơ mặt cái gì? Mau gọi bác sĩ đến đây.

@@

-MỘT TIẾNG SAU-

Lúc này Di Thuần cũng đã có mặt trong phòng.

Ba con người đều hướng ánh nhìn chiếu lên Cô.

Hắn sau khi nghe bác sĩ nói trong lòng cũng mấy phần an tâm, đây là chỉ là triệu chứng mất trí nhớ tạm thời, do ảnh hưởng từ vụ tai nạn gây nên, nhưng điều hắn cảm thấy dở hơi nhất là tâm hồn Cô ấy vậy mà biến thành đứa trẻ 5-6 tuổi.

Cô thì ngồi cấn cấn móng tay nhìn ba người trước mặt sau đó cười khanh khách như những đứa trẻ khi còn bé.

Vũ Nhiễm là người lên tiếng đầu tiên:

"Khiết Nhi à em quên tên cầm thú này đã đành ~ nhưng anh đẹp như thế này mà em cũng quên sao? Thật là không biết nào em chứa gì, trai đẹp cực phẩm như anh mà lại không nhớ,"

Tâm trạng Hấn đã không tốt liền hăm hừ nói:

"Nhiễm? Ai là cảm thú? "

Vũ Nhiễm thấy Hấn đang có dấu hiệu me mình liền bắn ánh mắt đầy đáng thương về phía Cô,mặc dù biết Cô tâm hồn như trẻ thơ,nhưng bản thân vẫn không nhận được ở một bên trên chọc:

"Khiết Nhi em xem xem cậu ta lại gắt đê kìa "

Cô bỗng dung đôi mắt dung dung nhìn Vũ Nhiễm mếu máo nói:

"Ông là ai? Cháu không biết Ông.Ông đi ra đi "

Vũ Nhiễm không phục khoanh tay nhìn Cô nói:

"Anh là Vũ Nhiễm.Không phải là Ông nghe chưa"

Cô lại quay đầu nhìn Hấn đầy uất ức nói:

"Bác ơi ông bắt nạt con!!! "

Hấn bắt đầu không vui,nhìn Hấn già lắm à? Nhìn Vũ Nhiễm gọi cậu ta bằng ông Hấn còn chấp nhận được,vì Cậu ta già hơn Hấn nha,còn Hấn nhìn cực đại trẻ trung cực tiêu phong độ,cực phẩm trong cực phẩm,gọi là Bác? Bác là anh của Cha? Nhìn Hấn già hơn Cha Cô cơ à?

"An Khiết Nhi không được gọi anh là Bác "

Vũ Nhiễm thấy Hấn lên giọng dạy dỗ Cô thì cũng hùa theo cao giọng như bẻ trên nói:

"Khiết Nhi càng không được gọi anh là ông "

Dĩ Thuần nhìn một màn trước mặt khẽ cười buồn.Ba người họ ấy vậy mà xem Dĩ Thuần như không khí.Điều Khiển Dĩ Thuần đau lòng hơn hết chính là ánh mắt của Từ Lãnh từ đầu đến cuối chỉ hướng về An Khiết Nhi,một tia nhìn cũng chưa nhìn cũng chưa từng nhìn Dĩ Thuần.Hít thật sâu ổn định lại cảm xúc Dĩ Thuần đang định cất lời để ba người kia biết còn có sự tồn tại của mình. Thì một câu nói của Cô lại khiến cho một người vốn trầm ổn như Dĩ Thuần trong mọi tình huống.Ấy vậy mà phải há hốc mồm.

Khiết Nhi từ trên giương lao xuống chạy lại ôm chầm lấy Dĩ Thuần mách:

"Mẹ ơi Bác và Ông già bắt nạt con. "

Không phải mình Dĩ Thuần đơ người mà Hấn cùng Vũ Nhiễm trấn động không kém.

Ai có thể cho họ biết đây là cái tình huống gì không?

_____ Hết Chương 60 _____

Ừừừ nữ chính mà làm diễn viên thì cứ phải gọi là xuất sắc ấy nhờ:v

Tiếp theo thì các bạn biết nó sẽ mận cỡ nào rồi đấy ☐

Muốn đọc nhanh chương mới không?

Vậy thì bình chọn sao và đừng quên cmt nhá nhá -))) Cho tớ có động lực điiii

Rồi tớ đi xem đá bóng đâyyyyyy!!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61

- Mẹ ơi Bác và ông già bắt nạt con.

Một câu nói khiến cho ba con người đều căng da mặt.Mất thì nhìn Cô như thể vừa nghe một chuyện gì đó rất động trời,mà chuyện này không động trời

sao được,mà là quá động trời.

Vũ Nhiễm là người cười lớn đầu tiên.Chọc chết anh rồi,nhưng nhớ lại câu nói "Ông " đã vậy còn kèm theo chữ "già " mặt anh liền nhăn nhó lại.

"Này Khiết Nhi anh là Vũ Nhiễm không phải là ông già "

Hắn thì ngược lại có chút đau đầu.Tình huống này là gì? Hắn có tài giỏi đến mấy cũng chỉ biết cầm nín cùng bó tay chấm com.

Người chịu đã kích nhất lại vẫn là Dĩ Thuần.Đôi mắt Dĩ Thuần nhìn xuống đôi bàn tay trắng trẻo của Cô mãi mới cắt được giọng:

"Xin lỗi nhưng Tôi không phải là mẹ của Cô "

Nghe thấy Dĩ Thuần nói như vậy mắt của Cô lập tức đỏ ửng lên run run nói:

"Mẹ..mẹ không thương.. Con.."

Dĩ Thuần thoáng chốc bất lực nhưng vẫn tỏ vẻ bản thân không sao,đôi mắt Dĩ Thuần xoáy sâu vào đôi mắt hổ phách của Hắn,hỏi một câu hỏi mà bản thân dù đã biết câu trả lời nhưng vẫn muốn nghe Hắn trả lời,câu hỏi này có chút gì đó gọi là xót xa:

"Lãnh cô gái này là ai? "

Hắn không có phản ứng gì trước câu hỏi của Dĩ Thuần chỉ nhìn Dĩ Thuần sau đó quay ra nhìn Vũ Nhiễm nói:

"Cậu đưa Dĩ Thuần ra ngoài đi.Tôi có chuyện muốn nói với Khiết Nhi "

Vũ Nhiễm hiểu ý không đợi Dĩ Thuần phản ứng đã lôi đi một mạch.

Lúc này trong phòng chỉ còn Cô và Hắn.Mắt Cô thì vẫn đau lòng như kiểu đứa trẻ bị lạc mẹ.Cô không nhìn Hắn trong lòng đã đưa ra quyết định thử thách tình cảm này,dù là lừa người hay không cũng không quan trọng,bây giờ Cô muốn là một Khiết Nhi ngây ngốc của trước đây,Cô muốn xem Hắn có yêu Cô Không,hay lại một bi kịch của bảy năm trước lại xảy ra,Cô sợ ừ sợ khi mình ngốc Hắn chán mình,Cô sợ lần này để vụt mất Hắn,Cô sợ Hắn nói yêu Dĩ Thuần,Cô sợ tất cả,nhưng trên cả thì điều Cô sợ nhất là Hắn thay lòng.

Trái tim của Cô không thể chịu thêm nữa,cuộc đời Cô đã có nhiều bi kịch,Cô không muốn cuộc tình này lại là một bi kịch.Cô càng không thể bỏ qua cho Á...Giữa thù hận và tình yêu Cô không muốn chọn,mà chỉ có thể là tiếp tục.

Ổn định tâm trạng mắt Cô rơi lệ đầy mi:

"Mẹ...mẹ...mẹ "

Hắn thấy Cô khóc trong lòng khẽ buồn bực,nỗi nhớ ra rứt khiến Hắn thêm khó chịu,đi nhanh lại phía Cô,ôm chặt lấy Cô vào lòng,như sợ buông tay Cô sẽ biến mất mãi mãi.Ba tháng qua Hắn đã suy nghĩ rất nhiều,nhưng điều Hắn hiểu rõ nhất là Hắn không thể sống mà không có Cô.

Cảm thấy vòng tay Hắn siết chặt cơ thể mình trái tim Cô bồi hồi đến lạ,nhưng bàn tay Cô thì không dám ôm Hắn,sợ Hắn nhận ra Cô đang giả vờ mất trí nhớ,nên Cô vẫn ngây ngây ngô ngô cố đẩy Hắn ra.

Cảm giác người trong ngực đang cố gắng đẩy mình ra thì Hắn liền đe dọa:

"Đứng im không Tôi đánh em giờ "

"Hức....Bác...đừng.. Đánh Con..."

Lúc này Hắn mới buông nhẹ Cô ra đôi mắt nghiêm nghị nhìn Cô nói:

"Không được gọi là Bác "

"Vâng Bác "

Đưa tay lên chán cố gắng giải thích cho Cô hiểu:

"Tôi không phải là Bác.An Khiết Nhi em nghe cho rõ đây Lôi Tử Lãnh là tên Tôi. Và Tôi là chồng em.Điều ấy nói lên em không được gọi Tôi là Bác.Hiểu chứ? "

Gật gật đầu.

"Giờ Tôi dạy em thế nào thì em gọi theo Tôi thế ấy? "

Tiếp tục gật đầu.

Tường Cô đã hiểu,Hắn môi nhếch lên một đường cong đẹp mắt dẫn dụ Cô gọi mình:

"Gọi Chồng ời đi? "

"Chồng ời...Con nhớ mẹ "

Câu trước Hắn nghe còn lọt tai.Câu sau liền khiến Hắn nhăn nhó,Chồng - Con đây là cách gọi gì?

"Cô ấy không phải là mẹ của em "

"Vậy mẹ là gì? "

"Mẹ là người sinh ra mình."

"Thế ai sinh ra Con hả chồng? "

Hắn nhắm mắt lại hít thật sâu dặn lòng không chấp nhặt,dặn lòng phải bình tĩnh.

"Tất nhiên là mẹ em sinh ra em rồi "

"Thế mẹ Con là ai? "

"Là một người phụ nữ "

"Ở đâu thế ạ? "

"Ở trên mặt đất ~ "

"Bác trả con về cho mẹ con đi Bác.Con nhớ mẹ lắm,Bác già rồi thì sống tích đức đi,sao lại bắt nạt một đứa con nít là con"

Hắn nheo đôi mắt lại nhìn Cô,ức hiếp con nít?

Đúng bây giờ Hắn đang muốn ức hiếp Cô đây,giao dục bằng lời nói không được thì giáo dục trên giường.Dù sao Hắn cũng kiêng cử ba tháng? Dù sao Cô cũng tỉnh rồi thì cơ thể cũng cần phải được kiểm tra,xem như Hắn thay bác sĩ kiểm tra giúp Cô,cũng xem như không làm gì sai trái,mà Hắn còn cảm thấy bản thân vô cùng có đạo đức.(Au: Vâng bố thì cái gì chẳng nói được:v)

Nghĩ là làm Hắn cúi xuống bế Cô nhanh như cắt đã đặt Cô trên giường,một tay nới lỏng cà vạt,thân hình to lớn nhanh chóng đè lên người Cô.

Cô thì đôi mắt long lanh nhưng đầy cảnh giác nhìn Hắn nói năng lắp bắp:

"Bác...chồng...tính làm gì...."

Hắn đưa một tay vịn về môi Cô bình thần trả lời:

"Làm tình "

"Làm tình là làm gì???"

"Là truyện của người lớn làm để sản xuất ra trẻ nhỏ,một hành động giúp xã hội thêm dân? "

"Ồ vậy à....Vậy bác tính đẻ mấy đứa?? "

Hắn mặt đen ba vạch trực tiếp cúi xuống cắn môi Cô một phát bá đạo nói:

"Bác tính cho con ba ngày không xuống được giường."

(%...)

Di Thuần cùng Vũ Nhiễm đứng bên ngoài cửa mỗi người một cảm xúc.

Vũ Nhiễm thầm chặc lưỡi trong lòng nghĩ:

/Lãnh ời là Lãnh người ta mới tỉnh dậy mà cậu đã nổi con cảm thú,đúng là cái loại trẻ không tha,gia không buông,bệnh nhân mới tỉnh cũng không từ bỏ,so với cảm thú Cậu chỉ có hơn chứ không kém/

Di Thuần thì ngược lại lòng đau như cắt,muốn đẩy cửa xông vào nhưng bản thân lại bị Vũ Nhiễm ngăn lại.

Di Thuần đôi mắt lạnh nhạt nhìn Vũ Nhiễm cất lời:

"Anh ấy và em chưa kết thúc... "

Vũ Nhiễm tay nhẹ khép cửa phòng bình thản trả lời:

"Nhưng cũng chưa có bắt đầu? "

Di Thuần không cam lòng nhưng cũng không tỏ thái độ quá nhiều. Vì Vũ Nhiễm cũng không phải là người không thông minh. Nên nhún nhường thì phải nhún nhường.

An Khiết Nhi chờ xem ai mới là người chiến thắng cuối cùng.

Hết chương 61

Câu hỏi: các cậu có muốn chương sau có thật không.v

Nếu muốn có H thì 309 sao nhé. ☐

Rồi ngọt thì sẽ có biến ☐

Cmt dài đi tớ muốn đọc cmt dài cơ

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62

-Bác tính cho con ba ngày không xuống được giường ~ "

Cô trong lòng thầm hỏi thăm dòng họ Hần mấy lần, ở đâu ra cái loại người mặt dày như thế? Lại nói bản thân Cô vừa mới tỉnh dậy, mà tên này đã muốn dày vò Cô sao? Hừ còn lâu nhé.

"Sao bác lại cần môi của con chứ? "

"Đã nói rồi không được gọi Tôi là bác."

"Nhưng bác già rồi mà! "

Một câu nói khiến cho sắc mặt Hần thêm tối lại. Một đời Hần chưa từng bị ai nói già. Ấy vậy mà lại bị cái con người này nói, đôi mắt hổ phách của Hần bắt đầu nheo lại:

"Xem ra Tôi phải dạy dỗ lại em thật tốt, để khi em nhớ lại còn phải một đời cảm động."

Cô ngây thơ vô số tội nói:

"Bác đi xuống đi, bác đè lên con nặng quá, đã già lại còn mập nữa chứ. "

"An- Khiết- Nhi "

"Ai là An Khiết Nhi, bác đang nói cái điên khùng gì vậy, mau tránh ra cho cháu đi tìm mẹ cháu. "

Nói rồi Cô dùng tay đẩy Hần ra nhưng Hần nào chịu thua, dùng một tay giữ chặt hai tay của Cô lại, cúi xuống hôn, ngăn không cho Cô nói thêm gì nữa. Bao lâu rồi Hần không thưởng thức vị ngọt của đôi môi này, có trời mới biết bao ngày qua Hần nhớ Cô đến nhường nào, nhớ khuôn mặt đỏ ửng khi cùng Hần hòa vào đỉnh cao, nhớ đến những nụ hôn vụng về đáp trả Hần. Nhớ đến cơ thể mẫn cảm mỗi khi Hần chạm vào. Nụ hôn của Hần lúc này không phải là sự chiếm hữu hay đòi hỏi, mà nó là sự nhớ nhung của một người đàn ông dành cho người con gái mà mình yêu. Hần hôn Cô say đắm, như muốn Cô hòa vào làm một với mình, đôi mắt Hần dịu dàng rời khỏi môi Cô, cái ánh mắt này sau này nghĩ lại Cô cũng không bao giờ quên, ánh mắt dịu dàng mà chứa chan tình cảm ấy, Hần nhìn Cô tha thiết nói:

"Anh nhớ em! "

Chỉ 3 từ ngắn gọn. Không phải là một câu nói anh yêu em mà Cô nghĩ. Nhưng nó lại chứa chan bao nỗi nhớ nhung, bao hoài niệm, cùng bao tiếc nuối.

Tiếc nuối gì? Đó là Hần bỏ 7 năm chỉ để nhìn Cô thay đổi từng ngày. Hần bỏ lỡ một lời yêu, bỏ lỡ cả khoảng thời gian chỉ để nhìn vết thương quá khứ của

Cô.

Định mệnh là gì?

Hắn không xác định được,nhưng điều hắn hiểu gặp được An Khiết Nhi chính là định mệnh của cuộc đời Lôi Tử Lãnh Hấn.

Đang sống trong hoài niệm một câu nói của Cô khiến bao cảm xúc của Hấn cứ phải gọi là bị bay cao,bay xa,bay không còn gì.

"Nhưng mà cháu chỉ nhớ mẹ thôi! "

"Thế còn Tôi em không nhớ à? "

Cô lấy hai tay xoa xoa mặt Hấn trả lời thỏ thẻ:

"Có biết bác là ai đâu mà nhớ ~ "

Mặt ai kia trở nên biến sắc,trong lòng thầm nguyên rủa,ấy vậy khi tỉnh dậy lại quên đi Hấn,quên đi một người hoàn hảo như Hấn mà nghe được à? Bác? Ai là Bác? Hấn mới không phải.Tại sao lại chỉ nhớ mỗi Dĩ Thuần? Đồng tính hay Bách hợp? Hừ nếu Dĩ Thuần dám cướp người phụ nữ của Hấn,thì Hấn không ngại một cuộc đá bay Vũ Nhiễm (Tg: Anh đánh người liên quan vài lợ:v)

[Vũ Nhiễm ở đâu đó hắc hơi vài cái lăm nhăm:

"Kì quái chẳng lẽ do mình đẹp trai quá nên bị nhiều người nhắc? "]

" Thực sự không nhớ? "

~Liên tục gật đầu ~

Hấn đưa tay luôn vào áo Cô không nói lời nào bóp mạnh vào ngực Cô gian xảo nói:

"Đúng quá khứ thì chúng ta nên lãng quên.Em không nhớ cũng Không sao.Lên giường vài lần thì tự khắc có kí ức. "

Cô ngoài mặt vẫn tỏ ra ngây ngô nhưng trong lòng thì tức đến xì khói.Trên đời này còn có người mặt dày bằng người đàn ông này? Thì An Khiết Nhi Cô mang họ Lôi.Cô đôi mắt đầy sương mù mong manh mà dễ vỡ nói:

"Đau...hức "

Lúc này Hấn mới giật mình vội buông bàn tay đang luôn trong ngực Cô ra ngoài,sau đó theo bản năng lo lắng lại lấy bàn tay xoa xoa phía bên ngoài ngực Cô hỏi:

"Sao đã đỡ đau chưa ? "

Cô thật muốn một đập đá bay tên đàn ông này xuống một giây trước thì luôn tay vào ngực Cô.Một giây sau tưởng Hấn thấy hành động mình là sai trái rút tay ra,trong lòng Cô còn đang khen Hấn có tình người,có đạo đức,nhưng xin đi hành động này với hành động kia có khác gì nhau? Điều đang lợi dụng ngực Cô đây này.An Khiết Nhi Cô không phải là loại người dễ dụ,Lôi Tử Lãnh để xem em chinh anh thế nào.

"Hức...hức "

Từ đôi mắt long lanh của Cô chảy ra hai hàng nước mắt.Khiến cho Hấn một phen bàng hoàng. Đây là lần đầu tiên sau bảy năm Hấn thấy Cô khóc,còn khóc một cách triệt để như thế này,Hấn không phải kiểu đàn ông biết sử dụng lời nói ngọt ngào,dù lời nói là sự hối lỗi nhưng người nghe lại cảm thấy đây là câu đe dọa trắng trợn:

"Không được khóc.Còn khóc nữa Tôi móc mắt em giờ "

Nghe vậy Cô càng khóc lớn hơn.

"Nín.Tôi có làm gì em đâu? "

"Hức...bác bắt nạt...cháu..."

Hấn bật cười dùng một tay chống lên giường tư thế vẫn nằm đè lên người Cô,tay còn lại thì lau nước mắt cho Cô,tinh bơ an ủi:

"Ngao đừng khóc...Tôi là đàn ông sẽ không bắt nạt phụ nữ! "

"Thật không...hức....nhưng cháu là trẻ em không phải phụ nữ...."

Hấn tiếp tục lau nước mắt cho Cô giọng nói vẫn cất đều đều:

"Thật em xem từ nãy đến giờ Tôi làm gì có bắt nạt em? Tôi chỉ nhiều nhất bóp ngực em một lần,cũng không thể nói là ức hiếp,đây chỉ là một hành động xả giao cơ thể. "

Hắn giải thích như kiểu điều ấy là sự thật.Tôi không sai.Các người mới sai khi nghĩ bóp ngực là việc làm xấu ~ Hắn thấy không xấu đây là một hành động xoa bóp có gì đâu mà xấu? Ngược lại Hắn lại nghĩ sau này phải thường xuyên xoa bóp ngực cho Cô,ba tháng qua ngực Cô nhỏ đi không ít.Hắn nghĩ bản thân cần cố gắng thêm □

Cô nhát thời rơi vào trạng thái ngu toàn tập.Cách nói này mà có thể chấp nhận?

Cô mới tỉnh dậy chưa đầy một ngày mà đã muốn đập Hắn không dưới 10 lần.Dạn lòng kiềm chế và kiềm chế.

Hắn thấy Cô thôi khóc thì bình thân nói:

"Bây giờ thì chúng ta tiếp tục chứ nhỉ? "

"Tiếp tục..gì? "

Hắn nhìn Cô đầy từ bi cùng đức độ trả lời:

"Lên giường.Tạo ra bảo bối.Tránh tình trạng Bó già con trẻ.Em nên ngoan ngoãn sinh cho Tôi một đứa con,thì Tôi mới yên tâm rằng tình trùng của mình không bị bất lực. "

Cô vẫn ngu ngơ chưa kịp tiêu hóa,thì bên tai cảm thấy một luồng điện chạy qua:

"Giúp tôi kiểm tra xem Tôi có bị liệt không? Nếu không tại sao em mãi không mang bầu? "

Cô ú ớ...

"a...a.. Bác...á....bò áo... Cháu ra "

Hết chương 62.

Vâng Tớ comeback rồi đây.....!!!!

Chắc có H nhờ:v

Theo như lời hứa đã up.....a a cho tớ thấy cmt của các cậu nào -))))))))) cho nhau động lực đêê

Tháng 12 tháng của may mắn.

Tháng của anh - tháng của hạnh phúc!

Sao sao sao....bình chọn sao nào!!!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63

"Giúp Tôi kiểm tra xem Tôi có bị liệt không? Nếu không tại sao em mãi không mang bầu? "

Cô đôi mắt đầy cảnh giác nhìn hắn,lời nói lại ngu ngơ hỏi:

"Mang bầu là mang cái gì? Có ăn được không? "

"Ăn thì có lẽ không,nhưng nuôi thì có lẽ được. "

Vừa nói tay Hắn bắt đầu không thành thật.

Cô dùng hai tay mình giữ lại tay Hắn mắt bắt đầu khóc nói:

"Sao bác hết cần môi con,giờ lại bóp ngực con....hu hu con muốn mẹ....hu hu... "

Hắn bắt giấc thờ dài kéo Cô vào lòng ôm, dù gì sau này đêm nào Hắn cũng ngủ với Cô, việc gì phải vội vàng, lại nói Cô mới tỉnh dậy, Hắn lại vô cùng có tình người, nên ăn chay thêm một ngày xem ra bản thân cũng không đến nỗi thiếu đạo đức ~

"Cô ấy Không phải là mẹ em! "

Dĩ Thuần đương nhiên không phải là mẹ Cô mà là tình địch của An Khiết Nhi Cô. Bảy năm trước Cô đã để một Á Nhạ phá đi cuộc đời mình, bảy năm sau Cô không muốn bị kịch lại một lần nữa xảy ra. Ừ Dĩ Thuần là người đến trước. Nhưng không có nghĩa người đến sau thì phải lau nước mắt. Cô là hiện tại Dĩ Thuần chỉ là quá khứ. Cô Không nghĩ bản thân mình ít ỏi, vì Cô không cao thượng, Không thể nhường người mình yêu cho người khác.

Cô chỉ có thể chọn con đường này.

/ Dĩ Thuần Tôi xin lỗi! "

Cô gạt nước mắt vùng dậy chạy ra ngoài không để Hắn kịp phản ứng.

Mặt Hắn trở nên khó chịu vì mất đi vật nhỏ trong lòng, cũng đứng bật dậy đuổi theo.

"Em đứng lại đây cho Tôi! "

"Không... còn lâu bác ác lắm "

"Tôi nói đứng lại "

"Mơ đi "

"Tốt đừng để Tôi bắt được em "

Người chạy kẻ đuổi nhìn rất ư là bất bình thường.

Kẻ ăn người ở trong biệt thự được một phen hú vía, mắt chỉ biết mở to tròn hướng lên lầu 3.

Vũ Nhiễm chân vát chéo đôi mắt đầy hứng thú hướng lên bên trên. Ấy ra Từ Lãnh ới là Từ Lãnh, xem ra cuộc sống sau này của Cậu rất ư là có mỹ vị nha.

Khác với tâm trạng hứng thú của Vũ Nhiễm, Dĩ Thuần đôi mắt lặng đi nhìn một nam một nữ đang đuổi nhau, ánh mắt đầy yêu thương của người đàn ông mà mình yêu không dành cho mình mà lại dành cho một người khác. Dĩ Thuần không cam tâm, bàn tay bấu chặt vào váy, một cổ đau lòng ủa về.

Người còn đây. Nhưng trái tim người còn đâu?

Vũ Nhiễm nhìn Dĩ Thuần nghiêm túc nói:

"Vốn dĩ em nên chấp nhận và đừng làm tường giữa Từ Khôi và Từ Lãnh "

Dĩ Thuần nhìn Vũ Nhiễm trái tim khẽ run lên, nhưng cố tỏ ra bình thản nói:

"Chuyện của em không cần anh lo. Em yêu anh ấy không nhầm lẫn với ai cả! "

Vũ Nhiễm nhún vai.

Dĩ Thuần thôi không nói gì.

Cùng lúc đó một vật thể lạ lao vào ôm Dĩ Thuần.

Vũ Nhiễm tức cười đầu tiên.

Từ Lãnh thì khuôn mặt khó chịu nhìn Cô ôm Dĩ Thuần. Giận cá chém thớt nhìn Vũ Nhiễm quát:

"Cậu ngậm miệng lại ngay cho Tôi "

Vũ Nhiễm càng cười lớn.

Tức mình Hắn quay ra quát quản gia cùng đám người giúp việc:

"Muốn Cút hết khỏi đây? Nhìn Cái gì mà nhìn Tôi móc mắt các người giờ "

Không ai nói ai tự động cúi đầu..... Ông chủ của họ nổi điên rồi a.

Dĩ Thuần đang định lên tiếng thì đã bị Hắn cắt ngang lời:

"Dĩ Thuần buông vợ anh ra "

Cơ miệng Dĩ Thuần trở nên bất động.

Trái tim Cô một cỗ ngọt ngào.

Vũ Nhiễm vừa cười vừa đâm trượt:

"Lãnh là vợ cậu ôm người ta? "

Ném ánh mắt sát khí về phái Vũ Nhiễm hấn nói:

"Liên quan đến cậu à? "

Cô thỏ thẻ nói với Dĩ Thuần:

"Mẹ ơi,bác bắt nạt con "

Bớt chợt vì có tiếng nói của Cô,Dĩ Thuần mới trở về thực tại nở một nụ cười dịu dàng nhìn Cô nói:

"Tôi là Dĩ Thuần bạn gái của anh ấy! "

Vũ Nhiễm thối cười nhìn Dĩ Thuần.

Từ Lãnh cũng ngưng đọng trong lời nói ấy.

Cô không tỏ ra quá bất ngờ ngược đôi mắt ngây ngô nhìn Dĩ Thuần nói:

"Vâng.Còn mẹ là mẹ của con.Còn con là vợ của bác ấy! "

Dĩ Thuần dùng tay đẩy nhẹ Cô ra nhìn thẳng vào Cô nhắc lại:

"Tôi là bạn gái của anh ấy.Không phải là mẹ của Cô. "

Cô bất động nhìn Dĩ Thuần đôi mắt bông nước bắt đầu gào.....ăn vạ.

Hấn nghe Cô trả lời thì trong lòng trở nên vui vẻ,nhưng một giây sau đó thấy Cô bật khóc liên đầu lòng,kéo Cô vào lòng vỗ về.

"Dĩ Thuần anh cấm em quát Khiết Nhi"

Vũ Nhiễm một bên nhấp môi trà.Xem cảnh tượng tình tay ba mà trong lòng thầm khen bản thân mình là người đàn ông chân chính,chỉ đi ngủ với phụ nữ,chứ không reo rắc tình yêu cho ai,càng không vì chữ yêu mà nhức đầu như Hấn.

Dĩ Thuần cười buồn nhìn Hấn hỏi:

"Từ Lãnh anh quên em rồi? "

"Em về đi. "

Dĩ Thuần tay nắm chặt váy nhìn thẳng vào Hấn nói:

"Đây là nhà của em,anh là bạn trai em,và tất nhiên em sẽ không đi đâu cả. "

Hấn không buồn nhìn Dĩ Thuần mà dùng tay lau nước mắt đi cho Cô.Nhẹ nhàng an ủi:

"Ngoan đừng khóc.Đi ăn cơm "

"Mẹ không thương con! "

Vũ Nhiễm nhìn Cô nói:

"Còn anh thương chồng em~ "

Từ Lãnh tỏ ra không quan tâm cúi xuống bế Cô tiến thẳng vào bàn ăn xem Vũ Nhiễm và Dĩ Thuần như không khí.

Vũ Nhiễm bị ngó lơ cũng bơ Dĩ Thuần.Đi theo Hấn.

Dĩ Thuần cười nhạt nắm chặt tay:

"An Khiết Nhi Tôi sẽ không để yên cho Cô. "

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64

- An Khiết Nhi,tôi sẽ không để yên cho Cô.

Dĩ Thuần đứng đó bản thân cô độc,ngĩ ngợi đôi chút về quá khứ,cũng nhàn nhạt cười,trước đây nếu chọn Từ Lãnh thì đã Không bỏ lỡ Hấn 7 năm.Khi trái tim thức tỉnh thì người còn nhưng trái tim người không còn....

Thôi suy nghĩ Dĩ Thuần cười nhẹ cũng tiến vào bàn ăn nhưng bước chân lại khựng lại nhìn một màn đấu khẩu vui vẻ ở bên trong.

Vũ Nhiễm bấu môi nhìn Từ lãnh nói:

"Sao cậu chỉ gấp thức ăn cho em ấy thế,vậy còn tớ thì sao? Người đàn ông bên cậu 28 năm qua thì sao?? "

Hấn liếc nhìn Vũ Nhiễm chẳng buồn trả lời,ánh mắt khi nhìn Cô lại vô cùng sùng ái,khiến Vũ Nhiễm một bên mấy phần buồn nôn.

Cô nhìn hai người đàn ông sau đó cũng cất lời:

" Ông già sao mặt ông nhăn như khỉ vậy? "

Vũ Nhiễm cao hứng nhìn Hấn.

Hấn nhún vai cười nhếch môi vuốt tóc Cô dụ hoặc hỏi:

"Ai là ông già em nói cho rõ đi không người nào đó lại tự cho rằng mình trẻ? "

Vũ Nhiễm thừa biết Hấn đang cố gắng bêu xấu mình,lại nói cuộc đời Vũ Nhiễm không có gì ngoài việc tự tin 100% về nhan sắc,lại kể ra thì Vũ Nhiễm cảm thấy bản thân vô cùng trẻ,vô cùng khỏe,vô cùng có khí chất gạ gái,vậy làm sao có thể là Ông? Còn là Ông già? Tất nhiên Vũ Nhiễm cho là cái từ Ông già kia là ám chỉ Từ Lãnh chứ không phải mình ~

"Khiết Nhi em nói cho chồng em đi,từ ngày em hôn mê Cậu ấy ngày đêm bên em,nếp nhăn không ít thì nhiều,nhưng mà cũng không đến nỗi em đi so sánh chồng em với Ông già được,theo anh nghĩ Lão già thích hợp hơn ~ "

Từ Lãnh liếc mắt nhìn Vũ Nhiễm,nếu ánh mắt có thể giết người thì Hấn cá với nhân dân với tổ quốc là tên chết tiệt Vũ Nhiễm kia đã chết không toàn thấy...

Không khí trên bàn ăn không biết từ lúc nào đã trở thành nơi đá đều của hai người đàn ông.

"Vũ Nhiễm Cậu nói nhiều như vậy là đang miêu tả bản thân Cậu già? Bản thân già cũng không cần quảng cáo. "

Nhiễm nào đấy khoanh tay nhìn Lãnh ranh ma nói:

"Ít ra phụ nữ gặp tớ là một anh hai anh lại không như ai kia bị vợ mình gọi là Bác ~ "

"Ít ra Tôi còn có vợ không như tên bê đê nào đấy đến cả một mảnh tình vắt vai cũng không có? "

Khiết Nhi chồng cảm nhìn hai tên điên chuẩn bị cãi nhau,nhiều khi Cô tự hỏi Họ là cái giống gì? Cái thể loại mặt dày này cũng may bản thân Cô sớm đã tiếp xúc nhiều nên không có gì lạ lắm cho lắm.Nhưng với Dĩ Thuần thì lại khác,đôi mắt Dĩ Thuần trở nên buồn đến lạ,Từ Lãnh của trước kia không nói nhiều như vậy,Từ Lãnh của trước kia không điệu đàng đến như vậy,từ bao giờ anh lại thay đổi? Là vì An Khiết Nhi?

Người giúp việc dù cố gắng không hóng hớt,nhưng đoạn hội thoại của hai người đàn ông cực phẩm cực kì sinh động nha,đại loại là:

- Lãnh ý cậu chê Tớ Ế đấy à?

- Cậu nghĩ bản thân Cậu không ế? Không ế thì vác một Con vợ đến đây xem nào?

- Ế thì sao? Ế là xu thế.Đề tiếp tể đàn ông lên giường cho phụ nữ đây không gọi là ế,mà đây gọi là đỉnh cao ả ~

Khiết Nhi nghe Vũ Nhiễm nói thế liền vỗ tay phán câu xanh rờn:

"Ô thế ông già làm trai bao à??? "

Từ Lãnh cũng chịu tán thưởng lời Cô:

"Nhiễm nào phải là trai bao,Khiết Nhi Tôi dạy em thế nào? Kể cả khi sự thật là Vũ Nhiễm có là trai bao đi chăng nữa thì em cũng nên biết nói giảm nói tránh,nói vắn mình nói lịch sự là: Trai Đứng Đường ~ "

Khiết Nhi gật gù như vừa ngộ nhận ra một chân lý.

Vũ Nhiễm bức xúc nhăn nhó nói:

"Vợ chồng hai người bắt nạt Tôi? "

Hắn rất có tâm trả lời an ủi bạn thân mình:

"Đây Không gọi là bắt nạt mà đây gọi là ức hiếp có tổ chức! "

Vũ Nhiễm lại trở nên cả lợ phát phờ đôi mắt đầy dạt dào tình cảm nói:

"Không sao bị người đàn ông mà mình yêu ức hiếp cũng không sao nga,thương cho roi cho vọt,tớ hiểu thâm tình của cậu mà,ừ ừ "

"Vợ ăn đi chấp gì thằng Bê Đê! "

"Vâng Bác ~ "

Hắn đang định bắt Cô sửa cách gọi thì Dĩ Thuần đã không nhịn được lên tiếng:

"Lãnh em muốn nói chuyện riêng với anh. "

Từ Lãnh lướt mắt nhìn Dĩ Thuần sau đó gật đầu:

"Ừ "

Khiết Nhi ngậy ngô nhìn Dĩ Thuần mời mọc:

"Mẹ oi lại đây ăn cơm ~ "

Dĩ Thuần nhẹ lắc đầu sau đấy nhìn Vũ Nhiễm gật nhẹ ý chào,sau đó thì quay lưng đi ra ngoài.

"Nhiễm cậu lo mà canh chừng Khiết Nhi cho tốt.Vợ Tôi mà rụng một cọng tóc thì Cậu đừng hòng còn một cọng lông. "

Vũ Nhiễm trong lòng mở khỏi nghĩa đây là đe dọa trắng trợn,tên này vốn là cầm thú.Quyền dân chủ của Vũ Nhiễm cứ như thế mà tiêu tan ~

"Ngoan ngoan ăn cơm lát Tôi quay lại! "

Cô không bày tỏ gì vắn ngậy ngậy,nhưng trong lòng lại không vui gặp nhau riêng để làm gì? Tình cũ không rủ cũng tới,không được,đại nào bắt đầu hoạt động....Nhưng hành động một mực bên ngoài không thay đổi vẫn là một tiểu cô nương ngoan ngoãn,yên phận nghe lời người lớn.

Hắn đứng dậy một đường thẳng đi theo Dĩ Thuần.Cũng nghĩ nên nói rõ ràng,Dĩ Thuần là một cô gái tốt,Hắn không đành lòng để Dĩ Thuần chịu tổn thương,nhưng cũng không thể ép bản thân có tình cảm với Dĩ Thuần,vì trái tim của Hắn chỉ đập vì một cái tên,vì một người con gái mang tên: An Khiết Nhi.

Thấy bóng dáng của Từ Lãnh dần khuất Vũ Nhiễm quay ra bắt chuyện với Khiết Nhi.Đối với Vũ Nhiễm thì Khiết Nhi như một người em gái,nên bản thân nhất định ủng hộ và tác hợp cho Cô và Từ Lãnh.

"Khiết em có sợ mất chồng không? "

Cô mở đôi mắt to tròn nhìn Vũ Nhiễm tỏ ý Ông nói cái gì? Cháu không hiểu.Cháu còn đang bận ăn cơm ~

"Giờ mặt em ngu ngu thế này thì làm sao mà đánh ghen nhể ~ "

"Ông nói lắm thế,gì rồi nói ít thôi. "

"Anh đã nói rồi.Anh năm nay 28.Và anh khá lo lắng cho tương lai.Anh tuy không mê em.Nhưng anh khá là mê trai ~ "

Khiết Nhi bật cười thành tiếng.

Vũ Nhiễm anh quả thật là dễ thương nhưng.....thua chồng em \

"Cười gì.Đi thôi "

"Đi....đi...đâu...ạ "

"Đi rình "

Vũ Nhiễm nháy mắt tinh quái.Quyết định đưa Khiết Nhi đi phá cuộc nói chuyện của Hấn và Dĩ Thuần.

Cô còn đang không biết làm sao để đi xem,cũng may bên cạnh còn có một người nhiều chuyện như Cô nên cảm thấy Vũ Nhiễm hôm nay nhìn kiểu gì cũng thấy thuận mắt.

Ở một nơi khác.

Trong căn phòng ẩm mốc,bóng tối che lấp đi không gian. Khiến nơi đây trở nên ngột ngạt đến lạ.

Phía trong góc phòng Á Nhạ run sợ ngồi im một góc,tay chân bị khóa lại bởi những sợi dây xích,khuôn mặt trong ba tháng qua trở nên hốc hác,không còn vẻ kiêu căng như trước,nhưng lòng dạ ác độc vẫn không thay đổi.

Đôi mắt Á trở nên sợ hãi khi cánh cửa phòng bật mở.Triết Diệp từ ngoài đi vào.

Triết Diệp - Tên ác quỷ .Ba tháng qua Triết Diệp giam cầm,hành hạ Á,anh ta là ác ma,anh ta không phải là người,là tên quỷ dữ.

"Cô nên cảm ơn vì Khiết Nhi đã không chết đi. "

Ngữ khí của Triết Diệp nhẹ nhàng nhưng lại thâm sâu.

Nghe đến tên Khiết Nhi trong lòng Á lòng thù hận càng dâng cao,căm phẫn nhìn Triết Diệp:

"Anh nói với Tôi làm gì? Haha nó có còn sống thì nó cũng chẳng yêu anh,Triết Diệp ời là Triết Diệp dù anh có giam cầm Tôi thì con quỷ ấy cũng sẽ không chọn anh,cuộc đời anh rồi sẽ sống trong cô độc "

"Nói xong chưa? "

Triết Diệp ánh mắt sắc lạnh. Cúi người xuống một tay bóp chặt cổ Á.

"Nhìn đi Vợ cũ của Tôi,Cái chết sẽ đến từ từ với em "

An Khiết Nhi - Rồi em sẽ của anh.

Bảy năm trước cũng vậy.Bảy năm sau càng không thay đổi.

Hết Chương 64

Alô alô dạo này gõ hơi bị dài luôn.

Vậy đổi lại các cậu cần làm gì nào:v

Tất nhiên là sao nhẹ,cmt nhẹ,chứ đừng lướt nhẹ mà không để lại dấu vết gì.:3

Thật ra Á Nhạ bị hành ra sao thì chương sau sẽ cụ thể.-)))

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65

"Nhìn đi vợ cũ của Tôi,cái chết sẽ đến từ từ với em "

Ả khuôn mặt trắng bệch, hơi thở khó khăn, Ả không thể chịu thua như thế, không thể chết trong tay tên Triết Diệp khốn nạn này. Trước đây vì yêu Triết Diệp, Ả bất chấp mọi thủ đoạn, nhưng trên tất cả Ả đã quá xem thường Triết Diệp. Người đàn ông này vốn định làm gì?

"Tha.....tha....cho....tôi....cầu xin anh"

Ả nói trong hơi thở khó khăn, lúc này ngoài cầu xin Triết Diệp, xin anh ta không giết mình thì Ả mới còn cơ hội lật ngược tình thế...

Triết Diệp tay buông lỏng lên lời cảnh cáo:

"Tốt nhất đừng thách thức lòng kiên nhẫn của Tôi "

Nói xong anh cũng rời đi. Để lại căn phòng như phút ban đầu. Ả khó khăn lấy từng hơi thở, đôi mắt đầy oán hận, ba tháng qua Ả sống không bằng chết, sống trong tù nhục, sống trong sự hành hạ, tất cả cũng do An Khiết Nhi.

"An Khiết Nhi tao hận! "

BIỆT THỰ HỌ LÔI

Dĩ Thuần bước chân nhẹ nhàng bên ngoài hoa viên không vội lên tiếng. Hắn cũng bước chân chậm chậm chính là đợi Dĩ Thuần lên tiếng trước.

Ở một góc khuất nào đó có hai sinh vật nào đó xì xầm đại loại là:

"Em xem chồng em đi sát người ta chưa kìa "

Con mẹ nó anh không nói thì Tôi cũng biết, Cô thầm chửi trong lòng, đi có cần đi sát vậy không? Cách tý thì không nói chuyện được à? Từ Lãnh anh giỏi lắm? Nhìn khung cảnh hòa hợp tình chàng ý thiếp trước mặt quả thật là máu chó.

Vũ Nhiễm chỉ sợ lửa chưa đủ cháy to còn bồi thêm câu:

"Thằng bạn mình thế mà khá, tay trái ôm vợ, tay phải ôm Thuần, vậy tay nào ôm anh? "

Cô đôi mắt ngơ ngác trả lời không liên quan đến vấn đề:

"Gió to quá váy mẹ bị tốc rồi kìa "

Vũ Nhiễm nghe thế thì thuận mắt nhìn theo....quả thật là có tốc một chút. Khiết ơi là Khiết giờ em còn có tâm trạng mà soi mói quần áo người ta? Người đàn ông của chúng ta à không chồng em đang trên đà đứt dây đàn có người khác, mắt trí nhớ khi nào lại không mất, mất ngay cái lúc dầu sôi lửa bỏng này, bắn ánh mắt đầy thương cảm nhìn Cô, Vũ Nhiễm an ủi:

"Khổ thân con bé giờ đến hôn ghen nó cũng không biết ~ "

Cô cá với lòng nếu đang không giả vờ mất trí, thì Cô đã một cước đá bay Vũ Nhiễm.

"Ông già ông nói mây nói họa gì vậy, ông rù con ra đây chỉ để nhìn mẹ bị tốc váy thôi à? "

Vũ Nhiễm khuôn mặt đẹp trai anh dừng hạ quyết tâm phán:

"Ông đưa mày đi bắt gian ~ "

Sau ấy Vũ Nhiễm ra hiệu nói Cô im lặng để bắt đầu tìm chỗ gần họ thực hiện công cuộc rình phá đám.

Dĩ Thuần đi được một đoạn cho đến khi đến gần hồ bơi mới nhẹ nhàng xoay lưng lại đối mặt với Hắc. Tiết trời tháng 12 tương đối lạnh, khiến cho khuôn mặt của Dĩ Thuần có chút trắng bệch, nhìn vô cùng yếu đuối, nhưng cũng không làm giảm đi đường nét xinh đẹp trên khuôn mặt kia.

Hắn đôi mắt không chút gợn sóng nhìn Dĩ Thuần, vẫn vậy Hắc không lên tiếng.

Dĩ Thuần đâu đó hi vọng Hắc ôm mình vào lòng nói tất cả chỉ là một vở kịch, tất cả không phải là sự thật, Dĩ Thuần trông chờ một lời giải thích từ Hắc, nhưng sự thật đã chứng minh, Hắc không nói gì, không buồn nói gì, câu đầu tiên sau 7 năm gặp lại cũng chỉ vồn vện vài ba từ: "Em về đi"

Đánh bay sự im lặng Dĩ Thuần dịu dàng hỏi:

"Bảy năm qua anh vẫn sống tốt chứ?"

Vẫn chất giọng trầm quyền rũ Hắc trả lời:

"Tốt "

"Xem ra cuộc sống của anh thực sự vui vẻ? "

"Ừ "

Dĩ Thuần hỏi Hấn trả lời nhưng chỉ khác một điều là người hỏi 10 từ kể trả lời được một chữ.

Vũ Nhiễm nghe trong lòng cảm thán.

Từ này đến giờ mà chỉ vài câu hỏi bình thường thế này thôi sao? Vậy gặp riêng làm gì? Hai Vũ Nhiễm bán hết thanh ranh, bán hết sĩ diện, bán luôn nhân cách...đi rình. Buột miệng lẩm nhẩm:

"Ồ thế đoạn trọng tâm chỉ là anh sống tốt, anh khỏe, anh dậy thì thành công thôi à? "

Cô thì chẳng dư hơi như Vũ Nhiễm ngồi đếm xem số lần họ hỏi thăm nhau. Mà cái Cô quan tâm là Hấn sẽ giải thích thế nào, sẽ nói về Cô ra sao, còn việc Vũ Nhiễm thêm bớt vào thì Cô xin khẳng định là Lãnh nhà Cô dậy thì rất chi là thành công. Cô còn nhớ trước đây buồn mồm, buồn miệng Cô hỏi Hấn:

"Chủ tịch anh dậy thì năm bao nhiêu tuổi? "

Người nào đó không biết xấu hổ trả lời:

"Anh lên giường với phụ nữ khi mới 17 ~ như vậy có xem là dậy thì thành công không? "

Lúc ấy Cô mặt cũng có chút tu luyện, cơ mặt cũng dày hơn một chút, còn nhớ khi kể lại cho Vũ Nhiễm nghe thì Vũ Nhiễm không khách khí chạy đến tập đoàn EoAy đập cửa phòng vị chủ tịch nào đó nhạo báng:

"Lãnh tớ nghe Khiết Nhi nói Cậu mất trinh năm 17 tuổi ~ "

Thế đấy cuộc sống của họ trước đây chưa bao giờ gọi là bình thường.

Một câu nói của Dĩ Thuần đã đưa Cô thoát ra khỏi quá khứ trở về hiện tại.

"Từ Lãnh anh hết yêu em rồi à? "

Hấn thoáng do dự, nhìn ánh mắt tha thiết của Dĩ Thuần khiến Hấn không biết nên trả lời câu hỏi này thế nào, nhưng rồi Hấn cũng cười, một nụ cười thoáng qua, Hấn chỉ nói vụn vụn vài từ:

"Dĩ Thuần anh xin lỗi "

Dĩ Thuần trái tim như ngàn vết dao cứa, xin lỗi, nói Dĩ Thuần không hiểu thì Dĩ Thuần chính là hạng người không IQ. Chính vì hiểu nhưng vẫn cố chấp không chấp nhận sự thật là Hấn đã hết yêu mình, không phải trước đây, khi còn học Trung Học, Hấn nói là thích Dĩ Thuần lắm sao? Không tin chính là không tin, Dĩ Thuần vẫn Khư khư hỏi:

"Không cần xin lỗi, em biết anh vẫn còn yêu em mà đúng không? "

Từ Lãnh đưa tay đặt lên vai Dĩ Thuần đôi mắt kiên định không một tia tình cảm Hấn nói:

"Người anh yêu là An Khiết Nhi không phải em. "

Đôi mắt Dĩ Thuần không biết từ lúc nào lại run run lên khoe mắt tuôn trào nước mắt, mắt không chế nói:

"Không phải trước đây anh nói anh yêu em sao? Không phải trước đây anh nói anh chờ em sao? "

Hấn không nhìn Dĩ Thuần mà hướng mắt nhìn lên bầu trời trả lời:

"Em cũng đừng quên quá khứ là em chọn Từ Khôi không phải anh. "

Dĩ Thuần như chết lặng. Không nói được lời gì.

Hấn tiếp tục nói:

"Tìm một hạnh phúc thuộc về em đi. Đời này anh một khắc cũng không thể rời xa cô ấy. '"

Khiết Nhi nghe trong lòng trở ảm áp, đôi môi nở một nụ cười của sự hạnh phúc.

Đang trong giây phút ảm áp thì Vũ Nhiễm một bên ú ớ:

"Khiết Nhi em xem kia... "

Cô hướng đôi mắt nhìn cảnh tượng trước mặt.....thế mà Hấn lại đang ôm Dĩ Thuần.

Được giới lắm..

Nhưng lúc ấy Cô không biết là đây chỉ là cái ôm an ủi của Hấn dành cho Dĩ Thuần.Như một cái ôm xả giao không hơn không kém

Vũ Nhiễm chắc lười đang định nói gì đó thì đã không thấy Cô đâu..

Chỉ nghe thấy tiếng bùm

Đã thấy Từ Lãnh bị Khiết Một cước đá bay xuống hồ bơi.

Con người nào đó còn có lòng tốt nhìn Hấn đang trối với dưới hồ nói:

"Mẹ Tôi là của Ba Tôi ai cho một tên già như Bác Ôm? "

Còn quay ra nhìn Dĩ Thuần tỏ vẻ đưa con hiếu thảo non nớt nói:

"Mẹ đừng sợ...Thế giới cứ để con lo. "

Hấn khuôn mặt đen 3 vạch.

Khiết Nhi nở một nụ cười vô cùng khả ái chột hạ:

"Đuổi nhau là tinh thần thể thao. Còn đạp nhau xuống ao là tinh thần bơi lội ~"

Vũ Nhiễm: "..."

Dĩ Thuần: "..."

Từ Lãnh: "..."

Chung một trạng thái là cặn lòi.

Hết chương 65

Chúc những em tuần sau thi,thi thật tốt,tránh điểm 0,qua điểm liệt -))Từ chối điểm 5,vươn lên điểm 6,đánh bật điểm 7,tẩy chay điểm 8.v Cầm tạm điểm 9:vvv

Đọc xong thì phải làm gì nào??

Là Sao+ cmt chứ còn gì nữa -)))□

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66

- Đuổi nhau là tinh thần thể thao còn đạp nhau xuống ao là tinh thần bơi lội.

Ba con người đều rơi vào trạng thái cặn lâm sàn.

Người lấy lại tinh thần đầu tiên có lẽ là Vũ Nhiễm,bởi chất giọng mấy phần gọi đòn ấy không thể chối đi đâu được:

"Ha ha...Bao nhiêu năm quen biết mới biết Lãnh cậu thật sự có tinh thần thể thao bơi lội nha ~ "

Hấn mặt đã đen nay còn đen hơn lời nói mang phần đe dọa:

"Vũ Nhiễm cậu tốt ngậm miệng lại cho Tôi "

Vũ Nhiễm khuôn mặt không sợ chết,như kiểu vì lí tưởng của nhân dân,một lòng chiến đấu hi sinh,rất có thần thái khoanh tay đánh giá sự tức giận của ai

kia:

"Này thì ôm mẹ người ta này.Này thì có vợ rồi còn thích đi thả thính này.Này thì ngu này,này thì ngã cho sướng này,cái ngu đánh chết cái đẹp là không sai ~ "

"Vũ Nhiễm "

Tiếng Hấn vang lên như nghiền răng nghiền lợi.Đây là tháng 12,đây đang là mùa đông,cái thời tiết rét buốt này có mặc áo dày mấy lớp còn thấy lạnh,vậy mà lúc này đây Hấn đang oanh liệt bị con sư tử cái nhà mình không một tia thương xót,một cước liên đá bay Hấn xuống hồ bơi,này An Khiết Nhi - Tôi cho em học võ không phải để đánh chồng đâu đấy.

Dĩ Thuần lấy lại tinh thần đôi mắt đầy lo lắng nhìn Hấn hỏi:

"Anh có sao không? Mau bơi lên đây ở dưới đây lạnh lắm. "

Khiết Nhi khuôn mặt căng căng đôi mắt lại vô cùng ngây thơ,ngây đến độ người đứng bên cạnh là Vũ Nhiễm cũng thấy nổi da gà,da vịt,không tự chủ đứng cách xa một chút,không muốn bị đạp xuống hồ bơi như tên cầm thú nào đó đâu ~

Cô bập bẹ nói:

"Mẹ việc gì phải lo lắng,kệ bác ta đi,ngu thì chết bệnh tật gì,có vợ rồi còn định cướp vợ của ba vợ mình,hừ"

Dĩ Thuần bất đắc dĩ thở dài nói:

"Khiết Nhi,Tôi phải nói bao nhiêu lần nữa đây? Tôi là Dĩ Thuần không phải mẹ của Cô."

Từ Lãnh nghe Cô nói thì có chút rối não,gì mà có vợ rồi lại đi cướp vợ của ba vợ? Đôi mắt Hấn chợt mang ý cười không còn tia tức giận,trong lòng chỉ muốn bay lên hung hăng ôm lấy cái con người đáng yêu kia,dù mất trí nhớ nhưng trong lời nói vẫn khẳng định bản thân là vợ của Hấn,chỉ là biến tấu đi đôi chút,khiến cho Dĩ Thuần cũng như Hấn rơi vào trạng thái ngơ cụt,nên nói là vợ Hấn thông minh hay là sự ngây thơ đúng lúc đã tạo nên điều này?

Khiết Nhi đôi mắt to tròn chớp chớp vài cái sau đó....gào lên khóc tay chân đạp túi bụi vào người Vũ Nhiễm,kẻ đã giữ khoảng cách an toàn ấy vậy mà không tránh khỏi cảnh ăn đòn ~

"Mẹ...mẹ ruồng bỏ con....ông ơi mẹ ruồng bỏ cháu....hức "

Vũ Nhiễm lấy tay đỡ nhún nhó nói:

"Ông có làm gì lên tội đầu con? Tại chồng mày quyến rũ mẹ mày đấy chứ ~ "

"Hức....ai nói ông không làm gì lên tội...hức...."

"Thế Khiết con nói xem? Ông làm gì lên tội nào? "

Cô gạt nước mắt nước mũi chỉ thẳng tay vào mặt Vũ Nhiễm nói:

"Tội của ông chính là không biết dạy con gái."

Ba con người lại tiếp tục rơi vào trạng thái không tiếp thu nổi lời của tiểu hồ cái trước mặt.

Cô rất có tâm bổ sung cho mọi người cùng hiểu:

"Ông không biết dạy mẹ,để mẹ ruồng bỏ con ~ "

Vũ Nhiễm kêu trời thì trời không thấu.WTF người ta là trai tân nha,người ta có lên giường với phụ nữ cũng dùng bao cao su nha,làm gì rơi vãi giọt tinh trùng nào mà đã tạo nên sản phẩm là một đứa con gái mang tên Dĩ Thuần thế này?

Hấn lúc này bật cười.Vợ? Anh có nên suy nghĩ xem em học ai cái tính biến thái này không?Được vừa tỉnh dậy biến Tôi thành Bác,Vũ Nhiễm thành Ông,Dĩ Thuần thành mẹ đã không nói làm gì.Nhưng giờ Dĩ Thuần lại còn là con của Vũ Nhiễm,cái mối quan hệ máu cầu gì đây?

Từ Lãnh nhanh như chớp đã bơi lên bờ tự tiểu phi tiểu hùa theo Cô lên tiếng trách móc Vũ Nhiễm:

"Vũ Nhiễm tại sao cậu không biết giáo dục con cái? Để vợ Tôi bị ruồng bỏ thế hử? "

Dĩ Thuần thì từ khi bước chân vào ngôi biệt thự to lớn này đã được tiếp xúc hết từ bắt ngờ này đến bắt ngờ khác,bản thân cũng không thể tiêu hóa nhanh như hai người đàn ông kia,nên từ này đến giờ vẫn không cất lên lời.

Vũ Nhiễm khôi phục trạng thái mặt dày mày dạn không đứng đắn nói:

"Ông đây tuổi già sức yếu làm sao có thể ngăn cản được sức quyến rũ của Bác Lãnh, có trách thì trách Bác Lãnh già không buông, trẻ không tha, phụ nữ có con cũng không từ bỏ, Khiết Nhi, Ông ngoại thật bất lực với người cháu rể này nha ~ "

Cô nín cười đến trọng thương. Vũ Nhiễm? Anh có cần đã kích chồng em thế không? Cháu rể - Càng ngày càng máu chó. Cảm thấy hàn khí lạnh lẽo của người bên cạnh tỏa ra không hề ít, cái đầu nhỏ của Cô có ngu mới ở lại để ăn hành nha, một tay vội kéo Dĩ Thuần đi, cơ miệng còn rất nhập tâm nói:

"Mẹ chưa ăn cơm đúng không? Chắc sẽ đói lắm... Vậy nên con quyết định đưa mẹ đi dạo! "

Bà Cô nhà Tôi ư? Cô nói chuyện có thể liên quan hơn không?

Chạy cũng thật nhanh ~ Dĩ Thuần còn chưa kịp phản ứng đã bị kéo đi rồi.

Vũ Nhiễm như nhận thấy tình hình rất ư là tình trạng liền thay đổi giọng:

"Lãnh cậu ngã có lạnh lắm không? Tớ thật là xót cho Cậu lắm đó! "

Hắn nở một nụ cười yêu nghiệt hỏi:

"Vậy sao? "

Vũ Nhiễm rất có hình tượng người bạn thân đúng nghĩa nói:

"Thật sự khi Cậu ngã xuống tớ đã định lao tới kéo Cậu lên, nhưng mà cậu ngã đẹp quá tớ không kịp đỡ ~ "

Đề Vũ Nhiễm nói rứt câu, 1s sau đó Hắn đã nhanh như chớp, một cước đạp chân trái, rứt khoát không do dự.... đá bay Vũ Nhiễm xuống hồ bơi. Trong lòng còn cảm thấy bản thân quá độ lượng, không nỡ để bạn không kịp đỡ mình mà tiếc, rất nhân từ đạp bạn ngã như mình, vậy có xem như đôi bạn cùng tiến hay không?

Vũ Nhiễm bất ngờ bị đạp cái lạnh thấu xương thấu thấu thịt này, thật là cmn Vũ Nhiễm trời không sợ, đất không sợ, ấy vậy mà lại bị hai vợ chồng nhà này ức hiếp..... Chắc ai cho Vũ Nhiễm làm người lương thiện?

"Từ Lãnh cậu.... thật là "

"Sao? Ấm không? Nước hồ bơi thực sự rất ấm "

Nói xong Từ Lãnh tự cao tự đại rồi đi.

Đề lại một Vũ Nhiễm đang hì hục bơi lên bờ lấm nhấm chùi eo:

"Hừ để xem hai vợ chồng bắt nạt Nhiễm đẹp trai này được bao lâu? Khiết em tốt nhất mất trí lâu một chút hành thẳng này lên bờ xuống ruộng cho anh "

Sau đó cũng lủi thủi đi vào tự an ủi bản thân:

"Nhiễm soái thần độ lượng không chấp nhất dăm ba cái loại cầm thú " ~

Ở một nơi nào đó.

Dĩ Thuần hất tay của Cô ra bực bội quát:

"Cô tránh xa Tôi ra "

"Không tránh. "

"An Khiết Nhi, cô muốn làm gì? "

Cô cười đôi mắt không còn sự ngây ngô thay vào đó là ánh mắt không chút gọn sóng, khiến cho người thông minh như Dĩ Thuần cũng không đoán được đối phương muốn gì, nhưng trong lòng vô cùng ghen tỵ với Cô, nhìn thấy Vũ Nhiễm, Từ Lãnh họ vui vẻ nói chuyện nhau. Cảm giác đố kỵ xâm lấn, khiến một người từ tốn như Dĩ Thuần ấy vậy mà nổi cáu.

"Mẹ làm gì phải nóng? Nào chúng ta hãy nói chuyện như những nam nhân với nhau đi? "

Dĩ Thuần "... "

Hết chương 65

À các không phải mình gõ thiếu tên Khiết Nhi đâu nhé.

Mà là do Vũ Nhiễm hay gọi Khiết Nhi là Khiết.

Cuộc nói chuyện như những nam nhân với nhau đấyyy có ai hóng khôngv

Đọc xong thì phải làm gì? Đọc xong là phải cmt chứ sao -))

Dạo này nó cứ bị hài ấy -))

Chuyện tình của Từ Lãnh và Khiết Nhi sẽ đi về đâu -)) Thì đến chương 100 rồi biếtv

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67

- Nào chúng ta hãy nói chuyện như những nam nhân đi?

Dĩ Thuần "..."

Nói chuyện như những nam nhân? Có gì đó sai sai đúng không? Dĩ Thuần bắn ánh mắt đầy khó hiểu về phía Khiết Nhi, trong lòng nổi lên nhiều suy nghĩ, bản thân cũng đã điều tra sơ lược về cô gái này, quả thật có chút đau đầu, nếu như là trước đây Dĩ Thuần tự tin là bản thân sẽ không bao giờ thua, nhưng hiện tại dường như chữ thắng đã "Không" còn tồn tại.... Xoáy sâu vào đôi mắt ngây thơ kia, trong lòng Dĩ Thuần lại cảm thấy có gì đấy gọi là xót xa, An Khiết Nhi? Cô là người như thế nào? Đã trải qua những gì?

Lấy lại tinh thần, nở nụ cười nhẹ Dĩ Thuần cất giọng:

"Chúng ta là phụ nữ???"

Khiết Nhi cho là bản thân Cô không nói sai điều gì cả, ừ vẫn là một đứa trẻ ngoan và nghe lời mẹ, Cô rất có tâm điều chỉnh lại lời nói:

"Vậy mẹ ơi? Chúng ta nói chuyện như những thằng đàn ông với nhau đi! "

Dĩ Thuần cơ miệng cứng ngắc, cái lí lẽ gì đây, này An Khiết Nhi chúng ta đang tranh chồng đấy? Đừng có mà nhận máu mũi tình thâm như thế chứ!!!

Khiết Nhi trong lòng cũng đang một đường đánh giá Dĩ Thuần..... Bắt đầu từ vòng 1 không tệ cũng 90 chứ chả ít, vòng 2 thì chắc tầm 56 này số đo của Ngọc Trinh chứ chả chơi, vòng 3 thì khỏi nói, mông thì cứ phải gọi là cong, nhìn chung khá quắt mà nói đây quả thật là một cơ thể câu người, bảo sao ngày xưa chồng mình chết mê. Chết mê. Này Không được ngực Không nên to như thế, lỡ sau này có con, ngực to ra con bú có ngộp thở chết à? Eo thon thế để làm gì, phụ nữ phải có chút thịt mới dễ nhìn, tính làm người mẫu hay gì mà nhìn mong manh như sợi phở thế? Rồi lại nói đến vòng 3, mông có cần cong thế không, nhìn chung sau một hồi đánh giá đi, đánh giá lại, Cô đúc kết cơ thể này của Dĩ Thuần chắc chắn bị dị tật ~

Quả thật là so về nhan sắc thì Dĩ Thuần đẹp, từ lần đầu tiên nhìn thấy ở bệnh viện Cô đã biết Cô gái này tuyệt đối là một mỹ nhân khuynh thành. Nhưng giờ đẹp có ăn được không? Thời buổi này ai còn so về nhan sắc? Cái quan trọng là não bạn sâu đến nhường nào, chứ không phải bạn đẹp đến bao nhiêu. Cô dám vỗ ngực cam đoan là sau 7 năm nhờ có sự " giáo dục vô nhân cách " của Từ Lãnh dành cho mình, thì một Dĩ Thuần, Cô tự tin là mình sẽ đánh bại.

Hạnh phúc lần này Cô muốn chính tay mình nắm giữ! Tình yêu không có sự cao thượng, hoặc là được yêu hoặc là nhìn người ấy yêu người khác. Nếu Từ Lãnh dám quên đi An Khiết Nhi - Cô... thì Cô không ngại một súng bắn chết Hấn. Ít ra khi ấy Cô cũng sẽ đi theo Hấn, sinh tử không rời.

Đúng An Khiết Nhi không phải là nữ chính của phim truyền hình nhưng cuộc đời mình Cô muốn làm nữ chính. Muốn yêu và được yêu.

"Mẹ sao mẹ không nói gì? "

Dĩ Thuần nhìn lên trời cao nhẹ nhàng trả lời:

"Khiết Nhi yêu một người chẳng lẽ là sai sao? "

Cô cũng nhìn lên trời cao nhưng khác một điều là Cô nhắm mắt, ngây ngô nói:

"Mẹ không nhận con gái mình đấy mới là sai đấy ~ "

Dĩ Thuần quay đầu đối diện với Cô kiên quyết nói:

"Dù thế nào Tôi cũng Không từ bỏ Lãnh! "

Đáp lại ánh mắt cương quyết kia, Cô không may mắn để lộ sơ hở gì, đưa ngón tay lên cản cản, đôi mắt thì tỏ ra sợ hãi, giọng nói thì run run, chắc diễn cũng

thật là sâu nha ~

"Mẹ định cướp chồng con à? Thế thì ba thì sao? Mẹ định bỏ ba với con?? U"

Tình huống gì đây???

Hắn đã thay đồ xong từ lúc nào. Bên cạnh cũng đã có thanh niên nhiều chuyện là Vũ Nhiễm. Hai người đàn ông đứng nhìn hai cô gái trong lòng mỗi người một suy nghĩ.

"Lãnh cậu nói xem hai người họ có đánh nhau không? "

"Nhiễm cậu là hi vọng họ đánh nhau?"

Vũ Nhiễm đột nhiên nghiêm túc đến lạ cắt lời:

"Dù cậu chọn ai thì cũng sẽ tổn thương người còn lại. "

Một câu nói của Vũ Nhiễm cũng khiến Hắn phải suy nghĩ, nhìn hình bóng của hai người con gái, một người thì là người Hắn từng yêu, một người lại là người Hắn yêu cho đến tận bây giờ, nhưng trong đôi mắt của Hắn bây giờ à? Chỉ chứa đựng hình ảnh của một cô gái nhỏ nhắn, cao 1m60, đôi mắt long lanh, cử chỉ ngốc nghếch, và ẩn sâu trong đấy là một con sư tử tiềm tàng, đứng trong mắt Hắn bây giờ chỉ có An Khiết Nhi. Người con hắn đã và đang yêu là mãi mãi. Đôi mắt Hắn trở nên cương nghị cùng rút khoát nhìn Vũ Nhiễm trả lời:

"Ít ra chỉ một người đau lòng. "

Có lẽ Dĩ Thuần trách Hắn vô tình. Nhưng hắn không quan tâm điều ấy, Hắn sống không phải để vừa lòng ai, Dĩ Thuần biết đau lòng chẳng lẽ Khiết Nhi của Hắn Không đau lòng? Nếu Dĩ Thuần khóc Hắn sẽ cảm thấy có lỗi, nhưng nếu cô ấy khóc Hắn sẽ đau lòng, đau đến tâm can nhói nhức. Vì đối với Hắn tình yêu này còn hơn chữ định mệnh.

Thấy thái độ kiên quyết của Hắn, Vũ Nhiễm lại bắt đầu đùa bỡn:

"Nếu không muốn ai đau lòng thì cậu nghĩ sao về tớ? Nhiễm soái thần làm đối tượng kết hôn của Lãnh mặt than có vẻ cũng không tệ ~ "

Hắn bắn ánh mắt đầy khinh bỉ nhìn Vũ Nhiễm.

"Cho dù trên đời này phụ nữ có chết hết, thì đến rách dép cho Tôi cậu cũng không có cửa. "

Vũ Nhiễm Không chịu yếu thế nói:

"Rõ là cậu toàn đi giày? Lấy đâu ra dép cho Tớ rách. Tớ nghĩ rách quần cho Cậu hợp lí hơn đấy ~ "

Hai tên đàn ông nào đấy lại bắt đầu choảng nhau, bỏ quên luôn hai cô gái.

Không biết Dĩ Thuần và Khiết Nhi đã nói những gì. Nhưng hai người họ lại nhìn nhau cười. Một nụ cười cho một vài sự thật, một nụ cười cho một vài hi vọng, cùng đó là những toan tính, dù gì đi nữa tất cả cũng chỉ bắt nguồn từ chữ yêu.

"Mẹ Thuần xem kia ông và bác chuẩn bị phang nhau kìa....!!!! "

Dĩ Thuần nhìn theo phía Khiết Nhi chỉ, môi cũng khẽ mỉm cười, hai người họ vẫn vậy, chỉ khác là trong mối quan hệ của họ Không chỉ có hai mà còn tồn tại người thứ 3... người con gái ấy tên là An Khiết Nhi. Còn Dĩ Thuần bỗng trở thành người vô hình...

Từ Khi anh ở đâu?.....

Đang mãi mê suy nghĩ thì lại bị Cô một lực kéo đi. Trong lòng cũng thấy lạ, Khiết Nhi cô biết vô? Lực đạo tuy không mạnh, nhưng với đôi mắt tinh tế, Dĩ Thuần thừa biết Cô chỉ đang dùng 3 phần sức lực.

Điểm dừng là trước mắt hai người kia.

"Ông ngoại định đánh chồng cháu đấy à? "

Vũ Nhiễm xin thề là cuộc đời này người có thể đổi trắng thay đen thành màu đỏ thế này chỉ có thể là cặp đôi yêu nghiệt này. Rõ ràng mà nói mình mới là người bị ức hiếp. Bị hai vợ chồng nhà nó thay phiên nhau hành hạ, rồi không sao đi bán thân là người độ lượng nên Vũ Nhiễm tất nhiên sẽ không chấp nhận quân cầm thú này, nhưng này Ông ngoại định đánh chồng cháu đấy à? Cháu ngoại thân thương của Ông là chồng mà định hiếp ông. Ông đẹp trai và vô tội ~

Hắn đầy mỉa mai không quan tâm đến ánh mắt của Dĩ Thuần. Đưa tay ra kéo Cô vào lòng, đầy dịu dàng nói:

"Cậu ta thấy Tôi hiền nên bắt nạt, em nói xem nên thiên cậu ta hay làm gì?"

Vũ Nhiễm: "..."

Dĩ Thuần: "..."

Cô dụi dụi đầu vào bờ ngực vững chắc của Hấn tỏ vẻ nói:

"Cho đàn ông hiệp ông ngoại là được rồi,thiên thì ác lắm bác chồng ạ!!! "

Dĩ Thuần cùng Vũ Nhiễm: "..."

Này cô gái vậy em nghĩ cho người hiệp cậu ta là không ác? Vợ à em cũng thật nhẫn tâm ~

Vũ Nhiễm đầy phân bua nói: "Này hai đứa kia.Vừa phải thôi nhé đừng thấy anh hiền rồi ức hiếp ~ "

Khiết Nhi mặt căng căng nhìn Vũ Nhiễm hỏi vặn:

"Ông là anh của ai đấy? "

Hấn cũng chẳng kém cạnh gì buông lời hăm dọa Vũ Nhiễm:

"Anh? Cho nói lại lần 1 "

Vũ Nhiễm tức nỏ đom đóm mắt kịch liệt nói:

"Hai người lại bắt nạt Tôi "

Hấn nhún vai trả lời tỉnh bơ:

"Chà đập cậu là thú vui tao nhả của vợ chồng Tôi. "

Dĩ Thuần lại một lần nữa bị xem là không khí.....Một nỗi buồn dâng lên,khóe mắt cay cay. Kìm nén không cho bản thân mình khóc,cất tiếng:

"Lãnh... "

Tiếng nói của Dĩ Thuần cuối cùng cũng thu hút sự chú ý của ba người kia,đồng loạt hướng mắt về phía Dĩ Thuần,không ai cất lời,đều chờ đợi Dĩ Thuần nói tiếp.

Dĩ Thuần bỗng nhiên không biết nói gì.Khiến không khí vô cùng ngưng đọng.

Hấn điềm tĩnh phá tan không khí bằng chất giọng đuổi khách:

"Nhiễm cậu đưa Dĩ Thuần về đi "

"Tại sao lại là tớ chứ?? "

Nhìn Vũ Nhiễm đang kì kèo với mình Hấn hỏi ngược lại:

"Tại sao không phải là cậu? "

Không để ai nói gì Hấn cúi xuống bế bổng Cô lên,ngao mạn nói:

"Vợ Chồng Tôi còn bận tạo con cái,không tiện ~ "

Cô chỉ kịp ú ớ:

"Này Bác thả cháu xuống đi...này "

Hấn nhìn Cô đẩy vô lại:

"Nhưng anh cương rồi biết làm sao đây? "

Khiết Nhi:"..."

Dĩ Thuần lặng lẽ đứng nhìn theo bóng lưng của Hấn. Bàn tay nắm thật chặt,bao nỗi hờn ghen,cùng uất hận bỗng chốc nổi dậy,giây phút Dĩ Thuần quay lưng cũng chỉ nghe Vũ Nhiễm nhàn nhạt nói:

"Dĩ Thuần anh đưa em về. "

Từ Lãnh là anh ép em vô tình. Dĩ Thuần không có được thì đừng hòng ai có được.!

Hết chương 67

Ngắn gọn thôi: bỏ ra 60s để cho mình một cmt.

Xôi thịt? Hay là H?

Nhưng các chương sau tớ lại muốn ngược rồi!!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68

Dĩ Thuần không có được thì đừng hòng ai có được.

Vũ Nhiễm đưa Dĩ Thuần lên xe thuận tiện hỏi:

"Em muốn đi đâu? "

"Anh đưa em đến khách sạn là được rồi. "

Vũ Nhiễm không hỏi gì thêm khởi động xe rời khỏi biệt thự của Từ Lãnh. Trong lòng còn không quên chế diễu Từ Lãnh, ầy vậy mà cậu ta sai mình như con cậu ta vậy? Bất quá Vũ Nhiễm ngậm đắng nuốt cay, hi vọng Khiết Nhi thay mình chà đạp Hấn.

.....

Cô bị bé thì ú ớ nói:

"Này Bác. Thả cháu xuống! "

"Không được gọi Tôi là bác. Phải gọi là anh. Hiểu chưa? "

Nghe Hấn nói một hơi, nhìn ánh mắt Hấn kì vọng nhìn mình, Cô vui vẻ lắc đầu.

Hấn bế Cô một mạch lên phòng, không quan tâm ánh mắt của người làm nhìn vào, có gì đáng phải bận tâm, vợ của mình thì mình bế, có gì đâu mà ngại?

Đặt Cô ngồi ở trên giường Hấn đứng thẳng người nghiêm túc đàm đạo với Cô về cách xưng hô:

"An Khiết Nhi, em nghe cho kĩ đây, anh không cần biết là em có hiểu hay không, nhưng em không được phép gọi anh là Bác, anh còn trẻ, còn khỏe, còn quỵên rũ. "

Tự luyến ~

Quá tự luyến ~

Cô hướng đôi mắt to tròn nhìn Hấn sau đó tỉnh bơ hỏi:

"Bác nói cái gì vậy? "

Dạ lòng không nổi câu, Hấn điềm tĩnh đến vô sỉ nói:

"Anh nói " Em yêu anh " "

Cô sặc nước bọt này Cô nói câu " Em yêu anh " bao giờ chứ, chỉ là đang định nói thôi mà @@

Cô phản dame không kém:

"Cháu lại nghe bác nói " Bác muốn sinh con cho cháu "!

Được rồi người dám đá đầu Hấn cũng chỉ có Cô gái này, đưa một tay lên xoa đầu Cô, Hấn tỏ ra điều Cô nói không hề sai, ngược lại Hấn còn tán thành như kiểu Ông nói gà Bà nói vịt nhưng tất cả đều là giả cầm.

"Em nghe sai rồi,anh nghe em nói " em không thể sống thiếu anh " và anh không thể sống nếu như không ngủ với em! "

Về trước nghe êm tai là thế về sau Cô chỉ muốn cùng Hấn đánh nhau.Mặt dày quả thật là mặt dày.

Hấn nhìn mặt Cô ngu ngu trong lòng cảm thấy vô cùng đáng yêu,không giống như xưa mặt khôn khôn trông ngược đời, thuận thể đứng từ trên cao một lực nhẹ Hấn đã đẩy cô ngã xuống giường,làm mái tóc dài của Cô trở nên toán loạn, nhìn vô cùng động lòng người.

Chưa kịp định hình thì đã bị một cơ thể cường hãn đè lên,này đừng nói Hấn định động dục đấy chứ??? Cô nuốt nước bọt nhìn khuôn mặt yêu nghiệt phía trên,đã ba tháng Cô không ngắm nhìn khuôn mặt này,bỗng chốc Cô như bị cuốn hút vào ánh mắt sâu thẳm ấy,Cô nhìn nhâm hay chẳng ánh mắt ấy nó dịu dàng lắm,đến độ Cô dường như quên đi phản kháng,cứ như vậy mãi mê ngắm nhìn khuôn mặt này...Người đàn ông Cô yêu hơn chính bản thân mình...

Hấn đưa một tay vuốt nhẹ tóc Cô,nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trắng ngần trước mặt,nhưng lại có chút yếu đuối khiến Hấn bỗng nhiên thấy bản thân thật tội.Đến cả bảo hộ người con gái mình yêu Hấn cũng không làm được? Lại để Khiết Nhi một lần nữa đứng ở danh giới của sự sống và cái chết,Hấn sợ thực sự sợ,cứ nghĩ về cái đêm rông tổ của ba tháng trước,nếu từ thần mạng Khiết Nhi đi....Vậy Hấn làm sao đây?

Nhận thấy đôi mắt đầy hoang mang và tự dằn vặt mình của Hấn như vậy,trong lòng Cô hiểu Hấn đang nghĩ gì,tự nhiên Cô muốn sống một cuộc sống bình thường thôi được không? Không thù hận,không trả thù nữa,kệ Triết Diệp,kệ Á Nha,kệ luôn cả Dĩ Thuần....Cô chỉ muốn ở bên Từ Lãnh mà thôi,có một gia đình đầm ấm,có một đứa con nữa,rồi gia đình Cô sẽ hoàn mỹ...Tự nhiên Cô muốn sinh con quá,bảy năm rồi,cô lấy Triết Diệp khi bản thân 18 tuổi,khi ấy Cô nào biết gì cứ nghĩ Triết Diệp là cả thế giới,cứ cho là bản thân cho là đã yêu anh ta,nhưng tất cả chỉ bắt nguồn từ thói quen,từ vụ tai nạn ấy bên Cô không còn dù chỉ là một người thân,đam ra Cô xem Triết Diệp như cả bầu trời.Lấy lại tinh thần Cô nhón người dậy hôn nhẹ lên môi Hấn cười ngây ngô nói:

"Môi bác thật ngon "

Chỉ là nụ hôn thoáng qua nhưng điều ấy đã thành công đánh thức Hấn. Bỏ qua những suy nghĩ về quá khứ.Hấn muốn sống cho hiện tại,vì bây giờ dù là ai muốn hại Cô đi nữa Hấn đều không cho phép.Kể cả người ấy là Dĩ Thuần.Nếu như người ấy muốn ra nghĩa trang sớm hơn?

Hấn đưa tay miết môi Cô,môi thì cười,cười đến lay động lòng người,nhìn thấy đôi mắt thất thần của Cô nhìn mình lòng Hấn đầy thoả mãn chậm rãi cất tiếng:

"Cơ thể anh còn ngon hơn? Em có muốn không anh liền hiến dâng mình ~ "

Cô còn chưa kịp gạt cảm xúc mê luyến sang một bên để phản bác lại,thì Hấn đã nhanh hơn một giây,tò ra bản thân là một người đàn ông độ lượng hỏi Cô:

"Vợ em thích nằm trên hay nằm dưới? "

Cô: "..."

"Nằm úp hay nằm ngửa? "

"..."

"Giường hay bồn tắm? "

Cô khuôn mặt hơi hồng hồng trong thâm tâm thì thầm chửi rủa Hấn,cái chuyện đáng xấu hổ như vậy mà Hấn cũng đem lên nói được....Cô duyên dáng là thế sao chồng Cô "Vô Duyên" đến thế ~

Hấn thấy Cô không nói gì thì nhếch môi chột hạ:

"Thôi thì làm theo truyền thống,anh trên em dưới,dù gì anh chịu thiệt một tý cũng không sao? "

Chịu thiệt? Ai mới là người chịu thiệt? Cô cũng cười không kém phần rực rỡ dùng một lực mạnh đẩy Hấn nằm sang một bên,thuận thể lật người đè lên Hấn,bàn tay vuốt ve sóng mũi Hấn,đôi môi vẫn cười,một nụ cười ngây ngô đúng chất trong sáng không dính tạp niệm,Cô ngây thơ cùng chất phát nói:

"Chuyện giường chiếu không phải nên để phụ nữ chủ động sao? "

Từ Lãnh đầy phản kích nhìn Cô.

"Tới đây đi...tôi chờ đáp anh đi ~ "

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69

- Tôi đây đi tới chà đạp anh đi.

Từ Lãnh mặt không đỏ,tim không thấy hồ thẹn,da mặt dày hơn tường,thái độ đầy chờ mong nhìn Cô.Bất quá ngày xưa khi lên giường toàn Hấn chủ động bây giờ không cần tới bản thân chủ động? Không phải rất ư là thành tựu sao?

Mất trí nhớ mà mạnh bạo thế này xem ra Hấn cũng không thiệt thòi gì,tự nhủ trong lòng lần này bản thân phải cố gắng cây cầy,kiếm cho gia đình thắng cu,cho vui nhà vui cửa,càng nghĩ Hấn càng phấn khích,khuôn mặt tươi không cần tưới, khiến Cô nhìn chỉ muốn lộn cả ruột.

Muốn em chà đạp anh? Từ Lãnh xem hôm nay em chà đạp anh thế nào.Ngoài mặt Cô vẫn thể hiện thái độ cực kì quyết thắng,thay vì chống tay lên nệm nhìn Hấn,Cô đổi thành tư thế ngồi lên bụng Hấn,môi cười đến là ngọt ngào,bàn tay miết nhẹ lên môi Hấn,đôi môi màu hồng nhạt khẽ động,nhìn thế nào cũng thật là mỹ miều,gợi cho người đối diện cảm giác muốn nâng niu,muốn hung hăng đè dưới thân mà bắt nạt.

Hấn nhếch môi mỏng thúc dục:

"Chà đạp anh đi? Anh đợi hơi lâu rồi đấy! "

Cô đưa ngón tay trắng nõn chặn môi Hấn lại đầy thô thê:

"Bác có nghe câu chậm mà chắc chưa? "

Hấn dùng một tay kéo mạnh Cô xuống,khiến cho cự li của hai người vô cùng sát nhau,mùi chạm mũi,Hấn hỏi ngược lại Cô:

"Em có nghe câu tức nước vỡ bờ chưa? Em làm anh cương,anh khó chịu,anh bắt đền đấy! "

Cô mắt giật giật,người đàn ông của Cô từ bao giờ mà mặt so với bê tông vẫn không thể so thế này? Chắc chắn là do Vũ Nhiễm,chi có Vũ Nhiễm mới có cái chất giọng buồn nôn thế này,đúng là gần mực thì đen mà gần đèn thì sáng,gần Nhiễm thì hồng,mà gần Cô thì ngoan. Vũ Nhiễm em là cầu cho anh cả đời này phải yêu đàn ông,mất cảm giác với phụ nữ đi hừ.

"Vũ Nhiễm ở trong xe không tự chủ hắc hơi vài cái.

Dĩ Thuần thuận miệng hỏi:

- Anh có sao không?

Vũ Nhiễm lắc đầu nói:

- Chắc do anh đẹp trai quá nên nhiều người nhắc ~

Dĩ Thuần bật cười,quay qua nhìn khuôn mặt Vũ Nhiễm,quả thật là đẹp trai,nếu Từ Lãnh đẹp theo kiểu bá vương,phong trần,đầy phúc hắc,thì Vũ Nhiễm lại mang một vẻ đẹp đào hoa,đầy tinh tế,cho người đối diện cảm giác như có thể với tới,nhưng lại không thể với tới,gạt suy nghĩ qua một bên Dĩ Thuần cười nói:

" Anh vẫn tự luyện như ngày nào! "

Vũ Nhiễm nhún vai,tò vè bất đắc dĩ nói:

"Vẫn như xưa,chỉ khác một điều là đẹp trai hơn Từ Lãnh,và quyến rũ hơn phụ nữ mặc nội y ~ "

Dĩ Thuần cầm nín,không còn gì để diễn tả,nhưng ở khóe môi vẫn nhàn nhạt cười.

Vũ Nhiễm bổ xung thêm:

"Này đừng nói em thích anh đấy,em rất tốt nhưng anh rất tiếc,em hãy đi tìm người đàn ông của cuộc đời mình đi,anh có người đàn ông của cuộc đời mình rồi!! "

Dĩ Thuần bật cười lớn,cười đến run người.

Vũ Nhiễm ngược lại tỏ ra bản thân không nói gì sai vẫn tiếp tục điệp khúc né tránh:

"Em nên dập tắt hi vọng với anh.Chỗ anh em với nhau em mà tỏ tình,anh từ chối,thì anh cũng ngại ~ "

Dĩ Thuần: "..."

Vũ Nhiễm: - Đừng buồn! Thích một người đẹp trai thì phải chấp nhận việc người ấy có nhiều người đàn ông theo đuổi!

Dĩ Thuần: Ô xi hóa lời nói, không còn gì để nói, khô lời, héo lời, kiệt quệ lời.

Vũ Nhiễm: * Thở dài * Mong em sớm vượt qua cơn đau buồn này!

Không khí ở trong xe trở nên vô cùng thoải mái, khác với không khí trên chiếc giường lớn của hai người nào đó.

Khiết Nhi hơi nhướn người lên để tạo khoảng cách với Hấn, đầy ngậy thơ cất lời:

"Cương cái gì cương thế? "

Tưởng là Hấn sẽ xấu hổ, nhưng sự thật đã chứng minh, An Khiết Nhi Cô sai hoàn toàn, bởi hành động của Hấn.

Hấn dùng tay mình nắm lấy tay Cô, đề nghị hạ bộ đang cương cứng, cũng thêm lời nói:

"Em là cảm nhận được chưa? "

Cô mặt liền đỏ sẫm, cảm nhận được nơi ấy đúng là cương thật, càng làm Cô cảm thấy xấu hổ khi chính bàn tay của Cô đang đặt lên ấy, muốn rút tay về nhưng Hấn nào chịu, vẫn khư khư giữ lấy tay Cô, nhất quyết để Cô cảm nhận.

Tay còn lại Hấn vuốt ve khuôn mặt Cô, đôi mắt đầy thâm tình, đưa tay ra sau gáy đẩy Cô xuống, môi chạm môi, Hấn một đường hôn say đắm, cảm nhận được vị ngọt từ đôi môi nhỏ nhắn, nhưng Hấn vẫn cảm thấy không đủ, Hấn muốn nhiều hơn thế, bàn tay giữ tay Cô buông lỏng, bắt đầu không an phận, vuốt ve bụng phẳng tròn bóng, cảm giác mềm mại khiến cho hạ bộ của Hấn càng nhức nhối.

Cô ánh mắt đầy mờ mịt, cơ thể dần nóng lên theo nhịp tay của Hấn, không tự chủ phát ra thanh âm rên khẽ: " Ừm "

Hấn đổi tư thế lật ngược Cô xuống, bây giờ biến thành Hấn nằm trên, còn Cô thì nằm dưới, bàn tay từ lúc nào đã bao trọn nơi bông đào nhạy cảm của Cô, đôi mắt Hấn đỏ ngầu vì dục vọng, khiến giọng nói trở nên khàn đục:

"Vợ? Anh làm được không? "

Còn.

Đây chỉ là một nữ của chương 69.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69-2

Vợ anh làm được không?

Cô đôi mắt đầy nước, hơi thở có chút không bình thường khi bị Hấn trêu chọc, nhìn sâu vào đôi mắt đầy quyến rũ của Hấn, khiến Cô bất giác gật đầu, quên đi bản thân phải chà đạp Hấn, quên đi bản thân đang mất trí nhớ, giây phút này đây Cô chỉ muốn hòa mình cùng Hấn.

Nhận thấy sự đồng ý từ Cô, Hấn liền cúi xuống hôn Cô một cách mãnh liệt, như muốn ăn trọn Cô vậy, hôn bao nhiêu vẫn không thấy đủ. Cô tay vòng qua sau gáy Hấn nhiệt tình đáp trả, khiến cho không khí trong phòng càng lúc càng nóng.

Bàn tay đẩy chiếc bra của Cô lên cao, để lộ ra bầu ngực căng tròn, tay Hấn nhẹ nhàng xoa nắn cảm nhận được dư vị mềm mại khiến cho Hấn khí huyết sôi trào.

Cô không kiềm chế được, thanh âm rên kiều mị vang vọng:

"Ừm....thật nóng "

Nghe Cô than nóng, tay còn lại của Hấn đã tuột luôn chiếc váy của Cô xuống, trước mặt Hấn bây giờ là một cơ thể trắng nõn nà, trên thân hình đầy thon gọn ấy chỉ còn vờn vện chiếc quần nhỏ cùng chiếc áo ngực đã được đẩy lên cao để lộ điểm hồng nhạt cùng bộ ngực căng vút.

Bị Hấn nhìn chằm chằm như vậy, Cô có chút xấu hổ, làm thì không làm nhìn thế này bố ai mà không xấu hổ cơ chứ? Lí trí được kéo về Cô kéo chân đắp lấp qua đầu. Che đi khuôn mặt đỏ bừng vì xấu hổ. Tuy Cô không phải là thiếu nữ đôi mươi gì, nhưng nhìn trực diện như vậy, người ta ngại được chưa.

Hấn buồn cười nhìn thái độ của Cô, vợ Hấn sao mà dễ thương thế, đắp chăn thì đắp chăn, nghĩ Hấn không có tay để kéo ra à? Bàn tay Hấn thông thả cởi nút áo. Còn không quên trêu chọc:

"Trời cũng không lạnh cho lắm,em đắp chăn kín thế để làm gì? "

Cô đầu cái đầu nhỏ của mình trong chăn,chu chu mở lên cái:

"Bác cởi hết quần áo của cháu ra như vậy,mẹ cháu mà thấy là mẹ cháu đánh cháu chết! "

"Em lo cái gì,anh cho em chà đạp anh còn chưa lo ~ "

Nói xong Hấn cũng ném luôn cái áo của mình xuống,bàn tay đưa xuống định cởi quần,nhưng hấn nghĩ ngợi gì đó rồi lại thôi.

Cô nghe Hấn nói mà trong lòng mấy trận căm phẫn,này từ này đến giờ toàn Hấn ăn đậu hủ của Cô,chứ Cô nào được chà đạp Hấn,không được An Khiết Nhi Cô không thể bị Lôi Tử Lãnh Hấn khi dễ như thế được!

Người ta thường nói dạy chồng từ thừa còn thơ,dạy cha con mình từ thừa bơ vợ mới về,ngĩ như vậy trong lòng Cô nghĩa khí tràn chề,một lực chân trái đập tung chăn,cự li rất chuẩn bay thẳng vào mặt Hấn.Cô bật người dậy đưa bàn tay lôi mạnh Hấn ngã về phía mình,tưởng chừng như Hấn có thể đè lên Cô,nhưng không phải chỉ trong tích tắc Cô lách nhẹ người sang một bên,thân thủ nhanh gọn dùng chân đạp Hấn ngã úp mặt trên giường.

Từ đầu đến đuôi Hấn đều chưa kịp chuẩn bị tinh thần,không phải là Hấn thân thủ không tốt,mà có ai lại để phòng mẹ của con mình sau này chưa? Bất quá Hấn mặc nhiệm quá khứ một chút,tự trách bản thân ngày xưa lại cho Cô học võ,đánh người ngoài thì không đánh,đánh Vũ Nhiễm cũng không đánh,mà cứ để Hấn động thủ,rồi Hấn ngược đời,Hấn thích bị vợ bắt nạt,nên vô cùng phối hợp nằm úp mặt xuống gối như một đứa trẻ làm sai chờ phụ huynh đánh đòn.

Cô đẩy bra lên môi cười mỉm thanh âm vô cùng ngọt ngào:

"Cháu đã nói việc lên giường nên để phụ nữ chủ động không phải sao? "

Hấn không để ý lời Cô nói cho lắm,nằm úp mặt lên gối thư thả trả lời:

"Thì ra em không thích tư thế truyền thống,sao không nói ngay từ đầu là muốn nằm úp,đi từ phía sau vào thực sự vô cùng chuẩn xác đó nha,thì ra là em thích cái tư thế này! "

Cô tức nghẹn họng,đi lại gần Hấn,dùng bàn tay vuốt nhẹ tóc Hấn,đối với Cô đây chỉ là hành động vuốt vô cùng nhẹ,ừ nhẹ đến mức vô đầu Hấn xù thành một đồng,thanh âm cổ gắng kiềm chế nói:

"Ai nói là cháu thích nằm úp "

Hấn vô si nói:

"Đã nghiệm rồi còn ngại "

Hào,tốt là Cô không cãi lại Hấn.Là Hấn cao siêu,được rồi muốn lên giường với Cô,để xem Cô hành Hấn như thế nào.Dù gì Hấn biến thái thì Cô cũng không ngại biến chất..

Cô trèo lên lưng Hấn,dùng cặp mông căng tròn trà nhẹ lên lưng Hấn,như đang câu dẫn cũng như mời gọi.

"Người ta muốn ngồi lên lưng của Bác ă "

"Tùy ý Vợ,miễn sao lát nữa làm là được rồi "

Bàn tay Cô bắt đầu xoa tẩm lưng trần của Hấn,nhẹ nhàng vuốt ve,Cô cúi xuống cắn nhẹ một bên tai của Hấn thì thầm:

"Để xem đêm nay cháu chà đạp Bác như thế nào "

Kích thích,qùa thật vô cùng kích thích,Hấn lật người,hai tay nhanh chóng bắt chọn cơ thể Cô,cổ định cho Cô ngồi trên bụng mình,cười đến là yêu nghiệt nói:

"Nào chà đạp anh đi? "

Cô đôi mắt long lanh không một tia gợn sóng hỏi:

"Ồ thế Bác không cởi quần à? "

Học theo chất giọng của Cô Hấn nói:

"Ồ thế chuyện cởi quần áo không phải do phụ nữ chủ động à? "

Cô đưa ngón tay lên cắn cắn ngay ngô hỏi:

"Nhưng làm sao để cởi???"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69-3

"Nhưng làm sao để cởi?"

Từ Lãnh cười không nổi, khóc lại càng không, trong lòng đầy hào hứng nhìn Cô, hỏi Hấn làm sao để cởi quần? Nhanh nhất của sự phá hoại quần áo. Mà các nam nhi như Hấn thường làm không phải là xé hay sao?

"Theo em làm sao để cởi?"

An Khiết Nhi đôi mắt đầy tính kế, dù gì hiện tại mình cũng đang trong tình trạng mất trí nên dù có làm gì cũng cảm thấy không mất mặt, ngược lại còn muốn dạy dỗ Hấn một phen, cái tội yêu mà chẳng thổ lộ, đợi đến giây phút thập tử nhất sinh mới thổ lộ? Cũng may Cô phúc lớn mạng lớn, chứ nếu như Cô mà chết rồi thì còn yêu với đương gì nữa. Bởi vậy các bạn trẻ thời này đừng u mê như bạn Lãnh nhà Cô, yêu thì cứ mạnh dạn mà tỏ tình, vì biết đâu được ở cùng cái thời điểm đó họ cũng đang thích mình, bạn nữ hay bạn nam thì đều là con người. Thế kỷ 21 rồi phụ nữ tỏ tình không có gì là mất mặt, theo đuổi người mình thích không có gì là xấu hổ, chỉ có những kẻ ảo tưởng không dám chạy theo hạnh phúc của mình mới đáng xấu hổ.

Tự nhiên hôm nay Cô thấy mình sao mà chín chắn thế. Sao bấy lâu nay Cô không nhận ra, tình yêu đơn giản là một lời nói, chỉ cần hai người cùng nói. Thì cũng không phải vì nhau mà rơi vào bi thương. Hít một hơi thật sâu Cô lại hỏi:

"Chẳng lẽ bác không biết tự cởi quần ra à?"

Hấn lấy một tay dơ lên luồn vào bra của Cô, một bên xoa nắn cảm nhận tư vị mềm mại, không biết xấu hổ trả lời:

"Chẳng lẽ đến cởi quần cho anh mà em cũng không biết à?"

"Bác cũng không phải là trẻ lên 3?"

"Vợ anh thông minh, anh là trẻ đã lên 29 làm sao có thể lên 3 được?"

Vừa nói Hấn vừa mon trớn ngực Cô, khiến Cô vừa có cảm giác lạ vừa xấu hổ, lấy tay bắt tay Hấn lại, ngay thẳng nói:

"Ngực là nơi gần với tim nhất, cứ bóp cứ nắn thế này, cháu sợ bị nhồi máu cơ tim!"

Hấn có chút đau đầu, này chỉ là muốn lên giường, có cần lâu la, lè mề, chạy đến luôn bệnh tim thế này không? Hấn thiếu kiên nhẫn nói:

"Một là em nằm trên, hai là em nằm dưới, bệnh tim hay bệnh cột, cũng không bằng súng đã lên nòng."

Cô làm bộ suy nghĩ, làm bộ đắn đo, bộ dạng vô cùng khó xử. Lại thêm cái điệu bộ thờ dài thườn thượt, bỏ hai tay ra khiến tay của Hấn lơ lửng ở không chung, sau đó thì đẩy áo ngực xuống. Trèo xuống khỏi người Hấn, nhặt quần áo vớ vẩn mặc qua loa vào người, nói đúng hơn là Cô lấy chiếc áo của Hấn mặc, che đi thân thể trần, sau đó mới như đứa trẻ đưa ra quyết định:

- Thôi thì cho cháu xin nằm đất ạ!

Nếu Tiêu Nại học hai năm khoa tự động kiểm chế. Thì Lôi Từ Lãnh Hấn xin thề, nếu gặp được Tiêu Nại chắc chắn phải hỏi, vì sao ngày xưa có thể chịu đựng lâu được đến như vậy???

Hấn bật dậy, nhanh chóng tiến lại cúi người xuống vác Cô lên vai, tay còn lại vỗ mông Cô một phát, giọng đàn anh nói:

"Không nhần không nhịn, lên giường làm!"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69-4

"Không nhìn,không nhìn,lên giường làm! "

Bị vác lên vai còn bị đánh vào mông,còn nghe thêm chất giọng đàn anh của Hấn,Cô không nhìn được mà nheo thêm câu:

"Hay là mình thương lượng thêm tí đi bác? "

Hấn hằm hừ hát tay khiến Cô nằm chôn trên giường,thiếu kiên nhẫn nói:

"Nhìn anh đã nhìn lâu lắm rồi,em đừng có mà ép người,ép anh hết tình tròng sau này không có mà dùng~ "

Cô nghe mà cứng họng định nói gì đấy thì đã bị Hấn đè lên,môi chạm môi,chiếc lưỡi điêu luyện đang không ngừng càn quấy Cô.Đôi môi Cô hé mở đón nhận sự nhiệt tình từ Hấn.

Bàn tay Hấn luồn vào áo Cô,nhẹ nhàng xoa nắn một bên ngực,đôi môi cũng nhẹ di chuyển,hôn men theo tai Cô sau đó nhẹ nhàng mơn trớn xuống xương quai xanh,hôn đến đầu để lại ấn kí ở đó,để chứng minh Cô là của Hấn.An Khiết Nhi chỉ có thể là của Từ Lãnh,hiện tại,trong lai,kiếp này hay kiếp sau,người con gái này là của Hấn.

Ngón tay thon dài Hấn vuốt má Cô,nhìn khuôn mặt hồng hào có chút ngại ngùng càng khiến Hấn động lòng,bàn tay phía dưới vì vậy tăng thêm sức lực xoa nắn,khiến Cô vừa có cảm giác tê tê lại đau đau,miệng nhỏ vang lên tiếng rên nhe nhe:

"Ủm...đau...nhẹ...một...chút "

Đôi mắt Hấn đỏ lên,phía bên dưới phản ứng mãnh liệt,đòi hỏi Hấn muốn Cô,nhưng Hấn lại sợ Cô đau,vì một thời gian dài họ không thân mật cộng thêm việc vết thương cũ của Cô,Hấn không thể mạnh động.

Hấn tiếp tục cúi xuống hôn Cô. Hôn cho đến khi đầu óc Cô choáng váng,bàn tay men theo từ ngực tiến xuống hạ bộ của Cô ,ngón tay nhẹ miết phía bên ngoài chiếc quần tam giác mỏng manh,vài ngón tay khẽ nhịp nhàng ấn vào rồi lại thả ra.

Cơ thể Cô run bần bật,đầu óc tê dại,cũng không phải đây là lần đầu cùng Hấn thân mật,nhưng hôm nay cảm giác thật lạ,cơ thể bắt đầu muốn nhiều hơn,sự đụng chạm này kích thích mạnh mẽ đến từng mạch máu của Cô.

"Ủm...đừng... "

Đầu lưỡi của Hấn dừng lại cười như không cười hỏi:

"Đừng cái gì? "

Miệng nói nhưng bàn tay phía dưới vẫn không dừng lại,len lỏi mơn trớn,khiến cho cơ thể Cô tràn ngập khoái cảm,đôi lúc Hấn còn lưu manh luồn hẳn một ngón tay vào nơi tư mật của Cô,đẩy vào rồi rút ra tốc độ chỉ có nhanh chứ không có chậm.Khiến cho Cô chỉ biết dùng tay nắm chặt grap giường,kìm nén không cho bản thân phát ra nhưng tiếng rên khiếm nhã.

Nhận thấy sự ần nhẫn của Cô,chiếc lưỡi của Hấn cấn nhẹ lên tai Cô,hơi thở yêu nghiệt,câu dẫn nói:

"Ngoan kêu lên,anh thích nghe. "

Giọng nói Hấn cũng trở nên khàn đục,nhuộm màu dục vọng,bàn tay dừng lại nhanh chóng cời hết những thứ còn vướng bận trên cơ thể hai người.Đôi môi mỏng nhanh chóng bao phủ lên đôi môi hồng nhạt đang không ngừng hé mở cùng nhau hòa quyện trong tư vị ngọt ngào.Bàn tay Hấn đưa cự long căng cứng không ngừng ma xát phấp bên ngoài hạ bộ của Cô,hơi thở gấp rút hôn trên môi Cô những cái hôn gấp gáp.

Lại nhìn đến đôi mắt đờ đẫn của Cô,khiến Hấn vô cùng hào hứng trêu ghẹo:

"Vợ em nói xem bây giờ vào được chưa? "

Cô đỏ mặt nhưng cảm giác trống rỗng muốn được lấp đầy khiến Cô không còn giữ cái gọi là thể diện,môi nhỏ phát ra những âm thanh rên kiêu mị,cùng cái gật đầu đầy e thẹn.

Nhận được đáp án vừa ý,Hấn dùng hai tay vòng chân quanh eo mình,đưa cự long đặt ngay nơi ướt át đang hé mở .Nhẹ nhàng tiến vào bên trong,đầu lưỡi tham lam cấn mút một bên ngực căng vút,tay còn lại không ngừng xoa nắn để Cô buông lỏng cơ thể,bên trong Cô vẫn chặt hẹp như vậy,vẫn muốn bức Hấn không cho Hấn có đường lui .

Cảm giác đau nhưng nó lại có gì đó gọi là hưng phấn khiến Cô không thể diễn tả thành lời,bàn tay ôm chặt lưng Hấn,xúc cảm mê mễ khó cất thành lời.

Anh cười nhẹ hài lòng vì phản ứng của Cô,tăng thêm lực đạo mạnh mẽ ra vào.Đêm hôm ấy ánh trăng ngoài cửa khẽ nhắm mắt.Giới trẻ bây giờ thật mạnh động~

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70

Ánh nắng nhẹ nhàng xuyên qua khung cửa,vị nam nhân sau một đêm được thỏa mãn tình thân phơi phới,đôi bàn tay nghịch nghịch tóc của ai kia.Môi thì thoảng còn cười mỉm như kiểu bị điên thâm niên vào buổi sáng,đấy là suy nghĩ bị phần của Khiết Nhi khi bị kẻ ngựa đực này trêu ghẹo vào sáng sớm.

Cơ thể đau nhức khiến Cô chẳng mở nổi mí mắt,ậm ừ chữ:

"Đề im cho bà ngủ....um... "

Từ Lãnh bật cười vì bộ dáng đáng yêu của Cô,không nhịn được cúi xuống hôn phớt lờ lên đôi môi hồng nhạt,thì thầm:

"Ngủ ngon.Anh đi làm kiếm tiền nuôi em! "

Cô dù không mở mắt nhưng trong lòng thầm mấy lần khinh bỉ,cái gì mà kiếm tiền nuôi Cô,cứ làm như cuộc đời Hấn tần tảo thương vợ thương con lắm ấy,còn không phải bóc lột sức lao động của Vũ Nhiễm cùng Cô sao?

Hấn thông thả đi vào phòng tắm còn ngêu ngao hát vài câu:

" Em ơi có bao nhiêu? 60 năm cuộc đời... 20 năm đầu anh sống ăn chơi,... @@ "

Cô mở bừng mắt quả thật là trán động dư luận nha,cái gì mà lãnh huyết tổng tài,người đàn ông độc thân Hoàng Kim,cái gì mà lạnh lùng.Cô phi ở ngoài thì Hấn như thần linh,còn ở với Cô thì Hấn như bị thần kinh,tự an ủi bản thân,kiếp số nhân duyên se thật không đúng chỗ,đến bây giờ Cô tự đặt một câu hỏi? Bản thân vì sao lại yêu người đàn ông này?

Còn Dĩ Thuần,Cô có chút khó xử,Dĩ Thuần lương thiện như vậy,Cô không nỡ làm tổn thương Dĩ Thuần...Nhưng cũng không thể cao thượng bỏ đi tác hợp cho hai người họ...Cô nhắm mắt chìm vào suy nghĩ...Dần dần chìm vào giấc ngủ sâu.

- -----

Tại phòng Ăn.Vũ Nhiễm cứ như chủ nhà ngồi như ông Hoàng ăn sáng trong nhà Từ Lãnh.

Vừa ăn còn vừa tán thưởng tay nghề đầu bếp:

"Ngon,ông suy nghĩ sao về việc bỏ việc nấu ăn cho Từ Lãnh,về nấu ăn cho bản thiếu gia,Tôi đảm bảo sẽ trả lương cao gấp đôi cậu ấy ~ "

Vị đầu bếp cười trả lời:

"Ông chủ có dặn nếu Vũ Thiếu có gạ thì hãy xem như không khí. "

Vũ Nhiễm đen mặt đang định nói gì đó thì đã nghe thấy Hấn hừ giọng:

"Mới sáng sớm Cậu đến đây làm gì? "

"Ăn sáng chứ làm gì nữa ~ "

"Đây là nhà Tôi "

Vũ Nhiễm cười tà tứ đưa ánh mắt buồn nôn nhìn Hấn nói:

"Đây là nhà chung,người ta là một lòng một dạ với Cậu ~ "

Từ Lãnh hôm nay tâm tình không tệ nên cũng không buồn so đo với Vũ Nhiễm.Thư thả kéo ghế ngồi,môi nhấp nhẹ cafe,hỏi như không hỏi:

"Vũ Nhiễm cậu nói xem,Khiết Nhi của bây giờ đáng yêu hơn Khiết Nhi của ngày xưa đúng không? "

Vũ Nhiễm gật nhẹ đầu:

"Ít nhất cũng bớt hồ báo,nhưng mà Cậu dạy lại vợ đi nhé,gọi Cậu là Bác thì tớ không ý kiến căn bản là cậu già hơn tớ,còn tớ là trai tân,traị chưa vợ,traị thẳng,traị trong đẹp trai,thì làm sao lại biến thành ông? "

Từ Lãnh cảm thấy nên tìm cho Vũ Nhiễm một người đàn ông,Triết Diệp cũng là sự lựa chọn không tồi?

"Ăn sáng đi "

Vũ Nhiễm đột nhiên nghiêm túc hỏi:

"Dĩ Thuần thì sao? "

Đôi mắt Hấn khẽ động trả lời:

"Tôi sẽ nói rõ với Cô ấy! "

Vũ Nhiễm nhún vai:

"Vẫn sẽ có một người đau lòng? "

"Ừ" "

Hai người rơi vào im lặng, không khí tươi mát thay đổi.

- - - - -

Tại khu ngoại ô thành phố:

Dĩ Thuần nhíu mày nhìn người đàn ông trước mặt:

"Tại sao Tôi phải tin anh? "

Người đàn ông trong chiếc mặt nạ che nửa mặt trả lời:

"Vì cô cần Hấn ta, còn Tôi cần An Khiết Nhi. Chúng ta hợp tác có gì không tốt? "

Dĩ Thuần suy nghĩ một chút người đàn ông này ngang nhiên bắt cóc mình, sau lại muốn cùng hợp tác để chia rẽ Lãnh cũng Khiết Nhi. Nên cẩn thận suy nghĩ.

Đôi môi người đàn ông nhếch lên, vẫn chất giọng điềm đạm:

"Ngoài hợp tác với Tôi thì Cô nghĩ bản thân đủ sức đánh lại Từ Lãnh? "

Dĩ Thuần đôi mắt khẽ động. Môi mỏng mím lại gật đầu:

"Anh có ý gì hay? "

Người đàn ông cúi xuống thì thầm vào tai Dĩ Thuần. Sắc mặt Dĩ Thuần biến sắc. Không tin tưởng:

"Từ Lãnh thông minh như vậy, tôi chỉ e mình không thể lừa anh ấy... "

"Tin Tôi, cô gái hợp tác vui vẻ. "

Dĩ Thuần nhìn sâu vào đôi mắt ấy như cố nhìn xem kẻ đối diện đang nghĩ gì, là ai? Dĩ Thuần có nên tin Hấn ta?

Nhưng một cơ hội để có lại Từ Lãnh. Dù là sai cách Dĩ Thuần vẫn muốn thử.

"Khiết Nhi đừng trách Tôi ác.... "

Cô yêu Từ Lãnh. Còn Tôi không thể sống thiếu anh ấy.

Từ Lãnh em tin bản thân có thể khiến anh yêu em thêm một lần nữa. Trước đây đã yêu thì sau này vẫn sẽ yêu. Kiếp này dù làm chuyện tổn thương người khác, Dĩ Thuần cũng quyết không từ bỏ Từ Lãnh.

Người đàn ông ánh mắt đầy toan tính, nghĩ về Khiết Nhi đôi mắt có chút dịu dàng:

"Khiết Nhi sau cùng em vẫn sẽ là của Tôi. "

Hết chương 70

Sóng bắt đầu từ gió!

Gió bắt đầu từ đâu?

Khi nào Lãnh yêu Nhi?

Thì chờ vào tác giả -)))

Đã đi hơn nửa quãng đường rồi đấy. Tình hình rất ư là tình trạng!

Khiết Nhi làm thế nào để bảo vệ hạnh phúc của bản thân? Thì chờ xem!

He hay Se còn phù thuộc vào các cậu!((

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71

"Khiết Nhi sau cùng em vẫn sẽ là người của tôi! "

Bóng dáng người đàn ông dần khuất. Dĩ Thuần cũng được đưa lên xe, hai con người, mỗi người một tâm trạng, thâm tâm Dĩ Thuần lắm nhảm:

"Tử Khôi anh sẽ phù hộ cho em phải không? "

- -----

Khiết Nhi mơ màng sau một giấc ngủ dài, mở mắt ra trời đã tận trưa. Cơ thể thì đau nhức, trong lòng thầm hỏi thăm tên Tử Lãnh chết tiệt kia, áy vậy mà dùng mỹ nam kế làm Cô chỉ biết mê muội, cứ vậy mà dung mình, ôi chao cái cuộc đời này chết vì trai vẫn là cái chết tê tái.

Điện thoại trên đầu giường rung, nhìn vào màn hình đập vào mắt cô là "Chồng yêu siêu cấp đẹp trai", An Khiết Nhi Cô có thể đảm bảo với mọi người bằng cả danh dự và nhân phẩm là Cô không hề lưu cái tên sến súa thế này, chắc chắn người kia vừa tự đắc, vừa hếch mặt lên tự kiêu lưu cái tên này đây mà.

Cô lười biếng nhấc máy, bên kia đã thiếu kiên nhẫn nói:

"Em vẫn chưa ngủ dậy cơ à? "

"Bác có thấy đứa nào ngủ mà nghe được điện thoại không? "

Tử Lãnh nghe thấy cái giọng ngái ngủ đặc trưng, cùng chất giọng ngây thơ ấy khiến tâm tình Hấn vô cùng vui vẻ, lưng dựa vào ghế, cũng chẳng thèm quan tâm Vũ Nhiễm đang nhìn mình bĩu môi, vẫn rắc hường đều đều, rồi Hấn đang khoe là mình có vợ đấy thì sao nào?

"Cháu có thấy đứa nào gọi chồng mình là bác chưa? "

Khiết Nhi bên này tuy là trong lòng cũng tràn đầy ngọt ngào, nhưng vẫn tỏ ra khinh khi nói:

"Ai, ai là chồng cháu, thằng nào mà có phúc vậy? "

"Thằng đang nghe điện thoại đấy! "

Hai người mỗi người một câu, tôi một câu, anh một câu, không khí qua điện thoại vô cùng hài hòa, Khiết Nhi của bây giờ đáng yêu hơn nhiều, tuy là có mất trí nhớ nhưng Hấn lại cảm thấy như vậy càng tốt, quên đi những vết thương của khứ có gì là không tốt? Quên đi thù hận, quên đi toan tính, Hấn thừa nhận bản thân đã không còn hứng thú ủng hộ Cô trả thù nữa, vì bây giờ Hấn chẳng muốn Cô có liên quan gì đến Triết Diệp, liên quan đến mình Hấn thôi là được rồi.

Lại nói đêm dài lắm mộng vẫn nên đánh nhanh thắng nhanh, Hấn đôi mắt sáng lên nói qua điện thoại:

"Thay quần áo đi, anh về đón. "

Cô tỏ ra ngây ngô hỏi:

"Nhưng làm sao để mặc? "

"Vậy thì anh không ngại về mặc thay em. "

Khiết Nhi: "... "

Hắn môi cười cười tắt điện thoại.

Vũ Nhiễm môi vẫn bữu ra, thái độ hờn dỗi trông đến là vô duyên theo cảm nhận của Hắn là thế.

"Cậu có cần phải tình chồng ý vợ như vậy trước mặt tớ thế không? "

Hắn đứng dậy đi lại gần Vũ Nhiễm cao cao tại thượng phán:

"Mấy thằng không có vợ như cậu thì làm sao có thể hiểu được? "

Vũ Nhiễm trong lòng tức anh ách, chẳng qua là bản thân không muốn bị gò bó nên mới không lấy vợ thôi nhè, lại bị Hắn khè, có vợ là ngon lắm à? Bốn thiếu gia có cậu là chồng cũng chưa ra oai đây này ~

"Cậu đừng tưởng cậu có vợ trước thì hơn tớ, để xem thằng nào có con trước? "

Từ Lãnh nhún vai trả lời:

"Chờ xem ~ "

Vũ Nhiễm nhìn bóng dáng Từ Lãnh dần khuất, Không cần hỏi cũng biết Hắn đi đâu, nhìn thấy bạn thân có nơi tìm về, xác định được tình cảm của bản thân ít ra cũng tìm được tình cảm đúng nghĩa. Còn bản thân mình thì vẫn chưa tìm thấy tình yêu chân lý, nhưng Vũ Nhiễm không buồn, yêu để làm gì? Độc thân quyền rũ vẫn là sự lựa chọn của Vũ Nhiễm.

Gạt suy nghĩ vớ vẩn trong đầu sang một bên, Vũ Nhiễm bắt đầu thay Hắn xử lý công việc, nhiều khi Vũ Nhiễm muốn đảo chính, muốn phát cờ đòi công đạo, lí gì tập đoàn nhà cậu ta mà cậu ta ném sang cho mình? Nay Vũ Nhiễm cũng đang gánh trên vai một cơ ngơi vời vợi, thế nhưng lại thành kẻ giải quyết công việc thay cho tên Từ Lãnh kia, nghĩ đi nghĩ lại Vũ Nhiễm đúc kết thời vì đẹp trai nên được tha thứ >>

TẠI BIỆT THỰ.

Cô đang loay hoay thay quần áo, trời thì nóng mà Cô lại phải mặc trên người một chiếc áo sơ mi trắng dài tay, thêm quần gin mài dài đơn giản để che đi các vết đỏ trên người, nghĩ đến đêm qua mặt lại không tự chủ được đỏ lên, ôi lạ thật cũng chẳng phải thiếu nữ đôi mươi mà sao cái cảm giác thẹn thùng nó vẫn mãnh liệt thế này.

Từ Lãnh trở về biệt thự nhìn thấy quần gia liền hỏi:

"Khiết Nhi đã ăn chưa? "

Quần gia kính cẩn trả lời:

"Phu nhân từ trưa đến giờ vẫn chưa chịu ra khỏi phòng, Tồi có hỏi thì phu nhân nói ăn không quan trọng thần thái mới quan trọng @@ "

Hắn nhăn mày, ăn uống thì có liên quan đến thần thái à?

Hắn một mạch đi lên lầu, tay vặn cửa phòng ra đã thấy ai kia đang ngấm ngĩa cười cười trong gương, Vợ Hắn không những mất trí mà thần kinh cũng chạp à?

Hắn đứng dựa lưng khoanh tay vào cửa nhìn Cô hỏi:

"Em làm gì mà như con tự kỉ đứng soi gương thế? "

Khiết Nhi nghe vậy quay mặt lườm Hắn:

"Liên quan đến bác à? "

"Tất nhiên là liên quan rồi, dù gì kẻ chịu bất hạnh cũng là anh cơ mà ~ "

"Tại sao lại bất hạnh? "

Hắn tỏ ra bất đắc dĩ thở dài nói:

"Em xem, em như vậy, nếu anh không lấy em thì em nghĩ ai sẽ lấy em, với vóc người như em chỉ có anh mới miễn cưỡng chấp nhận được! "

Ú òa hết chương 71.

Sẽ vô cùng ngọt ngào, cùng nhẹ nhàng cho các em đọc cho nó thư giãn <3

Đề lại một cmt chào mừng An - Lanh - Nhiễm đã trở lại nào!!!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72

"Em xem, em như vậy, nếu anh không lấy em thì ai sẽ lấy em? Với vóc người như em chỉ có anh mới miễn cưỡng chấp nhận được! "

Cái bộ dạng bất đắc dĩ cộng thêm tiếng thở dài tỏ vẻ chán nản của Hấn khiến Cô lộn hết cả ruột. Sao dạo này Hấn động tý là trêu người Cô? Còn nói cái giọng như Cô ép buộc Hấn lấy Cô lắm không bằng ấy. Khiết Nhi Cô tuy không còn là thiếu nữ 17, 18 nhưng cũng không phải là một người phụ nữ ở độ tuổi 30, Hấn rõ là hơn Cô những mấy tuổi Cô còn chưa chê Hấn già, chưa chê mình miễn cưỡng chấp nhận Hấn thì thôi đi, đằng này có thằng chồng nào mà như thằng chồng nhà Cô không?

Thấy Cô mắt ngu ngu nhìn mình Hấn đi lại đưa một tay cúi xuống xoa đầu Cô an ủi:

"Thôi không cần cảm động, anh hi sinh một chút cũng không sao, dù gì anh vẫn chấp nhận vợ mà ~ "

Cô tức quá, Không biết làm gì, cúi người xuống đề tay Hấn cắn mạnh một phát.

"A a... Em làm cái gì đấy hả, em là chó à? "

Cô buông răng mình ra khỏi tay Hấn rất bình tĩnh cất tiếng thán thốt:

"Grr.. Gâu...gâu "

Hấn vừa đau vừa buồn cười, không phải là buồn cười bình thường mà là cười đến trọng thương.

Ôi chà! Không biết dạo này Cô bị làm sao ý, mỗi lần thấy Hấn cười là Cô chỉ muốn vả cho Hấn vài phát, cái khuôn mặt lạnh lùng biến thái trước kia chả thấy đâu, bây giờ thì nó căng căng lên trông đến là rõ ghét.

"Bác cười cái gì? Chưa bao giờ thấy người sủa tiếng chó à? "

Hấn vẫn cười, Ôi Khiết Nhi nhà Hấn dễ thương quá. Càng nhìn càng yêu, còn sủa cả tiếng chó, nói Hấn không cười thì chẳng lẽ khóc à?

"Vợ anh sủa tiếng chó hay quá, em sủa lại lần nữa anh xem nào? "

Khiết Nhi: "... "

Từ Lanh hài lòng nhìn bộ dáng muốn giết người nhưng không thể làm gì được của Cô, trong lòng vui đến lạ lùng. À dường như nhớ mục đích chính, Hấn đi lại túm bảo hiểm, cúi người bộ dạng như đang tìm kiếm thứ gì ấy rất quan trọng.

Khiết Nhi tò mò hỏi:

"Này bác đang tìm gì đấy? "

Tay vẫn tìm nhưng cũng thuận miệng Hấn trả lời Cô:

"Sổ hộ khẩu. "

"Để làm gì cơ chứ? "

Cô vừa dứt lời cũng là lúc Hấn đã tìm xong hai quyển sổ hộ khẩu, vui vẻ nhìn Cô nói:

"Anh đã suy nghĩ rất kĩ rồi thay vì để một người đàn ông nào đó không may xấu số phải cưới em thì anh tình nguyện hi sinh thay họ! "

Trái tim Cô run lên một nhịp.

Hấn lại tiếp tục nói:

"Nếu để lựa chọn một người chung bàn thờ thì anh nghĩ em cũng là một sự lựa chọn không tồi. "

Đôi mắt Cô có chút gì đó đỏ đỏ lên là niềm vui hay là hạnh phúc?

Hắn đặt tay lên vai Cô tiếp tục nói:

"Anh không cần biết là em có đồng ý hay không, vì dù cho em thời gian suy nghĩ thì cũng như không, em không kí thì anh cũng ép em kí mà thôi! "

"Nếu em có suy nghĩ từ chối thì anh nghĩ em nên từ bỏ ý định ấy đi. Vì bây giờ chúng ta sẽ đi đến cục dân chính đóng dấu gói hàng. "

Trái tim Cô vừa đập run lên vì hạnh phúc lại bị tụt cảm xúc ngay lập tức, ơ thế không phải khi cầu hôn thì phải ở nhà hàng 5 sao, tiếng Vĩ Cẩm du dương, ánh nến lung linh, người đàn ông sẽ quỳ xuống lấy chiếc nhẫn kim cương ra đề cầu hôn à? Trong phim không phải thường thế sao? Ở thế nhẫn đâu? Hoa đâu? Khung cảnh lãng mạn đâu? Đây Lôi Tử Lân có ai lại cầu hôn như anh không? Nếu bây giờ Cô không giả mất trí nhớ có lẽ Cô đã một cước đá bay cái con người không có tí gì gọi là lãng mạn này.

Chẳng chịu đâu, ừ cô thích lãng mạn cơ. Phụ nữ mà có mạnh mẽ đến mấy cũng muốn lần mình lên xe hoa là một quá trình rực rỡ nhất. Cô cứ đứng ì ra đây, Cô không đi xem Hấn làm gì được Cô.

Nhưng hình như Cô quên mất cái kẻ vô cảm xúc kia là ai, tất nhiên Cô không đi thì Hấn sẽ vác Cô đi rồi. Mặc cho Cô ứ ở la hét:

"A...bác thả cháu xuống, mẹ cháu còn chưa đồng ý gả cháu đi đâu! "

"Ông ngoại cháu đồng ý là được rồi ~ "

Người giúp việc cúi mặt cười khúc khích, chủ nhân nhà họ thực sự vô cùng hài hước nha, giống như bây giờ là:

- Đây Bác có nghe cháu nói không hả?

"Có. Anh nghe em nói em yêu anh! "

- Đây đừng có mà nói điều nhé, mẹ cháu còn chưa cho cháu nắm tay với đàn ông đâu!

"Thời buổi này ai con nắm tay nữa? Chẳng phải đêm qua chúng ta tập thể dục rồi sao? "

Hết chương 72.

Các cậu phải cmt động viên tớ chứ -)

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73

"Thời buổi này ai còn nắm tay nữa, không phải đêm qua chúng ta đã tập thể dục rồi sao? "

Nghe Hấn nhắc lại chuyện đêm qua khiến Cô đỏ mặt, nhất thời quên việc phản kháng, lúc hoảng hồn lại đã bị nhét vào trong xe rồi.

Này không muốn đâu, ừ ra không có nến, không có hoa, không có nhà hàng cao cấp thì cũng phải được cái nhẫn chứ, đằng này chỉ có quyển sổ hộ khẩu là sao? Đã vậy Hấn còn mặt dày đồng dục tuyên bố dù Cô không đồng ý thì cũng phải đồng ý, này An Khiết Nhi Cô cần quyền dân chủ, ai có thể thức tỉnh Hấn giúp Cô với, cứ cái đà này sau này mà có con thì chẳng phải Cô trở thành nô lệ trong truyền thuyết à?!

"Không muốn đi đâu hết, Bác thả cháu xuống đi mà! "

Hấn khởi động xe nheo mắt nhìn Cô nói:

"Nếu muốn khóc thì em hãy khóc đi, lấy được một người chồng đẹp trai mà còn giàu như anh thì em khóc cũng đáng. "

Khiết Nhi chỉ thiếu nước xông qua bể nhảy cầu xé Hấn, lại không thể làm gì ngoài việc nhìn Hấn khuôn mặt phoi phới, vui vẻ lái xe rồi đi. Cho đến khi cục dân chính thực sự xuất hiện trước mặt, Cô mới thức tỉnh thật sự, chỉ cần bước vào đây họ sẽ chính thức trở thành Vợ - Chồng...

Hấn quay sang mở dây an toàn cho Cô, giọng nói vô cùng có khí phách:

"Chỉ cần kí tên, sau đó chụp vài tấm hình là xong thôi, em không cần khăn trương ~ "

Này ai nói Cô khăn trương chứ? Nói bậy cô chỉ đang run thôi mà >>

Hắn kéo tay Cô đi thẳng vào bên trong,hôm nay cũng không đông người cho lắm,cái bộ dạng thành thoi thur thả chờ đến lượt của Hắn khiến Cô tự hỏi Hắn là đang vui mừng hay là đang không có hứng thú?

Bàn tay cô vịn mê tay áo của Hắn hỏi:

"Bác à bác suy nghĩ kĩ chưa dù sao cháu cũng chỉ là một đứa trẻ,Bác không sợ bị đi tù sao? "

Hắn dùng tay vuốt tóc Cô bình thản trả lời:

"Nếu anh đi tù? Thì anh sẽ đẩy em vào tù trước. Dù sao cả vợ cả chồng đi tù thì tình cảm mới gắn bó được! "

Vậy cũng được sao? Cái tên chết tiệt này.

Hắn lại chẳng may thấy điều mình nói là sai,gã sử như Cô muốn Hắn đi tù như vậy thì Hắn cùng đẩy Cô vào Tù chung với Hắn,ồ tuần trăng mật trong Tù cũng Vip đấy nhỉ? Trong lòng Hắn dù không cần tờ giấy kết hôn kia thì Hắn vẫn xác định Cô là vợ Hắn,nhưng ai bảo cái xã hội này cần giấy trắng mực đen để làm gì? Với lại cứ kết hôn thì Hắn mới yên tâm được,dù ai nói ngã nói nghiêng thì Lãnh vẫn cứng như kiềng ba chân.

Hắn đưa bàn tay nắm chặt tay Cô đứng dậy khi nghe thấy thông báo đến lượt mình,thấy ánh mắt hồi hộp cùng hoang mang của Cô Hắn cười cười nói:

"Ngao kí tên,khi chụp hình cười tươi ,không cần kích động,lấy chồng là việc sớm muộn,lấy anh là hết phiền muộn hiểu không? "

Cô trong lòng hít thở thật sâu,thôi thì phóng lao thì phải theo lao,yêu phải người cổ quái thì đành phải ngậm ngùi chấp nhận,sau này nhắc khéo Hắn mua nhẫn,mua hoa sau vậy.Cô mà không được cầu hôn thì ngày cưới Cô sẽ bỏ chồng theo trai,hừ An Khiết Nhi nghĩ thế khí thế bùng bùng theo chân Hắn đi làm giấy kết hôn.

Vậy là tháng 3 năm nay Cô và Hắn chính thức trở thành vợ chồng.Hôn nhân ấy à? Thì cứ thử xem.

Cùng Lúc Tại Phòng Làm Việc - Tập Đoàn EoAy.

Vũ Nhiễm đưa tay nhìn đồng hồ,quyết định gác công việc qua một bên lướt màn hình điện thoại tính xem đêm nay lên giường với người phụ nữ nào.Nhưng lại nhớ đến bạn Lãnh,lại nổi hứng trêu chọc liền không ngại điện thoại hỏi thăm mấy câu:

Chuông điện thoại kêu một hồi mới có người bắt máy.Vũ Nhiễm chẳng những không tức giận mà còn vô cùng phối hợp với tâm trạng cực kì diễn sâu nói:

"lãnh cậu khai thật đi có phải cậu đã bỏ bùa tở không? Sao tâm trí của tở lúc nào cũng nghĩ đến cậu nhỉ? "

Từ Lãnh bên này vừa hoàn thành thủ tục kết hôn,tâm trạng vui tươi nên vô cùng hòa nhã an ủi Vũ Nhiễm:

"Có lẽ cậu không thể sống thiếu Tôi? "

"Ây Lãnh cậu nói chuẩn rồi đấy,người ta là thực lòng yêu cậu nha ~ "

"Vậy à? Cố gắng lên thời gian sắp tới chắc cậu phải thất tình rồi. "

Vũ Nhiễm đầy tự tin nói:

"Tở nguyện vì cậu làm cha thằng bé. Gia đình chúng ta sẽ vô cùng hòa thuận ~ "

Hắn liếc nhìn Cô ánh mắt đầy yêu thương miến cưỡng qua điện thoại trả lời Vũ Nhiễm:

"Nhiễm đến bao giờ cậu mới thôi ảo tưởng? "

"Đến khi cậu yêu Tở thì thôi! "

Hắn chẳng buồn nghe tiếp trực tiếp tắt điện thoại.Cô thấy vậy hỏi:

"Ai gọi bác đấy? "

Hắn thờ dãi trả lời:

"Ông ngoại em điện thoại thông báo cậu ta bị mất kinh thời kì cuối ~ "

Khiết Nhi gật gù như đã hiểu.Trong lòng một trận cười nhạo Vũ Nhiễm.

"Chúng ta đi ăn! "

Nói xong Hấn trực tiếp ôm Cô quang minh chính đại rời khỏi cục dân chính. Cũng không đại mà thông báo cho Vũ Nhiễm biết, không thì cậu ta chắc chắn sẽ vứt ngay đồng tài liệu như con bão kéo đến chế nhạo Hấn.

Người đời nói không sai bạn thân là cái thứ gì đấy mà chúng ta nên bình tĩnh suy xét, đặc biệt là loại người không có lòng tự trọng như Vũ Nhiễm.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74

Vũ Nhiễm nhìn tín hiệu đã ngắt. Môi cong lên, chỉnh lại vet, nhấn phím gọi trợ lý. Trợ lý Lee bên ngoài nhanh chóng đi vào, cất tiếng hỏi:

"Phó tổng có gì phân phó ạ? "

Vũ Nhiễm khoanh tay nhìn hỏi ngược lại:

"Này Vũ Nhiễm Tôi đường đường là Tổng Giám Đốc của Nhiễm Thị mà tới đây chỉ được làm phó thôi sao? "

Trợ lý Lee ho mấy cái trả lời:

"Chẳng là hôm nay trước khi rời đi Từ Tổng có dặn nếu phó tổng có thắc mắc gì thì chỉ cần nói tập đoàn của ai thì người ấy có quyền, cho nên... "

Nhìn thái độ nói không rõ ràng của Kẻ đứng trước mặt Vũ Nhiễm thiếu kiên nhẫn hỏi:

"Cho nên? "

Trợ lý Lee tư thế nghiêm trang đầy gong kính nói theo lời của Hấn đã dặn:

"Cho nên dù ở đây Vũ Thiếu có được phân phó làm lao công cũng phải chịu, được làm phó tổng cũng coi như nể tình anh em lắm rồi! "

Vũ Nhiễm trong lòng tức anh ách, Từ Lãnh cậu thế mà còn tính cho Tôi làm lao công? Tên hỗn đàng này.

Giận chủ chém cá Vũ Nhiễm nhìn Trợ lý bắt bẻ:

"Ông chủ cậu nghèo đến nỗi không trả tiền lương cho cậu mua được cái kính mới à? Cũ thế này còn đeo? "

"Vâng mới thay kính, đây là kính mới!"

"Tôi nói cũ là cũ "

Trợ lý cảm thán? Người có tiền nói gì cũng đúng nha.

Thấy thái độ chuẩn bị bắt bẻ tiếp của Vũ Nhiễm, trợ lý vội nói:

"Tối nay có buổi dạ tiệc của phía Trần Thị, Phó tổng nghĩ xem có nên đi không? "

"Đi. Cậu đi cùng Tôi. "

"Sao lại Tôi chứ? "

"Tại sao không phải là cậu? "

Trợ lý Lee trán lấm tấm mồ hôi, đi dạ tiệc không phải thường đi cặp với nữ sao? Hai người đàn ông đi dự tiệc? Nghĩ thôi đã thấy một bầu trời âm u rồi.

Vũ Nhiễm chính là hôm nay tâm tình đổi mới, nhất quyết đem tên trợ lý thư sinh này của Từ Lãnh đi dự tiệc, tiện thể bêu rếu Từ Lãnh làm ông chủ nhưng lại keo kiệt tính tình lại còn bảo thủ, nhất quyết không cho Vũ Nhiễm dẫn phụ nữ đi cùng. Lại còn dùng đạo lý nam nữ thụ thụ bất tương thân.

- - - - -

TẠI DẠ TIỆC.

Trần Hùng nhìn con gái yêu chiều nói:

"Tiêu Linh hôm nay vô cùng nhiều đối tác,con nhất định đừng làm cha mất mặt. "

Tiêu Linh nhăn nhó mè nheo nói:

"Ba này. Con gái ba hiền lành đức độ,con sẽ kiềm chế bản thân mà. "

Ông thờ dài nói,đưa con gái này đứng khiến ông đau đầu,ông còn không hiểu bản tính của nó sao,chỉ e là nó không dễ chớ mè chạy lung tung là không thể dừng lại. Khẽ đưa tay nhìn đồng hồ Ông nói tiếp:

"Còn 30 phút nữa sẽ vào tiệc,con yên phận cho ba,nhớ chưa? "

"Đã rõ!!! "

Tiêu Linh cảm thán trong lòng. Bình thường mấy loại dạ tiệc thế này có bao giờ ba bắt Tiêu Linh phải dự đâu,tự nhiên hôm nay lại bắt mặc váy này,đi giày cao gót này,oh my chuỗi với một đứa sùng bái giày thể thao mà nói đi giày cao gót là một cực hình nha,Tiêu Linh đứng nhìn mình trong gương,công nhận một điều là công nghệ makeup không thể xem thường bình thường chỉ tô chút son môi đã thấy mình đẹp lộng lộn rồi,giờ được trang điểm kĩ thế này lại thì không thể không nói là Tiêu Linh còn đang nghi ngờ người trong kính kia có phải là mình không nữa. Thế này thì lũ đàn ông ngoài có mà thèm nhỏ dãi chứ chả đùa >>

Lại còn thêm chiếc đầm dạ hội trắng tinh khôi được đính đá lấp lánh,không quá hở hang lại làm tôn lên vóc người người thon gọn của Tiêu Linh,trên tóc lại cài một chiếc kẹp tựa cánh thiên thần bằng đá,làm cho mái tóc trở nên đẹp đẽ hơn,lấp lánh hơn.

Tiêu Linh tự tin bước ra ngoài,từ trên lầu nhìn xuống mới bị choáng ngợp thật sự,hôm nay phụ nữ nào đến đây cũng thực xinh đẹp,đều chăm chút cho mình một bộ dạng lộng lẫy nhất,thế là cái ảo tưởng được làm tâm điểm của sự chú của Tiêu Linh đã bị dập cnm tắt.

Cái đầu nhỏ cố gắng tìm kiếm hình bóng của ba mình,nhưng lạ thay chẳng thấy ông đâu,dù muốn hay không Tiêu Linh lại đành một mình bước xuống cầu thang,tự nhiệm trong miệng phải thật kiêu sa cùng nhẹ nhàng,chẳng mấy chốc mọi ánh mắt đều hướng lên cô gái xinh đẹp tinh khiết đang uyển chuyển đi xuống.

Lời bàn tán của đám phụ nữ bắt đầu vang lên,không phải chê bai,chỉ đang thán đánh giá,ở với người có quyền,người phụ nữ nào cũng đều biết không được để sự ganh tỵ bộc lộ trên khuôn mặt mình,dù gì đi nữa cũng phải giữ thể diện cho kim chủ.

Xinh đẹp? Không mà là cảm giác trong sáng,chẳng ai nói ai nhưng tất cả các ánh mắt của các vị nam nhân ở đây đều không giấu được một tia say mê thất thần.

Tiêu Linh lại thấy lạ,sao tự nhiên mọi người đều nhìn mình thế nhỉ,Tiêu Linh trên môi nở nụ cười cứng nhắc. Không biết nên bước tiếp hay là dừng lại,Tiêu Linh tuy là tiểu thư nhà giàu nhưng lại không quen bị mọi người nhìn kĩ càng như vậy,càng không quen phô trương thân thế,cho nên mà nói hôm nay là lần đầu Tiêu Linh xuất hiện trước đông người với tư cách là con gái của chủ tịch tập đoàn Trần Thị.

Đang lúc không biết phản ứng thế nào thì từ trong đám đông đã thấy bóng dáng của ba mình,chẳng quan tâm ông đang nói chuyện với ai,Tiêu Linh vội đi tới cất tiếng gọi:

"Ba "

Trần Hùng đang mải mê tiếp đón Vũ Nhiễm nghe tiếng gọi cũng ngừng mắt về phía phát ra âm thanh,cùng lúc Vũ Nhiễm cũng hướng mắt về thứ âm thanh ấy.

Tiêu Linh lúc này đã đi gần đến gần chỉ cách khoảng 2m mới để ý bên cạnh ba không những một mà còn là người đàn ông vô cùng tuấn tú.Nhưng mà là một giây sau,quên mất hình tượng Tiêu Linh đã hết lên:

"Là chú ????? " "

Mọi người đều kinh ngạc nhìn Tiêu Linh đang chỉ thẳng tay vào mặt Vũ Nhiễm.

Vũ Nhiễm càng không phải nói,ánh mắt Vũ Nhiễm thoáng lên tia bất ngờ,ừ hôm nay ăn mặc cũng không tệ,cơ mà cái con trước mặt Vũ Nhiễm càng nhìn càng ghét,sự kiện ở khách sạn cùng tại bệnh viện Vũ Nhiễm vẫn chưa quên đâu.Hừ thiên đường có cửa Cô không đi địa ngục không lối Cô lại vào? Vũ Nhiễm môi nhếch lên khác với thái độ bất ngờ của Tiêu Linh,Vũ Nhiễm ngược lại bình tĩnh không gợn sóng.

Trần Hùng thấy con gái quá phô trương gượng cười ho khan vài cái lên tiếng:

"Tổng giám đốc Vũ thật xấu hổ con gái tôi đã quá lỗ mãng rồi. "

Sau đó Ông quay ra nhìn Tiêu Linh dạy dỗ nói:

"Con làm gì vậy,còn không mau bỏ tay xuống,ta biết con mê trai,nhưng cũng không nên mê công khai như vậy. "

Một câu nói của Trần Hùng khiến không khí ngưng ngệ trở nên hài hước,ai cũng bật cười,Vũ Nhiễm lại xoáy sâu ánh mắt mình trên người Tiêu Linh rút ra kết luận,ngực quá nhỏ ~

Trợ lý Lee đi theo sau rất an phận,xem ra lại có chuyện vui sắp xảy ra,trong lòng thầm nghĩ có nên alô ngay cho xếp thông báo tình hình không đây ~

Tiêu Linh vẫn không biết gì ăn ngay nói thẳng toang toang mồm nói:

"Con mới thêm vào thích cái loại đã có chồng ấy,con còn chưa muốn phá hoại hạnh phúc gia đình của người ta đâu. "

Vũ Nhiễm mặt đen lại,xung quanh lại một cổ im lặng,đùa ai lại không biết Vũ Nhiễm là ai chứ,so về địa vị tài chính thì bất kể ai ở đây cũng không thể so với anh ta,lại nói người ta là tổng giám đốc của tập đoàn quốc tế,đương nhiên lấy lòng còn không hết sao dám ăn nói lung tung như mĩ nữ kia.

Trần Hùng mặt tái xanh lại nhìn Tiêu Linh,đang định nói gì thì đã nghe thấy giọng nói đầy mùi thuốc súng của Vũ Nhiễm:

"Tôi là loại người gì? "

Vừa nói Vũ Nhiễm cất bước về phía Tiêu Linh.

Người nào đẩy mồm nhanh hơn nãi nói:

"Thì chú là người tốt,sẵn sàng làm trai bao nuôi chồng,thế giờ chồng chú đã chịu đi làm chưa,hai người sẽ không li dị đấy chứ? "

Lại còn bỏ sung thêm:

"Mọi người đừng có mà kiểu ánh mắt kì thị như thế nhé,gioi tính thứ 3 không có gì để kì thị cả,con người có quyền chạy theo tình cảm của mình,với lại chú này thực sự rất yêu chồng.Tôi đã chứng kiến chú giữ thân như ngọc,nếu mọi người không tin Tôi có thể lấy danh dự mình ra đảm bảo,đây thực sự là một người đàn ông yêu chồng đúng mực. "

Vũ Nhiễm mặt đã đổi sắc.

Là một người đàn ông yêu chồng đúng mực? Lần đầu tiên có người dám nói Vũ Nhiễm như thế.

Tức,ức,chẳng lẽ điện thoại mách Tử Lân

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75

Chương 75.

Vũ Nhiễm tức giận,lúc này đây chỉ muốn đem con ôn thần kia ném ra ngoài cửa sổ. Cho thịt nát xương tan,xem còn bỏ láo được không?

Tiêu Linh nhìn Vũ Nhiễm đang đi mỗi lúc mỗi đến gần mình,liền như có ma nhập quay lưng chạy,đùa à nhìn ánh mắt của tên kia là biết anh ta đang muốn bầm Tiêu Linh ra trăm mảnh,đương nhiên có ngu mới ở lại,trong thâm tâm còn day rút xin lỗi ba ba đại nhân,Ba rất tốt nhưng con rất tiếc.

Vũ Nhiễm thấy Tiêu Linh bỏ chạy liền quát lên:

"Cô đứng lại ngay cho Tôi "

Tiêu Linh thấy giày cao gót vướng víu liền không có hình tượng tháo luôn ra ngoài,chạy chân trần,nặc bao ánh mắt đang chố ra nhìn mình.

"Đứng lại cho chú đập cho phù mả à,còn lâu nhé!!! "

Vừa quay đầu nói,xong liền chạy ngay tức khắc.

Vũ Nhiễm đương nhiên sẽ đuổi theo rồi,trên đời này ai cũng giữ hình tượng,nhưng Vũ Nhiễm thì khác hình tượng là cái gì có ăn được không?

Cho nên bây giờ là cuộc truy đuổi. Và cãi vã của hai vị nọ đại loại mọi người nghe được như sau:

"Váy thì đã váy dài. Chạy cứ như con vịt bầu."

"Vịt bầu thì sao? Chú không được như Tôi nên gatô ấy à? "

"Đứng lại ngay? "

"Không đấy "

Trần Hùng mặt mày nhăn nhó, đây là cái tình huống gì? Tiệc nhà ông thế mà lại thành khu vui chơi cho trò chơi mèo vờn chuột? Con gái Ông cũng thật biết chọn người trêu chọc, phen này Ông chỉ biết đứng lặng lẽ một góc để xem rồi.

Trợ lý Lee thì không nhăn dỗi như thế hiếm thấy Vũ Thiệu tức giận như vậy, đương nhiên là phải dùng điện thoại quay lại rồi, cái này mà đưa cho xếp đem ra si báng thì nói không chừng lương mình lại tăng ấy chứ, trợ lý Lee không cảm thấy mình làm sai, phục vụ hết mình vì ông chủ thì có lỗi với bạn ông chủ cũng không có gì là quá đáng ~

Cùng lúc tại một nhà hàng cao cấp, Hân đang ung dung tự tại ôm Cô vào, mồm Cô không ngừng lải nhải:

"Đãi có bữa cơm mà đi nửa ngày mới tới. "

Từ Lãnh có chút buồn cười nhìn thái độ con nít của Cô thư thả trả lời:

"Vậy mình về nhà nhé? "

"Ồ thế tới đây làm gì? "

Hân lại nhại lại Cô:

"Ồ thế sao em còn lăm mồm? "

Hai người đang tranh luận vui vẻ thì quản lý nhà hàng ở một bên đã kính cẩn chào đón:

"Chủ tịch lâu rồi ngài mới trở lại. "

Từ Lãnh gật nhẹ đầu, nhà hàng cao cấp này đúng là của Hân. Cơ mà Hân có nhiều nhà hàng, khách sạn, trung tâm thương mại, thì làm sao Hân nhớ mà đến đây thường xuyên được.

Cô ở bên gật gù,ây ra Cô không phải là không biết Hân giàu nha, nhưng đến mức độ bán qua nhà hàng từ khi nào mà Cô không biết ấy nhỉ, chồng Cô vừa giàu này, vừa đẹp trai này, vừa nhiều trai à nhảm phụ nữ theo đuổi này, chỉ mỗi tội nào úng, lãng mạn thì chẳng thấy, Cô là Cô vẫn còn ảm ức vụ kết hôn đấy nhé.

Đang lúc chuẩn bị vào thang máy đi lên phòng Vip thì một âm thanh vang lên,à không là cùng lúc hai âm thanh, một là của Di Thuần, một là của kẻ mà Khiết Nhi vô cùng chán ghét là Triết Diệp, như thế nào hôm nay lại hội tụ đồng vui thế?

Di Thuần vẫn chất giọng dịu dàng vốn có:

"Lãnh anh cũng ở đây sao? "

Triết Diệp vẫn chất giọng từ tốn hỏi:

"Khiết Nhi em cũng ở đây à? "

Từ Lãnh thì ngược lại tâm trạng đang tốt cũng giảm đi mấy phần, giọng điệu khó chịu trả lời:

"Ồ hai người cũng ở đây à? "

Khiết Nhi bộ dáng cute, nhỏ nhắn, mắt long lanh, môi chúm chím, bộ dạng đura trẻ ngây thơ trong sáng bồi thêm câu:

"Ồ thế hôm nay cả ba và mẹ đều đi ăn à? "

Triết Diệp đôi mắt khẽ động? Ba? Anh thành ba của Cô khi nào vậy?

Từ Lãnh đầy bi hài nhìn Cô vợ đã đóng dấu kí tên của mình, nào nên cảm ơn trời cao ban cho Hân một Cô vợ quá sức hơn người được rồi vừa tỉnh dậy người chồng đẹp trai như Hân thành Bác, Vũ Nhiễm đề tiện thành ông ngoại, Di Thuần thành mẹ, Triết Diệp thành ba? Rồi mối quan hệ rộng của Khiết Nhi nhà Hân có phải đáng học hỏi không?

Di Thuần khó chịu hân, vẫn không thích bị gọi là mẹ nhưng vẫn không để lộ sơ hở nào bộ dạng vẫn dịu dàng tựa như nước lọc không hạt bụi.

Khiết Nhi vẫn vậy dù gì Cô cũng đã chọn con đường này chỉ hi vọng sau này Từ Lãnh sẽ thông cảm và hiểu cho Cô. Tất cả những gì Cô làm đều vì muốn bảo vệ tình yêu cuối cùng này, Cô không còn thù hận nhưng cũng không thể tha thứ, đối với Cô Á và Triết Diệp đều là vết dơ của quá khứ, nhưng bỏ qua cho họ dễ dàng như vậy Cô nào phải An Khiết Nhi.

"Ba mẹ có mặt ở đây thật hay quá, nào chúng ta cùng đi ăn để con giới thiệu con dể cho hai người. "

Dĩ Thuần mặt biến sắc, Triết Diệp cũng không kém khi bị Cô dang hai tay khoác tay hai người vào thang máy bộ dạng như họ đúng là một gia đình hạnh phúc, còn Từ Lãnh như người thừa ầy, đến khi vào đến thang máy Khiết Nhi mới gọi Hấn:

"Bác còn không mau vào đây, nhanh lên mà còn xin phép ba mẹ cháu cho cháu với bác ăn cơm trước kẻo chứ!"

Hấn vô cùng phối hợp đi theo, rồi Hấn muốn xem Vợ Hấn tính làm gì.

Chỉ có mỗi người quản lí khuôn mặt ngu ngu nhìn 4 người dần khuất khi thang máy đóng cửa lại.

Tại bàn ăn không khí có chút kì quặc.

Ba người đều hướng ánh mắt về phía Cô.

Còn Cô vẫn ngây ngô nhìn Menu hỏi:

"Bác xem này trong đây toàn món có màu rực rỡ thôi, xanh đỏ tím vàng có cả. "

Từ Lãnh vui vẻ đáp lại:

"Muốn ăn gì chỉ cần chỉ thôi, anh nuôi vợ! "

Dĩ Thuần bàn tay khựng lại, ánh mắt đau lòng nhìn Từ Lãnh hỏi:

"Lãnh...anh? "

Triết Diệp bàn tay nắm chặt trong lòng tràn ngập ghen tức .

Cô cười tươi nhìn Triết Diệp cùng Dĩ Thuần hỏi:

"Ba mẹ sắc mặt hai người thật xấu, bị táo bón à? "

Triết Diệp không nhịn được nói:

"Anh không phải là ba em..."

"Tôi cũng không phải mẹ Cô..."

Khiết Nhi:"Vâng, hai người là vợ chồng! "

Triết Diệp, Dĩ Thuần: - _-

Từ Lãnh đưa tay vuốt tóc Cô, hành động vô cùng thân mật tà tứ nói:

"Vợ thế em đã Xin ba mẹ cho mình ăn kem trước cổng chưa? "

Khiết Nhi gật gù nhìn hai người kia nói:

"Mẹ và ba có muốn có cháu ngoại không? "

Qua từ đâu bay lung tung,

A a An Khiết Nhi đại ca đã trở lại!!!

Hôm nay tag 10 tình yêu. Mai tag tiếp.

Cmt dài đi thích đọc cmt dài cơ

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76

" Mẹ và ba có muốn có cháu ngoại không? "

Dĩ Thuận mặt tối lại,nhìn họ vui vẻ như vậy,như một gia đình hoàn chỉnh làm Dĩ Thuận thấy xót xa,đáng lí ra người hưởng hạnh phúc này là Dĩ Thuận mới đúng,vì sao chỉ bảy năm mọi thứ đều thay đổi,vì sao người con trai năm nào nói thích Dĩ Thuận bây giờ lại quên?

Tình cảm sao có thể thay đổi đến như vậy. Không nó chỉ chuyển từ người này qua người khác mà thôi.

Triết Diệp không nói nâng ly nước uống cạn một hơi,trong lòng anh một cổ tức giận,người con gái kia ở một thời điểm Cô ấy từng nói yêu anh,từng hỏi làm cách nào để được anh yêu,từng lao vào ôm anh dù anh không cho phép,từng bám theo anh cho dù anh có sủa đuổi Cô thế nào,Khiết Nhi trong quá khứ của anh chẳng mặn mà,chẳng son phấn,khuôn mặt ngây thơ mộc mạc,vẻ đẹp ấy từng là của riêng anh,ánh mắt ấy từng hướng về một mình anh,bàn tay ấy từng cố gắng nắm lấy tay anh.Nếu cho quay lại quá khứ anh sẽ không như vậy,không để Á Nhạ lừa,càng không phải để Á ta dẫn mũi như vậy,có lẽ lúc ấy anh chán ghét phải nhìn thấy con cóc cứ đi theo mình,anh mệt mỏi khi cái gì nó cũng hỏi anh và anh hiểu anh sai rồi. Sai một cách triệt để.

Từ Lãnh vô cùng hải lòng khi nghe Khiết Nhi hỏi,trước mặt là người yêu cũ của Hân và chồng cũ của Vợ Hân.Hai cái thứ cũ kĩ này sao cứ phải làm phiền đến cuộc sống của Hân.Tình cũ không rủ cũng tới hưởng hồ lương như tên Triết Diệp này vẫn muốn quay lại với Khiết nhà Hân,suy cho cùng cái kiểu hối hận vì sai lầm của mình thì có gọi là nực cười? Để Hân dùng súng bắn nát chim Triết Diệp sau đó xin lỗi vì bản thân lỡ tay chắc cũng được tha thứ?

"Bữa cơm này Dĩ Thuận và Triết Diệp hai người tính ai trả tiền đây? Dù gì Tôi cũng đặt bàn,các người ăn ké không ngại? "

Cô bái phục nhìn Hân,rồi cái không khí đang vô cùng khác thường rồi mà chồng Cô còn có tâm trạng tính toán xem ai là người trả tiền? Trong tình huống nào cũng có thể đùa đúng chỉ có Lôi Từ Lãnh và vị Vũ Nhiễm mặt dày nào đấy.

Nhắc đến Vũ Nhiễm.Thì ngay lúc này đây.

Hai con người một trước một sau đã chạy ra đến hồ bơi,phía sau họ là một đoàn người nháo nhào đuổi theo.

Tiêu Linh thờ hồng học đứng cách Vũ Nhiễm một chút nói:

"Chú làm gì mà đuổi dai thế? "

Vũ Nhiễm cũng thờ công nhận con này chạy nhanh thật,chẳng lẽ mất hình tượng thế,Vũ Nhiễm vẫn tỏ ra ung dung nhưng trong lời nói là chứa bao đe dọa:

"Cháu ăn bảy chú có thể tha thứ,nhưng nói bảy là chú đâm cho vỡ mồm."

Tiêu Linh bây giờ đứng chuẩn tư thế con nhà võ tư thế như muốn phang thẳng hai cái giày cao gót vào mặt Vũ Nhiễm,nhưng nhớ lời ba dạy,Ba Hùng hay dạy Tiêu Linh chửi thì nghe mà đe thì chạy đánh không lại thì gặm gạo ăn vạ.Rồi thái độ thay đổi 360 độ,Tiêu Linh giả vờ ngã xuống khi thấy ba và mọi người gần đến gần họ,gọng nói thì vô cùng to:

"Bố làng nước ơi,bố ơi,mẹ ơi,ông ơi,bà ơi,anh ơi,chị ơi,chồng tương lai ơi,ra đây mà xem con của bố,cháu của ông,em của anh,vợ của chồng bị người ta ăn hiếp này,hu.. Hu "

Vũ Nhiễm tay nắm chặt thành nắm đấm,biết thừa trò mèo của ai kia,tốt rất tốt so về diễn trò Vũ Nhiễm còn chưa có đối thủ,tay thả lỏng,môi cười mỉm,gọng nói vô cùng ngọt nói:

"O Tôi đã làm gì em đâu? "

Eo ơi ngọt thế,Tiêu Linh phì nhả trong lòng tiếp tục ăn vạ:

"Chú chẳng bảo muốn hiếp cháu còn gì? Hức..."

Trần Hùng thở dài Ông còn lạ gì cái trò này của con gái mình,thế giờ ông biết làm sao một bên là con gái cưng,một bên là đối tác vô cùng quan trọng,con gái thì chỉ có một,mà con gái lại thích tiền,mà được hợp tác với EoAY hay Nhiễm Thị thì sẽ làm ra rất nhiều lợi nhuận,cho nên vẫn là nhắm mắt làm ngơ bơ đi mà sống,sau này xin lỗi Vũ Nhiễm nói con gái Ông bị mộng du là được rồi.

Trợ Lí lee thì ngược lại vô cùng thích xem náo nhiệt cho nên rất có tâm nhắc nhở mọi người để không gian cho đôi trẻ tâm sự,cho nên bây giờ là một đám người đứng thành mấy hàng không bước tiếp ánh mắt chỉ hướng theo hai người kia,như những khán giả đang xem một bộ phim kinh dị,đều có khoảng cách an toàn.

Vũ Nhiễm tỏ vẻ khó xử trả lời:

"Cháu có thấy thằng đàn ông nào lại đi hiếp cái màn hình phẳng chưa? "

Cay! Cay thật,Tiêu Linh vô cùng cay cú,nói thế chẳng khác gì nói Tiêu Linh không có ngực,ý là không có ngực đấy,Tiêu Linh có thể khẳng định bản thân dù không được như hai trái bưởi nhưng nó cũng đong đầy như hai trái cam sành chứ cũng nhỏ nhắn như trái nho đâu nhé.Nhưng mà Tiêu Linh không tự chủ được cúi xuống nhìn ngực của mình sau đó liền phản bác lại lời của Vũ Nhiễm:

"Cái gì mà màn hình phẳng rõ ràng đây là đồi núi nhấp nhô,thân hình chữ S nhé! "

Vũ Nhiễm ánh mắt đầy ý cười, vô lại hỏi:

"Như thế nào là đồi núi nhấp nhô? Như thế nào là thân hình chữ S? "

Cô nương váy trắng chân trần ngồi trên cỏ mặt không đỏ thur thả trả lời:

"Ví dụ như con người xinh đẹp tên Linh ý! "

Vũ Nhiễm mơ hồ không hiểu.

Tiêu Linh lắc đầu nói:

"Mấy người bê đề như chú không hiểu được đâu! "

Vũ Nhiễm tâm tình đang tốt trở nên tối tăm đi lại gần Tiêu Linh, cúi xuống nhắc bóng Tiêu Linh lên trước sự ngạc nhiên của mọi người.

*Bùm *

Một giây sau đó đã thấy Tiêu Linh bị Vũ Nhiễm ném hẳn xuống hồ bơi.

Không khí có chút xôn xao, Trần Hùng có chút bất lực, nhìn nghiêng quật con gái mình.

Vũ Nhiễm phui tay ánh mắt hơi khó xử nhìn ba Tiêu Linh nói:

"Xin lỗi Trần Tổng là Tôi lỡ tay! "

Tiêu Linh vừa lúc ngừng được đầu dậy, tai cũng không nghe xót một từ, bơi về phía bờ, bộ dạng vô cùng thê thảm, đi lại gần Vũ Nhiễm, tay đưa xuống xé mạnh một đường váy vừa cho cử động chân, Vũ Nhiễm tưởng Tiêu Linh tức giận không làm được gì mình nên mới xé váy nên cũng không đề phòng gì, nhưng chỉ là một tích tắc sau đó Tiêu Linh lấy đà xoay chân một cước chân phải đập mạnh vào bụng Vũ Nhiễm khiến Vũ Nhiễm ngã ngửa người rớt xuống hồ bơi.

Mọi người xung quanh há hốc mồm.

Chỉ chờ khi Vũ Nhiễm lấy lại thăng bằng nổi đầu lên trên mặt nước, Tiêu Linh bộ dạng thống khổ cùng khó xử nói:

"Xin lỗi chú, cháu lỡ chân thôi! "

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77

" Xin Lỗi Chú cháu lỡ chân! "

Vũ Nhiễm nhìn bộ dạng giả vờ khổ sở của Tiêu Linh mà lòng điên tiết, hận không thể bóp chết con trước mặt, cuộc đời Vũ Nhiễm chưa bao giờ bị gái đá, mà còn đá xuống hồ bơi, tin tức này đến tai Từ Lãnh kiều gì cậu ta cũng không chừa cho Vũ Nhiễm tí mặt mũi nào. Cay thật chẳng lẽ để nó nhón như thế kia? Cúi mặt xuống môi nhếch nhẹ sau đó liền chìm người từ từ xuống, hai tay không ngừng đập nước, mồm còn không ngừng hô cứu:

"Cứu....cứu mạng.. Tôi...không biết bơi.."

Tiêu Linh mắt bắt đầu trở nên lo lắng, giọng điệu có chút hoảng:

"Này chú đừng có giả vờ..."

Nhưng mà nhìn cơ thể của Vũ Nhiễm càng lúc càng chìm xuống, Tiêu Linh không suy nghĩ nhiều liền lao mình xuống cứu Vũ Nhiễm, trước sự há hốc mồm của mọi người.

Riêng trợ lý Lee hoàn toàn bình thản phán:

"Mọi người không cần lo lắng Phó Tổng nhà chúng Tôi thời học trung học là vận động viên bơi lội! "

Mọi người bắt đầu hiểu ra vấn đề, đôi mắt đều hứng thú xem kịch vui. Vì đây thực sự là một bữa tiệc đầy sự khác biệt, trước đây đều phải bày ra khuôn

mặt giả tạo để thăm đánh giá đối thủ,những bữa tiệc ngoại giao như này bản chất đều là muốn làm ăn,thương trường người ta thường gọi là chiến trường không có chỗ cho kẻ yếu,không có bộ dạng đuối nhau đập nhau như Tổng Giám Đốc của Nhiễm Thị cùng con gái của Ông tổng Trần Hùng,tuy là so với Vũ Nhiễm thì tập đoàn của Trần Hùng nhỏ hơn,nhưng cũng là một trong 5 tập đoàn lớn nhất nước,danh tiếng cũng Không phải vừa,cho nên là viễn cảnh mỹ nhân cứu anh hùng trước mặt bọn họ vô cùng hoàn mỹ.

Trần Hùng bất lực,không ngờ con gái mình cũng có ngày bị người khác lừa,hai đứa trẻ này sau này mà xin cưới ông nhất định sẽ cưới vào mặt chúng nó.Ông suy xét tình hình này có thể cảm thấy đây là lần đầu tiên con gái ông đôi mắt lo lắng như vậy,chẳng phải trước đây thấy chuyện bất bình nó chỉ đứng xem,chứ nói gì đưa tay ra cứu người,Tiêu Linh nhà ông suy nghĩ có chút khác người nhưng ông tin đây chính là điểm đặc biệt không giống con người của nó.

Tiêu Linh bơi nhanh lại cầm tay Vũ Nhiễm cố gắng kéo lên nhưng quai lạ kéo mãi chả được,đến khi nhìn đến trong mặt nước thì thấy Vũ Nhiễm mắt nhắm liền lại càng khiến Tiêu Linh lo lắng,không suy nghĩ nhiều Tiêu Linh dùng hai tay cố định mặt Vũ Nhiễm đưa môi lại gần môi Vũ Nhiễm,một giây sau đó Vũ Nhiễm mở bừng mắt,cảm nhận được một sự mềm mại từ đôi môi của Tiêu Linh,vô cùng hưởng thụ dùng tay ôm eo Tiêu Linh.Đường như phát hiện có gì đó sai sai Tiêu Linh mở bừng mắt phát hiện là mình bị lừa vừa tức vừa xấu hổ đẩy Vũ Nhiễm nhưng tên chết tiệt này lại dùng tay cố định sau gáy của của Tiêu Linh, tiếp tục hôn Tiêu Linh,làm cho Linh muốn đẩy cũng không thể đẩy được.Bức tranh tuyệt mỹ trong mắt người xem nhưng trên thực tế mà nói hai người nào đó đang tranh chấp.Tiêu Linh cố dùng chân đạp Vũ Nhiễm nhưng lại không thể vì có sự tác động của nước khiến cho lực đạo cử động có chút khó khăn,càng tức giận hơn là vẫn bị Vũ Nhiễm hôn.

Vũ Nhiễm thư thả rời môi nhìn Tiêu Linh đang chùng mắt nhìn mình,có gì để chùng hôn thì cũng đã hôn rồi,hôn có một cái làm gì mà ghê.

Được giải thoát Tiêu Linh liền dùng tay đâm bùm bụp vào bụng Vũ Nhiễm,cứ như vậy hai người kẻ giữ,kẻ đâm vẫn ở dưới hồ bởi chẳng chịu bơi lên.

"Ai cho chú hôn Tôi hả? "

Vũ Nhiễm giữ chặt hai tay của Tiêu Linh lại thái độ không đúng đắn nói:

"Là Cô xông vào hôn Tôi trước. "

"Cái đấy là chú lừa Tôi,chú là người xấu,sao chú dám lấy đi nụ hôn đầu của Tôi chứ hả? "

Ảnh mắt Tiêu Linh chứa bao nỗi uất ức,chưa bao giờ nghĩ bản thân lại bị lừa một cách thâm thúy này,a a danh dự,Tiêu Linh cần danh dự bị hôn trước mặt nhiều người thế này thật là xấu hổ a a a.

Vũ Nhiễm kéo sát Tiêu Linh vào người mình,một tay cố định ôm chặt lấy eo của Tiêu Linh cúi xuống tiếp tục hôn.

Mặc cho Tiêu Linh cố vùng vẫy,nhưng vẫn không thể thoát khỏi nụ hôn cuồng nhiệt của Vũ Nhiễm

Vài giây sau đấy Vũ Nhiễm đẩy Tiêu Linh ra bốn cọt nói:

"Đây nụ hôn thứ 2? Nó nhạt như nước hồ bơi vậy cũng giống con người của cô. "

Sau khi nói xong cũng không buồn nhìn thái độ của Tiêu Linh. Vũ Nhiễm chỉnh lại cổ áo bơi lên bờ,trước khi đi còn không quên đưa hai ngón tay lên chào trên người.

Để lại một Tiêu Linh đứng giữa hồ bơi điên cuồng đập nước gào thét:

"Tên Chết Tiệt Tôi chủ cho chồng Chú bỏ chú AAA "

Sau này Vũ Nhiễm nghĩ lại,công nhận mồm Tiêu Linh thiêng thật,ấy vậy mà Lành cậu ta dám đăng kí kết hôn.Ồ thế Nhiễm mất chồng thật rồi à? Ừ cái này là ở sau này.

Còn bây giờ Vũ Nhiễm cảm thấy bản thân bị cướp đi một nụ hôn thì trong lòng vô cùng không thoải mái,nên mới hôn lại hai cái xem như bản thân không bị lỗ gì ~.

- - - - -

Nơi phòng giam tối tăm,Á đôi mắt đầy hoảng sợ nhìn người đàn ông trước mặt.

"Rốt cuộc anh muốn Tôi làm gì? "

Người đàn ông không nói gì nâng cằm Á lên,nhàn nhạt nói:

"Tôi muốn Cô làm gì thì Cô cũng sẽ làm sao? "

Á bây giờ đã không còn gì,từ khi bị Triết Diệp bắt Á như kẻ điên đại bị nhốt như một con chó,cũng may Á liều mạng giả chết,Triết Diệp mới sai người ném Á vào rừng,cứ tưởng bản thân cố gắng cầm cự thì có thể thoát nạn nhưng lại không ngờ bản thân lại bị rơi vào tay của tên xa lạ này.

"Chỉ cần anh không giết Tôi,anh muốn Tôi làm gì Tôi cũng sẽ làm..."

Người đàn ông tay gõ nhịp đều đều, ông ta khẽ thốt ra vài từ:

"Tôi muốn mạng của An Khiết Nhi "

Ả đôi mắt có chút bất ngờ. Nhưng khi nghe đến tên Khiết Nhi đôi mắt Ả trở nên căm phẫn.

Tiếp theo thì chương sau đi.

Ả comeback rồi đây, Sao+ cmt có tâm đi mà:((

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78

"Lấy mạng An Khiết Nhi. "

Ả nắm bàn tay thật chặt, không chỉ lấy mạng An Khiết Nhi mà Ả còn muốn lấy mạng Triết Diệp. Nỗi thù hận hằn sâu trong Ả. Mỗi mím chặt cuối cùng Ả cũng nhìn thẳng vào mắt người đàn ông, chỉ tiếc là anh ta đeo mặt nạ.

"Một mình Tôi e là không thể làm gì nó.."

Người đàn ông chậm rãi trả lời:

"Cô đừng quên còn có Tôi, được rồi đứng dậy đi."

Ả nghe theo lời đứng dậy, chỉ thấy người đàn ông phẩy tay đã có hai ba người xuất hiện, Ả có chút phòng bị nói:

"Anh, anh muốn làm gì? "

"Đi theo họ, tân trang lại mình, chờ lệnh của Tôi."

Ả không hỏi gì thêm, cúi đầu đi theo.

Lúc này trong căn phòng giam chỉ còn lại người đàn ông. Chẳng ai hiểu Hắn đang nghĩ gì, chỉ thấy qua chiếc mặt nạ ánh mắt người đàn ông gằn lên sự thù hận.

"Lôi Tử Lãnh cuối cùng sẽ là mày. "

- - - - -

Bữa cơm hôm đó đối với Dĩ Thuần thực sự là khó nuốt.

Đã bao lần suy nghĩ, đã bao lần tưởng tượng, nhưng tận mắt nhìn thấy lại không đành lòng.

Dĩ Thuần chẳng thể ăn thêm, bàn tay nhẹ nhàng dùng khăn lau miệng cất lời:

"Cũng đã muộn. Triết Diệp anh có thể đưa Tôi về được không? "

Anh dùng thìa, ánh mắt khó hiểu nhìn Dĩ Thuần, chẳng phải ban đầu Cô ta tìm anh là vì muốn anh và cô ta chia cắt Từ Lãnh và Khiết Nhi sao? Nhưng bây giờ lại muốn anh đưa về, từ chối không được, cũng miễn cưỡng gật đầu.

Từ Lãnh thì vẫn ăn uống tự nhiên, gấp thức ăn đều đều cho Cô. Ánh mắt đầy sự yêu chiều, xem hai người kia là Không khí, họ muốn về thì hà cớ gì Hắn phải giữ?

Chỉ có Khiết Nhi là vu vơ nói:

"Ồ thế ba mẹ không ăn nữa à? "

Dĩ Thuần cũng không bắt Khiết Nhi đổi cách xưng hô nữa, chỉ dịu dàng nói:

"Hai người ở lại ăn ngon miệng."

Triết Diệp cũng đứng dậy kéo ghế nhìn Cô nói:

"Anh đưa cô ấy về. "

Cô cười,một nụ cười đúng chuẩn ngây ngô,bàn tay đưa lên vẫy chào.Sau đó quay ra Tử Lãnh quát lên:

" Bác không Chào ba mẹ vợ à? "

"Có vợ chào thay rồi còn gì."

Dĩ Thuần tay mở cửa có chút run lên,đau lòng có,mắt mắt cũng có.

Trên đường đi cả Dĩ Thuần và Triết Diệp đều không nói câu nào.

Cho đến khi họ ra ngoài đường lớn,Dĩ Thuần ngỡ ý muốn đi dạo,Triết Diệp cũng không từ chối.Hai người đi song song,Dĩ Thuần nhìn dòng xe tấp nập khê lên tiếng:

"Họ đẹp đôi nhỉ. "

Anh biết Dĩ Thuần đang ám chỉ đến ai,đôi mắt anh xẹt qua một tia tiếc nuối.Tiếp tục nghe Dĩ Thuần nói:

"Anh có biết vì sao Tôi lại ra ngoài không,vì Tôi nhận ra tình yêu của anh ấy dành cho Khiết Nhi,Tôi nhìn ra sự dịu dàng và ân cần trong ánh mắt của anh ấy,trước đây anh ấy nói thích Tôi nhưng lại chưa bao giờ dịu dàng như vậy. "

Anh vẫn im lặng nghe Dĩ Thuần nói.

Rồi Dĩ Thuần dừng chân lại quay lại đối diện với anh,ánh mắt buồn buồn nói:

"Tôi đã đến gặp anh,theo lời chỉ dẫn của một người đàn ông xa lạ,Tôi đã từng nghĩ sẽ làm theo lời anh ta,cùng anh hợp tác để chia rẽ họ,nhưng là Tôi nhận ra chúng ta của hiện tại đáng thương nhưng cũng là do ở quá khứ chúng ta không biết trân trọng những gì mình đang có,rồi đến lúc chúng ta nhận ra tầm quan trọng của họ thì họ cũng không đủ kiên nhẫn để chờ chúng ta nữa. "

Anh sùng người lại,từng lời,từng lời một của Dĩ Thuần như khuấy sâu vào anh,cô ấy nói không sai,thật ra họ không có quyền chia cắt Tử Lãnh và Khiết Nhi,khi chính bàn tay họ đã từng đẩy người ấy ra khỏi cuộc đời mình,anh cười xem ra đã thông suốt.

Anh bỏ tay vào túi quần ánh mắt xa xăm nhìn lên trời sau đó cất lời:

"Vậy chúng ta nên từ bỏ nhỉ? "

Dĩ Thuần cũng nhìn theo Anh,đây là lần đầu tiên Dĩ Thuần nhìn thẳng vào mặt anh như vậy,khuôn mặt tuy không yêu nghiệt như Tử Lãnh,nhưng lại mang nét cô đơn,một vẻ đẹp dịu nhẹ,chính chu của người đàn ông trưởng thành.

Dĩ Thuần thôi nhìn anh,sau đó nói:

"Trước khi từ bỏ chúng ta cùng làm một phép thử nhé? "

Hai người họ nhìn nhau,bỗng nhiên cùng cười,không ai nói gì thêm vì họ đã hiểu tiếp theo nên làm gì rồi.

Dĩ Thuần nhìn lên trời cao nơi những vì sao lấp lánh,khê thì thầm:

"Tử Khôi à em làm đúng phải không?"

Tử Khôi cái tên mà cả đời này Dĩ Thuần không thể quên.Cũng không muốn nhớ,qúa khứ đã có những chuyện gì?

- - - - -

Khiết Nhi sau khi ăn cơm cùng Hấn xong trong lòng cũng đầy phiền muộn. Ví dụ như hôm nay Cô là Dĩ Thuần có lẽ cô sẽ đau lòng lắm. Nhìn người mình yêu đi yêu một người khác nó còn đáng sợ hơn là đơn phương một ai đó.

Trước đây Cô đơn phương Tử Lãnh vì Cô nghĩ bản thân không xứng với Hấn,và quan trọng hơn lòng thù hận đã chiếm lấy trái tim của Cô,để rồi Cô làm ra thật nhiều chuyện để lừa Hấn,Cô biết như vậy là không đúng nhưng xin hãy chờ một chút nữa thôi,một chút nữa thôi là Cô có thể nói cho Hấn biết sự thật.

Tử Lãnh ôm Cô vào lòng,Hấn nói:

"Em biết khi em hôn mê anh đã sợ điều gì không? "

Cô không trả lời chỉ im lặng nghe Hấn nói:

"Anh sợ em không còn mở mắt ra nữa."

Trái tim cô như được ai đó lấp đầy. Cô muốn nói hết tâm tư cho Hấn nghe, nhưng bây giờ chưa phải lúc, chờ em được không, chờ em một chút nữa thôi.

Từ Lãnh nâng cằm cô lên, đôi mắt Hấn tha thiết nhìn Cô, ánh mắt ấy khắc sâu trong tâm trí Cô của sau này, là ánh mắt ngọt ngào nhất, cũng là câu nói khiến Cô cảm động nhất:

"Hứa với anh sau này nếu muốn nhắm mắt thì phải nói anh cùng nhắm."

"Anh nhận ra mình sẽ chẳng là gì nếu không có em."

Hết chương 78

Cmt có tâm tí đi mấy bạn.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79

"Anh nhận ra mình chẳng là gì nếu không có em."

Giấy phút này ánh mắt của Hấn chứa chan thật nhiều tình cảm, trong mắt cô người mà cô xác định cả cuộc đời này không thể sống thiếu chính là Từ Lãnh, cảm động cùng ầm lòng, mắt cô cay cay ngấn nước.

Từ Lãnh nhìn đồng hồ sau đó đứng dậy ung dung ôm Cô ra về.

Trên đoạn đường trở về biệt thự trong đầu Cô không ngừng vang vọng tiếng nói của Hấn, khi đã đến trước cổng lớn Cô mới quay ra nhìn Hấn hỏi:

"Bác này?"

Hấn nhìn Cô, môi cười cười đáp lại:

"Từ hôm nay anh là chồng em rồi, một là gọi anh là chồng, hai là gọi ông xã, ba là tướng công, bốn là gọi phu quân, không được gọi là bác nhớ chưa!""

Khiết Nhi gật đầu.

Thấy Vợ mình ngoan ngoãn nghe lời Hấn tâm trạng trở nên vô cùng tốt lời nói đầy vui vẻ, cuối cùng cũng không phải nghe Cô gọi Hấn là Bác đương nhiên là vô cùng hào hứng rồi.

"Gọi chồng phát nghe xem nào?"

Cô cũng ngây ngô tỏ ra hiểu thuận sau đó từ từ phun ra vài chữ:

"Nhưng Bác già rồi!"

Bao nhiêu là cảm xúc cứ như vậy bị một câu nói của ai kia làm cho mất hết.

Hấn thôi nói đi xuống xe mở cửa xe cho cô, cả quá trình cũng không nói gì.

"Bác này?"

"..."

"Bác ơi?"

"..."

"Bác à?"

"..."

"Cháu buồn đái bác ời. "

Hắn khựng người lại,nhìn Cô cười méo mó,ơ thế giờ muốn đi vệ sinh cũng gọi hắn à,tình huống gì đây?

"Thế thì đi vệ sinh đi? "

Mắt cô đỏ lên làm như uất ức nói:

"Bác chẳng thương cháu,thế mà vừa nãy còn nói không rồi cháu dù là nửa bước,gĩa dối toàn là gĩa dối. "

Hắn vội hỏi lỗi,nặc quần gia người giúp việc đứng hai hàng cúi đầu cười tủm tỉm,chẳng là khi Cậu Chủ về thì phải ra chào đón,chỉ là cậu chủ và vợ của cậu chủ quả thật là cute nha,từ ngày An Khiết Nhi tỉnh lại sau vụ tai nạn thì không ai nói ai nhưng không khí ở biệt thự khi nào cũng vô cùng vui tươi,như bây giờ chẳng hạn.

"Vợ của anh,anh thương em thì ai chẳng biết,nào ngoan không được khóc,thì từ nãy đến giờ em xem anh nào rời khỏi em nửa bước. "

"Hức...vậy sao bác nói em phải tự đi vệ sinh chứ? "

Hắn rỏ khóc rỏ cười nhăn nhó nói:

"Thì em muốn đi vệ sinh phải tự đi,nếu em không muốn đi một mình thì để anh sai người giúp việc. "

Khiết Nhi vẫn uất ức,đứng vậy dù sao trước kia hắn cũng hay bắt nạt Cô,bây giờ Cô có hành hắn một chút thì cũng không có gì gọi là quá đáng lại nói giờ cô muốn chồng cô dẫn Cô đi tiểu đấy thì sao nào? Chồng cô là của cô,cô sai chồng mình có gì mà không đúng,vợ chồng phải san sẻ cho nhau chứ.

"Không,Bác phải dẫn em đi đái cơ."

"Cái này sao mà được? "

"Đấy mọi người xem người đàn ông này lật mặt nhanh không? Có mỗi việc dẫn một tiểu khả ái đi vệ sinh cũng không làm được,vậy còn yêu với đương gì nữa? "

Hắn bắt lực thờ dài,lườm kẻ ăn người ở,gắt lên nói:

"Tôi thuê các người về không phải để đứng tạo mẫu làm cảnh? "

Không ai nói anh liền biến mất không dấu tích,đấy nằm không mà cũng dính đạn là có thật.

"Rồi.Được rồi đi anh dẫn em đi "

Cô liên nhoén miệng cười.Ấy ra chồng Cô đúng là cute.

Đêm hôm ấy là một đêm đẹp,ánh trăng tròn dịu nhẹ chứng minh cho ngày hôm nay Khiết Nhi - Cô gái với nhiều vết thương đã có được hạnh phúc.

- - - - -

Tại Tập Đoàn EOAY.

Vũ Nhiễm đang chứng mắt nhìn trợ lý Lee,chẳng là sự kiện của bữa tiệc ngày hôm qua đã bị tên trợ lý này quay hết lại,đó không phải là điều đáng nói,điều mà khiến Vũ Nhiễm cảm thấy muốn đánh người là đoạn clip đã được chuyển thể thành một MV,lại còn đáng chết hơn là MV ấy là để cho Từ Lãnh xem.Này chẳng khác gì đem mặt mũi của Vũ Nhiễm vớt ra sông ra biển?

"Cậu có tin Tôi đuổi việc cậu không?"

Trợ lý Lee đẩy gọng kính sau đó trả lời:

"Tổng giám đốc đang lấy việc công trả thù việc riêng,như vậy là không tốt! "

"Vậy quay clip gửi cho Lãnh là việc tốt?"

"Đương nhiên là tốt,tổng giám đốc nghỉ xem,chủ tịch mà xem được sẽ vô cùng phấn khích,cho nên là vẫn không thể xóa! "

Vũ Nhiễm mặt mày đen lại.Chủ tớ nhà này đều không xem Vũ Nhiễm ra gì mà.Nhiễm cũng là con người mà,Nhiễm cũng có lúc cần ai đó,Nhiễm cũng có trái tim mà,cớ sao lại cứ thích đim Nhiễm soái thần thế nhỉ?

"Trợ lý lee có phải vì cậu xấu trai hơn Tôi nên sinh lòng đồ kị? "

Trợ lý Lee không tự chủ ho khụ một cái,suy nghĩ của Vũ Tổng chưa bao giờ giống người thường.

Vũ Nhiễm dựa lưng vào ghế không đứng đắn nói:

"Hay là Cậu thích Tôi? Vậy thì cậu nên từ bỏ tình cảm của bản thân đi,Tôi chỉ cần một người đàn ông là Lãnh thôi ~ "

Trợ lý Lee sặc nước bọt.

Hắn lười nhác đẩy cửa đi vào,nhìn Vũ Nhiễm xem thường nói:

"Tôi nói này Vũ Nhiễm cậu cứ sống thế này thì cả đời cậu cũng không có được Tôi ~ "

Theo sau là Khiết Nhi,cũng thờ dãi nói:

"Ông ngoại sao lại không có lòng tự trọng như thế,lại đi đơn phương chồng của cháu gái mình! "

Vũ Nhiễm biu môi,khinh khi lẫn không có lòng tự trọng nhìn hai người đối diện đang đi vào nói:

"Lãnh nếu yêu cậu là sai thì tớ không cần đứng ~ "

"Đề ông bảo cháu nghe,Khiết Nhi này chuyện tình cảm khó nói,thôi chỗ ông cháu với nhau cháu nhường chồng cho ông đi,ông vả lắm rồi! "

/Này Vũ Nhiễm anh có thể đừng làm người ta ngại thay không?/

//Vũ Nhiễm: Mất mặt có là gì? Mất chồng mới đáng suy nghĩ ừ ừ //

Hết Chương 79

- Cmt có tâmmmmm nè.

- Tuần này đã ra 3 chương a a

"Vũ Nhiễm của em! Chương sau anh mà biết anh mất chồng thì cũng đừng buồn,tình cảm thì không thể miễn cưỡng được a a "

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Hạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80

"Đề ông bảo cháu nghe,Khiết Nhi này chỗ ông cháu với nhau cháu nhường chồng cháu cho ông đi,ông vả lắm rồi! "

Khiết Nhi bắn ánh mắt đầy nghi hoặc nhìn Vũ Nhiễm,vừa đi lại ngồi cùng Hắn vừa bối rối trả lời:

"Nếu ông vả lắm rồi thì ông đưa mặt đây cháu vả cho vài cái. "

Trợ lý Lee cúi đầu chào Hắn cùng Khiết Nhi,sau đó báo cáo:

"Chủ tịch chẳng là tối qua Vũ Tổng đi dự sự kiện,rồi Không biết làm sao lại bị người ta đập xuống hồ bơi,rồi sau đó..."

Chưa để trợ lý Lee nói hết Vũ Nhiễm đã cầm chiếc gối tựa phang thẳng vào mặt Lee,giọng điệu khó chịu của nhưng vẫn da dẻ ông chủ ra lệnh:

"Tôi giao cho cậu dự án ở khu đất phía tây thế cậu đã làm chưa,giờ này là giờ làm việc hay là giờ cậu lên đầu tôi ngồi? "

Hắn lười nhác cất tiếng:

"Nhiễm! Cậu là thẹn quá hóa giận? Trợ lý cũng là trợ lý của Tôi,cậu dọa cái gì? "

Trợ lý Lee chính là đã theo Hắn từ lâu,cũng chẳng xa lạ gì Vũ Nhiễm,cho nên vẫn là người chung thành với cấp trên,mặc kệ ánh mắt lườm nguýt của Vũ Nhiễm,tiếp tục báo cáo:

"Rồi sau đó Vũ Tổng giả vờ như chết đuối dụ cô gái kia lao xuống cứu mình,còn không màng thế sự ôm hôn. Quả thật là một bức tranh mỹ mãn của người đàn ông cuồng bạo lực! "

Khiết Nhi nhin cười nhạo báng Vũ Nhiễm:

"Ông ngoại,tại sao,tại sao lại như thế???"

Từ Lãnh nhếch môi chê bai bạn thân mình:

"Nhiễm à,cậu cũng không thiếu phụ nữ,hà có gì làm mất mặt anh em như thế? "

Vũ Nhiễm iu siu,nhăn nhó nói:

"Hôn có cái làm gì mà ghê? "

Khiết Nhi chính là không trêu cho canh không như,khoai không chín thì làm sao có thể bỏ qua cho Vũ Nhiễm,huống hồ còn muốn cô nhường chồng cơ. Cái tên đàn ông chết tiệt này gần 8 năm qua ngày nào cũng gạ chồng Cô,mà đã vậy còn không biết xấu hổ nói cô nhường,hừ quân tử trả thù 10 năm chưa muộn,huống hồ cô là nữ nhi cần gì 10 năm cho muộn,ngay bây giờ luôn nha.

"Ông ngoại,ông dễ dãi nó vừa,ông cứ làm như môi ông là môi từ thiện ấy,gặp ai hôn nấy,cái phẩm chất làm giá đâu? "

Vũ Nhiễm cay cú,cái con hồ cái này khi mất trí cũng không chừa cho Vũ Nhiễm tí mặt mũi nào,rồi có gì phải xoắn,Vũ Nhiễm nghĩ bản thân không có gì phải xấu hổ khi đi hôn một người con gái cả,điều ấy không phải rất bình thường sao,huống hồ là con nhóc kia áp môi nó vào môi Nhiễm,này có con mèo nào lại từ chối miếng mỡ đã dâng lên miệng không,huống hồ Vũ Nhiễm xin đính chính bản thân càng không phải là chó với mèo,cho nên lấy việc bị trêu chọc thờ dài nhìn ba người kia nói:

"Tôi nói mọi người nghe,cũng đâu phải Tôi muốn hôn người ta,tại người ta hôn tôi,thì tôi hôn lại,đây gọi là tương tác tốt hiểu không? "

Trợ lí Lee bái phục nhìn Vũ Nhiễm.Cái gì cũng nói được a.Thật là khó đỡ a.

Từ Lãnh môi giật giật hỏi ngược lại:

"Tương tác tốt? "

Vũ Nhiễm bắn ánh mắt đầy tình cảm đến sến sẩm về phía Hấn,khiến cho cô ở một bên nhìn mấy phần buồn nôn,điên sâu nó vừa.

"Đúng vậy là tương tác tốt. Giống như tớ này,tớ tương tác cực kì tốt với cậu,mà cậu toàn bơ tớ,nhưng tớ vẫn tương tác cực kì tốt với cậu,chỉ cần cậu tương tác đạo lại với tớ thì tớ sẽ cho cậu hiểu một đạo lí... "

Nói đến đây Vũ Nhiễm dừng lại,tay gõ nhịp nhịp lên thành ghê.

Khiết Nhi gật gù lắng nghe Vũ Nhiễm thả thính chồng mình.Đang suy nghĩ xem nên dùng HCl hay H2HO4 để tạt đây,suy nghĩ đi suy nghĩ lại vẫn cảm thấy HNO3 là thích hợp nhất.

Còn Hấn thì với quyền tạp chí lật xem,chờ Vũ Nhiễm nói tiếp,vì Hấn biết không cần Hấn phải hỏi thì Vũ Nhiễm vẫn sẽ trình bày tiếp thôi,vậy cần gì phải hỏi? Chỉ thư thả nghe được rồi. Cũng không phải lần đầu tiên cậu ta gạ gẫm Hấn,cho nên việc này xem ra chẳng ảnh hưởng đến tờ giấy hôn thú của Hấn,ừ Hấn đang nhắc khéo cho mọi người nhớ là Hấn có vợ rồi đấy~

Vũ Nhiễm cười một nụ cười cực kì phớt phơ thiếu ngay thẳng:

"Tớ sẽ cho cậu hiểu một đạo lí rằng người đàn ông nào cũng nghĩ mình thẳng cho đến khi họ gặp được người đàn ông của đời mình. "

Trợ lí lee ho khan vài cái,như thế này có phải là gạ chồng người ta trắng chọn không?

Vũ Nhiễm thấy sắc mặt Hấn không tốt liền quay ra nhìn Khiết Nhi,thò thè nói:

"Cháu nên nhường chồng cháu cho ông đi.Làm người thứ ba mãi như thế,thì bao giờ cháu mới có bà ngoại được! "

Đạo lí cũng có thể chấp nhận được sao?

Hết 80

Trở lại rồi đây,sẽ cố gắng up đều.

Mọi người đừng quên để lại dấu chân nhé!

Đạo này tớ ít ra truyện vì gặp nhiều trục trặc:))

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81

"Cháu nhường chồng cháu cho ông đi.Làm người thứ 3 mãi như thế,thì bao giờ cháu mới có bà ngoại được! "

Từ Lãnh lườm Vũ Nhiễm,không hài lòng về câu nói này tất nhiên Hấn sẽ phản bác lại:

"Bà ngoại? Tôi nằm trên hay cậu nằm dưới? "

Vũ Nhiễm ngả ngón,đầy suy nghĩ ,tỏ ra bồn khoăn và tình cảm dạt dào như gió mùa thu:

"Thì thi thoảng cậu cũng phải để tớ nằm trên bữa chứ. Sao có thể truyền thống mãi như thế,này hay cậu và em ấy chỉ một tư thế thôi,tôi nói hai người nghe thời buổi công nghiệp hóa hiện đại hóa hiện này mà tư tưởng còn bảo thủ như thế thì bao giờ mới tiến bộ? "

Trợ Lí Lee quả thật được mở mang tầm mắt,đàn ông mặt dày không phải trên đời này không có,nhưng mặt dày đến độ này thì bê tông cốt thép cũng phải gọi bằng cụ.

Cô cười tươi,một nụ cười hàm chứa sự nguy hiểm,Cô nhìn Vũ Nhiễm so về độ không biết xấu hổ thì Cô tự tin là mình không thể thua được.Cho nên cô bắt đầu ăn vạ:

"Ông ngoại à chồng người ta mãi là chồng người ta,chồng của cháu ngoại mãi là chồng của cháu ngoại,cũng như bún đậu thì phải có mắm tôm,chiếc giày nike chẳng thể đi cùng với dép lười,cho nên mây là của trời,chồng là của cháu,ông là của roi của vãi,của cho của nhật,chứ nào phải của riêng. "

Vũ Nhiễm nhìn cô,vợ chồng nhà này quả thật khi nào cũng thích đã kích Vũ Nhiễm,cách nói chuyện mượn lá bẻ cây,mượn vật so sánh người,nhưng mà là có sao? Cãi nhau với Khiết Nhi không phải cũng đã cãi gần 8 năm rồi sao? So về mức độ chịu đã kích thì lần này Vũ Nhiễm cứ thích giành đàn ông đấy,thú vui tao nhả của cuộc đời Vũ Nhiễm đó là chia rẽ nội bộ gia đình này,nên là bây giờ vô cùng cương quyết giành:

"Khiết Nhi này ông biết việc trở thành người thứ 3 Không mấy dễ chịu,việc Lãnh yêu ông khiến cháu mất mát nhưng mà là cậu ấy đã là người đàn ông của Ông 28 năm rồi,ông và Lãnh ngày xưa còn cời chuông tắm mưa,tình cảm đậm sâu cháu nên từ bỏ sớm để bớt đau khổ,chẳng qua bây giờ cậu ấy không tiện nói ra thôi "

Hấn lờn mảy nhếch lên hỏi:

"Cái thời cời chuông tắm mưa là khi nào vậy? Tôi nhớ ngày xưa cậu toàn mặc váy mà Nhiễm? "

Vũ Nhiễm không biết xấu hổ cảm thấy việc khi còn bé mặc váy không có gì là to tát,thời buổi nam nữ bình đẳng,thằng đàn ông nào cũng phải mặc váy một lần để thấu hiểu được quần một chân vẫn thông thoáng hơn quần hai chân rất là nhiều,vì vậy khi còn nhỏ Vũ Nhiễm cực kì thích mặc váy,còn cảm thấy bản thân mặc váy vô cùng đẹp,vô cùng dễ nhìn,ai nói con trai thì không được mặc váy? Mặc váy là tính đàn bà? Vũ Nhiễm thì không cảm thấy vậy,chỉ là khi lớn lên thì đã không còn được mặc váy vì lí do đàn ông đích thực thì chỉ thích đực~

"Tớ mặc váy còn đỡ hơn ai đó khi còn nhỏ mặc quần lót có hình dâm tây! "

Từ Lãnh quăng luôn quyền tạp trí vào mặt Vũ Nhiễm.

Khiết Nhi mắt mở to hết cỡ,quả thật tuổi thơ của hai vị huynh đài này thực sự dữ dội.

Trợ lí nào đó nhin cười đến trọng thương.

Vũ Nhiễm đỡ quyền tạp chí còn bổ sung thêm:

"Cậu còn sưu tập cả bộ có hình hello kitty,khi ấy cậu còn cho tớ hai cái,tớ nói này anh em mình chỉ mỗi bra của phụ nữ là chưa từng mặc,vì chúng ta không có ngực mà thôi! "

Vậy nếu như ngực mà to là bra cũng không buông tha? Khiết Nhi kinh hoàng nhìn hai tên có sở thích không bình thường này,rồi cô đã hiểu tại sao họ lại có thể là bạn thân rồi,quả là suy nghĩ biến chất theo tỷ lệ nghịch của não.

Cô rất biết góp vui,cho Không khí thêm có tư vị màu tím:

" Vậy hai người là giống gì? "

Từ Lãnh xoa chán,nếu có thể hấn chắc chắn sẽ dùng dao cắt lưỡi Vũ Nhiễm.Quay ra trừng mắt nhìn Khiết Nhi khi thấy ánh mắt đầy ngi ngờ giới tính của Hấn.

" Anh khẳng định anh thắng toàn tập. "

Vũ Nhiễm cũng tiếp lời:

"Ông khẳng định ông thắng tập 2 "

Tự nhiên hai người bắn ánh mắt về phía trợ lý Lee, khiến cậu vội vàng chỉnh kính nghiêm giọng khẳng định:

"Tôi khẳng định Tôi thắng hơn hai người bọn họ! "

Từ Lãnh nhẹ nhàng đe dọa:

"Cho nói lại lần 1? "

Vũ Nhiễm nhẹ nhàng đưa điện:

"Khuyến mãi thêm lần hai? "

Trợ lý nuốt nước bọt, đây là đang ức hiếp người công khai nga, chế độ phát xít hóa, đành cúi đầu phần uất nói:

"Dạ em ở giới tính thứ 3 ạ ~ "

Khiết Nhi một mắt nhìn ba người đàn ông, câu truyện tự nhiên bay cao bay xa, bay tùm lùm thế này? Chủ đề chính đâu? Ở mấy cái người này? Đây là giờ cho mấy người khẳng định xem ai thắng ai công. Ai không được bình thường ấy à?

Cô cảm thấy mọi người nên à mà thôi. Cô cũng chịu thua, đàn ông thời này quả thật là đáng phải suy nghĩ ©©

Hết chương 81.

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82

"Dạ em ở giới tính thứ 3 ạ! "

Khiết Nhi một mắt nhìn ba người đàn ông.

Từ lãnh cũng Vũ Nhiễm ngược lại rất hài lòng về câu trả lời của trợ lý Lee.

Lee thì đành ngậm ngùi. Ai bảo cuộc đời cậu lại có một ông chủ có tính bất nạt nhân viên như vậy. Cậu nhanh chóng kiểm soát chuẩn ra ngoài, ở lại đây thêm tí nữa là quyết định ngu ngốc, cho nên là:

"Chủ tịch tôi ra ngoài hoàn thành họp đồng đây ạ. "

Hắn phát tay đồng ý.

Chỉ có Vũ Nhiễm là không có dấu hiệu buông tha vẫn còn nói với theo bóng dáng chạy mất tích của trợ lý Lee:

"Ấy ở lại đây chơi thêm tí nữa đã, vội vàng đi thế. "

Hắn nhủ mày, chân gác lên bàn bộ dạng bất cần đòi hỏi chuyện Vũ Nhiễm:

"Phía bên Mĩ lão già có động tĩnh gì không?"

Vũ Nhiễm dựa lưng vào ghế, tay xoay xoay cây bút chấm chọc:

"Ông chú của cậu cũng chỉ có hơn 40 thôi, lão già nghe thật là bất hiếu. "

"Cậu quản được tôi à? "

Đây mới nói được có một câu mà cậu ta đã đe dọa mình. Vũ Nhiễm vẫn cảm thấy tên Lãnh này sinh ra là để đe dọa người khác, nhưng mà là bữa nay biết yêu rồi, người lớn rồi, nên không xem bạn thân ra gì đây mà.

"Khiết Nhi cháu xem bác cháu kìa Không có phép tắc gì cả, không coi ông ngoại là ông ra gì. "

Khiết Nhi tay đang bóc vỏ quýt lười biếng nói: " Thế thì ông nên xem lại mình, ông sống sao để con cháu nó không tôn trọng. "

Hắn đưa một ngón tay lên cầm vài sợi tóc của cô, quẩn vào ngón tay sau đó lại thả ra, hành động vô cùng yêu chiều, ánh mắt thì đầy tình cảm và ấm áp, khiến cho lông tay, lông chân của Vũ Nhiễm dựng đứng lên, đúng là đã kích thích thần, Từ Lân mà Vũ Nhiễm biết trong hai mươi mấy năm qua đến mẹ cậu ta mà cậu ta còn chưa từng dùng cái ánh mắt ấm áp ấy, chưa từng thấy cậu ta dịu dàng với một người phụ nữ nào như vậy. Trước đây đối với Dĩ Thuần cũng chưa từng, nhiều nhất là Hắn nói yêu nhưng Vũ Nhiễm hiểu thực ra Hắn không hề yêu Dĩ Thuần như những gì Hắn nghĩ. Căn bản là năm ấy Từ Khôi nhờ Hắn chăm sóc cho Dĩ Thuần cho nên Hắn mới cho rằng mình đã yêu Dĩ Thuần.

Nhắc đến Từ Khôi, Vũ Nhiễm khẽ thờ dài.

"Hai người thôi ngược cầu tôi đi, Lân tớ nói cậu nghe cậu có yêu em ấy đến thế nào thì trước mặt tớ cậu cũng không nên phởn chương như thế, tớ quả thật sắp bị cậu chọc cho mù mắt rồi. "

Từ Lân chẳng những không nghe lời kháng nghị của Vũ Nhiễm, ngược lại còn vô cùng có lòng châm biếm:

"Tôi có thể thông cảm cho những thằng ế lâu năm như cậu. "

Vũ Nhiễm hừ lạnh phân bua:

"Cậu cũng chỉ mới thoát nạn ế thôi, cho nên đừng ra vẻ ta đây với tớ. "

Khiết Nhi nhàn hạ ăn quýt nhìn cuộc chiến của hai người đàn ông.

Lại nói mỗi lần họ gặp nhau đều không phải cái tình trạng đá đểu nhau sao. Nhưng mà cái cách nói chuyện của hai kẻ không có giác quan xấu hổ này quả thật là hơn người.

- Vậy sao? Mấy người không có vợ như cậu làm sao mà hiểu được.

" Từ Lân mặt thối cậu nói xem tớ không hiểu chỗ nào?"

- Vậy cậu nói xem cậu hiểu chỗ nào?

"Cậu không nói thì làm sao tớ biết được. "

- Đấy cậu vốn không có não Vũ Nhiễm à!

"Không sao cuộc đời tớ là của cậu, cậu nói sao là vậy, thế cậu định bao giờ kết hôn với tớ đây? "

Từ Lân thờ dài xem lời Vũ Nhiễm như gió thoảng qua tai.

Vũ Nhiễm thôi đùa cúi xuống hộp bàn khay một tấm thiệp với thiết kế tinh xảo vô cùng bắt mắt đưa cho Từ Lân.

"Tôi nay có buổi đấu giá từ thiện của Sĩ, cậu ta cất công mời tôi và và cậu. Cậu xem chúng ta có nên đi mua vui một chút? "

Khiết Nhi bắt đầu suy nghĩ. Sĩ vậy là Từ Hạo em họ của Từ Lân. Cậu ta trở về rồi sao, vậy lão ta chắc chắn cũng sẽ về, trong lòng Khiết Nhi trở nên hoang mang cảm giác không lành.

Từ Lân mày đẹp nhíu chặt:

"Không phải nó đang bên Pháp sao? "

Vũ Nhiễm nhún vai:

"Làm sao mà tớ biết được, thôi cứ đi đi, để tớ ga em họ cậu cũng được "

Khiết Nhi vừa ăn quýt vừa hỏi:

"Vậy ông không gạ chồng cháu nữa à?"

Vũ Nhiễm không biết xấu hổ trả lời:

"Ồ thế cháu định nhường chồng cho ông hay gì? "

- Ồ thế hai người xem Tôi là gì?

Vũ Nhiễm cùng Khiết Nhi không hẹn mà cùng đồng thanh:

"Là người đàn ông yếu đuối của năm!"

Hắn cười,nụ cười yêu nghiệt,tay gõ nhịp nhịp,mắt nheo lại,chỉ mới như vậy Khiết Nhi với Vũ Nhiễm đã vội đồng thành sửa lại lời nói:

"Tất nhiên là chồng rồi!!! "

Hắn hài lòng.

Nhưng hai người kia lại bắt đầu bàn bạc:

"Cháu 2,4,6 ông 3,5,7 ! "

" Thế còn chủ nhật thì sao Ông? "

"Chủ nhật là của chung. "

Hai người đồng lòng gật đầu.

Chỉ thấy Từ Lãnh mặt đã chuyển đen.

Hai cái người này xem Hắn là món hàng? Đáng chết thật.

Hết chương 81.

Sóng gió chuẩn bị đến,ngọt lâu rồi he he.

Cmt có tâm đi!!!!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83

Vũ Nhiễm và Khiết Nhi đồng lòng.Hai người vô cùng hài lòng với sắc mặt đen như đất nòi của Từ Lãnh.

Vũ Nhiễm nhanh chóng chuyển chủ đề:

"Tôi nay Khiết Nhi đi cùng đi,buổi đầu giá này cực kì nhiều trang sức và đồ gốm quý giá,đặc biệt là bộ kim cương đen,có lẽ sẽ hợp với em."

Khiết Nhi mắt sáng bừng,quay ra lay tay hắn:

"Bác cho cháu đi cùng với nhé! "

Từ Lãnh đương nhiên sẽ không khước từ vợ của mình rồi.Nhàn hạ hỏi Vũ Nhiễm:

"Tôi còn có Khiết Nhi để đi cùng,cậu thì định đi cặp với ai? "

Vũ Nhiễm tỏ ra mình là một người đặt công việc lên hàng đầu,không màng sắc nữ khẳng định tuyên bố:

"Tôi sẽ đi cùng với trợ lý của cậu! "

Hắn đưa đôi mắt cách li nhìn Vũ Nhiễm:

"Tôi thật nghi ngờ về giới tính của cậu đấy Nhiễm à. "

"Cậu cứ khéo lo,tớ đã nói rồi trừ cậu ra tớ nhất quyết không yêu thêm một người đàn ông nào. "

Từ Lãnh đột nhiên suy nghĩ,Vũ Nhiễm tên đáng chết này từ khi lên 18 đã nhất quyết đòi lấy Hắn trong khi bản thân trong hơn 10 năm qua thì lên giường không biết với bao nhiêu phụ nữ,đã vậy lần nào cậu ta cũng vỗ ngực nói " Thân xác này có thể ngủ với nhiều phụ nữ,nhưng trái tim này chỉ hướng về một người đàn ông."Từ Lãnh thừa nhận Vũ Nhiễm đúng chuẩn mẫu đàn ông không hề có lòng tự ái,truyện gì diễn ra cậu ấy đều nghĩ điều ấy không gì đáng để xấu hổ,truyện đó là hiển nhiên,đối với Vũ Nhiễm hẳn hiểu cậu ta là một người ẩn dật ở vẻ bề ngoài là phát phơ,nhưng bên trong cậu ta chứa đầy một nội tâm sâu sắc,chỉ đáng tiếc là cậu ta vẫn chưa giác ngộ ra chân lí của tình yêu hay nói đúng hơn là cậu ta chưa từng yêu ai thật lòng.

Bỏ qua suy nghĩ về Vũ Nhiễm,hắn nhìn đồng hồ nói chuyện cả một buổi giờ đã quá trưa,cũng nên đi ăn và chuẩn bị lễ phục cho sự kiện tối nay.Hắn cũng đang rất mong chờ sự trở về của Si.

"Đi thôi. Đi ăn trưa,rồi đi chuẩn bị lễ phục. "

"Ừ,đi để tớ gọi luôn trợ lí của cậu đi cùng,hôm nay tớ sẽ chọn cho cậu ta một bộ vet sáng chói để tớ và cậu ta là trung tâm của sự kiện. "

Cô cùng hắn nhìn nhau,đồng lòng gật đầu:

"Điên rồ. "

Vũ Nhiễm chẳng những tức giận mà còn nhún vai.Chỉ tội cho trợ lí Lee.

Bây giờ là 3 người đàn ông cùng một cô gái cùng nhau đi ăn cơm,tất nhiên sẽ rất là bình thường nhưng anh trợ lí nào đó lòng đầy căm phẫn,rõ ràng những sự kiện như thế này thì sẽ là một nam nữ cùng nhau đi,nhưng lần này đã là lần thứ hai rồi,hai thằng đàn ông lạc loài giữa đám đông các cặp đôi,qúa thật muốn người khác không hiểu lầm cũng không thể.

Trong khi ăn trợ lí lee thử đàm phán:

"Vũ Tổng đại nhân,phó tổng đẹp trai,ngài không thể dẫn đại một nhân tình của ngài đi sao? "

Vũ Nhiễm dừng động tác nhẹ nhàng hỏi:

"Đi cùng một người đẹp trai như Tôi khiến cậu rất mất mặt? "

Trợ lí lee thở dài. Thôi dẹp việc đàm phán đi.Chưa kịp đàm phán thì đã bị phóng điện rồi.

Bữa cơm diễn ra với không khí vô cùng vui vẻ.

Cho đến khi tại Salon,có một sự trùng hợp không hề nhẹ là cả Dĩ Thuần và Triết Diệp đều đang ở đây.

Không khí có chút kì dị.

Dĩ Thuần khẽ gật đầu mỉm cười.

Trái đất quả thật tròn đi vòng rồi cũng lại gặp nhau.

Kay chủ của salon cũng là nhà trang điểm cũng như thiết kế thời trang nổi tiếng ở trong và cả ngoài nước.Cậu ta cũng là một người bạn của Vũ Nhiễm và Từ Lãnh.

Kay khoanh tay nhìn hôm nay là ngày gì? Hội tụ toàn những bậc tiền nhân ở đây?

"Ngọn gió nào đưa Từ Tổng và Vũ Tổng cao cao tại thượng đến chỗ của kẻ hèn này vậy? "

Nghe câu hỏi đều của Kay,Vũ Nhiễm cười cợt đáp trả:

"Cậu về nước mà cũng không tìm gặp tôi,xem ra sự nghiệp phát triển nên cũng quên đi tình cảm nồng nàn ngày xưa."

Kay nhăn mặt phớt tay nói:

"Thôi,thôi cậu im miệng lại,đừng nhả ra mấy từ buồn nôn đó với tôi. "

"Vậy mà ngày xưa cậu còn viết thư tỏ tình với Tôi,hzzz bây giờ có mới nói cũ,có trắng quên đen. "

5 con người bái phục nhìn Vũ Nhiễm

Tình huống gì thì cũng không thể ngăn cản được cậu ta dấn dưng.

Từ Lãnh lên tiếng trước khi Vũ Nhiễm nhay thêm:

"Tôi giao vợ Tôi cho cậu,làm sao cho cô ấy rục rở nhất có thể.!" "

Kay bắt đầu khó hiểu Khiết Nhi và Từ Lãnh đã lấy nhau rồi sao? Còn Dĩ Thuần thì thế nào? Thật khó hiểu.

"Thuần. Với Nhi đi theo anh,hai người vào trong trước. Còn 4 tên đực rựa này ra kia ngồi,tôi sẽ ra nói chuyện với các người sau."

Dĩ Thuần và Khiết Nhi ánh mắt giao nhau.

Hai cô gái tỏa ra luồng khí rất bất bình thường.

Khiết Nhi vẫn lễ phép nói:

"Mẹ,mẹ có khỏe không? "

Dĩ Thuần cười,đây thuần thực trả lời:

"Mẹ vẫn khỏe! "

Vũ Nhiễm há hốc mồm,à không phải mình Vũ Nhiễm.Mà hình như là tất cả đều bất ngờ nhìn hai cô gái.

Khác với sự bất ngờ của cánh đàn ông.

Ngược lại Cô và Dĩ Thuần vẫn điềm đạm nhìn nhau.Cười đến khó hiểu.

(Hết 83)

Chương sau sẽ có gì đây?

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84

" Mẹ vẫn khỏe! "

Khiết Nhi vẫn tươi cười,xem ra Dĩ Thuần đã bắt đầu đối phó lại Cô.Điều ấy không quan trọng,không phải bây giờ vẫn rất tốt sao?

Cô đi lại khoác tay Dĩ Thuần,môi cười ngọt ngào lễ phép nói:

"Đi thôi mẹ ơi! "

"Ừ. Đi cẩn thận một chút. "

Hắn,Vũ Nhiễm,Triết Diệp,trợ lí Lee mắt mở to ai đó hãy chọc mù mắt họ đi???

Riêng Kay là biểu cảm ló lảng nhất. Tay run run chỉ vào hai người đang đi trên lầu lời nói lấp bắp:

"Từ Lãnh cậu nói cho tớ biết cái tình tiết máu chó gì đây???"

Vũ Nhiễm tay vỗ bôm bốp lấy lại tinh thần cười ngật ngèo:

"Trời ơi vui thế! Sướng thế người yêu cũ thành mẹ vợ,mẹ vợ đã nhận con gái,Lãnh ơi là Lãnh cậu quả thật là sống có đức ă ~ "

Từ Lãnh lườm Vũ Nhiễm,sau đó quay ra nhìn Kay trả lời:

"Trong lúc ở đây đã xảy ra một số chuyện,khi nào có thời gian Tôi sẽ kể cho cậu nghe sau. "

Riêng Triết Diệp ánh mắt anh chưa bao giờ rời khỏi người con gái ấy. Chỉ là cô ấy mãi chẳng còn nhìn thấy anh,chỉ là anh mãi mãi không thể có được cô ấy. Chỉ là dù có chết đi anh vẫn không thể đền hết những lỗi lầm của mình.Chỉ là cuộc sống luôn cho ta những bất ngờ không tưởng,bảy năm thời gian không quá ngắn,không quá dài nhưng lại khiến mọi thứ mất đi vị trí cân bằng vốn có.

Kay gật đầu,nhưng vẫn hỏi:

"Thế cuối cùng ai mới là người yêu của cậu? "

"Vợ Tôi là An Khiết Nhi! "

Vũ Nhiễm bấu môi khi thấy hắn nhấn mạnh từ vợ:

"Này hai người còn chưa đám cưới đâu nhé! "

Hắn nhàn nhạt trả lời: "Ừ.Nhưng đã đăng kí giấy kết hôn rồi? "

Ban đầu là im lặng,sau đó là nhần mặt tiếp tới thì ngờ ngàng sau cùng là gào thét,ừ công nhận Vũ Nhiễm là thánh làm lố:

"Cậu nói cái gì? Cậu dám kết hôn mà không thông báo cho tớ biết. Cậu đúng là không xem tớ ra gì mà,tình cảm của tớ,trái tim của tớ,cậu đúng là đáng chửi rửa. "

Trợ lí lee đứng một bên nhìn ngắm nội thất và cách bày trí của nhà thiết kế thượng hạng này,đúng là người có tiền cho nên nội thất cũng mang tư vị tinh tế của kiến trúc châu Âu,lee là không quan tâm đến vị phó tổng đại nhân kia đang gào thét,dù gì cảnh này cũng không phải thấy một lần,Vũ Nhiễm đại tổng của Nhiễm Thị có bao giờ xem lòng tự trọng là gì đâu?

Triết Diệp môi cười cười quay lưng đi chọn lễ phục.

Kay liếc mắt đầy khinh bỉ nhìn Vũ Nhiễm sau đó cũng quay lưng đi lên lầu chọn lễ phục cho hai cô gái xinh đẹp kia.

Từ Lãnh thì càng không phải nói hắn đến nhìn cũng không buồn nhìn Vũ Nhiễm lấy một lần,tiến lại ghế salon tay lật quyển tạp trí thời trang chọn cho mình bộ lễ phục thích hợp thay vì đôi co với tên điên này.

Vũ Nhiễm bị bơ một cách trắng chọn! Mấy cái người này? Giận cá chém chủ nhà Vũ Nhiễm lại thét lên:

" Tên họ Kay chết tiệt kia Tôi cho Cậu 5 phút để lần xác cậu xuống đây,Không thì Tôi sẽ đốt luôn cái salon styel chết tiệt này của cậu. "

Kay đang đi được nửa cầu thang đầy mìa mai Vũ Nhiễm:

"Này Vũ Nhiễm người bỏ cậu là Từ Lãnh,cậu đừng có mà lên con với tôi,không tôi mách ba mẹ cậu đấy,họ mà bắt cậu lấy vợ thì lại vui? "

Vũ Nhiễm cãi lí: " Khách hàng là thượng đế,bây giờ Tôi là khách hàng không phải là bạn của cậu.Thái độ phục vụ như thế này đây à? "

Kay buồn chán nói: " vâng khách hàng yêu quý của Tôi,ngài muốn dùng gì có thể sai nhân viên của Tôi phục vụ. Còn không muốn nhân viên của Tôi phục vụ thì cậu có thể đi chỗ khác. "

"Tôi không cần biết.Tôi muốn mình đẹp nhất đêm nay. Cậu xuống đây trang điểm cho cho Tôi ngay ~ "

Cái tên Vũ Nhiễm này. Không đôi co,không đôi co. Nhịn,Kay phát phát tay chào cơ trắng thể hiện thái độ không còn gì để nói.

Trong khi không khí của các vị anh hùng đang không ngừng nhộn nhịp,và các con mắt hình trái tim của hàng loạt nhân viên và khách nữ,một lúc hội tụ nhiều cực phẩm thế này thì ai mà chịu cho nổi.

Thì ở phía trên Dĩ Thuần khẽ nói:

"Khiết Nhi? Cô không hề mất trí nhớ?"

Đôi mắt Khiết Nhi không có gì gọi là hoảng hốt ngược lại vô cùng phối hợp hỏi:

"Mẹ tại sao mẹ lại gọi con là Cô? "

"Tôi biết Cô đang nói dối? "

"Mẹ! Có phải mẹ bị ốm rồi không? "

Dĩ Thuần trầm ổn hỏi:

"An Khiết Nhi đến cuối cùng là vì điều gì? "

Cô dừng bước đối mặt với ánh mắt dịu dàng của Dĩ Thuần cô bỗng thấy ở bên trong ánh mắt ấy nó thật đẹp làm sao? Người yêu cũ của chồng cô mới đẹp làm sao?

" Vì con thương con rể của mẹ! ".

Dĩ Thuần bật cười.

(hết 84)

Cmt tí đi:)))

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 85

"Vi Con thương con rề mẹ! "

Dĩ Thuần bật cười. Không nói gì nữa cùng Khiết Nhi tiến vào phòng trang điểm.

Thời gian tí tách trôi.

Kay lúc này hài lòng nhìn khuôn mặt điểm lệ của Khiết Nhi cùng Dĩ Thuần. Quả thật là không thể phân ra ai là người xinh đẹp nhất!

Nếu Dĩ Thuần mang một nét đẹp như đóa hoa nở rộ, dịu dàng lại có tư vị nhẹ nhàng thuần thực. Thì Khiết Nhi lại mang cho người đối diện một cảm giác ngây thơ, trong sáng, hoạt bát cùng vui vẻ, nét đẹp xen lẫn giữa quyền rũ và ngây thơ, của sự trưởng thành và quyến rũ. Quả thật vẻ đẹp của Khiết Nhi thật hoàn chỉnh.

Kay bắt đầu suy nghĩ nên chọn cho hai nàng một bộ lễ phục như thế nào đây? Màu gì thích hợp?

Kay chọn cho Dĩ Thuần một chiếc đầm xòe màu trắng lộng lẫy với chất vải ren, ở phía phần eo có một chiếc thắt lưng màu đen giúp cho bộ cánh có thêm điểm nhấn bắt mắt hơn, không cầu kì các hoa văn quá rực rỡ của màu đỏ, bộ đầm này là thiết kế mới nhất của Kay chưa được tung ra thị trường. Vừa nhìn thấy Dĩ Thuần Kay đã nghĩ bộ váy này sinh ra là để dành cho cô nàng. Sự dịu dàng tinh tế của Dĩ Thuần kết hợp với màu trắng tinh khiết cùng sự mềm mại của một chút hoa văn tơ tằm. Cùng kết hợp đôi giày cao gót đính đá màu lấp lánh của bạch kim rực sáng. Kay hài lòng nhìn Dĩ Thuần.

Kay lại tốn một chút thời gian suy nghĩ, vì Khiết Nhi không chỉ mang vẻ đẹp tinh khiết mà còn lồng ghép giữa sự bí ẩn và quyền rũ. Khiến cho Kay đang phân vân chọn lựa.

Kay bắt đầu suy nghĩ về bộ đầm mình đã tốn công thiết kế riêng cho ngôi sao hạng A ở Pháp, cảm giác Khiết Nhi mới là chủ nhân thực sự liền sai nhân viên đem đến.

Khiết Nhi vốn thích đơn giản, không cần quá màu mè nhưng mà là không hổ danh là nhà thiết kế thời trang nổi tiếng, cùng styler makeup chuyên nghiệp, nhìn mình trong gương Khiết Nhi cảm thấy đây thực sự là mình sao?

Khác với màu trắng tinh khiết của Dĩ Thuần. Thì chiếc váy Khiết Nhi mặc trên người lại mang màu xanh ngọc, một màu xanh thắm, ôm chọn body gợi cảm cùng vòng 1 căng tròn, vòng 2 thon gọn, vòng 3 quyến rũ. Còn được thiết kế lệch vai để lộ ra vùng lưng trần mập mờ gợi cảm. Chất liệu vải kết hợp với voan mỏng càng làm tôn lên sự mới mẻ, độc đáo, sang trọng, chỉ có thể hình dung khi được mặc trên người Khiết Nhi là tuyệt vời.

Thêm đôi giày cao gót xanh ngọc đính ngọc tuyệt đẹp. Với đường sê tà của Váy làm lộ ra đôi chân dài thon gọn cùng đôi giày cao gót mũi miều. Khiết Nhi của bây giờ thật là vô cùng xinh đẹp.

Nhân viên, đồng loạt ngơ ngàng, ánh mắt say mê nhìn hai người gái kiều sa trước mặt.

Kay hài lòng đưa hai tay ra ý nói Dĩ Thuần cùng Khiết Nhi khoác tay mình đi xuống!

Phía bên dưới các quý ông cũng đã chăm chú từ vet đầu tóc đã song từ hơn một tiếng trước.

Vũ Nhiễm ngồi lắc lắc ly rượu vang cảm thán trách móc:

"Phụ nữ khi trang điểm đều lâu như vậy sao? "

Từ Lãnh chân vắt chéo tay gõ nhịp nhàn trên thành ghế, hẳn cũng có chút thiếu kiên nhẫn.

Trợ lý lee nhìn hai kẻ cầm quyền thờ dài nói:

"Trang điểm là một nghệ thuật, người trang điểm là một nghệ sĩ, để có một tác phẩm đẹp thì cần có thời gian, chủ tịch và phó tổng chờ mất kiên nhẫn! "

Vũ Nhiễm nhàm chán liền trêu chọc trợ lý:

"Này cậu sao hiểu rõ thế hay là cậu là con gái chuyển giới thành nam vì biết Lãnh yêu Khiết Nhi cho nên làm như vậy để được bên cạnh Lãnh đúng không? "

Trợ lý Lee mặt giật giật, môi run run ánh mắt trân trối nhìn Vũ Nhiễm, cái này mà cũng có thể suy luận ra sao? Lí gì cả buổi mình không hề trêu chọc vị tổng tài này nhưng bất kể khi nào cũng có thể dính đạn một cách không thương tiếc?

"Vũ Nhiễm đại nhân Tôi là trai thẳng 100%! "

Vũ Nhiễm gạt gù bắn ánh mắt khiêu gợi lời nói thật khiến mọi người không muốn suy nghĩ lung tung cũng phải suy nghĩ lung tung:

"Ý cậu là cho đến khi gặp tôi? Thì đường cong parabol hình thành đúng không? "

Trợ lý Lee câm nín.

Triết Diệp ngồi ở một góc không xa môi khẽ cười, quả thật Vũ Nhiễm vô cùng hài hước.

Riêng Từ Lãnh giờ mới lên tiếng từ này giờ Hân đang còn bận đánh giá Triết Diệp cùng xuất hiện với Dĩ Thuần? Quan hệ của hai người này từ khi nào lại tốt đến như vậy? Hân không lo lắng cho Dĩ Thuần vì đơn giản Hân hiểu Thuần là một cô gái thông minh, cô ấy biết mình đang làm những gì và cô ấy có khả năng tự bảo vệ cho chính mình, Từ Khôi? Có lẽ anh đang dõi theo Dĩ Thuần vậy thì hãy giúp Cô ấy quên em đi. Thích và yêu là hai chuyện khác nhau.

"Vũ Nhiễm cậu thôi bắt nạt trợ lý của Tôi ngay, nếu cậu dư mỡ như vậy thì đi làm tư thiện đi, để tích phúc cho con cậu về sau tránh để nghiệp quật con cháu sau này. "

Trợ lý Lee ánh mắt như rực sáng vẫn là chủ tịch của cậu tốt nhất vẫn là chủ tịch của cậu thấu tình đạt lý nhất ai lại như vị Vũ Nhiễm bát quái kia nói năng không bao giờ chừa cho người khác chút mặt mũi, lại nói chủ tịch của cậu tuy hay ức hiếp người nhưng lại vô cùng công tư phân minh nhưng tướng thì có vẻ sau này mang kiếp thê nô.

Vũ Nhiễm làm bộ hờn dỗi nhìn hân trách móc:

"Tớ còn chưa tha thứ cho cậu đâu đấy, cái thứ lừa người kết hôn cũng không thông báo cho anh em một tiếng, rồi tớ chống mắt lên xem cậu hạnh phúc được bao lâu? "

"Tôi không chấp những người không biết yêu! "

"Biết làm sao để tạo ra em bé mới là một nghệ thuật Lãnh cậu căn bản là không hiểu. "

Trận cãi vã đang sắp bùng nổ thì Kay từ trên lầu hắng giọng:

"Đây là chỗ làm ăn của Tôi hai cậu muốn cãi nhau thì ra ngoài mà cãi, lớn cả rồi mà cái tật cãi cùn không bao giờ thay đổi! "

Dĩ Thuần cùng Khiết Nhi đứng sau lưng Kay môi cong lên một nụ cười dịu nhẹ.

Hân nhăn mày nói: " Vợ Tôi đâu, cậu đem dáu Cô ấy ở đâu rồi? "

Vũ Nhiễm cũng buột miệng hỏi: " Cháu ngoại của Tôi đâu? Cậu đem nó xuống ngay cho Tôi, con với chả cháu đã bảo nhường chồng cho ông mà còn nhất quyết không nhường quân bất hiếu. "

Đến Triết Diệp lên tiếng: " Dĩ Thuần đâu? Cô ấy ở đâu rồi tại sao đến bây giờ vẫn chưa xuống? "

Trợ lý lee thấy đang xôm cùng đánh thêm câu: " Cuối cùng thì đã trang điểm xong chưa? Đã qua 3 tiếng rồi ă? "

Kay bị hỏi dồn thì vô cùng muốn đánh người. Các bố cứ làm như đem chị em phụ nữ ném một đồng phân lên mặt thì hóa thành thiên nga ngay ấy? Lúc lên giường hành con nhà người ta cả đêm sao không thấy áy náy mà kiểm điểm lại bản thân, bởi vậy đàn ông như mấy chú chỉ tổ hại nước hại dân. Hại luôn nhân loại.

"Tôi không đem hai em ấy đi ăn được các cậu gấp cái gì? "

Vừa nói Kay vừa đi xuống để lại hai cô gái đứng một mình.

Hân đang định nói gì thì..... Act cool đứng hình mất 5s.

Vũ Nhiễm cùng 2 người còn lại đôi mắt cũng trở nên ngờ ngàng nhìn hai người con gái ở trên cao kia.

Kay hài lòng nhìn biểu hiện của bốn tên kia.

Dĩ Thuần nhỏ nhẹ nói với cô: " Chúng ta đi xuống thôi? "

Cô cười ngọt ngào gật đầu khen ngợi: Mẹ thật xinh đẹp.

Dĩ Thuần đáp lễ: " Con cũng thật động lòng người! "

Nói xong hai người uyển chuyển đi xuống đôi mắt đều hướng tới một người đàn ông.

Dĩ Thuần nhìn Hân.....Lãnh ánh mắt của anh vẫn không thể va chạm với em, chúng ta cứ như vậy khoảng cách đột nhiên đã xa nay còn không có trung điểm. Có lúc Dĩ Thuần từng nghĩ mình trang điểm xinh đẹp thế này

liệu có thể làm cho người con trai ấy vô tình nhìn mình không? Nhưng câu trả lời là không thể vì ánh mắt của người còn đang bận nhìn cô ấy, người vẫn còn, trái tim người vẫn còn, tình yêu của người vẫn còn nhưng mà là giành cho một người khác. Đã thông suốt nhưng vẫn thấy đau lòng, đã muốn quên nhưng lòng vẫn dậy sóng, đã lỡ gặp tại sao lại không thể bên nhau? Vì tình yêu là không thể miễn cưỡng, vì quá khứ vẫn chỉ mãi là quá khứ. Sự ngọt ngào đau lòng.

Khiết Nhi đôi mắt cô tha thiết làm sao.... Người cô khựng lại vì cơ thể cô gái bên cạnh đang run lên có lẽ Dĩ Thuần cô ấy đang đau lòng. Có lẽ trong đoạn tình cảm chấp niệm này cô ấy vẫn không thể buông bỏ. Có lẽ cô và Dĩ Thuần giống nhau khi yêu ai đó đều cố chấp. Có lẽ cô ấy đang ngăn bản thân mình không bật khóc ở đây. Khiết Nhi đột nhiên dừng lại cô nắm tay Dĩ Thuần xoay người Dĩ Thuần quay lại mắt đối mắt với Dĩ Thuần cô có thể thấy thứ tình thế lỏng như pha lê kia có thể tan vỡ bất cứ lúc nào, cô cười nụ cười chân thành nhất cô đang tay ôm Dĩ Thuần đôi môi thì thầm nhỏ nhỏ bên tai Dĩ Thuần đủ để hai người nghe:

"Dĩ Thuần chị đừng khóc! Dĩ Thuần em xin lỗi. "

Hết chương 84

Mình đã gõ chương này rất là dài để bù cho các bạn trong một thời gian dài chờ đợi.

Mình cũng đã tag như đã hứa! Nhưng mình chỉ tag vài bạn thôi nhé.

Chúng ta hãy cùng nhau đi nốt chặng đường cuối này nhé!

Hãy cmt cho tớ có động lực nhé!

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86

"Dĩ Thuần chị đừng khóc, Dĩ Thuần em xin lỗi! "

Dĩ Thuần khựng lại, đáng lẽ sẽ không khóc nhưng lại khóc. Lâu lắm rồi mới có một ai đó nói với Dĩ Thuần là đừng khóc, lâu lắm rồi mới có ai đó ôm Dĩ Thuần và nói đừng khóc. Mắt Dĩ Thuần cay, cay lắm từ nơi khóe mắt đã không thể ngăn cản giọt nước mắt kia.

Khiết Nhi siết chặt vòng tay, Cô hiểu chứ hiểu cảm giác đau lòng khi người mình yêu vô tình chứ, Triết Diệp người đàn ông Cô từng yêu, à không từng cho là cả thế giới, trong lúc anh ta lên giường với người phụ nữ khác thì cô vẫn nghĩ anh ta đang kiếm tiền nuôi mình. Anh ta đánh cô thì cô lại nghĩ vì công việc có nhiều khó khăn cho nên anh mới như vậy. Anh ta nói Cô chết đi thì anh ta sẽ bố thí cho Cô một ngày yêu cô vẫn cho rằng chết đi mà được anh ta yêu thì cô sẵn sàng, ngu ngốc à không cô cho rằng từ ngữ này không thể diễn tả đúng, phải nói là cô không có não, não tàn, đầu óc bả đậu. Ừ nhưng mà ngu vài lần dần dần mới khôn được, dù quá khứ công nhận là Cô ngu hơi nhiều lần nhưng mà là đâu phải tại cô, có trách thì trách tạo hóa đi, cô mà khôn thì khi ấy đã một sừng bán chết đôi cầu nam nữ Triết Diệp cùng Á Nhạ sau đó tự tử luôn rồi. Như vậy chết có tội xem còn bố lão được không.

Riêng bốn người còn lại mắt mở to hết cỡ. Rồi ai có thể giải thích cho họ biết đây là cái tình huống gì không đây?

Cho đến khi Kay la lên:

"Ồi hai bà hoàng của Tôi ơi, khóc khi nào không khóc, trang điểm xinh đẹp như thế này lại khóc, có muốn khóc lúc gì thì tí dẫn nhau về nhà mà khóc, làm người cũng phải biết thương công sức lao động của người khác với chứ."

Dĩ Thuần gạt mình bối rối tay vội gạt nước mắt.

Khiết Nhi quay ra bĩu môi nhìn Kay nói: " chú già chú có biết lịch sự là gì không? Mẹ cháu đang khóc chú la làng cái gì? "

Dĩ Thuần cười, đưa bàn tay lồng vào bàn tay Khiết Nhi, ừ Dĩ Thuần đã hiểu mình cần làm gì rồi.

"Thôi con ngoan chúng ta đi, không cần ở đây đôi co với chú già này! "

"Vâng. Đi thôi mẹ! "

Hai cô gái xinh đẹp dắt tay nhau đi rồi cái cách mà họ trở mặt là như nhau nha? Ban nãy thì khóc lóc, bây giờ thì tươi cười đã vậy còn vô cùng thân mật, quan hệ của hai người họ từ bao giờ lại tốt như vậy?

Hắn lúc này mới hồi lại tinh thần đứng bật dậy nói:

"Ồ vợ! em theo gái bỏ anh đây à?"

Vũ Nhiễm chỉ sợ bản thân chưa đủ mặt dày. Cho nên liền bật dậy theo, nắm tay hắn lại dùng chất giọng buồn nôn nói:

"Ồ Lãnh! Cậu theo gái bỏ Tớ đây à? "

Lúc này Kay liền gào lên: "Mấy người các cậu cút hết ngay cho Tôi. "

Bốn Người đàn ông đồng thanh nhìn Kay nói: "Ồ căng đen đét nhò! "

Di Thuần cùng Khiết Nhi bật cười.Hai người tiếp tục bước đi.Họ thật không muốn xem mấy gã điên kia diễn trò.

Kay lấy tay xoa trán chấp tay cầu xin: "Các bố làm ơn biến đi đùm con.Các anh đẹp trai làm ơn biến đi đùm em.Em sắp nổi điên vì chiều lòng mấy thằng các anh rồi! "

Từ Lãnh chỉnh trang phục phún: " Thái độ phục vụ kém sang,lần sau sang hơn thì anh trả tiền. "

Sau đó cũng thông dong đi thẳng.

Vũ Nhiễm cũng rất biết kích động dân tình: " Đạo này kinh tế khó khăn chủ cho anh thiếu lần sau anh trả! "

Nổi bước Từ Lãnh tiêu soái rời đi.

Còn lại trợ lý lee và Triết Diệp cả hai cũng không có lòng tự trọng là mấy:" Ghi nợ nhé! "

Theo sau hai người kia cũng bày ra bộ dạng đẹp trai nai tơ rời đi.

Bây giờ chỉ còn Kay vò đầu bứt tai gào lên: " Quân khốn nạn. "

- - - - -

Vấn đề bây giờ là? Kê có vợ lại phải ngồi cùng ba tên đực trên một chuyến xe trong lòng vô cùng bức bối.

Chẳng là khi ra đến xe thì cả hai cô gái đã cùng nhau lên xe và tất nhiên đi luôn và không thèm đợi bọn họ.

Này bọn họ đợi hai nàng 3 tiếng đồng hồ và cái kết họ ra muộn 3 phút liền đi mất hút. Vợ với chả con. Lại thêm cái điệu huýt sáo đầy treu ngơ của Vũ Nhiễm hắn vô cùng gai mắt hằm hừ nói:

"lee dừng xe lại? "

"Làm gì thừa chủ tịch? "

"Ném Vũ Nhiễm xuống xe cho Tôi. "

Vũ Nhiễm la làng: - Cũng không phải tớ cướp vợ của cậu.Cậu là nổi điên với tớ vì điều gì? "

Triết Diệp im lặng ngồi. Môi hơi cong như đang nhin cười. Anh tất nhiên hiểu mình căn bản không thể hòa nhập với họ.Phải chăng đi cùng xe là do Di Thuần đã lấy xe của anh đưa Khiết Nhi đi cho nên Từ Lãnh mới miễn cưỡng đưa anh cùng đi.

Hắn vẫn bức bối tâm trạng không vui vì vợ mình theo gái ngay trước mặt mình.Có thằng đàn ông nào mà vui cho được? Lại còn ôm ôm ấp ấp.Ai cho ôm? Ôm thế lỡ bị thương thì sao? Ôm thế lỡ người ngoài dị nghị thì sao? Dù là ôm cũng không được,con gái với con gái lại càng không được,gióng cái lại càng nguy hiểm,hắn vừa tưởng tượng ra viễn cảnh Khiết Nhi ôm hôn Di Thuần khi trong xe chỉ có hai người liền máu sôi lên não.Các tế bào căng cứng,cục súc quát:

" Lee Tôi cho cậu 5 phút để đuổi theo hai cô gái kia.Cậu mà chạy không lại Di Thuần thì hôm sau đừng đi làm.Qua Nam Cực mà công tác hừ! "

Vũ Nhiễm vỗ tay bôm bốp rống lên hát:

" Vì anh ghen...ghen....ghen mà.... Vì anh yêu....yêu....yêu thôi mà...ú e ú e"

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87

"Vì anh ghen....ghen.. Ghen mà... Vì anh yêu....yêu thôi mà...ú e..é u "

Triết Diệp quay mặt ra cửa kính kim nén cười thành tiếng.

Trợ Lí lee ho khan liên tục tập chung lái xe không dám nhìn xuống đằng sau vì chắc chắn là khuôn mặt của ông chủ mình đang đen thui lui rồi. Ấy ra ai là người không biết sống chết nhất? Không cần nghĩ cũng biết đại ca Vũ Nhiễm chứ còn ai.

Hắn thẳng tay bóp vào đầu Vũ Nhiễm một cái còn không biết ngại nói:

"Rồi ghen đấy thì sao? Tôi ghen vì tôi yêu vợ tôi thì làm sao? Cậu không có vợ để ghen nên ganh tị à? "

Vũ Nhiễm lấy tay xoa đầu chẳng thèm để ý bản thân bị hắn khinh thường vì không có vợ, để anh nói cho các em nghe đừng như bạn anh đội vợ lên đầu làm trai cho đáng lên trai thà cong vì trai chứ nhất quyết không ngã vì gái.

"Lãnh cậu nói sai rồi? Tớ có cậu là chồng rồi ai tốt hơn tớ không cần. Tin tớ đi chỉ có đàn ông mới đem lại hạnh phúc cho nhau thôi ~ "

Và ừ thì là mà hai anh nhà lại tiếp tục điệp khúc máu chó tranh luận về vấn đề có vợ hoặc không có vợ. Vũ Nhiễm có quan điểm lấy vợ là đi tù cho nên nhất quyết khuyên hắn suy nghĩ thật kĩ.

Riêng hắn lại nghĩ khác cuộc đời mỗi người đều phải có một điểm dừng chân. Có lẽ bây giờ tên điên Vũ Nhiễm vẫn chưa giác ngộ ra được chân lí của cuộc đời, không chấp chính là không thèm chấp. Hắn chống mắt lên xem sau này Vũ Nhiễm dính men tình sẽ như thế nào mặt cậu ta cũng xác định là bị vợ đè đầu cưỡi cổ đi.

Chiếc Spyker vẫn tăng tốc để đuổi theo chiếc BMW. Trên đường lớn hai chiếc xe xuyết sát nhau nhưng Dĩ Thuần môi chỉ cười nhẹ muốn đua à? Mơ đi.

Khiết Nhi cảm thán hỏi: " Chị chạy xe nhanh thế này sao? "

Dĩ Thuần tập chung lái xe nhưng vẫn trả lời: " Em không biết à trước khi năm hôn mê 7 năm thì chị là tay đua xe đấy. "

Cô thoáng bất ngờ nhìn qua Dĩ Thuần yếu đuối như vậy nhưng lại có thể đua xe, xem ra chúng ta không thể nhìn vào bề ngoài của một người để đánh giá họ.

"Chị cũng đến sự kiện đấu giá này sao? "

"Ừ. Si về rồi, chị thật muốn gặp cậu ta."

Dừng lại Dĩ Thuần hơi cười cười hỏi:

"Em không sợ chị nói cho Lãnh biết là em đang giả mất trí nhớ sao? "

Cô đẩy tự tin trả lời:

"Chị sẽ không. "

"Sao em chắc là chị sẽ không? Chị còn chưa quên anh ấy đâu? "

"Vì nhìn mặt chị không nhiều chuyện đến thế! "

Dĩ Thuần bật cười tiếp xúc nhiều lần Khiết Nhi cô gái này thực sự khiến người khác yêu thích, khiến người khác thật muốn ở bên cạnh, giờ thì Dĩ Thuần đã hiểu vì sao Từ Lãnh lại yêu Khiết Nhi. Một cô gái tốt như thế này làm sao có thể không yêu? Cô ấy có thể ôm tình địch vào lòng và nói xin lỗi khi chính bản thân cô ấy không hề làm gì sai. Đúng vậy giữa Dĩ Thuần và Từ Lãnh căn bản là chưa từng xảy ra cái chuyện kia căn bản là chưa bao giờ vượt giới hạn. Tình cảm thì không thể ép buộc Dĩ Thuần thừa nhận là bản thân đã thông suốt từ lâu nhưng vẫn muốn làm một phép thử.

Suy nghĩ kết thúc cũng là lúc đến khách sạn Marina Bay sands .Khách sạn Vip nhất ở Singapore. Dĩ Thuần hài lòng vì mình đến trước một bước, xem ra tay nghề vẫn không đi xuống một chút nào.

Theo sau Hắn bọc bọc xuống xe lườn cô hẳn học nói:

"Vợ đi lại đây ngay? "

Dĩ Thuần cười cười: " anh làm gì mà thái độ căng thế, con gái em đi với mẹ nó có gì là không hợp lí? "

"Kệ anh, em trả vợ lại cho anh. "

Cô đi lại lườn Hắn: " Chồng ơi tự trọng? "

Chỉ chờ có thể Hấn liền vòng tay ôm eo cô tự cao tự đại tiến vào trong khe thì thắm cho đủ một mình cô nghe: " Em nghĩ xem mấy ngày sau làm sao để xuống giường có phải tốt hơn không? "

Phía sau Dì Thuần khẽ mỉm cười. Cũng khoác tay Triết Diệp theo sau hai người kia.

Chỉ còn lại Vũ Nhiễm và trợ lý Lee. Ai cũng có đôi có cặp, ai cũng một nam một nữ, riêng đằng này.... Nghĩ đến đây Lee thở dài thườn thượt.

Vũ Nhiễm bán ánh mắt vô cùng không đúng đắn về phía trợ lý: " Còn không mau đi? Hay cậu muốn khoác tay Tôi? Tôi nghĩ là mình sẽ không từ chối đâu. "

Trợ lý Lee lại bị trêu ghẹo không làm gì cũng bị trêu chọc mặt mày đầy thống khổ nhìn Vũ Nhiễm - Cho em xin một phút bình yên đi sắp! "

Vũ Nhiễm không nói gì dừng chế độ cà lơ phất phơ thay vào đó là khuôn mặt đúng chuẩn đào hoa bằng việc duy trì nụ cười tỏa nắng của mình. Đi theo 4 người kia.

6 con người, 6 khí chất, 6 nét đẹp hòa quyện. Người ta thường nói không sai trai đẹp thường đi có hội. Nhưng mà đẹp đến chói mắt thế này cũng thật khiến người đối diện không khỏi ghen tị.

Tại Trung Tâm Triển lãm hội nghị vô cùng xa hoa nơi tập trung các quý ông thanh lịch các quý cô xinh đẹp. Các nhà kinh doanh nổi tiếng cùng các tập đoàn có tiếng trong cả ngoài nước.

Sự xuất hiện của Từ Lãnh đương nhiên sẽ trở thành trung tâm của hội trường. Chưa kể đến theo sau Từ Lãnh còn không phải Vũ Nhiễm tổng giám đốc tập đoàn Nhiễm thị (CIA) bên Mỹ hay sao? Nếu EoAy của Từ Lãnh tập chung cho các khu du lịch khách sạn, resort, trung tâm thương mại, đá quý, bất động sản, sản xuất ô tô. Thì của CIA của Vũ Nhiễm lại hướng tới ngành giải trí, đào tạo các diễn viên, ca sĩ, người mẫu. Chuyên cung cấp về thời trang, bao hàm chứng khoán, sản xuất điện thoại. Phải nói sao nhỉ hai ông lớn của hai tập đoàn quốc tế đều hội tụ ở đây? Thật là kinh người.

Ở một căn phòng sang trọng người đàn ông nhìn vào Camera nơi hội tụ 6 con người nổi bật. Mỗi ông ta cười lên một nụ cười quý dị.

Si tay xoay xoay ly rượu bên cột nói:

"Hay là bùm một phát? Đờ phải tốn thời gian? "

Người đàn ông không phản ứng đôi mắt sắc lạnh hướng về người con gái bên cạnh.

" Ê La cô đi chuẩn bị đi nhớ đón tiếp bạn cũ của cô thật tốt. "

Người con gái mang tên Ê La ánh mắt cô ta hằn lên nỗi thù hận. Mỗi cười một nụ cười thâm hiểm. Nhận lệnh chủ nhân. Khe thì thắm:

"An Khiết Nhi mày sẽ không cười được bao lâu nữa. Vì tao đã trở lại."

Hết chương 87

Cmt đi đi.

Người thấy mùi ngược chưa nè >>

Bạn đang đọc truyện *Vợ Ngốc - Dương Nhạ Uyển* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.